

Jurnalul Oficial

al Uniunii Europene

L 225

Ediția în limba română

Legislație

Anul 59

19 august 2016

Cuprins

II Acte fără caracter legislativ

ACORDURI INTERNAȚIONALE

- ★ Decizia (UE) 2016/1392 a Consiliului din 12 iulie 2016 privind semnarea, în numele Uniunii Europene, și aplicarea cu titlu provizoriu a protocolului de modificare a Acordului dintre Comunitatea Europeană și Principatul Monaco de stabilire a unor măsuri similare celor prevăzute de Directiva 2003/48/CE a Consiliului 1
- Protocol de modificare a Acordului dintre Comunitatea Europeană și Principatul Monaco de stabilire a unor măsuri similare celor prevăzute de Directiva 2003/48/CE a Consiliului 3

REGULAMENTE

- ★ Regulamentul delegat (UE) 2016/1393 al Comisiei din 4 mai 2016 de modificare a Regulamentului delegat (UE) nr. 640/2014 de completare a Regulamentului (UE) nr. 1306/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește Sistemul Integrat de Administrare și Control și condițiile pentru refuzarea sau retragerea plăților și pentru sancțiunile administrative aplicabile în cazul plăților directe, al sprijinului pentru dezvoltare rurală și al ecocondiționalității 41
- ★ Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2016/1394 al Comisiei din 16 august 2016 de modificare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 809/2014 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (UE) nr. 1306/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește sistemul integrat de administrare și control, măsurile de dezvoltare rurală și ecocondiționalitatea 50

RO

Actele ale căror titluri sunt tipărite cu caractere drepte sunt acte de gestionare curentă adoptate în cadrul politicii agricole și care au, în general, o perioadă de valabilitate limitată.

Titlurile celorlalte acte sunt tipărite cu caractere aldine și sunt precedate de un asterisc.

- ★ Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2016/1395 al Comisiei din 18 august 2016 de reinstituire a unei taxe antidumping definitive și de percepere definitivă a taxei provizorii instituite la importurile de anumite tipuri de încălțăminte cu fețe din piele originare din Republica Populară Chineză și produse de Buckingham Shoe Mfg Co., Ltd., Buildyet Shoes Mfg., DongGuan Elegant Top Shoes Co. Ltd, Dongguan Stella Footwear Co Ltd, Dongguan Taiway Sports Goods Limited, Foshan City Nanhai Qun Rui Footwear Co., Jianle Footwear Industrial, Sihui Kingo Rubber Shoes Factory, Synfort Shoes Co. Ltd., Taicang Koton Shoes Co. Ltd., Wei Hao Shoe Co. Ltd., Wei Hua Shoe Co. Ltd., Win Profile Industries Ltd, și de punere în aplicare a hotărârii Curții de Justiție în cauzele conexe C-659/13 și C-34/14 52
- ★ Regulamentul (UE) 2016/1396 al Comisiei din 18 august 2016 de modificare a anumitor anexe la Regulamentul (CE) nr. 999/2001 al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a unor reglementări pentru prevenirea, controlul și eradicarea anumitor forme transmisibile de encefalopatie spongiformă⁽¹⁾ 76

Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2016/1397 al Comisiei din 18 august 2016 de stabilire a valorilor forfetare de import pentru fixarea prețului de intrare pentru anumite fructe și legume 100

⁽¹⁾ Text cu relevanță pentru SEE

II

(Acte fără caracter legislativ)

ACORDURI INTERNAȚIONALE

DECIZIA (UE) 2016/1392 A CONSILIULUI

din 12 iulie 2016

privind semnarea, în numele Uniunii Europene, și aplicarea cu titlu provizoriu a protocolului de modificare a Acordului dintre Comunitatea Europeană și Principatul Monaco de stabilire a unor măsuri similare celor prevăzute de Directiva 2003/48/CE a Consiliului

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 115, coroborat cu articolul 218 alineatul (5) și cu articolul 218 alineatul (8) al doilea paragraf,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

întrucât:

- (1) La 14 mai 2013, Consiliul a autorizat Comisia să înceapă negocieri cu Principatul Monaco în vederea modificării Acordului dintre Comunitatea Europeană și Principatul Monaco, în care se prevăd măsuri similare celor prevăzute de Directiva 2003/48/CE a Consiliului ⁽¹⁾ (denumit în continuare „acordul”), pentru a alinia acordul menționat la recente evoluții la nivel mondial, negocieri în cadrul cărora s-a convenit să se promoveze schimbul automat de informații ca standard internațional.
- (2) Textul protocolului de modificare a acordului (denumit în continuare „protocolul de modificare”), care reprezintă rezultatul acestor negocieri, este în conformitate cu directivele de negociere adoptate de Consiliu, deoarece permite adaptarea acordului la cele mai recente evoluții la nivel internațional în ceea ce privește schimbul automat de informații, și anume la standardul global pentru schimbul automat de informații privind conturile financiare în domeniul fiscal elaborat de Organizația pentru Cooperare și Dezvoltare Economică (OCDE). Uniunea, statele sale membre și Principatul Monaco au participat activ la lucrările Forumului mondial al OCDE pentru sprijinirea elaborării și punerii în aplicare a respectivului standard. Textul acordului, astfel cum este modificat prin protocolul de modificare, reprezintă temeiul juridic pentru punerea în aplicare a standardului global în relațiile dintre Uniune și Principatul Monaco.
- (3) Protocolul de modificare ar trebui să fie semnat.
- (4) Având în vedere orientările formulate de Principatul Monaco în cadrul Forumului mondial al OCDE, protocolul de modificare ar trebui să se aplice cu titlu provizoriu începând de la 1 ianuarie 2017, până la finalizarea procedurilor necesare pentru încheierea sa,

⁽¹⁾ JO L 19, 21.1.2005, p. 55.

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Prin prezenta decizie se autorizează semnarea, în numele Uniunii, a protocolului de modificare a Acordului dintre Comunitatea Europeană și Principatul Monaco, prin care se prevăd măsuri similare celor prevăzute de Directiva 2003/48/CE, sub rezerva încheierii protocolului de modificare menționat.

Textul protocolului de modificare este atașat la prezenta decizie.

Articolul 2

Președintele Consiliului este autorizat să desemneze persoana sau persoanele împuternicite să semneze protocolul de modificare în numele Uniunii.

Articolul 3

Sub rezerva reciprocității, protocolul de modificare se aplică cu titlu provizoriu de la 1 ianuarie 2017, până la finalizarea procedurilor necesare pentru încheierea sa.

Președintele Consiliului notifică, în numele Uniunii, Principatului Monaco intenția sa de a aplica cu titlu provizoriu protocolul de modificare de la 1 ianuarie 2017, sub rezerva reciprocității.

Articolul 4

Prezenta decizie intră în vigoare la data adoptării.

Adoptată la Bruxelles, 12 iulie 2016.

Pentru Consiliu
Președintele
P. KAŽIMÍR

PROTOCOL DE MODIFICARE**a Acordului dintre Comunitatea Europeană și Principatul Monaco de stabilire a unor măsuri similare celor prevăzute de Directiva 2003/48/CE a Consiliului**

UNIUNEA EUROPEANĂ,

și

PRINCIPATUL MONACO,

denumite în continuare „partea contractantă” sau „părțile contractante”, în funcție de context,

ÎN VEDEREA implementării standardului privind schimbul automat de informații referitoare la conturile Financiare stabilit de Organizația pentru Cooperare și Dezvoltare Economică (OCDE), într-un cadru de cooperare care ține seama de interesele legitime ale părților contractante,

ÎNTRUCÂT părțile contractante au o relație strânsă și de durată în ceea ce privește cooperarea în materie fiscală, în special în ceea ce privește aplicarea unor măsuri echivalente celor stabilite prin Directiva 2003/48/CE a Consiliului din 3 iunie 2003 privind impozitarea veniturilor din economii sub forma plăților de dobânzi ⁽¹⁾ și doresc să își amelioreze nivelul de respectare a obligațiilor fiscale internaționale consolidând și mai mult această relație,

ÎNTRUCÂT părțile contractante doresc să ajungă la un acord pentru a îmbunătăți respectarea obligațiilor fiscale internaționale pe baza unui schimb automat reciproc de informații, sub rezerva confidențialității și a altor garanții vizate în prezentul protocol de modificare, inclusiv a unor dispoziții care limitează utilizarea informațiilor care fac obiectul schimbului,

ÎNTRUCÂT părțile contractante convin că acordul care rezultă din prezentul protocol de modificare trebuie să fie conform standardului pentru schimbul automat de informații privind conturile Financiare (denumit în continuare „standardul global”) instituit de OCDE,

ÎNTRUCÂT articolul 12 din Acordul dintre Comunitatea Europeană și Principatul Monaco de stabilire a unor măsuri similare celor prevăzute de Directiva 2003/48/CE (denumit în continuare „acordul”), care, în forma sa actuală ⁽²⁾, anterioară modificării introduse prin prezentul protocol de modificare, limitează transmiterea informațiilor la cerere numai la actele de evaziune fiscală, trebuie să fie aliniat la standardul OCDE privind transparența și schimbul de informații în materie fiscală, pentru a îndeplini obiectivele acestui standard astfel cum se prevede la articolul 5 alineatul (1) din acord, în versiunea sa modificată prin prezentul protocol de modificare, și cu respectarea garanțiilor de confidențialitate și protecție a datelor cu caracter personal prevăzute la articolul 6 din acord, în versiunea sa modificată prin prezentul protocol de modificare, și în anexa III la acord,

ÎNTRUCÂT, în ceea ce privește statele membre, Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date ⁽³⁾ stabilește norme specifice privind protecția datelor în Uniunea Europeană, care se aplică și schimburilor de informații realizate de statele membre și reglementate de acord, în versiunea sa modificată de prezentul protocol de modificare,

ÎNTRUCÂT Legea nr. 1165 din 23 decembrie 1993 privind protecția datelor cu caracter personal astfel cum a fost modificată de Legea nr. 1240 din 2 iulie 2001 și de Legea nr. 1353 din 4 decembrie 2008, în vigoare de la 1 aprilie 2009, inclusiv condițiile de punere în aplicare prevăzute în Ordonanța Suverană nr. 2230 din 19 iunie 2009 ⁽⁴⁾ reglementează protecția datelor cu caracter personal în Principatul Monaco,

⁽¹⁾ JO L 157, 26.6.2003, p. 38.

⁽²⁾ JO L 19, 21.1.2005, p. 55.

⁽³⁾ JO L 281, 23.11.1995, p. 31.

⁽⁴⁾ *Journal de Monaco* – Jurnalul Oficial al Principatului – nr. 7918 din 26 iunie 2009.

ÎNTRUCÂT, până la data semnării prezentului protocol de modificare, Comisia Europeană nu a adoptat o decizie în conformitate cu articolul 25 alineatul (6) din Directiva 95/46/CE prin care să constate că Principatul Monaco asigură un nivel adecvat de protecție a datelor cu caracter personal,

ÎNTRUCÂT părțile contractante se angajează să pună în aplicare și să respecte garanțiile specifice în materie de protecție a datelor prevăzute în acord, în versiunea sa modificată de prezentul protocol de modificare, inclusiv în anexa III la acord, astfel încât niciuna dintre părțile contractante să nu poată face uz de vreo justificare pentru a refuza să facă schimb de informații cu cealaltă parte contractantă,

ÎNTRUCÂT Instituțiile Financiare Raportoare, Autoritățile competente ale statelor care transmit și Autoritățile competente ale statelor care recepționează, în calitatea lor de operatori de date, ar trebui să păstreze informațiile prelucrate în conformitate cu acordul, în versiunea sa modificată de prezentul protocol de modificare, pentru o perioadă care nu depășește perioada necesară pentru atingerea obiectivelor acestuia. Având în vedere diferențele dintre legislațiile diferitor state membre și legislația Principatului Monaco, durata maximă de păstrare ar trebui stabilită, pentru fiecare dintre părțile contractante, în funcție de termenele de prescripție prevăzute de legislația fiscală națională a fiecărui operator de date,

ÎNTRUCÂT categoriile de Instituții Financiare Raportoare și categoriile de Conturi care fac obiectul raportării, reglementate de acord, în versiunea sa modificată de prezentul protocol de modificare, sunt concepute pentru a limita posibilitățile contribuabililor de evitare a raportării prin transferuri de active către Instituții Financiare sau prin investiții în produse financiare care nu intră în domeniul de aplicare al acordului, în versiunea sa modificată de prezentul protocol de modificare. Cu toate acestea, anumite Instituții Financiare și conturi care prezintă un risc scăzut de a fi utilizate pentru evaziune fiscală ar trebui să fie excluse din domeniul de aplicare. În general, nu ar trebui să fie incluse praguri, deoarece ar putea fi evitată ușor depășirea lor prin repartizarea conturilor între diferite Instituții Financiare. Informațiile financiare care trebuie să facă obiectul raportării și al schimbului ar trebui să se refere nu numai la totalitatea veniturilor relevante (dobânzi, dividende și tipuri similare de venituri), ci și la soldurile conturilor și la veniturile din vânzarea Activelor Financiare, scopul fiind acela de a aborda situațiile în care contribuabilul încearcă să ascundă capitaluri reprezentate de venituri sau active în cazul cărora s-a eludat impozitarea. Prin urmare, prelucrarea informațiilor în temeiul acordului, în versiunea sa modificată prin prezentul protocol de modificare, este necesară și proporțională în scopul de a permite administrațiilor fiscale ale statelor membre și ale Principatului Monaco să identifice în mod corect și fără echivoc contribuabilii vizați, să fie în măsură să aplice și să asigure respectarea legislației lor fiscale în situații transfrontaliere, să evalueze probabilitatea unei evaziuni fiscale și să evite anchete suplimentare inutile,

AU CONVENIT CU PRIVIRE LA URMĂTOARELE DISPOZIȚII:

Articolul 1

Acordul dintre Comunitatea Europeană și Principatul Monaco de stabilire a unor măsuri similare celor prevăzute de Directiva 2003/48/CE (denumit în continuare „acordul”) se modifică după cum urmează:

1. Titlul se înlocuiește cu următorul text:

„Acord între Uniunea Europeană și Principatul Monaco privind schimbul de informații referitoare la conturile financiare pentru îmbunătățirea respectării obligațiilor fiscale la nivel internațional, în conformitate cu standardul pentru schimbul automat de informații privind conturile financiare instituit de Organizația pentru Cooperare și Dezvoltare Economică – OCDE”.

2. Articolele 1-21 se înlocuiesc cu următorul text:

„Articolul 1

Definiții

(1) În sensul prezentului acord, următoarele expresii sau termeni au sensul definit în continuare:

(a) «Uniunea Europeană» înseamnă Uniunea, astfel cum a fost instituită prin Tratatul privind Uniunea Europeană, incluzând teritoriile în care se aplică Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene în condițiile prevăzute de acest din urmă tratat;

- (b) «stat membru» înseamnă un stat membru al Uniunii Europene;
- (c) «Monaco» înseamnă Principatul Monaco, apele interioare, marea teritorială, inclusiv solul și subsolul, spațiul aerian de deasupra, zona economică exclusivă și platoul continental, pe care, în conformitate cu dispozițiile dreptului internațional și al reglementărilor naționale, Principatul Monaco își exercită drepturile suverane și jurisdicția;
- (d) «Autoritățile competente din Monaco» și «Autoritățile competente din statele membre» înseamnă autoritățile menționate în anexa IV la litera (a) și, respectiv, la literele (b)-(ac). Anexa IV face parte integrantă din prezentul acord. Lista Autorităților competente din anexa IV poate fi modificată prin simpla notificare a celeilalte părți contractante de către Monaco, pentru autoritatea prevăzută la litera (a) din anexă, și de către Uniunea Europeană în ceea ce privește autoritățile menționate la literele (b)-(ac) din anexă. Comisia Europeană informează statele membre și, respectiv, Monaco cu privire la orice notificare primită în acest sens;
- (e) «Instituție Financiară dintr-un stat membru» înseamnă: (i) orice Instituție Financiară care este rezidentă într-un stat membru, excluzând orice sucursală a respectivei Instituții Financiare care se află în afara teritoriului statului membru respectiv; și (ii) orice sucursală a unei Instituții Financiare care nu este rezidentă într-un stat membru, în cazul în care sucursala respectivă se află în respectivul stat membru;
- (f) «Instituție Financiară din Monaco» înseamnă (i) orice Instituție Financiară care este rezidentă în Monaco, excluzând orice sucursală a respectivei Instituții Financiare care se află în afara teritoriului Monaco; și (ii) orice sucursală a unei Instituții Financiare care nu este rezidentă în Monaco, în cazul în care sucursala respectivă se află în Monaco;
- (g) «Instituție Financiară Raportoare» înseamnă orice Instituție Financiară a unui stat membru sau orice Instituție Financiară din Monaco, în funcție de contextul teritorial de aplicare a jurisdicției în cauză, care nu este o Instituție Financiară Nonraportoare;
- (h) «Cont care face obiectul raportării» înseamnă un cont care face obiectul raportării într-un stat membru sau un cont care face obiectul raportării în Monaco, în funcție de context, cu condiția să fi fost identificat ca atare în temeiul procedurilor de diligență fiscală, în conformitate cu anexele I și II, în vigoare în respectivul stat membru sau în Monaco;
- (i) «Cont care face obiectul raportării într-un stat membru» înseamnă un Cont financiar administrat de o Instituție Financiară Raportoare din Monaco și deținut de una sau mai multe Persoane dintr-un stat membru care fac obiectul raportării sau deținut de o ENF (Entitate Nefinanciară) pasivă în care una sau mai multe Persoane care exercită controlul sunt Persoane dintr-un stat membru care fac obiectul raportării;
- (j) «Cont care face obiectul raportării în Monaco» înseamnă un Cont financiar administrat de o Instituție Financiară Raportoare a unui stat membru și deținut de una sau mai multe Persoane din Monaco care fac obiectul raportării sau deținut de o ENF (Entitate Nefinanciară) pasivă în care una sau mai multe Persoane care exercită controlul sunt Persoane care fac obiectul raportării din Monaco;
- (k) «Persoană dintr-un stat membru» înseamnă o persoană fizică sau o Entitate identificată de către o Instituție Financiară Raportoare din Monaco ca fiind rezidentă într-un stat membru în temeiul procedurilor de diligență fiscală, în conformitate cu anexele I și II, sau patrimoniul succesoral al unei persoane decedate care era rezidentă a unui stat membru;
- (l) «Persoană din Monaco» înseamnă o persoană fizică sau o Entitate identificată de către o Instituție Financiară Raportoare a unui stat membru ca fiind rezidentă în Monaco în temeiul procedurilor de diligență fiscală, în conformitate cu anexele I și II, sau patrimoniul succesoral al unei persoane decedate care era rezidentă în Monaco.

(2) Orice termen scris cu inițială majusculă care nu este definit altfel în prezentul acord va avea sensul atribuit la momentul respectiv: (i) pentru statele membre, în conformitate cu Directiva 2011/16/UE a Consiliului din 15 februarie 2011 privind cooperarea administrativă în domeniul fiscal ⁽¹⁾ sau, după caz, cu dreptul intern al statului membru care aplică acordul; iar (ii) pentru Monaco, în temeiul dreptului său intern, o astfel de semnificație fiind conformă cu sensul prevăzut în anexele I și II.

Orice termen care nu este definit altfel în prezentul acord, cu excepția cazului în care contextul impune o interpretare diferită sau în care Autoritățile competente ale unui stat membru și Autoritățile competente din Monaco convin asupra unei semnificații comune, în conformitate cu articolul 7 (dacă legislația națională permite acest lucru), are înțelesul atribuit la momentul respectiv de legislația jurisdicției în cauză care aplică prezentul acord: (i) pentru statele membre, în conformitate cu Directiva 2011/16/UE privind cooperarea administrativă în domeniul fiscal sau, după caz, cu dreptul intern al statului membru în cauză; iar (ii) pentru Monaco, în temeiul legislației sale naționale, orice semnificație atribuită de legislația fiscală aplicabilă din jurisdicția în cauză (fie un stat membru, fie Monaco) prevalând asupra înțelesului dat termenului în temeiul altor legi din jurisdicția respectivă.

⁽¹⁾ JO L 64, 11.3.2011, p. 1.

Articolul 2

Schimbul automat de informații cu privire la Conturile care fac obiectul raportării

(1) În temeiul dispozițiilor prezentului articol și sub rezerva normelor aplicabile de raportare și de diligență fiscală în conformitate cu anexele I și II, care constituie parte integrantă din prezentul acord, Autoritatea competentă din Monaco va transmite anual fiecărei Autorități competente din statele membre și fiecare dintre Autoritățile competente ale statelor membre va transmite anual Autorității competente din Monaco, în mod automat, informațiile obținute în conformitate cu aceste norme și menționate la alineatul (2).

(2) Informațiile care urmează să facă obiectul schimbului sunt, în cazul unui stat membru, cele referitoare la fiecare Cont care face obiectul raportării în Monaco, iar în cazul Monaco, cele referitoare la fiecare Cont care face obiectul raportării într-un stat membru:

- (a) numele, adresa, numărul de identificare fiscală (NIF), precum și data și locul nașterii (în cazul unei persoane fizice) ale fiecărei Persoane care face obiectul raportării și care este Titular al contului respectiv, iar în cazul unei Entități care este Titular al contului respectiv și care, după aplicarea procedurilor de diligență fiscală în conformitate cu anexele I și II, este identificată ca având una sau mai multe Persoane care exercită controlul și care sunt Persoane care fac obiectul raportării, numele, adresa și NIF ale Entității, precum și numele, adresa, NIF și data și locul nașterii ale fiecărei Persoane care face obiectul raportării. Monaco nu dispune de NIF pentru Persoanele din Monaco, la data semnării protocolului de modificare semnat la 12 iulie 2016;
- (b) numărul de cont (sau echivalentul său funcțional în absența unui număr de cont);
- (c) numele și numărul de identificare (dacă este cazul) al Instituției Financiare Raportoare;
- (d) soldul sau valoarea contului (inclusiv, în cazul unui Contract de asigurare cu valoare de răscumpărare sau al unui Contract cu rentă viageră, Valoarea de răscumpărare) valabilă la sfârșitul anului calendaristic relevant sau la sfârșitul altei perioade de raportare adecvate sau, în cazul în care contul a fost închis în cursul anului sau al perioadei în cauză, închiderea contului;
- (e) în cazul oricărui Cont de custodie:
 - (i) cuantumul brut total al dobânzilor, cuantumul brut total al dividendelor și cuantumul brut total al altor venituri generate în legătură cu activele deținute în cont, plătite sau creditate în contul respectiv (sau în legătură cu respectivul cont) în cursul anului calendaristic sau al altei perioade de raportare adecvate; și
 - (ii) încasările brute totale din vânzarea sau răscumpărarea Activelor Financiare plătite sau creditate în cont în cursul anului calendaristic sau al altei perioade de raportare adecvate în legătură cu care Instituția Financiară Raportoare a acționat drept custode, broker, mandatar sau orice alt fel de reprezentant al Titularului de cont;
- (f) în cazul oricărui Cont de depozit, cuantumul brut total al dobânzilor plătite sau creditate în cont în cursul anului calendaristic sau al altei perioade de raportare adecvate; și
- (g) în cazul oricărui alt cont decât cele descrise la alineatul (2) litera (e) sau (f), cuantumul brut total plătit sau creditat Titularului de cont în legătură cu respectivul cont în cursul anului calendaristic sau al altei perioade de raportare adecvate în legătură cu care Instituția Financiară Raportoare este debitoare, inclusiv suma agregată a tuturor sumelor rambursate Titularului de cont în cursul anului calendaristic sau al altei perioade de raportare adecvate.

Articolul 3

Calendarul și modalitățile de efectuare a schimbului automat de informații

(1) În sensul schimbului de informații prevăzut la articolul 2, cuantumul și descrierea plăților efectuate în legătură cu un Cont care face obiectul raportării se pot stabili în conformitate cu principiile legislației fiscale din jurisdicția (fie a unui stat membru, fie a Monaco) care face schimbul de informații.

(2) În sensul schimbului de informații de la articolul 2, informațiile care fac obiectul schimburilor indică moneda în care este exprimată fiecare sumă.

(3) În ceea ce privește articolul 2 alineatul (2), informațiile care fac obiectul schimbului, referitoare la 2017 și la toți anii următori, sunt transmise în termen de nouă luni de la sfârșitul anului calendaristic la care se referă.

(4) Autoritățile competente efectuează în mod automat schimbul de informații menționate la articolul 2 conform unui Standard comun de raportare, în format XML (*Extensible Markup Language*).

(5) Autoritățile competente convin asupra uneia sau mai multor metode de transmitere a datelor, inclusiv asupra standardelor de criptare.

Articolul 4

Cooperarea în materie de conformitate și executare

Autoritatea competentă a unui stat membru trebuie să notifice Autorității competente din Monaco, iar Autoritatea competentă din Monaco trebuie să notifice Autorității competente a unui stat membru atunci când prima Autoritate competentă (cea care notifică) are motive să creadă că o eroare ar fi putut să genereze o raportare incorectă sau incompletă de informații în conformitate cu dispozițiile articolului 2 sau în cazul în care o Instituție Financiară Raportoare nu respectă cerințele de raportare aplicabile și procedurile de diligență fiscală în conformitate cu anexele I și II. Autoritatea competentă notificată ia toate măsurile necesare prevăzute de legislația internă pentru a remedia erorile sau cazul de nerespectare care fac obiectul notificării.

Articolul 5

Schimbul de informații la cerere

(1) În pofida dispozițiilor articolului 2 și ale oricărui alt acord care prevede schimbul de informații la cerere între Monaco și orice stat membru, Autoritățile competente din Monaco și Autoritățile competente din oricare stat membru fac, la cerere, schimb de informații care sunt în mod previzibil relevante pentru aplicarea prezentului acord sau pentru administrarea sau aplicarea legislației interne referitoare la impozitele de orice tip și natură percepute în numele Monaco și al statelor membre sau în numele subdiviziunilor lor politice sau al autorităților lor locale, în măsura în care impozitarea, în conformitate cu legislația internă a statului solicitant, nu este în contradicție cu o dispoziție care permite evitarea dublei impunerii dintr-o convenție în vigoare între Monaco și statul membru în cauză.

(2) Dispozițiile alineatului (1) din prezentul articol și ale articolului 6 nu trebuie nici într-un caz interpretate astfel încât să impună Monaco sau unui stat membru obligația:

- (a) de a lua măsuri administrative care derogă de la legislația și de la practica administrativă a Monaco sau, respectiv, a statului membru respectiv;
- (b) de a furniza informații care nu ar putea fi obținute pe baza legislației sau în cadrul practicii administrative normale din Monaco sau, respectiv, din statul membru respectiv;
- (c) de a furniza informații care ar dezvălui un secret comercial, de afaceri, industrial sau profesional sau orice procedeu comercial, sau informații a căror comunicare ar fi contrară ordinii publice.

(3) În cazul în care un stat membru sau Monaco solicită informații acționând în calitate de jurisdicție solicitantă în conformitate cu prezentul articol, Monaco sau statul membru, acționând ca jurisdicție căreia i se solicită informații, își utilizează mijloacele de colectare de informații pentru a obține informațiile solicitate, chiar dacă aceste informații nu îi sunt necesare pentru propriile scopuri fiscale. Obligația enunțată în teza anterioară este supusă limitărilor de la alineatul (2), dar în niciun caz aceste limitări nu se interpretează astfel încât să permită jurisdicției căreia i se solicită informații să refuze furnizarea informațiilor pentru simplul motiv că respectivele informații nu prezintă interes pe plan național.

(4) Dispozițiile alineatului (2) nu pot fi în niciun caz interpretate astfel încât să permită Monaco sau unui stat membru să refuze furnizarea de informații pentru simplul motiv că informațiile sunt deținute de o bancă, de o altă instituție financiară, de o persoană desemnată sau care acționează în calitate de agent sau de administrator, sau că informațiile respective se referă la participațiile la capitalul unei persoane.

(5) Autoritățile competente convin asupra uneia sau mai multor metode de transmitere a datelor, inclusiv asupra standardelor de criptare, precum și după caz, asupra formularelor standardizate de utilizat.

Articolul 6

Confidențialitatea și protecția datelor cu caracter personal

(1) Pe lângă normele privind confidențialitatea și alte măsuri de salvagardare prevăzute în prezentul acord, inclusiv în anexa III, colectarea și schimburile de informații efectuate în temeiul prezentului acord sunt supuse: (i) în cazul statelor membre, actelor cu putere de lege și normelor administrative prin care statele membre pun în aplicare Directiva 95/46/CE privind protecția persoanelor fizice referitor la prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date; și, (ii) în cazul Monaco, dispozițiilor Legii nr. 1165 din 23 decembrie 1993 privind protecția datelor cu caracter personal (astfel cum a fost modificată de Legea nr. 1240 din 2 iulie 2001 și de Legea nr. 1353 din 4 decembrie 2008, în vigoare de la 1 aprilie 2009, inclusiv condițiile de punere în aplicare prevăzute în Ordonanța Suverană nr. 2230 din 19 iunie 2009).

În scopul aplicării corecte a articolului 5, statele membre limitează domeniul de aplicare al obligațiilor și drepturilor prevăzute la articolul 10, la articolul 11 alineatul (1) și la articolele 12 și 21 din Directiva 95/46/CE, în măsura în care acest lucru este necesar pentru protejarea intereselor menționate la articolul 13 alineatul (1) litera (e) din directiva menționată. Monaco ia măsuri echivalente în temeiul legislației sale naționale.

Prin derogare de la paragraful precedent, fiecare stat membru și Monaco se asigură că fiecare Instituție Financiară Raportoare aflată sub jurisdicția lor informează fiecare persoană fizică (persoană din Monaco sau persoană dintr-un stat membru) care face obiectul raportării că informațiile care o privesc, menționate la articolul 2, vor fi colectate și transferate în conformitate cu prezentul acord și că Instituția Financiară Raportoare îi comunică persoanei respective toate informațiile la care aceasta din urmă are dreptul în temeiul legislației naționale privind protecția datelor și cel puțin următoarele informații:

- (a) scopul prelucrării datelor sale cu caracter personal;
- (b) temeiul juridic al prelucrării datelor;
- (c) destinatarii datelor cu caracter personal;
- (d) identitatea operatorilor de date;
- (e) termenele pentru stocarea datelor;
- (f) existența unui drept care permite persoanei respective să solicite operatorului de date accesul la datele cu caracter personal care o privesc, rectificarea și ștergerea acestor date;
- (g) dreptul la căi de atac administrative și/sau judiciare;
- (h) procedura pentru exercitarea dreptului la căi de atac administrative și/sau judiciare;
- (i) dreptul de a sesiza autoritatea sau autoritățile competente pentru controlul protecției datelor și coordonatele acestora.

Aceste informații sunt furnizate în timp util pentru ca persoana să își poată exercita drepturile în materie de protecție a datelor și, în orice caz, înainte ca Instituția Financiară Raportoare în cauză să transmită informațiile menționate la articolul 2 Autorității competente din statul său de rezidență (fie un stat membru, fie Monaco).

Statele membre și Monaco se asigură ca fiecare persoană fizică care trebuie să facă obiectul raportării (Persoană din Monaco sau Persoană dintr-un stat membru) este informată cu privire la orice încălcare a securității în ceea ce privește datele sale, atunci când respectiva încălcare este de natură să afecteze protecția datelor cu caracter personal sau a vieții sale private.

(2) Informațiile prelucrate în conformitate cu prezentul acord se păstrează pentru o perioadă care nu depășește perioada necesară atingerii obiectivelor prezentului acord și, în orice caz, în conformitate cu normele naționale referitoare la termenele de prescripție ale fiecărui operator de date.

Instituțiile Financiare Raportoare și Autoritățile competente din fiecare stat membru și din Monaco sunt considerate a fi operatori de date, fiecare pentru datele cu caracter personal pe care le prelucrează în temeiul prezentului acord. Operatorii de date sunt responsabili de asigurarea respectării garanțiilor în materie de protecție a datelor cu caracter personal, în conformitate cu descrierea acestor garanții din prezentul acord, și de asigurarea respectării drepturilor persoanelor în cauză.

(3) Informațiile obținute de către o jurisdicție (fie un stat membru, fie Monaco) în temeiul prezentului acord sunt tratate ca fiind confidențiale și sunt protejate în același mod ca informațiile obținute în temeiul legislației interne din jurisdicția respectivă și, în măsura în care este necesar pentru protecția datelor cu caracter personal, în conformitate cu actele legislative și normele administrative naționale aplicabile și cu garanțiile specificate eventual de jurisdicția care furnizează informațiile necesare în temeiul actelor legislative și a normelor administrative naționale.

(4) În orice caz, aceste informații se divulgă numai persoanelor sau autorităților (inclusiv instanțelor judecătorești, organismelor administrative sau de supraveghere) responsabile cu stabilirea, colectarea sau recuperarea impozitelor, cu punerea în aplicare a deciziilor, cu urmărirea penală sau cu soluționarea recursurilor legate de impozite în jurisdicția respectivă (un stat membru sau Monaco) sau cu supravegherea acestor activități. Numai persoanele sau autoritățile menționate mai sus pot folosi informațiile și numai în scopurile prevăzute în teza anterioară. Fără a aduce atingere dispozițiilor alineatului (3), ele pot divulga aceste informații în cadrul audierilor publice în fața instanțelor sau în hotărârile judecătorești referitoare la astfel de impozite, în ceea ce privește în mod particular recuperarea impozitelor, cu condiția eliberării unei autorizații prealabile de către Autoritatea competentă care furnizează informațiile (fie ea din Monaco, respectiv, dintr-un stat membru).

(5) În pofida dispozițiilor alineatelor precedente, informațiile primite de către o jurisdicție (fie ea un stat membru sau Monaco) pot fi utilizate în alte scopuri în cazul în care aceste informații pot fi utilizate pentru respectivele scopuri în temeiul legislației (inclusiv al legislației privind protecția datelor cu caracter personal) din jurisdicției care furnizează informațiile (fie ea Monaco sau, respectiv, un stat membru) și în cazul în care Autoritatea competentă din jurisdicția respectivă autorizează o astfel de utilizare. Informațiile furnizate de către o jurisdicție (fie ea un stat membru sau Monaco) unei alte jurisdicții (fie ea Monaco sau, respectiv, un stat membru) pot fi transmise de aceasta din urmă unei terțe jurisdicții (adică unui alt stat membru), sub rezerva aplicării garanțiilor prevăzute la prezentul articol și a unei autorizații prealabile eliberate de Autoritatea competentă din prima jurisdicție, de unde provin informațiile inițiale, care trebuie să fi primit elementele necesare care dovedesc aplicarea garanțiilor în cauză. Informațiile furnizate de un stat membru unui alt stat membru în temeiul legislației sale în vigoare de punere în aplicare a Directivei 2011/16/UE privind cooperarea administrativă în domeniul fiscal pot fi transmise Monaco sub rezerva obținerii unei autorizații prealabile din partea Autorității competente a statului membru de unde provin informațiile inițiale.

(6) Fiecare Autoritate competentă dintr-un stat membru sau din Monaco notifică imediat celeilalte Autorități competente, și anume celei din Monaco sau din statul membru în cauză, orice încălcare a confidențialității, orice disfuncționalitate a garanțiilor, orice alte încălcări ale normelor privind protecția datelor, precum și eventualele sancțiuni și acțiunile de remediere impuse în consecință.

Articolul 7

Consultări și suspendarea prezentului acord

(1) În cazul în care se ivesc dificultăți în punerea în aplicare sau interpretarea prezentului acord, Autoritățile competente din Monaco sau dintr-un stat membru pot solicita consultări între Autoritatea competentă din Monaco și una sau mai multe dintre Autoritățile competente ale statelor membre, pentru a stabili măsurile adecvate menite să garanteze respectarea prezentului acord. Aceste Autorități competente informează de îndată Comisia Europeană și Autoritățile competente din celelalte state membre cu privire la rezultatele consultărilor lor. În ceea ce privește problemele de interpretare, Comisia Europeană poate participa la consultări, la cererea oricăreia dintre Autoritățile competente.

(2) În cazul în care consultarea se referă la o nerespectare semnificativă a dispozițiilor prezentului acord, iar procedura descrisă la alineatul (1) nu prevede o soluționare adecvată, Autoritatea competentă dintr-un stat membru sau din Monaco poate suspenda schimbul de informații efectuat în temeiul prezentului acord între Monaco și un anumit stat membru, notificând în scris acest lucru celeilalte Autorități competente implicate. Suspendarea va avea efect imediat. În sensul prezentului alineat, nerespectarea semnificativă include, dar nu se limitează la: (i) nerespectarea dispozițiilor privind confidențialitatea și a celor privind protecția datelor din prezentul acord, inclusiv din anexa III, a dispozițiilor Directivei 95/46/CE și ale Legii nr. 1165 din 23 decembrie 1993 privind protecția datelor cu caracter personal astfel cum a fost modificată de Legea nr. 1240 din 2 iulie 2001 și de Legea nr. 1353 din 4 decembrie 2008, în vigoare de la 1 aprilie 2009, inclusiv condițiile de punere în aplicare prevăzute în Ordonanța Suverană nr. 2230 din 19 iunie 2009, în funcție de context; (ii) neîndeplinirea de către Autoritatea competentă dintr-un stat membru sau din Monaco a obligației de a furniza în timp util informații adecvate, astfel cum se prevede în prezentul acord; și (iii) definirea statutului unor Entități sau conturi drept Instituții Financiare Nonraportoare și Conturi excluse într-un mod care contravine obiectivelor prezentului acord.

Articolul 8

Modificări

(1) Părțile contractante se consultă reciproc de fiecare dată când la nivelul OCDE este adoptată o schimbare importantă referitoare la oricare dintre elementele standardului pentru schimbul automat de informații privind conturile financiare (denumit în continuare «standardul global») instituit de OCDE sau – în cazul în care părțile contractante consideră necesar acest lucru – în scopul de a îmbunătăți funcționarea tehnică a prezentului acord sau de a evalua și a reflecta alte evoluții la nivel internațional. Consultările au loc în termen de o lună de la data primirii cererii din partea uneia dintre părțile contractante sau cât mai curând posibil în cazurile urgente.

(2) Pe baza unui astfel de contact, părțile contractante se pot consulta reciproc pentru a analiza dacă sunt necesare modificări la prezentul acord.

(3) În scopul consultărilor menționate la alineatele (1) și (2), fiecare parte contractantă informează cealaltă parte contractantă cu privire la posibilele evoluții care ar putea afecta buna funcționare a prezentului acord. Aceasta include și eventualele acorduri relevante între una dintre părțile contractante și un stat terț.

(4) În urma consultărilor, prezentul acord poate fi modificat printr-un protocol sau printr-un nou acord între părțile contractante.

(5) În cazul în care o parte contractantă a pus în aplicare o modificare a standardului global adoptată de OCDE și dorește să facă o modificare corespunzătoare în anexele I și/sau II la prezentul acord, ea informează cealaltă parte contractantă cu privire la acest fapt. În termen de o lună de la notificare se organizează o procedură de consultare între părțile contractante. Fără a aduce atingere alineatului (4), în cazul în care părțile contractante ajung la un consens, în cadrul acestei proceduri de consultare, privind modificările care ar trebui aduse anexelor I și/sau II la prezentul acord, și pentru perioada de timp necesară pentru punerea în aplicare a modificării prin modificarea formală a prezentului acord, partea contractantă care a solicitat modificarea poate aplica cu titlu provizoriu versiunea revizuită a anexelor I și/sau II la prezentul acord, astfel cum a fost aprobată prin procedura de consultare, începând cu prima zi a lunii ianuarie din anul următor celui în care se încheie procedura menționată anterior.

Se consideră că o parte contractantă a pus în aplicare o modificare a standardului global adoptată de OCDE:

- (a) în cazul statelor membre: atunci când modificarea a fost încorporată în Directiva 2011/16/UE privind cooperarea administrativă în domeniul fiscal;
- (b) în cazul Monaco: atunci când modificarea a fost încorporată într-un acord cu un stat terț sau în legislația națională.

Articolul 9

Denunțarea

Fiecare dintre părțile contractante poate denunța prezentul acord prin intermediul unui preaviz scris adresat celeilalte părți contractante. Denunțarea intră în vigoare în prima zi a lunii următoare expirării perioadei de 12 luni de la data preavizului de denunțare. În caz de denunțare, toate informațiile primite anterior în temeiul prezentului acord rămân confidențiale și intră sub incidența: (i) în cazul statelor membre, dispozițiilor actelor cu putere de lege și normelor administrative din statele membre prin care se implementează Directiva 95/46/CE; și (ii) în cazul Monaco, dispozițiilor Legii nr. 1165 din 23 decembrie 1993 privind protecția datelor cu caracter personal (astfel cum a fost modificată de Legea nr. 1240 din 2 iulie 2001 și de Legea nr. 1353 din 4 decembrie 2008, în vigoare de la 1 aprilie 2009, inclusiv condițiile de punere în aplicare prevăzute în Ordonanța Suverană nr. 2230 din 19 iunie 2009) și, în ambele cazuri, garanțiilor specifice privind protecția datelor prevăzute în prezentul acord, inclusiv anexa III.

Articolul 10

Sfera de aplicare teritorială

Prezentul acord se aplică, pe de o parte, teritoriilor statelor membre în care se aplică Tratatul privind Uniunea Europeană și Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene și în condițiile stabilite de aceste tratate și, pe de altă parte, teritoriului Monaco, astfel cum este definit la articolul 1 alineatul (1) litera (c)."

3. Anexele se înlocuiesc cu următorul text:

„ANEXA I

STANDARD COMUN DE RAPORTARE ȘI DE DILIGENȚĂ FISCALĂ PENTRU INFORMAȚIILE REFERITOARE LA CONTURILE FINANCIARE (DENUMIT ÎN CONTINUARE «STANDARDUL COMUN DE RAPORTARE»)

SECȚIUNEA I

CERINȚE GENERALE DE RAPORTARE

- A. Sub rezerva dispozițiilor din subsecțiunile C-E, fiecare Instituție Financiară Raportoare trebuie să raporteze Autorității competente din jurisdicția sa (fie ea un stat membru sau Monaco) următoarele informații cu privire la fiecare Cont care face obiectul raportării al respectivei Instituții Financiare Raportoare:
1. numele, adresa, jurisdicția (jurisdicțiile) de rezidență (fie ea un stat membru sau Monaco), numărul (numerele) de identificare fiscală (NIF), precum și data și locul nașterii (în cazul unei persoane fizice) ale fiecărei Persoane care face obiectul raportării și care este Titularul contului respectiv, iar în cazul unei Entități care este Titularul contului respectiv și care, după aplicarea procedurilor de diligență fiscală prevăzute în secțiunile V, VI și VII, este identificată ca având una sau mai multe Persoane care exercită controlul și care sunt Persoane care fac obiectul raportării, numele, adresa, jurisdicția (jurisdicțiile) de rezidență și numărul (numerele) de identificare fiscală (NIF) ale Entității, precum și numele, adresa, jurisdicția (jurisdicțiile) de rezidență (fie ea un stat membru sau Monaco), numărul (numerele) de identificare fiscală (NIF) și data și locul nașterii ale fiecărei Persoane care face obiectul raportării;
 2. numărul de cont (sau echivalentul său funcțional în absența unui număr de cont);
 3. numele și numărul de identificare (dacă este cazul) al Instituției Financiare Raportoare;
 4. soldul sau valoarea contului (inclusiv, în cazul unui Contract de asigurare cu valoare de răscumpărare sau al unui Contract cu rentă viageră, Valoarea de răscumpărare) valabilă la sfârșitul anului calendaristic relevant sau la sfârșitul altei perioade de raportare adecvate sau, în cazul în care contul a fost închis în cursul anului sau al perioadei în cauză, la închiderea contului;
 5. în cazul oricărui Cont de custodie:
 - (a) cuantumul brut total al dobânzilor, cuantumul brut total al dividendelor și cuantumul brut total al altor venituri generate în legătură cu activele deținute în cont, plătite sau creditate în contul respectiv (sau în legătură cu respectivul cont) în cursul anului calendaristic sau al altei perioade de raportare adecvate; și
 - (b) încasările brute totale din vânzarea sau răscumpărarea Activelor Financiare plătite sau creditate în cont în cursul anului calendaristic sau al altei perioade de raportare adecvate în legătură cu care Instituția Financiară Raportoare a acționat drept custode, broker, mandatar sau orice alt fel de reprezentant al Titularului de cont;
 6. în cazul oricărui Cont de depozit, cuantumul brut total al dobânzilor plătite sau creditate în cont în cursul anului calendaristic sau al altei perioade de raportare adecvate; și
 7. în cazul oricărui cont care nu este menționat la punctul 5 sau 6 din subsecțiunea A, cuantumul brut total plătit sau creditat Titularului contului respectiv în cursul anului calendaristic sau al altei perioade de raportare adecvate în legătură cu care Instituția Financiară Raportoare este debitoare, inclusiv cuantumul agregat al oricăror rambursări plătite Titularului de cont în cursul anului calendaristic sau al altei perioade de raportare adecvate.
- B. Informațiile raportate trebuie să indice moneda în care este exprimată fiecare sumă.
- C. În pofida punctului 1 din subsecțiunea A, cu privire la fiecare Cont care face obiectul raportării care este un Cont preexistent, nu este obligatorie raportarea NIF sau a datei nașterii în cazul în care acestea nu figurează în registrele Instituției Financiare Raportoare și nu există o altă cerință care să impună respectivei Instituții Financiare Raportoare să colecteze aceste informații în temeiul dreptului intern sau al oricărui instrument juridic al Uniunii Europene (după caz). Cu toate acestea, o Instituție Financiară Raportoare are obligația să depună eforturi rezonabile pentru a obține NIF și data nașterii în ceea ce privește Conturile preexistente până la sfârșitul celui de al doilea an calendaristic care urmează anului în care respectivele Conturi preexistente au fost identificate drept Conturi care fac obiectul raportării.

- D. În pofida dispozițiilor de la punctul 1 din subsecțiunea A, nu există obligația raportării NIF în cazul în care acesta nu este emis de către statul membru relevant, de Monaco sau de o altă jurisdicție de rezidență.
- E. În pofida dispozițiilor de la punctul 1 din subsecțiunea A, nu există obligația raportării locului nașterii, cu excepția cazului în care Instituția Financiară Raportoare este obligată în alt mod să obțină și să raporteze această informație în temeiul dreptului intern, iar informația respectivă este disponibilă în datele accesibile pentru căutare electronică păstrate de Instituția Financiară Raportoare.

SECȚIUNEA II

CERINȚE GENERALE DE DILIGENȚĂ FISCALĂ

- A. Un cont este considerat drept Cont care face obiectul raportării începând de la data la care este identificat ca atare în conformitate cu procedurile de diligență fiscală prevăzute în secțiunile II-VII și, cu excepția cazului în care se prevede altfel, informațiile cu privire la un Cont care face obiectul raportării trebuie raportate anual, în decursul anului calendaristic următor anului la care se referă informațiile.
- B. Soldul sau valoarea unui cont se stabilește ca fiind cel/cea valabil(ă) în ultima zi a anului calendaristic sau a unei alte perioade de raportare adecvate.
- C. În cazul în care soldul sau pragul valorii urmează să se stabilească în ultima zi a unui an calendaristic, soldul sau valoarea în cauză trebuie stabilit(ă) în ultima zi a perioadei de raportare care se încheie la sfârșitul sau pe parcursul anului calendaristic respectiv.
- D. Fiecare stat membru sau Monaco poate permite Instituțiilor Financiare Raportoare să utilizeze prestatori de servicii în scopul îndeplinirii cerințelor de raportare și de diligență fiscală impuse respectivelor Instituții Financiare Raportoare, prevăzute de legislația națională, dar responsabilitatea pentru respectivele obligații revine în continuare Instituțiilor Financiare Raportoare.
- E. Fiecare stat membru sau Monaco poate permite Instituțiilor Financiare Raportoare să aplice procedurile de diligență fiscală pentru Conturile noi în cazul Conturilor preexistente, precum și procedurile de diligență fiscală pentru Conturile cu valoare mare în cazul Conturilor cu valoare mai mică. În cazul în care un stat membru sau Monaco permite utilizarea procedurilor de diligență fiscală aplicabile unui Cont nou pentru Conturile preexistente, celelalte norme aplicabile Conturilor preexistente se aplică în continuare.

SECȚIUNEA III

PROCEDURI DE DILIGENȚĂ FISCALĂ ÎN CEEA CE PRIVEȘTE CONTURILE DE PERSOANĂ FIZICĂ PREEXISTENTE

- A. Următoarele proceduri se aplică în scopul identificării Conturilor care fac obiectul raportării dintre Conturile de persoană fizică preexistente.
- B. Conturi cu valoare mai mică. În cazul Conturilor cu valoare mai mică se aplică procedurile prezentate în continuare.
1. Adresa de rezidență. În cazul în care Instituția Financiară Raportoare deține în registrele sale o adresă actuală de rezidență pentru Titularul de cont persoană fizică, bazată pe Documente justificative, Instituția Financiară Raportoare poate considera Titularul de cont persoană fizică ca având rezidența fiscală în statul membru respectiv, în Monaco sau într-o altă jurisdicție în care este situată adresa, pentru a stabili dacă respectivul Titular de cont persoană fizică este o Persoană care face obiectul raportării.
 2. Căutarea în registrul electronic. În cazul în care o Instituție Financiară Raportoare nu se bazează pe o adresă actuală de rezidență a Titularului de cont persoană fizică, pe baza unor Documente justificative, astfel cum este prevăzut la punctul 1 din subsecțiunea B, ea trebuie să examineze datele accesibile pentru căutare electronică păstrate de Instituția Financiară Raportoare pentru a descoperi unul sau mai multe indicii prezentate în continuare și să aplice punctele 3-6 din subsecțiunea B:
 - (a) identificarea Titularului de cont drept rezident al unei Jurisdicții care face obiectul raportării;
 - (b) adresa de corespondență sau de rezidență actuală (inclusiv o casuță poștală) dintr-o Jurisdicție care face obiectul raportării;

- (c) unul sau mai multe numere de telefon într-o Jurisdicție care face obiectul raportării și niciun număr de telefon în Monaco sau în statul membru al Instituției Financiare Raportoare, în funcție de context;
 - (d) instrucțiunile permanente (altele decât cele privind un Cont de depozit) de a transfera fonduri într-un cont administrat într-o Jurisdicție care face obiectul raportării;
 - (e) o împuternicire sau o delegare de semnătură valabilă, acordată unei persoane cu adresa într-o Jurisdicție care face obiectul raportării; sau
 - (f) o adresă purtând mențiunea «post-restant» sau «în atenția» într-o Jurisdicție care face obiectul raportării, în cazul în care Instituția Financiară Raportoare nu are la dosar nicio altă adresă pentru Titularul de cont.
3. În cazul în care nu se descoperă, în urma căutării electronice, niciunul dintre indiciile enumerate la punctul 2 din subsecțiunea B, nu se impune nicio măsură suplimentară până în momentul în care intervine o modificare a circumstanțelor care să ducă fie la asocierea unuia sau mai multor indicii cu contul, fie la transformarea contului într-un Cont cu valoare mare.
4. În cazul în care oricare dintre indiciile enumerate la subsecțiunea B punctul 2 literele (a)-(e) este descoperit la căutarea pe cale electronică sau în cazul în care intervine o modificare a circumstanțelor care să ducă la asocierea unuia sau a mai multor indicii cu contul, Instituția Financiară Raportoare trebuie să considere Titularul de cont ca rezident fiscal în fiecare Jurisdicție care face obiectul raportării pentru care este identificat un indice, cu excepția cazului în care aceasta alege să aplice punctul 6 din subsecțiunea B și, cu privire la respectivul cont, se aplică una dintre excepțiile prevăzute la respectivul punct.
5. În cazul în care o adresă purtând mențiunea «post-restant» sau «în atenția» este descoperită în urma căutării electronice și nu se identifică nicio altă adresă și niciunul dintre celelalte indicii enumerate la subsecțiunea B punctul 2 literele (a)-(e) cu privire la Titularul de cont, Instituția Financiară Raportoare trebuie, în ordinea cea mai adecvată circumstanțelor, să efectueze căutarea în registrul pe suport hârtie prevăzută la punctul 2 din subsecțiunea C sau să încerce să obțină din partea Titularului de cont o autocertificare sau Documente justificative pentru a stabili rezidența fiscală (rezidențele fiscale) a(le) respectivului Titular de cont. În cazul în care în urma căutării în registrul pe suport de hârtie nu se constată niciun indice, iar încercarea de a obține autocertificarea sau Documente justificative nu dă rezultate, Instituția Financiară Raportoare trebuie să raporteze contul Autorității competente din propriul stat membru sau din Monaco, în funcție de context, drept cont nedocumentat.
6. Chiar dacă se găsesc indiciile menționate la punctul 2 din subsecțiunea B, o Instituție Financiară Raportoare nu este obligată să considere un Titular de cont drept rezident al unei Jurisdicții care face obiectul raportării în cazul în care:
- (a) informațiile referitoare la Titularul de cont conțin o adresă de corespondență sau de rezidență actuală în Jurisdicția care face obiectul raportării în cauză, unul sau mai multe numere de telefon în respectiva Jurisdicție care face obiectul raportării (și niciun număr de telefon în Monaco sau în statul membru al Instituției Financiare Raportoare, în funcție de context) sau instrucțiuni permanente (cu privire la Conturi Financiare altele decât Conturile de depozit) de a transfera fonduri într-un cont administrat într-o Jurisdicție care face obiectul raportării, iar Instituția Financiară Raportoare obține sau a examinat anterior și păstrează o înregistrare a următoarelor informații:
 - (i) o autocertificare din partea Titularului de cont privind jurisdicția (jurisdicțiile) de rezidență (fie ea un stat membru, Monaco sau alte jurisdicții) a respectivului Titular de cont, care nu include respectiva Jurisdicție care face obiectul raportării; și
 - (ii) Documente justificative care stabilesc că Titularul de cont nu face obiectul raportării;
 - (b) informațiile referitoare la Titularul de cont conțin o împuternicire sau o delegare de semnătură valabilă, acordată unei persoane cu adresa în Jurisdicția care face obiectul raportării, iar Instituția Financiară Raportoare obține sau a examinat anterior și păstrează o copie a următoarelor documente:
 - (i) o autocertificare din partea Titularului de cont privind jurisdicția (jurisdicțiile) de rezidență (fie ea un stat membru, Monaco sau alte jurisdicții) a respectivului Titular de cont, care nu include respectiva Jurisdicție care face obiectul raportării; sau
 - (ii) Documente justificative care stabilesc că Titularul de cont nu face obiectul raportării.
- C. Proceduri de examinare aprofundată pentru Conturile cu valoare mare. Se aplică următoarele proceduri de examinare aprofundată în ceea ce privește Conturile cu valoare mare.
1. Căutarea în registrul electronic. În ceea ce privește Conturile cu valoare mare, Instituția Financiară Raportoare trebuie să examineze datele accesibile pentru căutare electronică pe care le păstrează pentru a descoperi unul dintre indiciile descrise la punctul 2 din subsecțiunea B.

2. Căutarea în registrul pe suport hârtie. În cazul în care bazele de date accesibile pentru căutare electronică ale Instituției Financiare Raportoare includ câmpuri destinate tuturor informațiilor menționate la punctul 3 din subsecțiunea C și cuprind toate informațiile respective, nu este necesară căutarea suplimentară în registrul pe suport hârtie. În cazul în care bazele de date electronice nu cuprind toate informațiile respective, atunci, în ceea ce privește Conturile cu valoare mare, Instituția Financiară Raportoare trebuie să examineze și actualul dosar principal al clientului și, în măsura în care informațiile în cauză nu sunt cuprinse în actualul dosar principal al clientului, următoarele documente asociate contului și obținute de Instituția Financiară Raportoare în cursul ultimilor cinci ani pentru oricare dintre indiciile prevăzute la punctul 2 din subsecțiunea B:
- (a) cele mai recente Documente justificative colectate cu privire la contul respectiv;
 - (b) cel mai recent contract sau cea mai recentă documentație cu privire la deschiderea contului;
 - (c) cea mai recentă documentație obținută de Instituția Financiară Raportoare în conformitate cu Procedurile AML/KYC sau în alte scopuri de reglementare;
 - (d) orice formulare de împuternicire sau de delegare de semnătură valabile; și
 - (e) orice instrucțiuni permanente în vigoare (altele decât cele referitoare la un Cont de Depozit) de a transfera fonduri.
3. Excepție aplicabilă în cazul în care bazele de date conțin informații suficiente. O Instituție Financiară Raportoare nu este obligată să efectueze căutarea în registrul pe suport hârtie menționate la punctul 2 din subsecțiunea C în măsura în care informațiile disponibile pentru căutare în format electronic ale Instituției Financiare Raportoare includ:
- (a) statutul Titularului de cont în ceea ce privește rezidența;
 - (b) adresa de rezidență și adresa de corespondență ale Titularului de cont, aflate în prezent la dosarul Instituției Financiare Raportoare;
 - (c) numărul (numerele) de telefon al(e) Titularului de cont, aflate în prezent la dosarul Instituției Financiare Raportoare;
 - (d) în cazul Conturilor Financiare, altele decât Conturile de depozit, dacă există instrucțiuni permanente pentru a transfera fonduri din respectivul cont într-un alt cont (inclusiv un cont aflat la o altă sucursală a Instituției Financiare Raportoare sau la o altă Instituție Financiară);
 - (e) eventual, o adresă cu mențiunea «post-restant» sau «în atenția» pentru Titularul de cont; și
 - (f) eventual, o împuternicire sau delegare de semnătură pentru contul respectiv.
4. Consultarea responsabilului pentru relații cu clienții în scopul obținerii de informații concrete. În afară de căutarea în registrul electronic și în registrul pe suport hârtie menționate la punctele 1 și 2 din subsecțiunea C, Instituția Financiară Raportoare trebuie să considere drept Cont care face obiectul raportării orice Cont cu valoare mare încredințat unui responsabil pentru relații cu clienții (inclusiv orice Conturi Financiare agregate respectivului Cont cu valoare mare) în cazul în care responsabilul pentru relații cu clienții deține informații concrete conform cărora Titularul de cont este o Persoană care face obiectul raportării.
5. Consecințele găsirii unor indicii.
- (a) Dacă, în urma examinării aprofundate a Conturilor cu valoare mare menționate la subsecțiunea C, nu este descoperit niciunul dintre indiciile enumerate la punctul 2 din subsecțiunea B, iar aplicarea dispozițiilor de la punctul 4 din subsecțiunea C nu permite să se stabilească dacă contul este deținut de o Persoană care face obiectul raportării, atunci nu sunt necesare acțiuni suplimentare până în momentul în care intervine o modificare a circumstanțelor care să ducă la asocierea unuia sau a mai multor indicii cu contul respectiv.
 - (b) În cazul în care, în urma examinării aprofundate a Conturilor cu valoare mare menționate la subsecțiunea C, este descoperit oricare dintre indiciile enumerate la subsecțiunea B punctul 2 literele (a)-(e) sau în cazul în care intervine ulterior o modificare a circumstanțelor care duce la asocierea unuia sau a mai multor indicii cu contul, Instituția Financiară Raportoare trebuie să considere contul drept Cont care face obiectul raportării în fiecare Jurisdicție care face obiectul raportării pentru care este identificat un indiciu, cu excepția cazului în care aceasta alege să aplice punctul 6 din subsecțiunea B și, cu privire la respectivul cont, se aplică una dintre excepțiile prevăzute la respectivul punct.

- (c) În cazul în care, în urma examinării aprofundate a Conturilor cu valoare mare prevăzute la subsecțiunea C, este descoperită o adresă purtând mențiunea «post-restant» sau «în atenția» și pentru Titularul de cont nu este identificată nicio altă adresă și niciunul dintre celelalte indicii enumerate la subsecțiunea B punctul 2 literele (a)-(e), Instituția Financiară Raportoare trebuie să obțină din partea Titularului de cont respectiv o autocertificare sau Documente justificative pentru a stabili rezidența fiscală (rezidențele fiscale) a(le) respectivului Titular de cont. În cazul în care o Instituție Financiară Raportoare nu poate obține autocertificarea sau Documentele justificative respective, ea trebuie să raporteze contul Autorității competente din priuril stat membru sau din Monaco, în funcție de context, drept cont nedocumentat.
6. În cazul în care un Cont de persoană fizică preexistent nu este un Cont cu valoare mare la data de 31 decembrie 2016, dar devine un Cont cu valoare mare începând cu ultima zi a anului calendaristic următor, Instituția Financiară Raportoare trebuie să finalizeze procedurile de examinare aprofundată prevăzute la subsecțiunea C cu privire la respectivul cont în anul calendaristic următor anului în care contul devine un Cont cu valoare mare. Dacă, pe baza acestei examinări, respectivul cont este identificat drept Cont care face obiectul raportării, Instituția Financiară Raportoare are obligația de a raporta anual informațiile necesare cu privire la respectivul cont pentru anul în care acesta este identificat drept Cont care face obiectul raportării și pentru anii următori, cu excepția cazului în care Titularul de cont încetează să mai fie o Persoană care face obiectul raportării.
7. Odată ce o Instituție Financiară Raportoare aplică procedurile de examinare aprofundată prevăzute la subsecțiunea C pentru un Cont cu valoare mare, Instituția Financiară Raportoare nu este obligată să aplice din nou respectivele proceduri în anii următori, în afară de consultarea responsabilului pentru relații cu clienții prevăzută la punctul 4 din subsecțiunea C, cu privire la același Cont cu valoare mare, cu excepția cazului în care contul este nedocumentat, caz în care Instituția Financiară Raportoare ar trebui să aplice din nou, anual, respectivele proceduri, până în momentul în care respectivul cont încetează să mai fie nedocumentat.
8. În cazul în care intervine o modificare a circumstanțelor privind un Cont cu valoare mare, care duce la asocierea cu contul respectiv a unuia sau a mai multor indicii menționate la punctul 2 din subsecțiunea B, Instituția Financiară Raportoare trebuie să considere contul drept Cont care face obiectul raportării în fiecare Jurisdicție care face obiectul raportării pentru care este identificat un indiciu, cu excepția cazului în care aceasta alege să aplice punctul 6 din subsecțiunea B și, cu privire la respectivul cont, se aplică una dintre excepțiile prevăzute la punctul menționat.
9. O Instituție Financiară Raportoare trebuie să pună în aplicare proceduri prin care să se asigure că responsabilii pentru relații cu clienții identifică orice modificare a circumstanțelor referitoare la un cont. De exemplu, în cazul în care responsabilului pentru relații cu clienții i se comunică faptul că Titularul de cont are o nouă adresă de corespondență într-o Jurisdicție care face obiectul raportării, Instituția Financiară Raportoare are obligația de a considera noua adresă drept o modificare a circumstanțelor și, în cazul în care alege să aplice punctul 6 din subsecțiunea B, este obligată să obțină documentele adecvate din partea Titularului de cont.
- D. Examinarea Conturilor de persoană fizică cu valoare mare preexistente trebuie finalizată până la 31 decembrie 2017. Examinarea Conturilor de persoană fizică cu valoare mai mică preexistente trebuie finalizată până la 31 decembrie 2018.
- E. Orice Cont de persoană fizică preexistent care a fost identificat drept Cont care face obiectul raportării în temeiul prezentei secțiuni trebuie considerat drept Cont care face obiectul raportării în toți anii următori, cu excepția cazului în care Titularul de cont încetează să mai fie o Persoană care face obiectul raportării.

SECȚIUNEA IV

PROCEDURI DE DILIGENȚĂ FISCALĂ ÎN CEEA CE PRIVEȘTE CONTURILE DE PERSOANĂ FIZICĂ NOI

Următoarele proceduri se aplică în scopul identificării Conturilor care fac obiectul raportării dintre Conturile de persoană fizică noi.

- A. În ceea ce privește Conturile de persoană fizică noi, în momentul deschiderii contului, Instituția Financiară Raportoare trebuie să obțină o autocertificare (care poate face parte din documentația de deschidere a contului), care permite Instituției Financiare Raportoare să stabilească rezidența fiscală (rezidențele fiscale) a(le) Titularului de cont și să confirme caracterul rezonabil al respectivei autocertificări pe baza informațiilor obținute de Instituția Financiară Raportoare la deschiderea contului, inclusiv eventualele documente colectate în conformitate cu Procedurile AML/KYC.
- B. În cazul în care autocertificarea stabilește că Titularul de cont este rezident fiscal într-o Jurisdicție care face obiectul raportării, Instituția Financiară Raportoare trebuie să considere contul drept Cont care face obiectul raportării și autocertificarea trebuie să includă, de asemenea, NIF al Titularului de cont pentru Jurisdicția care face obiectul raportării (sub rezerva secțiunii I subsecțiunea D) și data nașterii acestuia.

- C. În cazul în care intervine o modificare a circumstanțelor cu privire la un Cont de persoană fizică nou în urma căreia Instituția Financiară Raportoare află sau are motive să afle că autocertificarea inițială este incorectă sau nefiabilă, Instituția Financiară Raportoare nu se poate baza pe autocertificarea inițială și trebuie să obțină o autocertificare valabilă care să precizeze rezidența fiscală (rezidențele fiscale) a(le) Titularului de cont.

SECȚIUNEA V

PROCEDURI DE DILIGENȚĂ FISCALĂ ÎN CEEA CE PRIVEȘTE CONTURILE DE ENTITATE PREEXISTENTE

Următoarele proceduri se aplică în scopul identificării Conturilor care fac obiectul raportării dintre Conturile de entitate preexistente.

- A. Conturi de entitate care nu fac obiectul obligației de examinare, identificare sau raportare. Cu excepția cazului în care Instituția Financiară Raportoare decide altfel, fie cu privire la toate Conturile de entitate preexistente, fie separat, cu privire la orice grup clar identificat de astfel de conturi, un Cont de entitate preexistent cu un sold agregat sau o valoare agregată a contului care nu depășește, la data de 31 decembrie 2016, suma de 250 000 USD sau un quantum echivalent exprimat în moneda națională a fiecărui stat membru sau a Monaco, nu face obiectul obligației de examinare, identificare sau raportare drept un Cont care face obiectul raportării, până în momentul în care soldul agregat sau valoarea agregată a contului depășește quantumul respectiv în ultima zi a oricărui an calendaristic ulterior.
- B. Conturi de entitate care fac obiectul examinării. Un Cont de entitate preexistent cu un sold agregat sau o valoare agregată a contului care depășește, la data de 31 decembrie 2016, suma de 250 000 USD sau un quantum echivalent exprimat în moneda națională a fiecărui stat membru sau a Monaco și un Cont de entitate preexistent care nu depășește, la data de 31 decembrie 2016, quantumul respectiv, dar cu un sold agregat sau o valoare agregată a contului care depășește acest quantum în ultima zi a oricărui an calendaristic ulterior trebuie examinate în conformitate cu procedurile prevăzute la subsecțiunea D.
- C. Conturi de entitate care fac obiectul obligației de raportare. În ceea ce privește Conturile de entitate preexistente prevăzute la subsecțiunea B, numai conturile care sunt deținute de una sau mai multe Entități care sunt Persoane care fac obiectul raportării sau de ENF (Entități Nefinanciare) pasive cu una sau mai multe Persoane care exercită controlul care sunt Persoane care fac obiectul raportării sunt considerate drept Conturi care fac obiectul raportării.
- D. Proceduri de examinare pentru identificarea Conturilor de Entitate care fac obiectul obligației de raportare. Pentru Conturile de entitate preexistente prevăzute la subsecțiunea B, o Instituție Financiară Raportoare trebuie să aplice următoarele proceduri de examinare pentru a stabili dacă contul este deținut de una sau mai multe Persoane care fac obiectul raportării sau de ENF pasive cu una sau mai multe Persoane care exercită controlul și care sunt Persoane care fac obiectul raportării:
1. Să stabilească dacă Entitatea este o Persoană care face obiectul raportării.
 - (a) Să examineze informațiile păstrate în scopuri de reglementare sau de relații cu clienții (inclusiv informațiile colectate în conformitate cu Procedurile AML/KYC) pentru a stabili dacă informațiile indică faptul că Titularul de cont este rezident într-o Jurisdicție care face obiectul raportării. În acest scop, informațiile care indică faptul că Titularul de cont este rezident într-o Jurisdicție care face obiectul raportării includ fie un loc de înregistrare sau de constituire, fie o adresă într-o Jurisdicție care face obiectul raportării.
 - (b) Dacă informațiile indică faptul că Titularul de cont este rezident într-o Jurisdicție care face obiectul raportării, Instituția Financiară Raportoare trebuie să considere contul drept Cont care face obiectul raportării, cu excepția cazului în care obține o autocertificare din partea Titularului de cont sau stabilește în mod rezonabil, pe baza informațiilor aflate în posesia sa sau care sunt disponibile public, că Titularul de cont nu este o Persoană care face obiectul raportării.
 2. Să stabilească dacă Entitatea este o ENF pasivă cu una sau mai multe Persoane care exercită controlul care sunt Persoane care fac obiectul raportării. Cu privire la un Titular de cont al unui Cont de entitate preexistent (inclusiv o Entitate care este o Persoană care face obiectul raportării), Instituția Financiară Raportoare trebuie să stabilească dacă Titularul de cont este o ENF pasivă cu una sau mai multe Persoane care exercită controlul care sunt Persoane care fac obiectul raportării. În cazul în care oricare dintre Persoanele care exercită controlul

asupra unei ENF pasive este o Persoană care face obiectul raportării, atunci contul trebuie considerat drept un Cont care face obiectul raportării. La stabilirea acestor elemente, Instituția Financiară Raportoare trebuie să respecte orientările din subsecțiunea D punctul 2 literele (a)-(c) în ordinea cea mai adecvată circumstanțelor.

- (a) Să stabilească dacă Titularul de cont este o ENF pasivă. În scopul de a stabili dacă Titularul de cont este o ENF pasivă, Instituția Financiară Raportoare trebuie să obțină o autocertificare din partea Titularului de cont pentru a stabili statutul acestuia, cu excepția cazului în care există informații aflate în posesia sa sau disponibile public, pe baza cărora poate stabili în mod rezonabil că Titularul de cont este o ENF activă sau o Instituție Financiară, alta decât o Entitate de investiții menționată în secțiunea VIII subsecțiunea A punctul 6 litera (b) care nu este o Instituție Financiară dintr-o Jurisdicție participantă.
- (b) Să stabilească Persoanele care exercită controlul asupra unui Titular de cont. În scopul stabilirii Persoanelor care exercită controlul asupra unui Titular de cont, o Instituție Financiară Raportoare se poate baza pe informațiile colectate și păstrate în conformitate cu Procedurile AML/KYC.
- (c) Să stabilească dacă o Persoană care exercită controlul asupra unei ENF pasive este o Persoană care face obiectul raportării. Pentru a stabili dacă o Persoană care exercită controlul asupra unei ENF pasive este o Persoană care face obiectul raportării, o Instituție Financiară Raportoare se poate baza pe:
 - (i) informații colectate și păstrate în conformitate cu Procedurile AML/KYC în cazul unui Cont de entitate preexistent deținut de una sau mai multe ENF cu un sold agregat sau o valoare agregată a contului care nu depășește 1 000 000 USD sau o valoare echivalentă exprimată în moneda națională a fiecărui stat membru sau a Monaco; sau
 - (ii) o autocertificare din partea Titularului de cont sau a Persoanei care exercită controlul în jurisdicția sau jurisdicțiile (fie ea un stat membru, Monaco sau alte jurisdicții) în care Persoana care exercită controlul are rezidența fiscală.

E. Calendarul punerii în aplicare a examinării și proceduri suplimentare aplicabile Conturilor de entitate preexistente.

1. Examinarea Conturilor de entitate preexistente, cu un sold agregat sau o valoare agregată a contului care depășește, la data de 31 decembrie 2016, suma de 250 000 USD sau un quantum echivalent exprimat în moneda națională a fiecărui stat membru sau a Monaco, trebuie finalizată până la data de 31 decembrie 2018.
2. Examinarea Conturilor de entitate preexistente, cu un sold agregat sau o valoare agregată a contului care nu depășește, la data de 31 decembrie 2016, suma de 250 000 USD sau un quantum echivalent exprimat în moneda națională a fiecărui stat membru sau a Monaco, dar depășește quantumul respectiv la data de 31 decembrie a unui an ulterior, trebuie finalizată în anul calendaristic următor anului în care soldul agregat sau valoarea agregată a contului depășește acest quantum.
3. În cazul în care intervine o modificare a circumstanțelor cu privire la un Cont de entitate preexistent în urma căreia Instituția Financiară Raportoare află sau are motive să afle că autocertificarea sau alte documente asociate cu un cont sunt incorecte sau nefiabile, Instituția Financiară Raportoare trebuie să stabilească din nou statutul contului în conformitate cu procedurile prevăzute la subsecțiunea D.

SECȚIUNEA VI

PROCEDURI DE DILIGENȚĂ FISCALĂ ÎN CEEA CE PRIVEȘTE CONTURILE DE ENTITATE NOI

Următoarele proceduri se aplică în scopul identificării Conturilor care fac obiectul raportării dintre Conturile de entitate noi.

A. Proceduri de examinare pentru identificarea Conturilor de Entitate care fac obiectul obligației de raportare. Pentru Conturile de entitate noi, o Instituție Financiară Raportoare trebuie să aplice următoarele proceduri de examinare pentru a stabili dacă contul este deținut de una sau mai multe Persoane care fac obiectul raportării sau de ENF pasive cu una sau mai multe Persoane care exercită controlul și care sunt Persoane care fac obiectul raportării:

1. Să stabilească dacă Entitatea este o Persoană care face obiectul raportării.
 - (a) Să obțină o autocertificare, care poate face parte din documentația de deschidere a contului, care permite Instituției Financiare Raportoare să stabilească rezidența fiscală (rezidențele fiscale) a(le) Titularului de cont și să confirme caracterul rezonabil al respectivei autocertificări pe baza informațiilor obținute de Instituția Financiară Raportoare în legătură cu deschiderea contului, inclusiv eventualele documente colectate în

conformitate cu Procedurile AML/KYC. În cazul în care Entitatea certifică faptul că nu are o rezidență fiscală, Instituția Financiară Raportoare se poate baza pe adresa sediului principal al Entității pentru a stabili rezidența Titularului de cont.

- (b) Dacă autocertificarea indică faptul că Titularul de cont este rezident într-o Jurisdicție care face obiectul raportării, Instituția Financiară Raportoare trebuie să considere contul drept Cont care face obiectul raportării, cu excepția cazului în care stabilește în mod rezonabil, pe baza informațiilor aflate în posesia sa sau care sunt disponibile public, că Titularul de cont nu este o Persoană care face obiectul raportării în respectiva Jurisdicție care face obiectul raportării.
2. Să stabilească dacă Entitatea este o ENF pasivă cu una sau mai multe Persoane care exercită controlul care sunt Persoane care fac obiectul raportării. Cu privire la un Titular de cont al unui Cont de entitate nou (inclusiv o Entitate care este o Persoană care face obiectul raportării), Instituția Financiară Raportoare trebuie să stabilească dacă Titularul de cont este o ENF pasivă cu una sau mai multe Persoane care exercită controlul și care sunt Persoane care fac obiectul raportării. În cazul în care oricare dintre Persoanele care exercită controlul asupra unei ENF pasive este o Persoană care face obiectul raportării, atunci contul trebuie considerat drept un Cont care face obiectul raportării. În cursul stabilirii acestor elemente, Instituția Financiară Raportoare trebuie să respecte orientările din subsecțiunea A punctul 2 literele (a)-(c) în ordinea cea mai adecvată circumstanțelor.
- (a) Să stabilească dacă Titularul de cont este o ENF pasivă. Pentru a stabili dacă Titularul de cont este o ENF pasivă, Instituția Financiară Raportoare trebuie să se bazeze pe o autocertificare din partea Titularului de cont pentru a stabili statutul acestuia, cu excepția cazului în care există informații aflate în posesia sa sau disponibile public, pe baza cărora poate stabili în mod rezonabil că Titularul de cont este o ENF activă sau o Instituție Financiară, alta decât o Entitate de investiții prevăzută la secțiunea VIII subsecțiunea A punctul 6 litera (b) care nu este o Instituție Financiară dintr-o Jurisdicție participantă.
- (b) Să stabilească Persoanele care exercită controlul asupra unui Titular de cont. În scopul stabilirii Persoanelor care exercită controlul asupra unui Titular de cont, o Instituție Financiară Raportoare se poate baza pe informațiile colectate și păstrate în conformitate cu Procedurile AML/KYC.
- (c) Să stabilească dacă o Persoană care exercită controlul asupra unei ENF pasive este o Persoană care face obiectul raportării. Pentru a stabili dacă o Persoană care exercită controlul asupra unei ENF pasive este o Persoană care face obiectul raportării, o Instituție Financiară Raportoare se poate baza pe o autocertificare din partea Titularului de cont sau a respectivei Persoane care exercită controlul.

SECȚIUNEA VII

NORME SPECIALE PRIVIND DILIGENȚA FISCALĂ

Se aplică următoarele norme suplimentare în punerea în aplicare a procedurilor de diligență fiscală descrise mai sus:

- A. Recurgerea la autocertificări și Documente justificative. O Instituție Financiară Raportoare nu se poate baza pe autocertificare sau pe Documente justificative în cazul în care Instituția Financiară Raportoare știe sau are motive să știe că autocertificarea sau Documentele justificative sunt incorecte sau nefiabile.
- B. Proceduri alternative pentru Conturile Financiare deținute de beneficiari persoane fizice ai unui Contract de asigurare cu valoare de răscumpărare sau ai unui Contract cu rentă viageră și pentru Contractele de asigurare cu valoare de răscumpărare de grup sau pentru Contractele cu rentă viageră de grup. O Instituție Financiară Raportoare poate presupune că un beneficiar persoană fizică (altul decât deținătorul) al unui Contract de asigurare cu valoare de răscumpărare sau al unui Contract cu rentă viageră care beneficiază de o indemnizație de deces nu este o Persoană care face obiectul raportării și poate considera un astfel de Cont financiar ca nefiind un Cont care face obiectul raportării, cu excepția cazului în care Instituția Financiară Raportoare știe sau are motive să știe că beneficiarul este o Persoană care face obiectul raportării. O Instituție Financiară Raportoare are motive să știe că beneficiarul unui Contract de asigurare cu valoare de răscumpărare sau al unui Contract cu rentă viageră este o Persoană care face obiectul raportării dacă informațiile colectate de către Instituția Financiară Raportoare și asociate respectivului beneficiar conțin indicii conform celor menționate la secțiunea III subsecțiunea B. În cazul în care o Instituție Financiară Raportoare deține informații concrete sau are motive să știe că beneficiarul este o Persoană care face obiectul raportării, Instituția Financiară Raportoare trebuie să respecte procedurile de la secțiunea III subsecțiunea B.

Un stat membru sau Monaco are opțiunea să permită Instituțiilor Financiare Raportoare să considere un Cont financiar care constă în participația de care beneficiază un membru în cadrul unui Contract de asigurare cu valoare de răscumpărare de grup sau al unui Contract cu rentă viageră de grup ca fiind un Cont financiar care

este un cont care nu face obiectul raportării până la data la care suma respectivă trebuie plătită angajatului/deținătorului unui certificat sau beneficiarului, în cazul în care Contul financiar respectiv îndeplinește următoarele cerințe:

- (a) Contractul de asigurare cu valoare de răscumpărare de grup sau Contractul cu rentă viageră de grup este încheiat de un angajator și asigură cel puțin 25 de angajați/deținători de certificate;
- (b) angajații/deținătorii de certificate au dreptul să beneficieze de orice sumă înscrisă în contract în legătură cu participația lor și să numească beneficiari pentru indemnizația plătită la decesul lor; și
- (c) suma agregată plătită oricărui angajat/deținător de certificat sau beneficiar nu depășește 1 000 000 USD sau o valoare echivalentă exprimată în moneda națională a fiecărui stat membru sau a Monaco.

Termenul «Contract de asigurare cu valoare de răscumpărare de grup» înseamnă un Contract de asigurare cu valoare de răscumpărare care: (i) asigură persoane fizice care sunt afiliate prin intermediul unui angajator, al unei organizații profesionale, al unui sindicat ori al altei asociații sau grupări; și (ii) impune plata unei prime pentru fiecare membru al grupului (sau membru al unei categorii din cadrul grupului), care este stabilită fără a lua în considerare caracteristicile individuale de sănătate, altele decât vârsta, genul și obiceiurile legate de fumat ale respectivului membru al grupului (sau a categoriei de membri).

Termenul «Contract cu rentă viageră de grup» înseamnă un Contract cu rentă viageră în care creditorii sunt persoane fizice care sunt afiliate prin intermediul unui angajator, al unei organizații profesionale, al unui sindicat, ori al altei asociații sau grupări.

Înainte de 1 ianuarie 2017, statele membre comunică Monaco și Monaco comunică Comisiei Europene dacă și-au exercitat opțiunea prevăzută la prezentul punct. Comisia Europeană poate coordona transmiterea comunicării dinspre statele membre spre Monaco și transmite tuturor statelor membre comunicarea Monaco. Toate celelalte modificări legate de exercitarea acestei opțiuni de către un stat membru sau Monaco sunt comunicate în același mod.

C. Norme privind Agregarea soldurilor conturilor și conversia monetară

1. Agregarea Conturilor de persoană fizică. În scopul stabilirii soldului agregat sau a valorii agregate a Conturilor Financiare deținute de o persoană fizică, o Instituție Financiară Raportoare are obligația de a agrega toate Conturile Financiare deținute de Instituția Financiară Raportoare sau de o Entitate afiliată, dar numai în măsura în care sistemele informatice ale Instituției Financiare Raportoare arată o legătură între Conturile Financiare prin referire la un element de date, cum ar fi numărul de client sau NIF, și permit agregarea soldurilor sau a valorilor conturilor. Fiecărui titular al unui Cont financiar deținut în comun i se atribuie soldul integral sau valoarea integrală a Contului financiar deținut în comun în scopul aplicării cerințelor privind agregarea prevăzute la prezentul punct.
2. Agregarea Conturilor de entitate. În scopul stabilirii soldului agregat sau a valorii agregate a Conturilor Financiare deținute de o Entitate, o Instituție Financiară Raportoare are obligația de a lua în considerare toate Conturile Financiare deținute de Instituția Financiară Raportoare sau de o Entitate afiliată, dar numai în măsura în care sistemele informatice ale Instituției Financiare Raportoare arată o legătură între Conturile Financiare prin referire la un element de date, cum ar fi numărul de client sau NIF, și permit agregarea soldurilor sau a valorilor conturilor. Fiecărui titular al unui Cont financiar deținut în comun i se atribuie soldul integral sau valoarea integrală a Contului financiar deținut în comun în scopul aplicării cerințelor privind agregarea prevăzute la prezentul punct.
3. Normă specială privind agregarea aplicabilă responsabililor pentru relațiile cu clienții. În scopul stabilirii soldului agregat sau a valorii agregate a Conturilor Financiare deținute de o persoană pentru a stabili dacă un Cont financiar este un Cont cu valoare mare, o Instituție Financiară Raportoare are, de asemenea, obligația ca, în cazul oricărui Conturi Financiare cu privire la care responsabilul pentru relații cu clienții știe sau are motive să știe că sunt în mod direct sau indirect deținute, controlate sau instituite (altfel decât în capacitate fiduciară) de către aceeași persoană, de a agrega soldurile tuturor conturilor.
4. Sumele se citesc ca incluzând echivalentul lor în alte monede. Toate sumele exprimate în moneda națională a fiecărui stat membru sau a Monaco se citesc ca incluzând sumele echivalente în alte monede, astfel cum sunt stabilite prin legislația națională.

SECȚIUNEA VIII

DEFINIȚII

Următorii termeni sunt definiți după cum urmează:

A. Instituție Financiară Raportoare

1. Termenul «Instituție Financiară Raportoare» înseamnă orice Instituție Financiară a unui stat membru sau din Monaco, în funcție de context, care nu este o Instituție Financiară Nonraportoare.
2. Termenul «Instituție Financiară dintr-o Jurisdicție participantă» înseamnă: (i) orice Instituție Financiară care este rezidentă într-o Jurisdicție participantă, dar exclude orice sucursală a respectivei Instituții Financiare care se află în afara teritoriului Jurisdicției participante; și (ii) orice sucursală a unei Instituții Financiare care nu este rezidentă într-o Jurisdicție participantă, în cazul în care sucursala respectivă se află într-o Jurisdicție participantă.
3. Termenul «Instituție Financiară» înseamnă o Instituție de custodie, o Instituție depozitară, o Entitate de investiții sau o Companie de asigurări specificată.
4. Termenul «Instituție de custodie» înseamnă orice Entitate care deține, ca parte substanțială a activității sale, Active Financiare în contul unor terți. O Entitate deține, ca parte substanțială a activității sale, Active Financiare în contul unor terți dacă venitul brut al Entității atribuibil deținerii de Active Financiare și serviciilor Financiare conexe este mai mare sau egal cu 20 % din venitul brut al Entității pe perioada cea mai scurtă dintre următoarele: (i) perioada de trei ani care se încheie la data de 31 decembrie (sau în ultima zi a unei perioadei contabile care nu este un an calendaristic) dinaintea anului în care se efectuează calculul; sau (ii) perioada în cursul căreia a existat Entitatea, dacă aceasta este mai mică de trei ani.
5. Termenul «Instituție depozitară» înseamnă orice Entitate care atrage depozite în cadrul obișnuit al activității bancare sau al unei activități similare.
6. Termenul «Entitate de investiții» înseamnă orice Entitate:
 - (a) care desfășoară, ca activitate principală, una sau mai multe dintre următoarele activități sau operațiuni pentru sau în numele unui client:
 - (i) tranzacții cu instrumente de piață monetară (cecuri, bonuri de trezorerie, certificate de depozit, instrumente derivate etc.); schimb valutar; instrumente în materie de schimb valutar, rata dobânzii și indici bursieri, titluri de valoare transferabile sau tranzacții la termen cu mărfuri;
 - (ii) administrarea individuală și colectivă a portofoliului; sau
 - (iii) care investește, administrează sau gestionează în alt mod active Financiare sau bani în numele altor persoane;sau
 - (b) al cărei venit brut provine în principal din activități de investire, reinvestire sau tranzacționare de Active Financiare, în cazul în care Entitatea este administrată de o altă Entitate care este o Instituție depozitară, o Instituție de custodie, o Companie de asigurări specificată sau o Entitate de investiții, astfel cum sunt prevăzute la subsecțiunea A punctul 6 litera (a).

O Entitate este considerată a desfășura ca activitate principală una sau mai multe dintre activitățile menționate la subsecțiunea A punctul 6 litera (a), sau venitul brut al unei Entități este atribuibil în principal activităților de investire, reinvestire sau tranzacționare de Active Financiare în sensul subsecțiunii A punctul 6 litera (b), în cazul în care venitul brut al Entității atribuibil activităților relevante este mai mare sau egal cu 50 % din venitul brut al Entității pe perioada cea mai scurtă dintre următoarele: (i) perioada de trei ani care se încheie la data de 31 decembrie a anului dinaintea anului în care se efectuează calculul; sau (ii) perioada în cursul căreia a existat Entitatea. Termenul «Entitate de investiții» nu include o Entitate care este o ENF activă, întrucât Entitatea respectivă îndeplinește oricare dintre criteriile menționate la subsecțiunea D punctul 9 literele (d)-(g).

Prezentul punct se interpretează într-o manieră consecventă cu limbajul similar utilizat în definiția termenului «Instituție Financiară» din recomandările Grupului de Acțiune Financiară.

7. Termenul «Activ financiar» include un titlu de valoare (de exemplu, acțiuni în cadrul capitalului unei societăți comerciale; participații în capitalurile proprii sau dreptul la beneficii în cadrul unui parteneriat deținut de mulți asociați sau cota la bursă sau în cadrul unei fiducii; bilete la ordin, obligațiuni sau alte titluri de datorie), drepturi generate de un parteneriat, o marfă, un swap (de exemplu, swap pe rata dobânzii, swap valutar, swap de bază, rată de dobândă cu plafon maxim, rată de dobândă cu prag minim, swap pe mărfuri, swap pe acțiuni, swap pe indici bursieri și acorduri similare), un Contract de asigurare sau un Contract cu rentă viageră sau orice dobândă (inclusiv un contract de tip futures sau forward sau o opțiune) în legătură cu un titlu de valoare, drepturi generate de un parteneriat, o marfă, un swap, un Contract de asigurare sau un Contract cu rentă viageră. Termenul «Activ financiar» nu include drepturile directe asupra unor bunuri imobile, care să nu fie titluri de datorie.

8. Termenul «Companie de asigurări specificată» înseamnă orice Entitate care este o companie de asigurări (sau societatea holding a unei companii de asigurări) care emite sau este obligată să efectueze plăți cu privire la un Contract de asigurare cu valoare de răscumpărare sau la un Contract cu rentă viageră.

B. Instituție Financiară Nonraportoare

1. Termenul «Instituție Financiară Nonraportoare» înseamnă orice Instituție Financiară care este:

- (a) o Entitate guvernamentală, o Organizație internațională sau o Bancă centrală, în afară de situațiile care se referă la o plată care derivă dintr-o obligație care incumbă în legătură cu o activitate Financiară comercială de tipul celor desfășurate de o Companie de asigurări specificată, de o Instituție de custodie sau de o Instituție depozitară;
- (b) un Fond de pensii cu participare largă; un Fond de pensii cu participare restrânsă; un Fond de pensii al unei Entități guvernamentale, al unei Organizații internaționale sau al unei Bănci centrale; sau un Emitent de carduri de credit calificat;
- (c) orice altă Entitate care prezintă un risc scăzut de a fi utilizată pentru evaziune fiscală, are caracteristici substanțial similare cu oricare dintre Entitățile descrise la subsecțiunea B punctul 1 literele (a) și (b) și este definită în dreptul intern ca Instituție Financiară Nonraportoare și, în ceea ce privește statele membre, este menționată la articolul 8 alineatul (7a) din Directiva 2011/16/UE privind cooperarea administrativă în domeniul fiscal și este comunicată Monaco, iar în ceea ce privește Monaco, este comunicată Comisiei Europene, cu condiția ca statutul de Instituție Financiară Nonraportoare a respectivei Entități să nu aducă atingere obiectivelor prezentului acord;
- (d) un Organism de plasament colectiv exceptat; sau
- (e) o fiducie, în măsura în care fiduciarul este o Instituție Financiară Raportoare și raportează toate informațiile care trebuie raportate în conformitate cu secțiunea I cu privire la toate Conturile fiduciei care fac obiectul raportării.

2. Termenul «Entitate guvernamentală» înseamnă guvernul unui stat membru, al Monaco sau al unei alte jurisdicții, orice subdiviziune politică a unui stat membru, a Monaco sau a unei alte jurisdicții (care, pentru evitarea oricărei ambiguități, include un stat, o provincie, un județ sau o localitate), sau orice organism sau agenție deținut(ă) integral de un stat membru, Monaco sau de o altă jurisdicție ori de una sau mai multe dintre subdiviziunile sus-menționate (fiecare reprezentând o «Entitate guvernamentală»). Această categorie este alcătuită din părți integrante, entități controlate și subdiviziuni politice ale unui stat membru, ale Monaco sau ale unei alte jurisdicții.

- (a) O «parte integrantă» a unui stat membru, a Monaco sau a unei alte jurisdicții înseamnă orice persoană, organizație, agenție, birou, fond, organism public sau alt organism, oricare ar fi denumirea sa, care constituie o autoritate administrativă a unui stat membru, a Monaco sau a unei alte jurisdicții. Veniturile nete ale autorității administrative trebuie să fie creditate contului propriu al acesteia sau altor conturi ale statului membru, ale Monaco sau ale unei alte jurisdicții și nicio parte a acestora nu trebuie să revină în beneficiul vreunei persoane private. O parte integrantă nu include nicio persoană fizică care este un membru al guvernului, funcționar sau administrator care acționează cu titlu privat sau personal.
- (b) O entitate controlată înseamnă o Entitate care este formal separată de statul membru, de Monaco sau de altă jurisdicție sau care constituie, în alt mod, o entitate juridică separată, cu condiția ca:
 - (i) Entitatea să fie deținută și controlată în totalitate de una sau mai multe Entități guvernamentale, direct sau prin intermediul uneia sau al mai multor entități controlate;
 - (ii) veniturile nete ale Entității să fie creditate în contul propriu al acesteia sau în alte conturi ale uneia sau ale mai multor Entități guvernamentale și nicio parte a acestora să nu revină în beneficiul vreunei persoane private; și
 - (iii) activele Entității să revină uneia sau mai multor Entități guvernamentale în momentul dizolvării acesteia.
- (c) Venitul nu revine unor persoane fizice în cazul în care respectivele persoane sunt beneficiarii-țintă ai unui program guvernamental, iar activitățile din cadrul programului sunt desfășurate pentru publicul larg în interes general sau se referă la administrarea unei părți a guvernului. În pofida dispozițiilor anterioare, se consideră că venitul revine unor persoane fizice în cazul în care este obținut prin recurgerea la o Entitate guvernamentală pentru a desfășura o activitate comercială, cum ar fi o activitate bancară comercială, care furnizează servicii Financiare persoanelor fizice.

3. Termenul «Organizație internațională» înseamnă orice organizație internațională ori agenție sau organism deținut în totalitate de aceasta. Această categorie include orice organizație interguvernamentală (inclusiv o organizație supranațională): (i) care este alcătuită în primul rând din guverne; (ii) care are în vigoare un acord privind sediul sau un acord fundamental similar cu statul membru, cu Monaco sau cu altă jurisdicție; și (iii) al cărei venit nu revine unor persoane private.
4. Termenul «Bancă centrală» înseamnă o instituție care este, prin lege sau prin hotărâre de guvern, autoritatea principală, în afară de guvernul statului membru, al Monaco sau al altei jurisdicții, care emite instrumente destinate să fie utilizate ca monedă. O astfel de instituție poate include un organism care este separat de guvernul statului membru, al Monaco sau al celeilalte jurisdicții, fie că este deținut sau nu, în totalitate sau parțial, de către statul membru, Monaco sau altă jurisdicție.
5. Termenul «Fond de pensii cu participare largă» înseamnă un fond instituit pentru a furniza beneficii cu titlu de pensie, indemnizații de invaliditate sau de deces, sau orice combinație a acestora, către beneficiari care sunt actuali sau foști angajați (sau persoanele desemnate de către respectivii angajați) ai unuia sau ai mai multor angajatori, în schimbul unor servicii prestate, cu condiția ca fondul:
 - (a) să nu aibă un singur beneficiar cu dreptul la mai mult de 5 % din activele fondului;
 - (b) să facă obiectul normelor guvernamentale și să raporteze informații autorităților fiscale; și
 - (c) să îndeplinească cel puțin una dintre următoarele cerințe:
 - (i) să fie, în general, scutit de la plata impozitului pe veniturile din investiții sau impozitarea acestor venituri să fie amânată sau impozitată cu o cotă redusă, datorită statutului său de fond de pensii sau regim de pensii;
 - (ii) să primească cel puțin 50 % din contribuțiile sale totale [altele decât transferurile de active de la alte regimuri prevăzute la subsecțiunea B punctele 5-7 sau din conturile de pensii prevăzute la subsecțiunea C punctul 17 litera (a)] din partea angajatorilor care îl finanțează;
 - (iii) plățile sau retragerile din fond să fie permise numai în cazul producerii unor evenimente determinate legate de pensionare, invaliditate sau deces [cu excepția plăților periodice către alte fonduri de pensii prevăzute la subsecțiunea B punctele 5-7 și a conturilor de pensii prevăzute la subsecțiunea C punctul 17 litera (a)], sau să se aplice sancțiuni în cazul efectuării de plăți sau de retrageri înainte de evenimentele determinate; sau
 - (iv) contribuțiile angajaților (altele decât anumite contribuții autorizate) la fond să fie limitate în funcție de venitul câștigat de angajat sau să nu poată depăși, anual, 50 000 USD sau un quantum echivalent exprimat în moneda națională a fiecărui stat membru sau a Monaco, aplicând normele stabilite la secțiunea VII subsecțiunea C privind agregarea conturilor și conversia monetară.
6. Termenul «Fond de pensii cu participare restrânsă» înseamnă un fond instituit pentru a furniza beneficii cu titlu de pensii sau indemnizații de invaliditate sau de deces către beneficiari care sunt actuali sau foști angajați (sau persoanele desemnate de către respectivii angajați) ai unuia sau ai mai multor angajatori în schimbul unor servicii prestate, cu următoarele condiții:
 - (a) fondul să aibă mai puțin de 50 de participanți;
 - (b) fondul să fie finanțat de unul sau mai mulți angajatori care nu sunt Entități de investiții sau ENF pasive;
 - (c) contribuțiile angajatului și ale angajatorului la fond [altele decât transferurile de active din conturile de pensii prevăzute la subsecțiunea C punctul 17 litera (a)] să fie limitate în funcție de venitul câștigat și, respectiv, de remunerarea angajaților;
 - (d) participanții care nu sunt rezidenți ai jurisdicției (fie ea un stat membru sau Monaco) în care este stabilit fondul să nu aibă dreptul la mai mult de 20 % din activele fondului; și
 - (e) fondul să facă obiectul normelor guvernamentale și să raporteze informații autorităților fiscale.
7. Termenul «Fond de pensii al unei Entități guvernamentale, al unei Organizații internaționale sau al unei Bănci centrale» înseamnă un fond instituit de o Entitate guvernamentală, o Organizație internațională sau o Bancă centrală pentru a furniza beneficii cu titlu de pensii sau indemnizații de invaliditate sau de deces către beneficiari sau participanți care sunt actuali sau foști angajați (sau persoanele desemnate de către respectivii angajați), sau care nu sunt actuali sau foști angajați, dacă respectivele beneficii sunt acordate unor astfel de beneficiari sau participanți în schimbul unor servicii personale prestate pentru Entitatea guvernamentală, Organizația internațională sau Banca centrală respectivă.

8. Termenul «Emitent de carduri de credit calificat» înseamnă o Instituție Financiară care îndeplinește următoarele cerințe:
- (a) Instituția Financiară este o Instituție Financiară doar pentru că este un emitent de carduri de credit care atrage depozite numai atunci când un client face o plată care depășește soldul datorat asociat cardului, iar plata în exces nu este restituită imediat clientului; și
 - (b) anterior datei de 1 ianuarie 2017 sau începând cu data menționată, Instituția Financiară pune în aplicare politici și proceduri, fie pentru a împiedica un client de la a face o plată excedentară care depășește suma de 50 000 USD sau un quantum echivalent exprimat în moneda fiecărui stat membru sau a Monaco, fie pentru a se asigura că orice plată excedentară efectuată de un client peste quantumul respectiv este restituită clientului în termen de 60 de zile, aplicând, în fiecare caz, normele prevăzute la secțiunea VII subsecțiunea C privind agregarea soldurilor conturilor și conversia monetară. În acest sens, o plată excedentară a unui client nu se referă la solduri creditoare aferente unor debite contestate, ci include soldurile creditoare rezultate din restituiri de mărfuri.
9. Termenul «Organism de plasament colectiv exceptat» înseamnă o Entitate de investiții care este reglementată ca organism de plasament colectiv, cu condiția ca toate drepturile asupra organismului de plasament colectiv să fie deținute de către sau prin intermediul unor persoane fizice sau Entități care nu sunt Persoane care fac obiectul raportării, cu excepția unei ENF pasive cu Persoane care exercită controlul care sunt Persoane care fac obiectul raportării.

Simplul fapt că organismul de plasament colectiv a emis titluri fizice la purtător nu împiedică o Entitate de investiții care este reglementată ca organism de plasament colectiv să se încadreze la punctul 9 din subsecțiunea B drept Organism de plasament colectiv exceptat, cu condiția ca:

- (a) organismul de plasament colectiv să nu fi emis și să nu emită niciun fel de titluri fizice la purtător ulterior datei de 31 decembrie 2016;
- (b) organismul de plasament colectiv să retragă toate titlurile respective în caz de răscumpărare;
- (c) organismul de plasament colectiv să îndeplinească procedurile de diligență fiscală prevăzute în secțiunile II-VII și să raporteze orice informații solicitate care trebuie raportate cu privire la orice astfel de titluri atunci când sunt prezentate pentru răscumpărare sau alte forme de plată; și
- (d) organismul de plasament colectiv să fi instituit politici și proceduri pentru a se asigura că astfel de titluri sunt răscumpărate sau imobilizate cât mai curând posibil și, în orice caz, anterior datei de 1 ianuarie 2019.

C. Cont financiar

1. Termenul «Cont financiar» înseamnă un cont administrat de o Instituție Financiară și include un Cont de depozit, un Cont de custodie și:
- (a) în cazul unei Entități de investiții, orice titlu de capital sau de creanță deținut de o Instituție Financiară. În pofida dispozițiilor anterioare, termenul «Cont financiar» nu include niciun titlu de capital sau de creanță deținut de o entitate care este o Entitate de investiții doar din motivul că: (i) prestează servicii de consiliere în investiții unui client și acționează în numele acestuia; sau (ii) administrează portofoliile unui client și acționează în numele acestuia în scopul realizării de investiții, de gestionare sau de administrare a unor Active Financiare deținute în numele clientului la o Instituție Financiară, alta decât respectiva Entitate;
 - (b) în cazul unei Instituții Financiare care nu este prevăzută la subsecțiunea C punctul 1 litera (a), orice titlu de capital sau de creanță la această Instituție Financiară, în cazul în care categoria de titluri în cauză a fost creată cu scopul de a evita raportarea prevăzută în secțiunea I; și
 - (c) orice Contract de asigurare cu valoare de răscumpărare și orice Contract cu rentă viageră emis sau administrat de către o Instituție Financiară, altul decât o rentă viageră imediată, nelegată de investiții, netransferabilă, care îi este emisă unei persoane fizice și corespunde unei pensii sau unei indemnizații de invaliditate furnizate în cadrul unui cont care este un Cont exclus.

Termenul «Cont financiar» nu include niciun cont care este un Cont exclus.

2. Termenul «Cont de depozit» include orice cont comercial, de debit, de economii, la termen, de consemnațiuni, sau un cont a cărui existență este documentată printr-un certificat de depozit, de economii, de investiții, de îndatorare sau printr-un alt instrument similar păstrat de o Instituție Financiară în cadrul obișnuit al activității bancare sau al unei activități similare. Un Cont de depozit include, de asemenea, o sumă deținută de o companie de asigurări în temeiul unui contract de investiții cu garanție sau al unui acord similar care are drept scop plata sau creditarea de dobânzi către titular.

3. Termenul «Cont de custodie» înseamnă un cont (altul decât un Contract de asigurare sau un Contract cu rentă viageră) care conține unul sau mai multe Active Financiare în beneficiul altei persoane.
4. Termenul «Participație la capitalurile proprii» înseamnă, în cazul unui parteneriat care este o Instituție Financiară, o participație fie la capitalul, fie la profitul parteneriatului. În cazul unei fiducii care este o Instituție Financiară, o Participație la capitalurile proprii este considerată a fi deținută de către orice persoană asimilată unui constituitor sau unui beneficiar al întregii fiducii sau al unei părți a acesteia, sau a oricărei alte persoane fizice care exercită un control efectiv definitiv asupra fiduciei. O Persoană care face obiectul raportării este considerată beneficiar al unei fiducii dacă respectiva Persoană care face obiectul raportării are dreptul de a primi, direct sau indirect (de exemplu, prin intermediul unui mandatar), o distribuție obligatorie sau o distribuție discreționară din fiducie.
5. Termenul «Contract de asigurare» înseamnă un contract (altul decât un Contract cu rentă viageră) în conformitate cu care emitentul este de acord să plătească o sumă în momentul în care survine un eveniment asigurat specific, și anume deces, boală, accident, răspundere civilă sau pagubă materială care afectează o proprietate.
6. Termenul «Contract cu rentă viageră» înseamnă un contract în conformitate cu care emitentul este de acord să efectueze plăți pentru o anumită perioadă de timp, determinată, în totalitate sau parțial, de speranța de viață a uneia sau mai multor persoane fizice. Termenul include, de asemenea, un contract care este considerat a fi un Contract cu rentă viageră în conformitate cu legislația, reglementările sau practica din jurisdicția (fie ea un stat membru, Monaco sau o altă jurisdicție) în care a fost emis contractul și în conformitate cu care emitentul este de acord să efectueze plățile pentru o perioadă de mai mulți ani.
7. Termenul «Contract de asigurare cu valoare de răscumpărare» înseamnă un Contract de asigurare (altul decât un contract de reasigurare încheiat între două societăți de asigurare) care are o Valoare de răscumpărare.
8. Termenul «Valoare de răscumpărare» înseamnă valoarea cea mai mare dintre: (i) suma pe care deținătorul poliței de asigurare este îndreptățit să o primească în cazul răscumpărării sau rezilierii contractului (calculată fără a scădea eventualele taxe de răscumpărare sau împrumuturi din poliță); și (ii) suma pe care deținătorul poliței de asigurare o poate împrumuta în temeiul contractului sau în legătură cu acesta. În pofida dispozițiilor anterioare, termenul «Valoare de răscumpărare» nu include o sumă de plătit în temeiul unui Contract de asigurare:
 - (a) doar din motivul decesului unei persoane fizice asigurate în temeiul unui contract de asigurare de viață;
 - (b) drept de indemnizație pentru o daună corporală, o boală sau o altă plată reparatorie pentru o pierdere economică ce survine în momentul producerii evenimentului asigurat;
 - (c) drept de rambursare a unei prime plătite anterior (mai puțin costul taxelor de asigurare, fie că acestea sunt sau nu efectiv aplicate) în conformitate cu un Contract de asigurare (altul decât un contract de asigurare de viață sau un Contract cu rentă viageră) ca urmare a anulării sau a rezilierii contractului, a diminuării expunerii la risc pe parcursul perioadei în care contractul este efectiv în vigoare, ori rezultând din corectarea unei erori de înscriere sau a unei erori similare cu privire la prima stipulată în contract;
 - (d) drept de dividend în beneficiul deținătorului poliței de asigurare (în afară de dividendele transferate la rezilierea contractului), cu condiția ca respectivele dividende să fie legate de un Contract de asigurare în conformitate cu care singurele indemnizații de plătit sunt cele prevăzute la subsecțiunea C punctul 8 litera (b); sau
 - (e) drept de restituire a unei prime în avans sau a unui depozit de primă pentru un Contract de asigurare a cărui primă trebuie plătită cel puțin o dată pe an, dacă suma reprezentând prima anticipată sau depozitul de primă nu depășește suma primei anuale de plată pentru anul următor în temeiul contractului.
9. Termenul «Cont preexistent» înseamnă:
 - (a) un Cont financiar deținut la o Instituție Financiară Raportoare de la 31 decembrie 2016;
 - (b) un stat membru sau Monaco are posibilitatea de a extinde termenul «Cont preexistent» astfel încât să însemne și orice Cont financiar al unui Titular de cont, indiferent de data la care a fost deschis respectivul Cont financiar, în cazul în care:
 - (i) Titularul de cont deține, de asemenea, la Instituția Financiară Raportoare sau la o Entitate afiliată din aceeași jurisdicție (fie ea un stat membru sau Monaco) ca și Instituția Financiară Raportoare un Cont financiar care este un Cont preexistent în conformitate cu subsecțiunea C punctul 9 litera (a);

- (ii) Instituția Financiară Raportoare și, după caz, Entitatea afiliată din aceeași jurisdicție (fie ea un stat membru sau Monaco) ca și Instituția Financiară Raportoare tratează Conturile Financiare menționate anterior, precum și orice alte Conturi Financiare ale Titularului de cont care sunt considerate drept Conturi preexistente în temeiul subsecțiunii C punctul 9 litera (b), drept un singur Cont financiar în scopul respectării standardelor în materie de cerințe privind cunoașterea clientului prevăzute la secțiunea VII subsecțiunea A, și în scopul stabilirii soldului sau a valorii oricăruia dintre Conturile Financiare atunci când aplică oricare dintre pragurile referitoare la cont;
- (iii) în ceea ce privește un Cont financiar care face obiectul Procedurilor AML/KYC, Instituția Financiară Raportoare este autorizată să aplice respectivele Proceduri AML/KYC Contului financiar bazându-se pe Procedurile AML/KYC aplicate în cazul Contului preexistent prevăzut la subsecțiunea C punctul 9 litera (a); și
- (iv) deschiderea Contului financiar nu implică obligația de a furniza informații despre client noi, suplimentare sau modificate de către Titularul de cont, în afara celor necesare în scopul prezentului acord.

Înainte de 1 ianuarie 2017, statele membre comunică Monaco, iar Monaco comunică Comisiei Europene dacă și-au exercitat opțiunea prevăzută la prezentul punct. Comisia Europeană poate coordona transmiterea comunicării dinspre statele membre spre Monaco și transmite tuturor statelor membre comunicarea Monaco. Toate celelalte modificări legate de exercitarea acestei opțiuni de către un stat membru sau Monaco sunt comunicate în același mod.

10. Termenul «vCont nou» înseamnă un Cont financiar administrat de o Instituție Financiară Raportoare, deschis la data de 1 ianuarie 2017 sau ulterior datei menționate, cu excepția cazului în care acesta este considerat drept un Cont preexistent în temeiul definiției extinse a unui Cont preexistent de la subsecțiunea C punctul 9.
11. Termenul «Cont de persoană fizică preexistent» înseamnă un Cont preexistent deținut de una sau mai multe persoane fizice.
12. Termenul «Cont de persoană fizică nou» înseamnă un Cont nou deținut de una sau mai multe persoane fizice.
13. Termenul «Cont de entitate preexistent» înseamnă un Cont preexistent deținut de una sau mai multe Entități.
14. Termenul «Cont cu valoare mai mică» înseamnă un Cont de persoană fizică preexistent cu un sold agregat sau o valoare agregată care, la data de 31 decembrie 2016, nu depășește suma de 1 000 000 USD sau un quantum echivalent exprimat în moneda națională a fiecărui stat membru sau a Monaco.
15. Termenul «Cont cu valoare mare» înseamnă un Cont de persoană fizică preexistent cu un sold agregat sau o valoare agregată care depășește, la data de 31 decembrie 2016 sau la data de 31 decembrie a oricărui an ulterior, suma de 1 000 000 USD sau un quantum echivalent exprimat în moneda națională a fiecărui stat membru sau a Monaco.
16. Termenul «Cont de entitate nou» înseamnă un Cont nou deținut de una sau mai multe Entități.
17. Termenul «Cont exclus» înseamnă oricare dintre următoarele conturi:
 - (a) un cont de pensie care îndeplinește următoarele cerințe:
 - (i) contul este reglementat drept cont de pensie cu caracter personal sau face parte dintr-un plan de pensii reglementat pentru furnizarea de beneficii cu titlu de pensii sau de indemnizații (inclusiv indemnizații de invaliditate sau de deces);
 - (ii) contul beneficiază de un tratament fiscal favorabil (și anume, contribuțiile în cont care ar face în mod normal obiectul impozitării sunt deductibile sau excluse din venitul brut al Titularului de cont sau impozitate la o cotă redusă, ori impozitarea venitului din investiții generat de contul respectiv este amânată sau venitul din investiții este impozitat la o cotă redusă);
 - (iii) este obligatorie raportarea informațiilor cu privire la cont către autoritățile fiscale;
 - (iv) retragerile sunt condiționate de atingerea unei vârste de pensionare determinate, invaliditate sau deces, sau se aplică sancțiuni în cazul retragerilor efectuate înainte de astfel de evenimente determinate; și

- (v) fie (i) contribuțiile anuale sunt limitate la maximum 50 000 USD sau un quantum echivalent exprimat în moneda națională a fiecărui stat membru sau a Monaco; fie (ii) există o limită maximă de contribuție pe durata vieții, egală cu maximum 1 000 000 USD sau un quantum echivalent exprimat în moneda națională a fiecărui stat membru sau a Monaco, aplicându-se, în fiecare caz, normele prevăzute la secțiunea VII subsecțiunea C privind agregarea conturilor și conversia monetară.

Un Cont financiar care îndeplinește în alt mod cerința de la subsecțiunea C punctul 17 litera (a) subpunctul (v) nu va înceta să îndeplinească această cerință numai din cauza faptului că respectivul Cont financiar poate primi active sau fonduri virate din unul sau mai multe Conturi Financiare care îndeplinesc cerințele de la subsecțiunea C punctul 17 litera (a) sau (b) sau din unul sau mai multe fonduri de pensii care îndeplinesc cerințele de la oricare dintre punctele 5-7 de la subsecțiunea B;

- (b) un cont care îndeplinește cerințele următoare:

- (i) contul este reglementat drept organism de plasament în alte scopuri decât pentru pensie și este tranzacționat în mod regulat pe o piață a titlurilor de valoare reglementată sau contul este reglementat drept instrument pentru economii în alte scopuri decât pentru pensie;
- (ii) contul beneficiază de un tratament fiscal favorabil (și anume, contribuțiile în cont care ar face în mod normal obiectul impozitării sunt deductibile sau excluse din venitul brut al Titularului de cont sau impozitate la o cotă redusă, ori impozitarea venitului din investiții generat de contul respectiv este amânată sau venitul din investiții este impozitat la o cotă redusă);
- (iii) retragerile sunt condiționate de îndeplinirea unor criterii specifice legate de scopul contului de investiții sau de economii (de exemplu, acordarea de beneficii medicale sau pentru educație), sau se aplică sancțiuni în cazul unor retrageri efectuate înainte ca aceste criterii să fie îndeplinite; și
- (iv) contribuțiile anuale sunt limitate la maximum 50 000 USD sau un quantum echivalent exprimat în moneda națională a fiecărui stat membru sau a Monaco, aplicându-se normele prevăzute la secțiunea VII subsecțiunea C privind agregarea conturilor și conversia monetară.

Un Cont financiar care îndeplinește în alt mod cerința de la subsecțiunea C punctul 17 litera (b) subpunctul (iv) nu va înceta să îndeplinească această cerință numai din cauza faptului că respectivul Cont financiar poate primi active sau fonduri virate din unul sau mai multe Conturi Financiare care îndeplinesc cerințele de la subsecțiunea C punctul 17 litera (a) sau (b) sau din unul sau mai multe fonduri de pensii care îndeplinesc cerințele de la oricare dintre punctele 5-7 de la subsecțiunea B.

- (c) un contract de asigurare de viață pe o perioadă care urmează să se încheie înainte ca persoana fizică asigurată să împlinească vârsta de 90 de ani, cu condiția ca contractul să îndeplinească următoarele cerințe:

- (i) primele sunt periodice, nu se diminuează în timp, se plătesc cel puțin o dată pe an pe parcursul perioadei în care contractul este în vigoare sau până în momentul în care persoana asigurată împlinește vârsta de 90 de ani, oricare dintre aceste perioade este mai scurtă;
- (ii) nicio persoană nu poate avea acces la valoarea contractului (prin retragere, împrumut, sau altfel) fără rezilierea contractului;
- (iii) suma (alta decât o indemnizație de deces) care trebuie plătită în cazul anulării sau al rezilierii contractului nu poate depăși totalul primelor plătite pentru contract, minus suma reprezentând taxe aferente mortalității, morbidității și cheltuielilor (fie că au fost sau nu aplicate efectiv) pentru perioada sau perioadele în care contractul este în vigoare și orice sume plătite înainte de anularea sau rezilierea contractului; și

- (iv) contractul nu este deținut de un cesionar cu titlu oneros;

- (d) un cont care este deținut exclusiv de un patrimoniu succesoral dacă documentația pentru respectivul cont include o copie a testamentului sau a certificatului de deces al persoanei decedate;

- (e) un cont instituit în legătură cu oricare dintre următoarele elemente:

- (i) un ordin judecătoresc sau o hotărâre judecătorească;

- (ii) o vânzare, un schimb, închirierea unei proprietăți imobiliare sau personale, cu condiția ca acest cont să îndeplinească următoarele cerințe:
 - contul este finanțat exclusiv cu o plată în avans, o sumă reprezentând o plată anticipată care constituie un acont, o sumă corespunzătoare pentru a asigura o obligație direct legată de tranzacție sau o plată similară, sau este finanțat cu un Activ financiar care este depus în cont în legătură cu vânzarea, cedarea sau închirierea proprietății;
 - contul este instituit și utilizat exclusiv pentru a garanta obligația cumpărătorului de a plăti prețul de achiziție a proprietății, obligația vânzătorului de a plăti orice datorie neprevăzută ori a locatorului sau a locatarului de a plăti orice despăgubiri legate de proprietatea închiriată, după cum s-a convenit în contractul de închiriere;
 - activele contului, inclusiv veniturile câștigate din aceste active, vor fi plătite sau distribuite în alt mod în beneficiul vânzătorului, cumpărătorului, locatorului sau locatarului (inclusiv în scopul îndeplinirii unei obligații a persoanei respective) atunci când bunul este vândut, cedat sau predat sau când contractul de închiriere este reziliat;
 - contul nu este un cont în marjă sau un cont similar instituit în legătură cu vânzarea sau tranzacționarea unui Activ financiar; și
 - contul nu este asociat unui cont prevăzut la subsecțiunea C punctul 17 litera (f);
- (iii) obligația unei Instituții Financiare care acordă un împrumut garantat cu bunuri imobiliare de a rezerva o parte din plată exclusiv în scopul facilitării plății impozitelor sau a primelor de asigurare referitoare la respectivul bun imobiliar la un moment ulterior;
- (iv) obligația unei Instituții Financiare de a facilita plata impozitelor la un moment ulterior;
- (f) un Cont de depozit care îndeplinește următoarele cerințe:
 - (i) contul există numai din motivul că un client face o plată care depășește soldul debitor cu privire la un card de credit sau la altă facilitare de credit reînnoibilă și plata excedentară nu este restituită imediat clientului; și
 - (ii) anterior datei de 1 ianuarie 2017 sau începând cu data menționată, Instituția Financiară pune în aplicare politici și proceduri, fie pentru a împiedica un client de la a face o plată excedentară care depășește suma de 50 000 USD sau un quantum echivalent exprimat în moneda fiecărui stat membru sau a Monaco, fie pentru a se asigura de faptul că orice plată excedentară efectuată de un client peste quantumul respectiv este restituită clientului în termen de 60 de zile, aplicând, în fiecare caz, normele prevăzute la secțiunea VII subsecțiunea C privind conversia monetară. În acest sens, o plată excedentară a unui client nu se referă la solduri creditoare aferente unor debite contestate, ci include soldurile creditoare rezultate din restituiri de mărfuri;
- (g) orice alt cont care prezintă un risc scăzut de a fi utilizat pentru evaziune fiscală, are caracteristici substanțial similare cu oricare dintre conturile prevăzute la subsecțiunea C punctul 17 literele (a)-(f) și este definit în dreptul intern drept Cont exclus și care, în ceea ce privește statele membre, este menționat la articolul 8 alineatul (7a) din Directiva 2011/16/UE privind cooperarea administrativă în domeniul fiscal și este comunicat Monaco, iar în ceea ce privește Monaco, este comunicat Comisiei Europene, cu condiția ca statutul de Cont exclus al respectivului cont să nu contravină obiectivelor prezentului acord.

D. Cont care face obiectul raportării

1. Termenul «Cont care face obiectul raportării» înseamnă un cont deținut de una sau mai multe Persoane care fac obiectul raportării sau de o ENF pasivă cu una sau mai multe Persoane care exercită controlul și care sunt Persoane care fac obiectul raportării, cu condiția ca aceasta să fi fost identificată ca atare în temeiul procedurilor de diligență fiscală prevăzute la secțiunile II-VII.
2. Termenul «Persoană care face obiectul raportării» înseamnă o Persoană dintr-o Jurisdicție care face obiectul raportării, alta decât: (i) orice companie al cărei capital este tranzacționat în mod regulat pe una sau mai multe piețe ale titlurilor de valoare reglementate; (ii) orice companie care este o Entitate afiliată unei companii descrise la punctul (i); (iii) o Entitate guvernamentală; (iv) o Organizație internațională; (v) o Bancă centrală; sau (vi) o Instituție Financiară.

3. Termenul «Persoană dintr-o Jurisdicție care face obiectul raportării» înseamnă o persoană fizică sau o Entitate care are rezidența într-o Jurisdicție care face obiectul raportării în temeiul legislației fiscale din jurisdicția respectivă sau patrimoniul succesoral al unei persoane decedate care era rezidentă într-o Jurisdicție care face obiectul raportării. În acest sens, o Entitate precum o societate în nume colectiv, o societate privată cu răspundere limitată sau o construcție juridică similară care nu are rezidență fiscală este considerată ca fiind rezidentă în jurisdicția în care se află sediul conducerii efective.
4. Termenul «Jurisdicție care face obiectul raportării» înseamnă Monaco, în ceea ce privește un stat membru sau un stat membru, în ceea ce privește Monaco, în contextul obligației de a furniza informațiile menționate la secțiunea I.
5. Termenul «Jurisdicție participantă» cu privire la un stat membru sau Monaco înseamnă:
 - (a) orice stat membru, în ceea ce privește raportarea către Monaco, sau
 - (b) Monaco, în ceea ce privește raportarea către un stat membru, sau
 - (c) orice altă jurisdicție: (i) cu care statul membru în cauză sau Monaco, în funcție de context, are un acord în vigoare în temeiul căruia respectiva jurisdicție va furniza informațiile menționate în secțiunea I; și (ii) care este identificată pe o listă publicată de statul membru respectiv sau de Monaco și notificată Monaco, respectiv Comisiei Europene,
 - (d) în ceea ce privește statele membre, orice altă jurisdicție: (i) cu care Uniunea Europeană are un acord în vigoare în temeiul căruia respectiva jurisdicție va furniza informațiile menționate în secțiunea I; și (ii) care este identificată pe o listă publicată de Comisia Europeană.
6. Termenul «Persoane care exercită controlul» înseamnă persoanele fizice care exercită controlul asupra unei Entități. În cazul unei fiducii, acest termen înseamnă constituitorul (constituitoarea), fiduciarul (fiduciarul), protectorul (protectorul) (dacă este cazul), beneficiarul (beneficiara) sau clasa (clasele) de beneficiari, precum și orice altă persoană fizică care exercită un control efectiv definitiv asupra fiduciei, și, în cazul unei construcții juridice care nu este o fiducie, acest termen desemnează persoanele aflate în poziții echivalente sau similare. Termenul «Persoane care exercită controlul» trebuie interpretat într-o manieră consecventă cu recomandările Grupului de Acțiune Financiară.
7. Termenul «ENF» înseamnă orice Entitate care nu este o Instituție Financiară.
8. Termenul «ENF pasivă» înseamnă orice: (i) ENF care nu este o ENF activă; sau (ii) o Entitate de investiții prevăzută la subsecțiunea A punctul 6 litera (b) care nu este o Instituție Financiară dintr-o Jurisdicție participantă.
9. Termenul «ENF activă» înseamnă orice ENF care îndeplinește oricare dintre următoarele criterii:
 - (a) mai puțin de 50 % din venitul brut al ENF pentru anul calendaristic precedent sau pentru altă perioadă de raportare adecvată este un venit pasiv și mai puțin de 50 % din activele deținute de ENF în cursul anului calendaristic precedent sau al altei perioade de raportare adecvate sunt active care produc sau sunt deținute pentru a produce un venit pasiv;
 - (b) acțiunile ENF sunt tranzacționate în mod regulat pe o piață a titlurilor de valoare reglementată sau ENF este o Entitate afiliată unei Entități ale cărei acțiuni sunt tranzacționate în mod regulat pe o piață a titlurilor de valoare reglementată;
 - (c) ENF este o Entitate guvernamentală, o Organizație internațională, o Bancă centrală sau o Entitate deținută în totalitate de una sau mai multe dintre entitățile sus-menționate;
 - (d) toate activitățile ENF constau, în esență, în deținerea (în totalitate sau parțial) a acțiunilor subscrise emise de una sau mai multe filiale ale căror activități sunt diferite de activitățile unei Instituții Financiare sau în finanțarea și prestarea de servicii respectivelor filiale. Cu toate acestea, o Entitate nu are statutul de Entitate activă dacă funcționează (sau se prezintă) drept un fond de investiții, cum ar fi un fond de investiții în societăți necotate, un fond cu capital de risc, un fond de achiziție prin îndatorarea companiei sau orice alt organism de plasament al cărui scop este de a achiziționa sau de a finanța companii și de a deține capital în cadrul respectivelor companii, reprezentând active de capital în scopul unor investiții;
 - (e) ENF nu desfășoară încă și nu a desfășurat niciodată activități comerciale, dar investește capital în active cu intenția de a desfășura o activitate comercială, alta decât cea a unei Instituții Financiare, cu condiția ca ENF să nu se califice pentru această excepție ulterior datei la care se împlinesc 24 de luni de la data inițială a constituirii ENF;

- (f) ENF nu a fost o Instituție Financiară în ultimii cinci ani și este în proces de lichidare a activelor sale sau de restructurare, cu intenția de a își continua sau de a își relua operațiunile în alte domenii de activitate decât cele ale unei Instituții Financiare;
- (g) activitățile ENF constau în principal în finanțare și operațiuni de acoperire a riscurilor cu sau pentru Entități afiliate care nu sunt Instituții Financiare, iar ENF nu prestează servicii de finanțare sau de acoperire a riscurilor niciunei alte Entități care nu este o Entitate afiliată, cu condiția ca grupul din care fac parte respectivele Entități afiliate să desfășoare în principal o activitate diferită de activitățile unei Instituții Financiare; sau
- (h) ENF îndeplinește toate cerințele următoare:
- (i) este constituită și își desfășoară activitatea în jurisdicția sa de rezidență (fie ea un stat membru, Monaco sau o altă jurisdicție) exclusiv în scopuri religioase, caritabile, științifice, artistice, culturale, sportive sau educaționale; sau este constituită și își desfășoară activitatea în jurisdicția sa de rezidență (fie ea un stat membru, Monaco sau o altă jurisdicție) și este o organizație profesională, o organizație patronală, o cameră de comerț, o organizație sindicală, o organizație din sectorul agriculturii sau al horticulturii, o asociație civică sau o organizație care funcționează exclusiv pentru promovarea bunăstării sociale;
 - (ii) este scutită de impozitul pe venit în jurisdicția sa de rezidență (fie ea un stat membru, Monaco sau o altă jurisdicție);
 - (iii) nu are acționari sau membri care au drepturi de proprietate sau de beneficii asupra activelor sau veniturilor sale;
 - (iv) legislația aplicabilă a jurisdicției de rezidență a ENF (fie ea un stat membru, Monaco sau o altă jurisdicție) ori documentele de constituire a ENF nu permit ca vreun venit ori vreun activ al ENF să fie distribuit sau utilizat în beneficiul unei persoane fizice sau al unui organism cu scop lucrativ în alt mod decât în scopul desfășurării de activități caritabile ale ENF sau drept plată a unor compensații rezonabile pentru servicii prestate ori drept plată reprezentând valoarea justă de piață a proprietății pe care ENF a cumpărat-o; și
 - (v) legislația aplicabilă a jurisdicției de rezidență a ENF (fie ea un stat membru, Monaco sau o altă jurisdicție) ori documentele de constituire a ENF impun ca, în momentul lichidării sau dizolvării ENF, toate activele sale să fie distribuite unei Entități guvernamentale sau altei organizații non-profit, sau să revină guvernului jurisdicției de rezidență a ENF (fie ea un stat membru, Monaco sau o altă jurisdicție) sau oricărei subdiviziuni politice a acestora.

E. Diverse

1. Termenul «Titular de cont» înseamnă persoana inclusă pe o listă sau identificată drept titularul unui Cont financiar de către Instituția Financiară la care este deținut contul. O persoană, alta decât o Instituție Financiară, care deține un Cont financiar în beneficiul sau în numele altei persoane în calitate de agent, custode, mandatar, semnatar, consilier de investiții sau intermediar, nu este considerată drept deținătoare a contului în sensul prezentei anexe, ci cealaltă persoană este considerată drept titulară a contului. În cazul unui Contract de asigurare cu valoare de răscumpărare sau al unui Contract cu rentă viageră, Titularul de cont este orice persoană care are dreptul să acceseze Valoarea de răscumpărare sau să modifice numele beneficiarului contractului. În cazul în care nicio persoană nu poate să aibă acces la Valoarea de răscumpărare sau să modifice numele beneficiarului, Titularul de cont este orice persoană desemnată în calitate de beneficiar în contract și orice persoană cu un drept la plată în conformitate cu termenii contractuali. La scadența unui Contract de asigurare cu valoare de răscumpărare sau a unui Contract cu rentă viageră, fiecare persoană care are dreptul să primească o plată în conformitate cu contractul este considerată ca fiind un Titular de cont.
2. Termenul «Proceduri AML/KYC» (*anti-money laundering – combaterea spălării banilor/know-your-client – cunoașterea clientelei*) înseamnă procedurile de diligență fiscală referitoare la clientela unei Instituții Financiare Raportoare în conformitate cu cerințele privind combaterea spălării banilor sau cu cerințe similare care se aplică respectivei Instituții Financiare Raportoare.
3. Termenul «Entitate» înseamnă o persoană juridică sau o construcție juridică, de exemplu o companie, un parteneriat, o fiducie sau o fundație.
4. O Entitate este o «Entitate afiliată» unei alte Entități dacă: (i) oricare dintre cele două Entități deține controlul asupra celeilalte; (ii) cele două Entități se află sub control comun; sau (iii) cele două Entități sunt Entități de investiții prevăzute în subsecțiunea A punctul 6 litera (b), se află sub o conducere comună și respectiva conducere este cea care asigură îndeplinirea cerințelor de diligență fiscală care revin unor astfel de Entități de investiții. În acest sens, noțiunea de control include deținerea directă sau indirectă a peste 50 % din drepturile de vot și din valoarea unei Entități.

5. Termenul «NIF» înseamnă număr de identificare fiscală (sau echivalentul său funcțional dacă nu există un număr de identificare fiscală).
6. Termenul «Documente justificative» include oricare dintre următoarele:
 - (a) un certificat de rezidență emis de un organism guvernamental autorizat (de exemplu, un guvern sau o agenție a acestuia sau o comună) al jurisdicției (fie ea un stat membru, Monaco sau o altă jurisdicție) în care beneficiarul plății afirmă că este rezident;
 - (b) în ceea ce privește o persoană fizică, orice document de identitate valabil eliberat de un organism guvernamental autorizat (de exemplu, un guvern sau o agenție a acestuia sau o comună), care include numele persoanei și este utilizat, de regulă, în scopuri de identificare;
 - (c) cu privire la o Entitate, orice document oficial eliberat de un organism guvernamental autorizat (de exemplu, un guvern sau o agenție a acestuia sau o comună), care include numele Entității și fie adresa sediului său principal în jurisdicția (fie ea un stat membru, Monaco sau o altă jurisdicție) în care aceasta afirmă că este rezidentă, fie jurisdicția (fie ea un stat membru, Monaco sau o altă jurisdicție) în care Entitatea a fost constituită sau ale cărei legi o reglementează;
 - (d) orice situație Financiară auditată, raport de credit efectuat de o parte terță, declarație a falimentului sau raport al unei autorități de reglementare a pieței titlurilor de valoare.

Cu privire la un Cont de entitate preexistent, fiecare stat membru sau Monaco au opțiunea să autorizeze Instituția Financiară Raportoare să utilizeze ca Documente justificative orice clasificare care figurează în registrele Instituției Financiare Raportoare cu privire la Titularul de cont, care a fost determinată pe baza unui sistem standardizat de codificare a segmentelor de activitate, care a fost înregistrată de Instituția Financiară Raportoare în conformitate cu practicile sale obișnuite de activitate, în scopul aplicării Procedurilor AML/KYC sau în alte scopuri de reglementare (altele decât cele fiscale) și care a fost pusă în aplicare de Instituția Financiară Raportoare înainte de data utilizată pentru a clasifica Contul financiar drept Cont preexistent, cu condiția ca respectiva Instituție Financiară Raportoare să nu fi aflat sau să nu aibă motive de a afla că respectiva clasificare este incorectă sau nefiabilă. Termenul «Sistem standardizat de codificare a segmentelor de activitate» înseamnă un sistem de codificare utilizat pentru a clasifica unitățile în funcție de tipul activității lor în alte scopuri decât în scopuri fiscale.

Înainte de 1 ianuarie 2017, statele membre comunică Monaco și Monaco comunică Comisiei Europene dacă și-au exercitat opțiunea prevăzută la prezentul punct. Comisia Europeană poate coordona transmiterea comunicării dinspre statele membre spre Monaco și transmite tuturor statelor membre comunicarea Monaco. Toate celelalte modificări legate de exercitarea acestei opțiuni de către un stat membru sau Monaco sunt comunicate în același mod.

SECȚIUNEA IX

PUNEREA ÎN APLICARE EFECTIVĂ

Fiecare stat membru și Monaco trebuie să dispună de norme și proceduri administrative menite să asigure punerea în aplicare efectivă și respectarea procedurilor de raportare și de diligență fiscală menționate anterior, inclusiv:

- (a) norme care să împiedice orice Instituție Financiară, persoană sau intermediar să adopte practici destinate să eludeze procedurile de raportare și de diligență fiscală;
- (b) norme care impun Instituțiilor Financiare Raportoare să păstreze evidența măsurilor întreprinse și toate dovezile pe care s-au bazat în desfășurarea procedurilor sus-menționate, precum și să dispună de măsuri adecvate pentru obținerea acestor evidențe;
- (c) proceduri administrative pentru a verifica respectarea de către Instituțiile Financiare Raportoare a procedurilor de raportare și de diligență fiscală; proceduri administrative pentru a monitoriza o Instituție Financiară Raportoare în cazul în care sunt raportate conturi nedocumentate;
- (d) proceduri administrative pentru a se asigura că Entitățile și conturile definite în legislația națională drept Instituții Financiare Nonraportoare și, respectiv, Conturi excluse prezintă, în continuare, un risc scăzut de a fi utilizate pentru evaziune fiscală; și
- (e) dispoziții eficace de asigurare a respectării legii, pentru soluționarea cazurilor de neconformitate.

ANEXA II

NORME SUPPLEMENTARE DE RAPORTARE ȘI DE DILIGENȚĂ FISCALĂ ÎN CEEA CE PRIVEȘTE INFORMAȚIILE REFERITOARE LA CONTURILE FINANCIARE

1. Modificarea circumstanțelor

O «modificare a circumstanțelor» include orice modificare care are drept rezultat adăugarea de informații relevante privind statutul unei persoane sau care intră, în alt mod, în contradicție cu statutul persoanei respective. O modificare a circumstanțelor include orice modificare sau completare a informațiilor privind contul Titularului de cont (inclusiv adăugarea sau substituirea unui Titular de cont, ori altă modificare referitoare la acesta) sau orice modificare sau completare a informațiilor privind orice cont asociat cu un astfel de cont (aplicând normele privind agregarea conturilor prevăzute în anexa I secțiunea VII subsecțiunea C punctele 1-3), dacă o astfel de modificare sau completare a informațiilor afectează statutul Titularului de cont.

În cazul în care o Instituție Financiară Raportoare a aplicat testul cu privire la adresa de rezidență prevăzută în anexa I secțiunea III subsecțiunea B punctul 1 și intervine o modificare a circumstanțelor în urma căreia Instituția Financiară Raportoare află sau are motive să afle că Documentele justificative originale (sau orice alte documente echivalente) sunt incorecte sau nefiabile, Instituția Financiară Raportoare trebuie, până în ultima zi a anului calendaristic relevant sau a altei perioade de raportare adecvate, ori în termen de 90 de zile calendaristice de la notificarea sau descoperirea unei asemenea modificări a circumstanțelor, să obțină o autocertificare și noi Documente justificative pentru a stabili rezidența fiscală (rezidențele fiscale) a(le) Titularului de cont. În cazul în care o Instituție Financiară Raportoare nu poate obține autocertificarea și noi Documente justificative până la data respectivă, aceasta trebuie să aplice procedura de căutare în registrul electronic prevăzută în anexa I secțiunea III subsecțiunea B punctele 2-6.

2. Autocertificarea pentru Conturile de entitate noi

În ceea ce privește Conturile de entitate noi, pentru a stabili dacă o Persoană care exercită controlul asupra unei ENF pasive este o Persoană care face obiectul raportării, o Instituție Financiară Raportoare se poate baza numai pe o autocertificare, fie din partea Titularului de cont, fie din partea Persoanei care exercită controlul.

3. Rezidența unei Instituții Financiare

O Instituție Financiară este «rezidentă» într-un stat membru, Monaco sau o altă Jurisdicție participantă în cazul în care aceasta se află sub jurisdicția statului membru respectiv, a Monaco sau a respectivei Jurisdicții participante (și anume, dacă Jurisdicția participantă îi poate impune Instituției Financiare respectarea obligației de raportare). În general, în cazul în care o Instituție Financiară are rezidența fiscală într-un stat membru, în Monaco sau într-o altă Jurisdicție participantă, aceasta se află sub jurisdicția statului membru respectiv, a Monaco sau a respectivei Jurisdicții participante și, prin urmare, este o Instituție Financiară a statului membru, a Monaco sau a respectivei Jurisdicții participante. În cazul unei fiducii care este o Instituție Financiară (indiferent dacă aceasta este rezident fiscal într-un stat membru, în Monaco sau într-o altă Jurisdicție participantă), fiducia este considerată a se afla sub jurisdicția respectivului stat membru, a Monaco sau a respectivei Jurisdicții participante dacă unul sau mai mulți fiduciarți sunt rezidenți în respectivul stat membru, în Monaco sau în respectiva Jurisdicție participantă, cu excepția cazului în care fiducia raportează altei Jurisdicții participante (fie ea un stat membru, Monaco sau o altă Jurisdicție participantă) toate informațiile care trebuie raportate în temeiul prezentului acord sau al altui acord de implementare a standardului global cu privire la Conturile care fac obiectul raportării administrate de fiducia, în virtutea faptului că fiducia are rezidența fiscală în acea Jurisdicție participantă. Cu toate acestea, în cazul în care o Instituție Financiară (care nu este o fiducia) nu are o rezidență fiscală (de exemplu, pentru că este considerată transparentă din punct de vedere fiscal sau pentru că se află într-o jurisdicție în care nu există impozit pe venit), se consideră că aceasta se află sub jurisdicția unui stat membru, a Monaco sau a unei alte Jurisdicții participante și că este, prin urmare, o Instituție Financiară a statului membru, a Monaco sau a respectivei Jurisdicții participante, în cazul în care:

- (a) este constituită în temeiul legislației statului membru, a Monaco sau a unei alte Jurisdicții participante;
- (b) are sediul conducerii efective (inclusiv sediul administrativ efectiv) în statul membru, în Monaco sau într-o altă Jurisdicție participantă; sau
- (c) face obiectul supravegherii Financiare în statul membru, în Monaco sau într-o altă Jurisdicție participantă.

În cazul în care o Instituție Financiară (care nu este o fiducie) este rezidentă în două sau mai multe Jurisdicții participante (fie ele un stat membru, Monaco sau o altă Jurisdicție participantă), respectiva Instituție Financiară face obiectul cerințelor de raportare și de diligență fiscală ale Jurisdicției participante în care își menține Contul/Conturile financiar(e).

4. Conturile deținute la o Instituție Financiară

În general, se poate considera că un cont reprezintă un cont deținut la o Instituție Financiară în următoarele situații:

- (a) în cazul unui Cont de custodie, la Instituția Financiară care deține custodia activelor din contul respectiv (inclusiv o Instituție Financiară care deține active în regim «street name» pentru un Titular de cont în respectiva instituție);
- (b) în cazul unui Cont de depozit, la Instituția Financiară care este obligată să facă plăți aferente contului respectiv (cu excepția cazului în care este vorba de un reprezentant al unei Instituții Financiare, indiferent dacă acest reprezentant este sau nu o Instituție Financiară);
- (c) în cazul oricărui titlu de capital sau de creanță depus la o Instituție Financiară, care constituie un Cont financiar, drept cont deținut la respectiva Instituție Financiară;
- (d) în cazul unui Contract de asigurare cu valoare de răscumpărare sau al unui Contract cu rentă viageră, la Instituția Financiară care este obligată să facă plăți cu privire la respectivul contract.

5. Fiducii care sunt ENF pasive

O Entitate precum o societate în nume colectiv, o societate privată cu răspundere limitată sau o construcție juridică similară care nu are o rezidență fiscală, în conformitate cu anexa I secțiunea VIII subsecțiunea D punctul 3, este considerată ca fiind rezidentă în jurisdicția în care se află sediul conducerii efective. În acest sens, o persoană juridică sau o construcție juridică este considerată a fi «similară» cu o societate în nume colectiv și cu o societate privată cu răspundere limitată în cazul în care nu este tratată ca o unitate impozabilă într-o Jurisdicție care face obiectul raportării, în temeiul legislației fiscale a acestei Jurisdicții care face obiectul raportării. Cu toate acestea, pentru a evita raportarea dublă (ținând cont de aria largă de acoperire a definiției termenului «Persoane care exercită controlul» în cazul fiduciilor), o fiducie care este o ENF pasivă nu poate fi considerată o construcție juridică similară.

6. Adresa sediului principal al Entității

Una dintre cerințele prevăzute în anexa I secțiunea VIII subsecțiunea E punctul 6 litera (c) este că, în ceea ce privește o Entitate, documentația oficială include adresa sediului principal al Entității din statul membru, din Monaco sau din altă jurisdicție în care aceasta afirmă că este rezidentă, din statul membru, din Monaco sau din altă jurisdicție în care Entitatea a fost constituită sau ale cărei legi o reglementează. Adresa sediului principal al Entității este, în general, locul în care se află sediul conducerii efective. Adresa unei Instituții Financiare la care Entitatea a deschis un cont, o casuță poștală sau o adresă utilizate exclusiv pentru corespondență nu este adresa sediului principal al Entității, cu excepția cazului în care respectiva adresă este singura adresă utilizată de către Entitate și figurează ca sediu social al Entității în documentele de constituire. Mai mult decât atât, o adresă furnizată purtând mențiunea «post-restant» nu este adresa sediului principal al Entității.

ANEXA III

GARANȚII SUPLIMENTARE PRIVIND PROTECȚIA DATELOR ÎN CEEA CE PRIVEȘTE PRELUCRAREA DATELOR COLECTATE ȘI SCHIMBATE ÎN TEMEIUL PREZENTULUI ACORD

1. Definiții

Următoarele expresii sau termeni au sensul definit în continuare atunci când sunt utilizați în prezentul acord:

- (a) expresia «date cu caracter personal» înseamnă orice informații privind o persoană fizică identificată sau identificabilă («persoana vizată»); o persoană identificabilă este o persoană care poate fi identificată, direct sau indirect, în special prin referire la un cod numeric personal sau la unul sau mai multe elemente specifice, proprii identității sale fizice, fiziologice, psihice, economice, culturale sau sociale;

- (b) termenul «prelucrare» înseamnă orice operațiune sau set de operațiuni care se efectuează asupra datelor cu caracter personal, prin mijloace automatizate sau neautomatizate, cum ar fi colectarea, înregistrarea, organizarea, stocarea, adaptarea sau modificarea, recuperarea, consultarea, utilizarea, divulgarea prin transmitere sau transfer, difuzarea sau punerea la dispoziție în orice alt mod, alăturarea ori combinarea, blocarea, ștergerea sau distrugerea.

2. Nediscriminare

Părțile contractante se asigură că garanțiile aplicabile prelucrării datelor cu caracter personal în temeiul prezentului acord și al legislațiilor naționale relevante se aplică în cazul tuturor persoanelor fizice, fără discriminare, în special în baza cetățeniei, a țării de reședință sau a aspectului fizic.

3. Date

Datele prelucrate de părțile contractante în temeiul prezentului acord trebuie să fie relevante, necesare și proporționale cu scopurile prezentului acord.

Părțile contractante nu fac schimb de date cu caracter personal care divulgă originea rasială sau etnică, opiniile politice, convingerile religioase sau filozofice, apartenența la un sindicat și nici date referitoare la starea de sănătate și la viața sexuală a persoanei fizice.

4. Dreptul la informare și dreptul de acces la date, dreptul de rectificare și de ștergere a datelor

Dacă informațiile sunt utilizate în alte scopuri în cadrul jurisdicției care le primește sau dacă sunt transmise de jurisdicția care le primește unei terțe jurisdicții (fie ea un stat membru sau Monaco) în conformitate cu articolul 6 alineatul (5) din prezentul acord, Autoritatea competentă a jurisdicției care primește informațiile și le utilizează în alte scopuri sau le transmite unei jurisdicții terțe informează persoanele vizate cu privire la acest lucru. Persoana vizată trebuie informată în timp util pentru a-i permite să-și exercite drepturile în materie de protecție a datelor și, în orice caz, înainte ca jurisdicția care primește informația să le fi utilizat în alte scopuri sau să le fi transmis unei jurisdicții terțe.

În ceea ce privește datele cu caracter personal care sunt prelucrate în temeiul prezentului acord, orice persoană are dreptul să solicite acces la datele sale cu caracter personal care sunt prelucrate de către Instituțiile Financiare Raportoare și/sau de Autoritățile competente și să solicite rectificarea în cazul în care datele sunt inexacte. În cazul în care datele sunt prelucrate ilegal, persoana poate solicita ștergerea acestora.

Pentru a facilita exercitarea acestui drept, fiecare persoană fizică trebuie să aibă posibilitatea de a introduce cereri de acces, de rectificare sau de ștergere a datelor sale, cererile respective fiind adresate celeilalte Autorități competente prin intermediul Autorității competente pentru această persoană fizică.

Autoritatea competentă solicitată oferă acces la datele relevante și actualizează și/sau corectează, după caz, datele inexacte sau incomplete.

5. Dreptul la o cale de atac

În ceea ce privește datele cu caracter personal care sunt prelucrate în temeiul prezentului acord, fiecărei persoane fizice trebuie să i se recunoască un drept efectiv la o cale de atac pe plan administrativ și judiciar, indiferent de naționalitatea sa și de jurisdicția de rezidență, fie ea un stat membru, Monaco sau ansamblul jurisdicțiilor implicate.

6. Prelucrare automatizată

Autoritățile competente nu adoptă nicio decizie care ar avea consecințe juridice negative asupra unei persoane fizice sau care ar afecta-o semnificativ, bazându-se exclusiv pe prelucrarea automatizată a datelor în scopul evaluării anumitor aspecte ale personalității sale.

7. Transferurile către autorități din țări terțe

O Autoritate competentă poate transfera ocazional date cu caracter personal primite în temeiul prezentului acord unor autorități publice din jurisdicții terțe, altele decât statele membre și Monaco, în cazul în care sunt întrunite toate condițiile următoare:

- (a) transferul este necesar în scopurile specificate la articolul 6 alineatul (4) în jurisdicția terță destinată, iar datele vor fi utilizate de către jurisdicția terță destinată numai în aceste scopuri;
- (b) datele sunt relevante și proporționale cu scopurile pentru care au fost transferate;
- (c) competențele autorității din jurisdicția terță sunt direct legate de scopurile menționate la articolul 6 alineatul (4);
- (d) jurisdicția terță destinată garantează un nivel de protecție a datelor cu caracter personal echivalent cu cel stabilit de prezentul acord și se angajează să nu transfere datele primite către nicio parte terță;
- (e) Autoritatea competentă de la care a fost primită informația și-a dat acordul prealabil în conformitate cu condițiile prevăzute la articolul 6 alineatul (5); și
- (f) persoana vizată a fost informată cu privire la transfer.

Sunt interzise orice alte transferuri de informații primite în conformitate cu prezentul acord.

8. Integritatea și securitatea datelor

În ceea ce privește informațiile prelucrate în conformitate cu prezentul acord, părțile contractante și Instituțiile Financiare Raportoare trebuie să dispună de:

- (a) garanții adecvate pentru a se asigura că astfel de informații rămân confidențiale și sunt utilizate exclusiv pentru scopurile și de către persoanele sau autoritățile menționate la articolul 6;
- (b) infrastructura necesară pentru un schimb eficient de informații (inclusiv în ceea ce privește procedeele stabilite pentru a asigura în timp util și în mod precis, sigur și confidențial schimburile de informații, precum și o comunicare eficientă și de încredere și în ceea ce privește capacitatea de a răspunde rapid întrebărilor și preocupărilor legate de schimburi și de cererile de schimburi de informații și de a pune în aplicare a articolului 4 din prezentul acord);
- (c) măsuri tehnice și organizaționale destinate să împiedice orice difuzare sau acces neautorizat, orice distrugere accidentală sau ilegală, orice pierdere accidentală sau orice modificare, precum și orice altă modalitate ilegală de prelucrare; și
- (d) măsuri tehnice și organizaționale care să permită rectificarea oricăror informații inexacte și ștergerea informațiilor pentru păstrarea cărora nu există o justificare juridică.

Părțile contractante se asigură că Instituțiile Financiare Raportoare informează fără întârziere Autoritatea competentă din jurisdicția lor atunci când au motive să creadă că au raportat informații incorecte sau incomplete respectivei Autorități competente. Autoritatea competentă informată ia toate măsurile necesare prevăzute de legislația internă pentru a remedia erorile care fac obiectul notificării.

9. Sancțiuni

Părțile contractante se asigură că orice încălcare a dispozițiilor privind protecția datelor cu caracter personal prevăzute în prezentul acord face obiectul unor sancțiuni eficiente și disuasive.

10. Control

Prelucrarea datelor cu caracter personal de către Instituțiile Financiare Raportoare și Autoritățile competente în temeiul prezentului acord trebuie să facă obiectul unor controale: (i) în cazul statelor membre, de către autoritățile naționale de control responsabile de protecția datelor cu caracter personal, instituite în temeiul legislațiilor naționale prin care este pusă în aplicare Directiva 95/46/CE; și (ii) în cazul Monaco, de *Commission de contrôle des informations nominatives* (Comisia de control al informațiilor cu caracter personal).

Aceste autorități de control din statele membre și din Monaco trebuie să aibă competențe efective de control, anchetă, intervenție și verificare și trebuie să aibă competența de a deferi instanței încălcările legii, dacă este cazul. Autoritățile respective se asigură în special că plângerile referitoare la încălcarea dispozițiilor menționate sunt primite, anchetate, primesc răspuns și sunt tratate în mod corespunzător.

ANEXA IV

LISTA AUTORITĂȚILOR COMPETENTE ALE PĂRȚILOR CONTRACTANTE

În sensul prezentului acord, reprezintă «Autorități competente» ale părților contractante următoarele autorități:

- (a) în Principatul Monaco: le Conseiller de gouvernement-Ministre des finances et de l'économie sau un reprezentant autorizat;
- (b) în Regatul Belgiei: De Minister van Financiën/Le Ministre des Finances sau un reprezentant autorizat;
- (c) în Republica Bulgaria: Изпълнителният директор на Националната агенция за приходите sau un reprezentant autorizat,
- (d) în Republica Cehă: Ministr financí sau un reprezentant autorizat;
- (e) în Regatul Danemarcei: Skatteministeren sau un reprezentant autorizat;
- (f) în Republica Federală Germania: Der Bundesminister der Finanzen sau un reprezentant autorizat;
- (g) în Republica Estonia: Rahandusminister sau un reprezentant autorizat;
- (h) în Republica Elenă: Ο Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών sau un reprezentant autorizat;
- (i) în Regatul Spaniei: El Ministro de Economía y Hacienda sau un reprezentant autorizat;
- (j) în Republica Franceză: le ministre chargé du budget sau un reprezentant autorizat;
- (k) în Republica Croația: Ministar financija sau un reprezentant autorizat;
- (l) în Irlanda: The Revenue Commissioners sau un reprezentant autorizat;
- (m) în Republica Italiană: Il Direttore Generale delle Finanze sau un reprezentant autorizat;
- (n) în Republica Cipru: Υπουργός Οικονομικών sau un reprezentant autorizat;
- (o) în Republica Letonia: Finanšu ministrs sau un reprezentant autorizat;
- (p) în Republica Lituania: Finansų ministras sau un reprezentant autorizat;
- (q) în Marele Ducat al Luxemburgului: le ministre des finances sau un reprezentant autorizat;
- (r) în Ungaria: A pénzügyminiszter sau un reprezentant autorizat;

- (s) în Republica Malta: Il-Ministru responsabbli għall-Finanzi sau un reprezentant autorizat;
- (t) în Regatul Țărilor de Jos: De Minister van Financiën sau un reprezentant autorizat;
- (u) în Republica Austria: Der Bundesminister für Finanzen sau un reprezentant autorizat;
- (v) în Republica Polonă: Minister Finansów sau un reprezentant autorizat;
- (w) în Republica Portugheză: O Ministro das Finanças sau un reprezentant autorizat;
- (x) în România: Președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală sau un reprezentant autorizat;
- (y) în Republica Slovenia: Minister za finance sau un reprezentant autorizat;
- (z) în Republica Slovacă: Minister financií sau un reprezentant autorizat;
- (aa) în Republica Finlanda: Valtiovarainministeriö/Finansministeriet sau un reprezentant autorizat;
- (ab) în Regatul Suediei: Chefen för Finansdepartementet sau un reprezentant autorizat;
- (ac) în Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord și în teritoriile europene ale căror relații externe sunt responsabilitatea Regatului Unit: the Commissioners of Inland Revenue sau un reprezentant autorizat, precum și autoritatea competentă din Gibraltar, pe care Regatul Unit o va desemna în conformitate cu acordurile încheiate cu privire la autoritățile din Gibraltar în contextul instrumentelor Uniunii Europene și al tratatelor aferente, notificate la 19 aprilie 2000 statelor membre și instituțiilor Uniunii Europene, o copie a acestora fiind transmisă Principatului Monaco prin intermediul Secretariatului General al Consiliului Uniunii Europene și care se aplică prezentului acord.”

Articolul 2

Intrarea în vigoare și aplicarea

- (1) Prezentul protocol de modificare este încheiat sub rezerva ratificării sau a aprobării de către părțile contractante în conformitate cu propriile lor proceduri. Părțile contractante își notifică reciproc încheierea acestor proceduri. Prezentul protocol de modificare intră în vigoare în prima zi a celei de a doua luni care urmează ultimei notificări.
- (2) Sub rezerva încheierii procedurilor instituționale ale Principatului Monaco și a procedurilor prevăzute de legislația Uniunii Europene pentru încheierea acordurilor internaționale, Principatul Monaco și, în funcție de context, Uniunea Europeană vor pune în aplicare și vor aplica efectiv acordul, în forma sa modificată de prezentul protocol de modificare, începând de la 1 ianuarie 2017 și își vor notifica reciproc acest fapt.
- (3) În pofida dispozițiilor de la alineatele (1) și (2), părțile contractante aplică cu titlu provizoriu prezentul protocol de modificare până la intrarea sa în vigoare. Aplicarea provizorie începe la 1 ianuarie 2017, sub rezerva notificării celeilalte părți de către fiecare dintre părțile contractante, până la 31 decembrie 2016, a finalizării procedurilor sale interne necesare pentru această aplicare cu titlu provizoriu.
- (4) Fără a aduce atingere alineatelor (2) și (3), următoarele obligații reglementate de acord, în forma anterioară modificării sale prin prezentul protocol de modificare, continuă să se aplice, după cum urmează:
 - (a) obligațiile Principatului Monaco și obligațiile subiacente ale agenților plătitori stabiliți pe teritoriul său în temeiul articolelor 8 și 9, în forma anterioară modificării sale prin prezentul protocol de modificare, continuă să se aplice până la 30 iunie 2017 sau până la îndeplinirea integrală a acestor obligații;

- (b) obligațiile statelor membre în temeiul articolului 10 din acord, în forma anterioară modificării sale prin prezentul protocol de modificare, în ceea ce privește impozitele reținute la sursă percepute în 2016 și în cursul exercițiilor financiare anterioare, continuă să se aplice până la îndeplinirea integrală a acestor obligații.

Articolul 3

Acordul este completat de un protocol cu următorul conținut:

„Protocol la Acordul dintre Uniunea Europeană și Principatul Monaco privind schimbul de informații referitoare la conturile Financiare pentru îmbunătățirea respectării obligațiilor fiscale la nivel internațional, în conformitate cu Standardul pentru schimbul automat de informații privind conturile Financiare instituit de Organizația pentru Cooperare și Dezvoltare Economică – OCDE

Cu ocazia semnării protocolului de modificare între Uniunea Europeană și Principatul Monaco, subsemnații, împuterniciți în mod corespunzător, au convenit cu privire la următoarele dispoziții, care fac parte integrantă din prezentul acord, astfel cum a fost modificat prin protocolul de modificare:

1. Se înțelege că un schimb de informații în conformitate cu articolul 5 din prezentul acord va fi solicitat doar în momentul în care statul solicitant (fie el un stat membru sau Principatul Monaco) și-a epuizat toate sursele obișnuite de informații disponibile în cadrul procedurii fiscale interne.
2. Se înțelege că Autoritatea competentă a statului solicitant (fie ea un stat membru sau Principatul Monaco) trebuie să furnizeze următoarele informații Autorității competente din statul căruia i se solicită informații (fie el Principatul Monaco, respectiv, un stat membru), atunci când formulează o cerere de informații în temeiul articolului 5 din prezentul acord:
 - (a) identitatea persoanei care face obiectul unui control sau al unei anchete;
 - (b) perioada de timp pentru care se solicită informațiile;
 - (c) detalii privind informațiile solicitate, care să includă natura și forma în care statul solicitant dorește să primească informațiile de la statul căruia i se solicită informații;
 - (d) scopul fiscal urmărit;
 - (e) în măsura în care aceste informații sunt cunoscute, numele și adresa oricărei persoane despre care se crede că se află în posesia sau în controlul informațiilor solicitate.
3. Se înțelege că trimiterea la standardul „relevanței preconizate” are rolul de a crea condițiile pentru schimbul de informații în conformitate cu articolul 5 din prezentul acord, în cea mai mare măsură posibilă și, în același timp, de a clarifica faptul că statele membre și Principatul Monaco nu au libertatea de a se angaja în căutarea de informații nespecifice sau de a solicita informații puțin probabil a fi relevante pentru situația fiscală a unui contribuabil dat. Deși punctul 2 conține cerințe procedurale importante, care sunt menite să asigure evitarea căutării de informații nespecifice, subpunctele (i)-(v) de la punctul 2 nu trebuie însă interpretate astfel încât să împiedice schimbul efectiv de informații. Standardul „relevanței preconizate” poate fi îndeplinit atât în cazurile care vizează un contribuabil (indiferent dacă e identificat după nume sau altfel), cât și în cazurile care vizează mai mulți contribuabili (indiferent dacă sunt identificați după nume sau altfel).
4. Se înțelege că prezentul acord nu include schimbul de informații în mod spontan.
5. Se înțelege că, în cazul unui schimb de informații în temeiul articolului 5 din prezentul acord, rămân aplicabile normele de procedură administrativă în ceea ce privește drepturile contribuabililor prevăzute în statul căruia i se solicită informații (fie el un stat membru sau Principatul Monaco). Se înțelege, de asemenea, că aceste dispoziții urmăresc să garanteze o procedură echitabilă pentru contribuabil și nu să împiedice sau să întârzie în mod nejustificat procesul schimbului de informații.”

Articolul 4

Limbi

Prezentul protocol de modificare se întocmește în dublu exemplar în limbile bulgară, spaniolă, cehă, daneză, germană, estonă, greacă, engleză, franceză, croată, italiană, letonă, lituaniană, maghiară, malteză, olandeză, polonă, portugheză, română, slovacă, slovenă, finlandeză și suedeză, textele fiind în mod egal autentice.

DREPT PENTRU CARE, subsemnații plenipotențari au semnat prezentul protocol de modificare.

Съставено в Брюксел на дванадесети юли през две хиляди и шестнадесета година.

Hecho en Bruselas, el doce de julio de dos mil dieciséis.

V Bruselu dne dvanáctého července dva tisíce šestnáct.

Udfærdiget i Bruxelles den tolvte juli to tusind og seksten.

Geschehen zu Brüssel am zwölften Juli zweitausendsechzehn.

Kahe tuhande kuueteistkümnenda aasta juulikuu kaheteistkümnendal päeval Brüsselis.

Έγινε στις Βρυξέλλες, στις δώδεκα Ιουλίου δύο χιλιάδες δεκαέξι.

Done at Brussels on the twelfth day of July in the year two thousand and sixteen.

Fait à Bruxelles, le douze juillet deux mille seize.

Sastavljeno u Bruxellesu dvanaestog srpnja godine dvije tisuće šesnaeste.

Fatto a Bruxelles, addì dodici luglio duemilasedici.

Briselē, divi tūkstoši sešpadsmitā gada divpadsmitajā jūlijā.

Priimta du tūkstančiai šešioliktą metų liepos dvyliktą dieną Briuselyje.

Kelt Brüsszelben, a kétézer-tizenhatodik év július havának tizenkettedik napján.

Magħmul fi Brussell, fit-tnax-il jum ta' Lulju fis-sena elfejn u sittax.

Gedaan te Brussel, twaalf juli tweeduizend zestien.

Sporządzono w Brukseli dnia dwunastego lipca roku dwa tysiące szesnastego.

Feito em Bruxelas, em doze de julho de dois mil e dezasseis.

Întocmit la Bruxelles la doisprezece iulie două mii șaisprezece.

V Bruseli dvanásteho júla dvetisícšestnást'.

V Bruslju, dne dvanajstega julija leta dva tisoč šestnajst.

Tehty Brysselissä kahdentenatoista päivänä heinäkuuta vuonna kaksituhattakuusitoista.

Som skedde i Bryssel den tolfte juli år tjugohundrasexton.

За Европейския съюз
 Por la Unión Europea
 Za Evropskou unii
 For Den Europæiske Union
 Für die Europäische Union
 Euroopa Liidu nimel
 Για την Ευρωπαϊκή Ένωση
 For the European Union
 Pour l'Union européenne
 Za Europsku uniju
 Per l'Unione europea
 Eiropas Savienības vārdā –
 Europos Sąjungos vardu
 Az Európai Unió részéről
 Għall-Unjoni Ewropea
 Voor de Europese Unie
 W imieniu Unii Europejskiej
 Pela União Europeia
 Pentru Uniunea Europeană
 Za Európsku úniu
 Za Evropsko unijo
 Euroopan unionin puolesta
 För Europeiska unionen

Pierre Henri

За Княжество Монако
 Por el Principado de Mónaco
 Za Monacké knížectví
 For Fyrstendømmet Monaco
 Für das Fürstentum Monaco
 Monaco Vürstiriigi nimel
 Για το Πριγκιπάτο του Μονακό
 For the Principality of Monaco
 Pour la Principauté de Monaco
 Za Kneževinu Monako
 Per il Principato di Monaco
 Monako Firstistes vārdā –
 Monako Kunigaikštystės vardu
 A Monacói Hercegség részéről
 Għall-Prinċipat ta' Monaco
 Voor het Vorstendom Monaco
 W imieniu Księstwa Monako
 Pelo Principado do Mónaco
 Pentru Principatul Monaco
 Za Monacké kniežatstvo
 Za Kneževino Monako
 Monacon ruhtinaskunnan puolesta
 För Furstendömet Monaco

S. Telle

DECLARAȚIILE PĂRȚILOR CONTRACTANTE

DECLARAȚIA COMUNĂ A PĂRȚILOR CONTRACTANTE PRIVIND CONFORMITATEA CU STANDARDUL GLOBAL

Părțile contractante ajung la un consens în ceea ce privește conformitatea cu standardul global a dispozițiilor referitoare la schimbul automat de informații, prevăzute:

- (i) în Directiva 2011/16/UE privind cooperarea administrativă în domeniul fiscal, astfel cum a fost modificată de Directiva 2014/107/UE a Consiliului;
- (ii) în acord și în anexele sale; precum și
- (iii) în alte acorduri pe care Uniunea Europeană le-a negociat în paralel în același domeniu cu Confederația Elvețiană, Principatul Andorra, Principatul Liechtenstein și Republica San Marino, deși unele dintre aceste acorduri conțin mai multe detalii referitoare la confidențialitate și la protecția datelor, având în vedere diferențele de poziții care există în acest sens între Principatul Monaco și cele patru țări, în măsura strict necesară pentru a permite statelor membre ale Uniunii Europene să respecte cerințele care le sunt impuse de legislația Uniunii în relațiile lor cu jurisdicții din afara Uniunii.

DECLARAȚIA COMUNĂ A PĂRȚILOR CONTRACTANTE CU PRIVIRE LA ACORD ȘI LA ANEXELE SALE

Părțile contractante convin că, în ceea ce privește aplicarea acordului și a anexelor I și II la acesta, vor utiliza comentariile la modelul de acord între autoritățile competente și la Standardul comun de raportare al OCDE ca sursă de ilustrare sau interpretare și pentru a asigura o aplicare consecventă.

DECLARAȚIA COMUNĂ A PĂRȚILOR CONTRACTANTE CU PRIVIRE LA ARTICOLUL 5 DIN ACORD

Părțile contractante convin că, în ceea ce privește aplicarea articolului 5 din acordul privind schimbul de informații la cerere, vor utiliza comentariile la articolul 26 din Convenția-model OCDE pentru evitarea dublei impuneri cu privire la impozitele pe venit și pe capital ca sursă de interpretare.

DECLARAȚIA COMUNĂ A PĂRȚILOR CONTRACTANTE PRIVIND ARTICOLUL 2 DIN PROTOCOLUL DE MODIFICARE

În ceea ce privește articolul 2 din protocolul de modificare, ambele Părți convin că aplicarea provizorie a protocolului de modificare implică următoarele:

- că Principatul Monaco și statele membre, precum și Instituțiile Financiare ale acestora, aplică normele de raportare și de diligență fiscală în conformitate cu anexele I și II începând din 1 ianuarie 2017, în vederea îndeplinirii obligațiilor care le revin în temeiul articolului 3 alineatul (3) din acord, astfel cum a fost modificat prin prezentul protocol de modificare. Cu toate acestea, obligațiile prevăzute la articolul 3 alineatul (3) din acord, astfel cum a fost modificat prin prezentul protocol de modificare, se vor aplica părților contractante doar după ce vor fi îndeplinite condițiile de intrare în vigoare prevăzute la articolul 2 alineatul (1) din protocolul de modificare;
- că, începând cu 1 ianuarie 2017, statele membre sunt autorizate să transmită cereri de informații Principatului Monaco, în conformitate cu articolul 5 din acord, astfel cum a fost modificat prin protocolul de modificare, însă Principatul Monaco poate să decidă să răspundă acestor cereri numai după ce sunt îndeplinite condițiile de intrare în vigoare prevăzute la articolul 2 alineatul (1) din protocolul de modificare;
- că, ținând seama de aplicarea provizorie a prezentului protocol de modificare, Principatul Monaco și Instituțiile sale Financiare pot decide să suspende aplicarea obligațiilor care le revin în temeiul Acordului dintre Comunitatea Europeană și Principatul Monaco, care prevede măsuri echivalente celor prevăzute în Directiva 2003/48/CE a Consiliului, în forma anterioară modificării sale prin prezentul protocol de modificare, începând de la 1 ianuarie 2017, exceptând cazul în care articolul 2 alineatul (4) din protocolul de modificare prevede dispoziții contrare.

REGULAMENTE

REGULAMENTUL DELEGAT (UE) 2016/1393 AL COMISIEI

din 4 mai 2016

de modificare a Regulamentului delegat (UE) nr. 640/2014 de completare a Regulamentului (UE) nr. 1306/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește Sistemul Integrat de Administrare și Control și condițiile pentru refuzarea sau retragerea plăților și pentru sancțiunile administrative aplicabile în cazul plăților directe, al sprijinului pentru dezvoltare rurală și al ecocondiționalității

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (UE) nr. 1306/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 privind finanțarea, gestionarea și monitorizarea politicii agricole comune și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 352/78, (CE) nr. 165/94, (CE) nr. 2799/98, (CE) nr. 814/2000, (CE) nr. 1290/2005 și (CE) nr. 485/2008 ale Consiliului ⁽¹⁾, în special articolul 63 alineatul (4), articolul 64 alineatul (6), articolul 72 alineatul (5), articolul 76, articolul 77 alineatul (7), articolul 93 alineatul (4), articolul 101 alineatul (1) și articolul 120,

întrucât:

- (1) În conformitate cu articolul 7 alineatul (1) din Regulamentul delegat (UE) nr. 640/2014 al Comisiei ⁽²⁾, sistemul de identificare și înregistrare a drepturilor la plată trebuie să asigure trasabilitatea eficace a drepturilor la plată în privința anumitor elemente, printre care data ultimei activări. Dispozițiile Regulamentului (UE) nr. 1307/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽³⁾ referitoare la alimentarea rezervei naționale sau a rezervei regionale în temeiul schemei de plată de bază nu mai prevăd necesitatea acestei informații specifice dacă se poate stabili numărul total al drepturilor la plată per fermier.
- (2) Articolul 9 din Regulamentul delegat (UE) nr. 640/2014 prevede norme referitoare la determinarea suprafețelor în cazul cărora parcela agricolă conține elemente de peisaj și arbori. Este oportună reformularea dispoziției respective pentru a se face referire în mod clar la hectarele eligibile.
- (3) Articolul 11 alineatul (4) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 809/2014 al Comisiei ⁽⁴⁾ prevede că rezultatele controalelor preliminare trebuie notificate beneficiarului de către autoritatea competentă în termen de 26 de zile calendaristice de la data finală de depunere a cererii unice, a cererii de ajutor sau a cererii de plată menționate la articolul 13 din regulamentul respectiv. Articolul 12 din Regulamentul delegat (UE) nr. 640/2014 prevede derogări de la articolul 5 alineatul (1) din Regulamentul (CEE, Euratom) nr. 1182/71 al Consiliului ⁽⁵⁾ în ceea ce privește datele finale de depunere. Din motive de consecvență, este oportun să se introducă aceeași derogare pentru ultima dată posibilă pentru notificarea rezultatelor respectivelor controale preliminare și pentru ultima dată posibilă pentru notificarea către autoritatea competentă, de către beneficiar, a modificărilor efectuate în urma respectivelor controale preliminare. De asemenea, ar trebui să se clarifice că, în orice caz, perioada de 26 de zile calendaristice pentru notificarea rezultatelor respectivelor controale preliminare va expira în ziua care urmează ultimei date posibile pentru depunerea întârziată a unei cereri de ajutor, a unei cereri de plată sau a unei cereri legate de drepturile la plată.

⁽¹⁾ JO L 347, 20.12.2013, p. 549.

⁽²⁾ Regulamentul delegat (UE) nr. 640/2014 al Comisiei din 11 martie 2014 de completare a Regulamentului (UE) nr. 1306/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește Sistemul Integrat de Administrare și Control și condițiile pentru refuzarea sau retragerea plăților și pentru sancțiunile administrative aplicabile în cazul plăților directe, al sprijinului pentru dezvoltare rurală și al ecocondiționalității (JO L 181, 20.6.2014, p. 48).

⁽³⁾ Regulamentul (UE) nr. 1307/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 de stabilire a unor norme privind plățile directe acordate fermierilor prin scheme de sprijin în cadrul politicii agricole comune și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 637/2008 al Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 73/2009 al Consiliului (JO L 347, 20.12.2013, p. 608).

⁽⁴⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 809/2014 al Comisiei din 17 iulie 2014 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (UE) nr. 1306/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește sistemul integrat de administrare și control, măsurile de dezvoltare rurală și ecocondiționalitatea (JO L 227, 31.7.2014, p. 69).

⁽⁵⁾ Regulamentul (CEE, Euratom) nr. 1182/71 al Consiliului din 3 iunie 1971 privind stabilirea regulilor care se aplică termenelor, datelor și expirării termenelor (JO L 124, 8.6.1971, p. 1).

- (4) În ceea ce privește plata redistributivă, plata pentru tinerii fermieri și plata pentru zonele care se confruntă cu constrângeri naturale, articolul 18 din Regulamentul delegat (UE) nr. 640/2014 prevede principiul conform căruia un fermier nu ar trebui sancționat pentru supradecларare dacă nu se poate obține niciun avantaj în urma respectivei supradecларări, dată fiind limita maximă în ceea ce privește hectarele pentru care se poate acorda o plată. A existat o dispoziție similară în cazul primelor pentru animale în Regulamentul (CE) nr. 1122/2009 al Comisiei ⁽¹⁾ și în cazul măsurilor legate de suprafețele agricole în Regulamentul (UE) nr. 65/2011 al Comisiei ⁽²⁾. Pentru a se garanta continuitatea și echitatea în ceea ce privește modul în care sunt tratați fermierii, precum și din motive de simplificare, este oportună introducerea unei astfel de reguli în Regulamentul delegat (UE) nr. 640/2014 în ceea ce privește calcularea bazei pentru plățile din cadrul tuturor schemelor de ajutoare legate de suprafață și de animale și al tuturor măsurilor de dezvoltare rurală legate de suprafață și de animale, acolo unde este cazul.
- (5) În cadrul Sistemului Integrat de Administrare și Control, calcularea ajutorului la care are dreptul beneficiarul se bazează pe conceptul de grupă de culturi. În temeiul plății redistributive prevăzute la articolul 41 din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013, statele membre pot decide să modifice numărul hectarelor pentru care se acordă plăți diferite. Introducerea unei grupe de culturi specifice pentru plata redistributivă ar contribui la simplificarea cererii depuse de beneficiar în cazul diferențierii plății redistributive, deoarece beneficiarul nu ar trebui să indice care parcelă agricolă aparține cărei părți a numărului de hectare care face obiectul diferențierii. Din motive de consecvență, este adecvat să se introducă aceeași dispoziție în ceea ce privește schema pentru tinerii fermieri și măsurile de sprijin cuplat facultativ.
- (6) În cazul schemelor de ajutoare legate de suprafață sau al măsurilor de sprijin diferite de schema de plată de bază sau de schema de plată unică pe suprafață, articolul 17 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul delegat (UE) nr. 640/2014 distinge grupele de culturi ca o grupă pentru fiecare dintre suprafețele declarate pentru care se aplică o rată de ajutor sau de sprijin diferită. În ceea ce privește plățile pentru zonele care se confruntă cu constrângeri naturale sau cu alte constrângeri specifice, în conformitate cu articolul 31 alineatul (4) din Regulamentul (UE) nr. 1305/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽³⁾, statele membre trebuie să prevadă, cu excepția anumitor cazuri specifice, degresivitatea plăților pentru suprafețe care depășesc un prag minim per exploatație, care urmează a fi stabilit în program. În privința plății respective, ar trebui să se precizeze că, atunci când se utilizează cwantumuri degresive ale ajutoarelor, trebuie să se țină cont de media cwantumurilor respective în raport cu respectivele suprafețe declarate, astfel cum s-a prevăzut anterior la articolul 16 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 65/2011.
- (7) Având în vedere evoluția Sistemului Integrat de Administrare și Control și din motive legate de simplificare, este oportună adaptarea sancțiunilor administrative aferente schemelor de ajutoare sau măsurilor de sprijin în cadrul cărora se pot desfășura controale administrative încrucișate eficiente, prin raportarea la sistemul de identificare a parcelelor agricole, și în cadrul cărora este posibilă recuperarea retroactivă, mai exact în cadrul schemelor de ajutoare pe suprafață prevăzute în titlul III capitolele 1, 2, 4 și 5 și în titlul V din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013 și în cadrul măsurilor de sprijin pe suprafață menționate la articolele 30 și 31 din Regulamentul (UE) nr. 1305/2013. Această adaptare ar trebui să țină seama de principiul disuasivității și de cel al proporționalității, pentru a respecta buna gestiune financiară a politicii agricole comune.
- (8) În cazul respectivelor scheme de ajutoare sau măsuri de sprijin, este adecvat să se introducă un sistem de sancțiuni reduse pentru prima abatere referitoare la supradecларări minore. În conformitate cu principiul bunei gestiuni financiare și pentru a preveni utilizarea abuzivă a sistemului și a stimula decларările corecte în viitor, cwantumul cu care a fost redusă sancțiunea administrativă ar trebui plătit dacă beneficiarului i se impune o altă sancțiune administrativă pentru respectiva schemă de ajutoare pe suprafață sau măsură de sprijin pe suprafață în anul de cerere următor.
- (9) Articolul 24 din Regulamentul delegat (UE) nr. 640/2014 prevede reduceri ale plății de ecologizare în cazurile în care nu este respectată diversificarea culturilor. Din motive de claritate, ar trebui inclusă o dispoziție specifică în care să fie vizate cazurile de nerespectare a articolului 44 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1122/2009 al Comisiei din 30 noiembrie 2009 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 73/2009 al Consiliului în ceea ce privește ecocondiționalitatea, modularea și sistemul integrat de administrare și control în cadrul schemelor de ajutor direct pentru agricultori prevăzute de regulamentul respectiv, precum și de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului în ceea ce privește ecocondiționalitatea în cadrul schemei de ajutoare prevăzute pentru sectorul vitivinicol (JO L 316, 2.12.2009, p. 65).

⁽²⁾ Regulamentul (UE) nr. 65/2011 al Comisiei din 27 ianuarie 2011 de stabilire a normelor de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1698/2005 al Consiliului în ceea ce privește punerea în aplicare a procedurilor de control și a ecocondiționalității în cazul măsurilor de sprijin pentru dezvoltare rurală (JO L 25, 28.1.2011, p. 8).

⁽³⁾ Regulamentul (UE) nr. 1305/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 privind sprijinul pentru dezvoltare rurală acordat din Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR) și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1698/2005 al Consiliului (JO L 347, 20.12.2013, p. 487).

- (10) În temeiul articolului 21 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 809/2014, beneficiarul trebuie să se angajeze, dacă este cazul, să țină animale în exploatație pentru o perioadă stabilită de statul membru și să indice, în cererea de ajutor pentru animale sau în cererile de plată din cadrul măsurilor de sprijin legate de animale, locul sau locurile în care vor fi ținute animalele pe durata perioadei respective. Este oportun să se prevadă dispoziții pe baza cărora să poată fi considerate determinate animalele care, în perioada respectivă, au fost mutate în alt loc decât în locurile notificate, cu condiția ca animalele respective să poată fi găsite imediat în exploatație în timpul controalelor la fața locului.
- (11) Articolul 53 alineatul (4) din Regulamentul delegat (UE) nr. 639/2014 al Comisiei ⁽¹⁾ prevede că statele membre trebuie să stabilească, ca o condiție de eligibilitate, cerința de a identifica și de a înregistra animalele în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1760/2000 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽²⁾. Referirea la dispoziția din regulamentul menționat ca la un criteriu de eligibilitate sistematic are scopul de a garanta identificarea fără echivoc a animalelor eligibile pentru ajutor sau pentru sprijin. În acest sens, la articolul 30 alineatul (4) litera (c) din Regulamentul delegat (UE) nr. 640/2014 ar trebui să se precizeze că introducerea incorectă în registru, în pașapoartele animalelor și/sau în baza de date electronică referitoare la bovine a unor elemente precum sexul, rasa, culoarea sau data ar trebui considerată neconformitate după prima constatare, dacă informația este esențială pentru evaluarea eligibilității animalelor în cadrul schemei de ajutoare sau al măsurii de sprijin în cauză. În caz contrar, animalul în cauză ar trebui considerat nedeterminat dacă se găsesc astfel de intrări incorecte cu ocazia a cel puțin două controale efectuate într-o perioadă de 24 de luni.
- (12) Sancțiunile administrative care trebuie aplicate în cadrul măsurilor de sprijin legate de animale sunt prevăzute la articolul 31 din Regulamentul delegat (UE) nr. 640/2014 și sunt menite a fi aplicate la nivelul măsurii. Articolul menționat nu ține seama de faptul că operațiunile din cadrul unei măsuri pot viza rase și specii de animale diferite, care pot face obiectul unor rate de sprijin diferite și al unor criterii de eligibilitate diferite în cadrul programelor de dezvoltare rurală. Prin urmare, este oportun ca articolul respectiv să indice tipul operațiunii.
- (13) În plus, articolul 31 din Regulamentul delegat (UE) nr. 640/2014 face referire la un prag de trei animale în privința cărora se constată neconformități. În cazul speciilor cu ciclu de producție scurt, cu o rată ridicată de rotație a animalelor, pragul respectiv ar putea să nu ducă la un nivel al sancțiunilor echivalent cu cel aplicat în cazul bovinelor, al ovinelor și al caprinelor. Așadar, în privința speciilor cu ciclu de producție scurt, statele membre ar trebui să poată stabili un număr de animale adecvat, echivalent, în esență, cu pragul de trei.
- (14) Pentru a se asigura fiabilitatea datelor utilizate în scopul sistemului fără cereri de plată, astfel cum se menționează la articolul 21 alineatul (4) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 809/2014, animalele potențial eligibile ar trebui să facă obiectul controalelor la fața locului. În cazul în care se constată neconformități, se aplică sancțiunile administrative prevăzute la articolul 31 din Regulamentul delegat (UE) nr. 640/2014. Fără a se aduce atingere altor criterii de eligibilitate, respectivele animale potențial eligibile vor fi considerate, totuși, eligibile pentru plată dacă neconformitățile legate de cerințele privind identificarea și înregistrarea sunt remediate cel târziu în prima zi a perioadei de reținere sau cel târziu la data aleasă de statul membru, în conformitate cu articolul 53 alineatul (4) din Regulamentul delegat (UE) nr. 639/2014. Așadar, la articolul 31 alineatul (3) din Regulamentul delegat (UE) nr. 640/2014 ar trebui să se specifice că animalele potențial eligibile despre care se constată că nu au fost identificate sau înregistrate corect sunt considerate animale în privința cărora s-au constatat neconformități, indiferent de statutul respectivelor animale din punctul de vedere al îndeplinirii condițiilor de eligibilitate prevăzute la articolul 53 alineatul (4) din Regulamentul delegat (UE) nr. 639/2014.
- (15) În plus, articolul 31 din Regulamentul delegat (UE) nr. 640/2014 stabilește metodologia de calculare a sancțiunilor administrative pentru animalele declarate în cadrul schemelor de ajutoare pentru animale sau al măsurilor de sprijin pentru animale. Metodologia respectivă se bazează pe numărul de animale individuale în cazul cărora se constată neconformități, indiferent de numărul zilelor petrecute în exploatație de animalele respective. Unele state membre au instituit un sistem în cadrul căruia calculul ajutorului sau al sprijinului nu se bazează doar pe numărul animalelor individuale care îndeplinesc criteriile de eligibilitate, ci și pe numărul zilelor petrecute în exploatație pentru care animalele îndeplinesc criteriile de eligibilitate. Din motive de proporționalitate, statele membre respective ar trebui să își adapteze în consecință metodologia de calculare a sancțiunilor administrative.

⁽¹⁾ Regulamentul delegat (UE) nr. 639/2014 al Comisiei din 11 martie 2014 de completare a Regulamentului (UE) nr. 1307/2013 al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a unor norme privind plățile directe acordate fermierilor prin scheme de sprijin în cadrul politicii agricole comune și de modificare a anexei X la regulamentul menționat (JO L 181, 20.6.2014, p. 1).

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 1760/2000 al Consiliului și al Parlamentului European din 17 iulie 2000 de stabilire a unui sistem de identificare și înregistrare a bovinelor și privind etichetarea cărnii de vită și a produselor din carne de vită și mânzat și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 820/97 al Consiliului (JO L 204, 11.8.2000, p. 1).

- (16) În conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 21/2004 al Consiliului ⁽¹⁾, statele membre trebuie să stabilească un sistem de identificare și înregistrare a animalelor din speciile ovină și caprină care să cuprindă un registru central sau o bază de date electronică. Așadar, este oportună extinderea domeniului de aplicare al articolului 34 din Regulamentul delegat (UE) nr. 640/2014 pentru a include speciile de animale respective.
- (17) Din motive de claritate, este oportun să se precizeze, la articolele 43 și 44 din Regulamentul delegat (UE) nr. 640/2014, că aplicarea în continuare a Regulamentelor (CE) nr. 1122/2009 și (UE) nr. 65/2011, precum și aplicarea amânată a Regulamentului delegat (UE) nr. 640/2014 vizează și cererile de sprijin. De asemenea, este oportun să se precizeze că aplicarea în continuare a Regulamentelor (CE) nr. 1122/2009 și (UE) nr. 65/2011 vizează cererile de plată referitoare la anul 2014 și la ani anteriori.
- (18) În plus, este oportun să se precizeze, la articolul 43 din Regulamentul delegat (UE) nr. 640/2014, că, în ceea ce privește cererile de plată pentru cheltuielile aferente asistenței tehnice menționate la articolul 66 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1698/2005 al Consiliului ⁽²⁾ prezentate în legătură cu anul 2015, se aplică în continuare Regulamentele (CE) nr. 1122/2009 și (UE) nr. 65/2011.
- (19) În sfârșit, din motive de claritate, este oportună înlocuirea trimiterilor la un temei juridic în Regulamentul (UE) nr. 1306/2013 cu o trimitere la articolul 28 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 908/2014 al Comisiei ⁽³⁾.
- (20) Prin urmare, Regulamentul delegat (UE) nr. 640/2014 ar trebui modificat în consecință.
- (21) Din motive de continuitate, modificările care clarifică articolele 43 și 44 din Regulamentul delegat (UE) nr. 640/2014 ar trebui aplicate în ceea ce privește anii de cerere și perioadele de primă care încep la data prevăzută în Regulamentul (UE) nr. 640/2014,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Modificarea Regulamentului delegat (UE) nr. 640/2014

Regulamentul delegat (UE) nr. 640/2014 se modifică după cum urmează:

1. Articolul 7 alineatul (1) se modifică după cum urmează:

(a) litera (d) se elimină;

(b) se adaugă al doilea paragraf, după cum urmează:

„Respectivul registru electronic conține toate informațiile necesare pentru alimentarea rezervei naționale sau a rezervei regionale în temeiul articolului 31 din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013.”

2. La articolul 9 alineatul (3) primul paragraf, litera (b) se înlocuiește cu următorul text:

„(b) numărul de arbori pe hectar eligibil nu depășește o densitate maximă.”

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 21/2004 al Consiliului din 17 decembrie 2003 de stabilire a unui sistem de identificare și de înregistrare a animalelor din speciile ovină și caprină și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1782/2003 și a Directivelor 92/102/CEE și 64/432/CEE (JO L 5, 9.1.2004, p. 8).

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 1698/2005 al Consiliului din 20 septembrie 2005 privind sprijinul pentru dezvoltare rurală acordat din Fondul European Agricol pentru Dezvoltare Rurală (FEADR) (JO L 277, 21.10.2005, p. 1).

⁽³⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 908/2014 al Comisiei din 6 august 2014 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (UE) nr. 1306/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește agențiile de plăți și alte organisme, gestiunea financiară, verificarea conturilor, normele referitoare la controale, valorile mobiliare și transparența (JO L 255, 28.8.2014, p. 59).

3. Articolul 12 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 12

Derogarea privind termenul-limită pentru depunere și notificare

Prin derogare de la articolul 5 alineatul (1) din Regulamentul (CEE, Euratom) nr. 1182/71 al Consiliului (*), în cazul în care una dintre următoarele date este o sărbătoare legală, o sâmbătă sau o duminică, se consideră că data respectivă este prima zi lucrătoare care urmează zilei în cauză:

- (a) data-limită de depunere a unei cereri de ajutor, a unei cereri de sprijin, a unei cereri de plată sau a altor declarații sau a oricăror documente justificative sau contracte sau data-limită pentru modificările aduse cererii unice sau cererii de plată;
- (b) ultima dată posibilă pentru depunerea întârziată a documentelor, menționată la articolul 13 alineatul (1) al treilea paragraf, și ultima dată posibilă menționată la articolul 14 al doilea paragraf pentru depunerea întârziată a cererilor de către beneficiari pentru alocarea sau majorarea drepturilor la plată;
- (c) ultima dată posibilă pentru notificarea către beneficiar a rezultatelor controalelor preliminare, menționată la articolul 11 alineatul (4) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 809/2014 al Comisiei (**);
- (d) ultima dată posibilă pentru notificarea către autoritatea competentă, de către beneficiar, a modificărilor efectuate în urma controalelor preliminare menționate la articolul 15 alineatul (2a) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 809/2014.

Totuși, atunci când se consideră deja că ultimele date posibile pentru depunerea întârziată menționate la primul paragraf litera (b) coincid cu prima zi lucrătoare care urmează, se consideră că ultima dată posibilă pentru notificare menționată la paragraful respectiv litera (c) este a doua zi lucrătoare care urmează.

(*) Regulamentul (CEE, Euratom) nr. 1182/71 al Consiliului din 3 iunie 1971 privind stabilirea regulilor care se aplică termenelor, datelor și expirării termenelor (JO L 124, 8.6.1971, p. 1).

(**) Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 809/2014 al Comisiei din 17 iulie 2014 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (UE) nr. 1306/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește sistemul integrat de administrare și control, măsurile de dezvoltare rurală și ecocondiționalitatea (JO L 227, 31.7.2014, p. 69).”

4. Se introduce următorul articol 15a:

„Articolul 15a

Limita individuală sau plafonul individual

Atunci când, în cadrul unei scheme de ajutoare sau al unei măsuri de sprijin, este aplicabil(ă) o limită individuală sau un plafon individual, iar suprafața sau numărul animalelor declarate de beneficiar depășește limita individuală sau plafonul individual, numărul animalelor declarate sau suprafața declarată care corespund acestei limite sau acestui plafon se ajustează pentru a se încadra în limita stabilită sau în plafonul stabilit pentru beneficiarul în cauză.”

5. La articolul 17, alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) În scopul aplicării dispozițiilor prezentei secțiuni, se disting, după caz, următoarele grupe de culturi:

- (a) suprafețe declarate în scopul activării drepturilor la plată din cadrul schemei de plată de bază sau în scopul acordării plății unice pe suprafață;
- (b) suprafețe care dau dreptul la plata redistributivă;

- (c) suprafețe care dau dreptul la plăți în cadrul schemei pentru tinerii fermieri;
- (d) suprafețe declarate pentru măsuri de sprijin cuplat facultativ;
- (e) o grupă pentru fiecare dintre suprafețele declarate în scopul aplicării oricărei alte scheme de ajutoare sau măsuri de sprijin pe suprafață, în cazul căreia este aplicabilă o rată a ajutorului sau a sprijinului diferită;
- (f) suprafețe declarate în cadrul rubricii «alte utilizări».

În scopul literei (e) de la primul paragraf, în ceea ce privește plățile pentru zonele care se confruntă cu constrângeri naturale sau cu alte constrângeri specifice, menționate la articolul 31 din Regulamentul (UE) nr. 1305/2013, când se utilizează cuantumuri degresive ale ajutoarelor trebuie să se țină cont de media cuanturilor respective în raport cu respectivele suprafețe declarate.”

6. La articolul 19, alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Dacă suma calculată în conformitate cu alineatele (1) și (2) nu poate fi reținută în totalitate în cei trei ani calendaristici care urmează anului calendaristic al constatării, în conformitate cu articolul 28 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 908/2014 al Comisiei (*), soldul se anulează.

(*) Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 908/2014 al Comisiei din 6 august 2014 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (UE) nr. 1306/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește agențiile de plăți și alte organisme, gestiunea financiară, verificarea conturilor, normele referitoare la controale, valorile mobiliare și transparența (JO L 255, 28.8.2014, p. 59).”

7. Se introduce următorul articol 19a:

„Articolul 19a

Sancțiuni administrative în cazurile de supradecларare a suprafețelor pentru schema de plată de bază, schema de plată unică pe suprafață, plata redistributivă, schema pentru tinerii fermieri, plata pentru zonele care se confruntă cu constrângeri naturale, schema pentru micii fermieri, plățile Natura 2000 și plățile legate de Directiva-cadru privind apa, precum și plățile pentru zonele care se confruntă cu constrângeri naturale sau cu alte constrângeri specifice

(1) Dacă, în ceea ce privește o grupă de culturi menționată la articolul 17 alineatul (1), suprafața declarată pentru schemele de ajutoare prevăzute în titlul III capitolele 1, 2, 4 și 5 și în titlul V din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013 și pentru măsurile de sprijin menționate la articolele 30 și 31 din Regulamentul (UE) nr. 1305/2013 depășește suprafața determinată în conformitate cu articolul 18 din prezentul regulament, ajutorul sau sprijinul se calculează pe baza suprafeței determinate, din care se scade de 1,5 ori diferența constatată, dacă diferența respectivă depășește fie 3 % din suprafața determinată, fie 2 hectare.

Sancțiunea administrativă nu depășește 100 % din cuantumul bazate pe suprafața declarată.

(2) Dacă beneficiarului nu i-a fost impusă nicio sancțiune administrativă în temeiul alineatului (1) pentru supradecларarea suprafețelor pentru schema de ajutoare sau pentru măsura de sprijin în cauză, sancțiunea administrativă menționată la alineatul respectiv se reduce cu 50 % dacă diferența dintre suprafața declarată și suprafața determinată nu depășește 10 % din suprafața determinată.

(3) Dacă unui beneficiar i-a fost redusă sancțiunea administrativă în conformitate cu alineatul (2), iar o altă sancțiune administrativă menționată la prezentul articol și la articolul 21 trebuie să îi fie impusă beneficiarului respectiv pentru schema de ajutoare sau pentru măsura de sprijin în cauză în ceea ce privește anul de cerere următor, beneficiarul respectiv plătește întreaga sancțiune administrativă pentru respectivul an de cerere următor, precum și cuantumul cu care a fost redusă, în conformitate cu alineatul (2), sancțiunea administrativă calculată în conformitate cu alineatul (1).

(4) Dacă suma calculată în conformitate cu alineatele (1), (2) și (3) nu poate fi reținută în totalitate în cei trei ani calendaristici care urmează anului calendaristic al constatării, în conformitate cu articolul 28 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 908/2014, soldul se anulează.”

8. La articolul 21, alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Dacă suma plăților necuvenite și a sancțiunilor administrative menționată la alineatul (1) nu poate fi reținută în totalitate în cei trei ani calendaristici care urmează anului calendaristic al constatării, în conformitate cu articolul 28 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 908/2014 al Comisiei, soldul se anulează.”

9. Articolul 24 se modifică după cum urmează:

(a) se introduce următorul alineat (3a):

„(3a) Dacă, în conformitate cu articolul 44 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013, cultura principală de pe terenul arabil rămas nu trebuie să acopere mai mult de 75 % din respectivul teren arabil rămas, dar suprafața care a fost determinată pentru grupa de culturi principală pe terenul arabil rămas acoperă mai mult de 75 %, suprafața de utilizat pentru calcularea plății de ecologizare în conformitate cu articolul 23 din prezentul regulament se reduce cu 50 % din suprafața de teren arabil determinată rămasă, înmulțită cu procentajul de diferență.

Procentajul de diferență menționat la primul paragraf este proporția reprezentată de suprafața principalei grupe de culturi de pe terenul arabil rămas care depășește 75 % din terenul arabil determinat rămas în suprafața totală impusă pentru celelalte grupe de culturi pe respectivul teren arabil rămas.”;

(b) alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) Dacă s-a constatat că un beneficiar nu a respectat, timp de trei ani, obligația privind diversificarea culturilor descrisă în prezentul articol, suprafața de utilizat pentru calcularea plății de ecologizare pentru anii următori se reduce, în conformitate cu alineatele (1), (2), (3) și (3a), cu suprafața totală de teren arabil determinată, înmulțită cu procentajul de diferență aplicabil.”

10. La articolul 28, alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) Dacă suma sancțiunilor administrative calculată în conformitate cu alineatele (1), (2) și (3) nu poate fi reținută în totalitate în cei trei ani calendaristici care urmează anului calendaristic al constatării, în conformitate cu articolul 28 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 908/2014, soldul se anulează.”

11. Articolul 30 se modifică după cum urmează:

(a) se introduce următorul alineat (3a):

„(3a) În cazul în care animalele au fost mutate în alte locuri decât cele notificate în conformitate cu articolul 21 alineatul (1) litera (d) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 809/2014 pe parcursul perioadei stabilite de statul membru, menționată la litera respectivă, animalele în cauză sunt considerate determinate dacă, în timpul controlului la fața locului, au fost localizate imediat în cadrul exploatației.”;

(b) la alineatul (4) primul paragraf, litera (c) se înlocuiește cu următorul text:

„(c) în cazul în care neconformitățile constatate sunt legate de înregistrări incorecte în registru, în pașapoartele animalelor sau în baza de date electronică pentru animale, însă nu sunt relevante pentru verificarea îndeplinirii altor condiții de eligibilitate decât cele menționate la articolul 53 alineatul (4) din Regulamentul delegat (UE) nr. 639/2014 în cadrul schemei de ajutoare sau al măsurii de sprijin în cauză, animalul respectiv este considerat nedeterminat numai dacă aceste înregistrări incorecte se constată în cadrul a cel puțin două controale efectuate pe parcursul unei perioade de 24 de luni. În orice alt caz, animalele respective sunt considerate nedeterminate după prima constatare.”

12. Articolul 31 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 31

Sanțiuni administrative în ceea ce privește animalele declarate în cadrul schemelor de ajutoare pentru animale sau al măsurilor de sprijin legate de animale

(1) În cazul în care, în privința unei cereri de ajutor din cadrul unei scheme de ajutoare pentru animale sau a unei cereri de plată din cadrul unei măsuri de sprijin legate de animale sau al unui tip de operațiune aferent unei astfel de măsuri de sprijin, se constată o diferență între numărul de animale declarate și numărul de animale determinate în conformitate cu articolul 30 alineatul (3), cuantumului total al ajutorului sau al sprijinului la care are dreptul beneficiarul în cadrul respectivei scheme de ajutoare sau măsuri de sprijin sau în cadrul unui tip de operațiune aferent unei astfel de măsuri de sprijin pentru anul de cerere în cauză se reduce cu un procentaj care urmează a fi stabilit în conformitate cu alineatul (3) din prezentul articol, dacă neconformitățile vizează maximum trei animale.

(2) Dacă neconformitățile vizează mai mult de trei animale, quantumul total al ajutorului sau al sprijinului la care are dreptul beneficiarul în cadrul schemei de ajutoare sau al măsurii de sprijin sau al tipului de operațiune aferent unei astfel de măsuri de sprijin menționate la alineatul (1) pentru anul de cerere în cauză se reduce:

- (a) cu procentajul care urmează a fi stabilit în conformitate cu alineatul (3), dacă acesta nu depășește 10 %;
- (b) cu de două ori procentajul care urmează a fi stabilit în conformitate cu alineatul (3), dacă acesta este mai mare de 10 %, dar de maximum 20 %.

Dacă procentajul stabilit în conformitate cu alineatul (3) depășește 20 %, nu se acordă ajutorul sau sprijinul la care ar fi avut dreptul beneficiarul în temeiul articolului 30 alineatul (3) în cadrul schemei de ajutoare sau al măsurii de sprijin sau al tipului de operațiune aferent unei astfel de măsuri de sprijin pentru anul de cerere în cauză.

Dacă procentajul stabilit în conformitate cu alineatul (3) depășește 50 %, nu se acordă ajutorul sau sprijinul la care ar fi avut dreptul beneficiarul în temeiul articolului 30 alineatul (3) în cadrul schemei de ajutoare sau al măsurii de sprijin sau al tipului de operațiune aferent unei astfel de măsuri de sprijin pentru anul de cerere în cauză. Mai mult, beneficiarul este supus unei sancțiuni suplimentare în quantum egal cu cel care corespunde diferenței dintre numărul animalelor declarate și numărul animalelor determinate în conformitate cu articolul 30 alineatul (3). Dacă suma respectivă nu poate fi reținută în totalitate în cei trei ani calendaristici care urmează anului calendaristic al constatării, în conformitate cu articolul 28 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 908/2014, soldul se anulează.

În cazul altor specii decât cele menționate la articolul 30 alineatele (4) și (5) din prezentul regulament, statele membre pot decide să stabilească un număr de animale diferit de pragul de trei animale prevăzut la alineatele (1) și (2) din prezentul articol. Când determină numărul respectiv, statele membre se asigură că acesta este echivalent, în esență, cu pragul menționat, între altele ținând seama de unitățile de vită mare și/sau de quantumul ajutorului sau sprijinului acordat.

(3) Pentru a se stabili procentajele menționate la alineatele (1) și (2), numărul animalelor care au fost declarate în cadrul unei scheme de ajutoare pentru animale sau al unei măsuri de sprijin sau al unui tip de operațiuni legate de animale și în cazul cărora s-au constatat neconformități se împarte la numărul animalelor determinate pentru respectiva schemă de ajutoare sau măsură de sprijin sau tip de operațiune aferent unei astfel de măsuri legate de animale în ceea ce privește cererea de ajutor sau de plată sau tipul de operațiune aferent unei astfel de măsuri de sprijin pentru anul de cerere în cauză.

În scopul prezentului alineat, dacă un stat membru utilizează posibilitatea de a avea un sistem fără cereri de plată în conformitate cu articolul 21 alineatul (4) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 809/2014, animalele potențial eligibile despre care s-a constatat că sunt identificate sau înregistrate incorect în sistemul de identificare și înregistrare a animalelor sunt luate în considerare ca animale în privința cărora s-au constatat neconformități, indiferent de statutul respectivelor animale din punctul de vedere al îndeplinirii condițiilor de eligibilitate stabilite la articolul 53 alineatul (4) din Regulamentul delegat (UE) nr. 639/2014.

(4) În cazul în care calcularea quantumului total al ajutorului sau al sprijinului la care are dreptul beneficiarul în cadrul unei scheme de ajutoare sau al unei măsuri de sprijin sau al unui tip de operațiune aferent unei astfel de măsuri de sprijin pentru anul de cerere în cauză se bazează pe numărul zilelor petrecute în exploatație de animalele care îndeplinesc criteriile de eligibilitate, atunci și calcularea numărului animalelor în cazul cărora s-au constatat neconformități, astfel cum se menționează la alineatele (1) și (2), se bazează pe numărul zilelor petrecute în exploatație de animalele respective.

În cazul animalelor potențial eligibile menționate la alineatul (3) al doilea paragraf, calcularea numărului animalelor în cazul cărora s-au constatat neconformități se bazează pe numărul zilelor în care animalele s-ar califica pentru ajutor sau pentru sprijin.”

13. Articolul 34 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 34

Modificări și adaptări ale intrărilor din baza de date electronică pentru animale

În ceea ce privește animalele declarate, articolul 15 se aplică unor erori sau omisiuni care afectează intrările din baza de date electronică pentru animale, introduse din momentul depunerii cererii de ajutor sau a cererii de plată.”

14. La articolul 35, alineatul (7) se înlocuiește cu următorul text:

„(7) Dacă retragerile și sancțiunile administrative menționate la alineatele (1), (2), (4), (5) și (6) nu pot fi reținute în totalitate în cei trei ani calendaristici care urmează anului calendaristic al constatării, în conformitate cu articolul 28 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 908/2014, soldul se anulează.”

15. La articolul 43 al doilea paragraf, litera (b) se înlocuiește cu următorul text:

„(b) cererilor de plată depuse și cererilor de sprijin referitoare la anul 2014 și la ani anteriori și cererilor de plată referitoare la anul 2015, în temeiul articolului 66 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1698/2005; și”.

16. La articolul 44, al doilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Prezentul regulament se aplică cererilor de ajutor, cererilor de sprijin și cererilor de plată referitoare la anii de cerere sau la perioadele de primă care încep din 1 ianuarie 2015.”

Articolul 2

Intrarea în vigoare și aplicarea

Prezentul regulament intră în vigoare în a treia zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Se aplică cererilor de ajutor, cererilor de sprijin sau cererilor de plată referitoare la anii de cerere sau la perioadele de primă care încep din 1 ianuarie 2016.

Totuși, articolul 1 punctele 15 și 16 se aplică cererilor de ajutor, cererilor de sprijin sau cererilor de plată referitoare la anii de cerere sau la perioadele de primă care încep din 1 ianuarie 2015.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 4 mai 2016.

Pentru Comisie
Președintele
Jean-Claude JUNCKER

REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) 2016/1394 AL COMISIEI**din 16 august 2016****de modificare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 809/2014 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (UE) nr. 1306/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește sistemul integrat de administrare și control, măsurile de dezvoltare rurală și ecocondiționalitatea**

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (UE) nr. 1306/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 privind finanțarea, gestionarea și monitorizarea politicii agricole comune și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 352/78, (CE) nr. 165/94, (CE) nr. 2799/98, (CE) nr. 814/2000, (CE) nr. 1290/2005 și (CE) nr. 485/2008 ⁽¹⁾ ale Consiliului, în special articolul 58 alineatul (1) literele (a)-(c), articolul 59 alineatele (1), (2) și (5) și articolul 62 alineatul (2) litera (b),

întrucât:

- (1) Articolul 19a alineatul (2) din Regulamentul delegat (UE) nr. 640/2014 ⁽²⁾ al Comisiei stabilește norme privind sancțiunile administrative reduse în cazul supradecarării suprafețelor în cadrul unei anumite scheme de ajutor sau măsuri de sprijin legate de suprafață, în cazul în care o astfel de sancțiune nu a fost încă aplicată beneficiarului pentru această schemă de ajutor sau măsură de sprijin legată de suprafață. În conformitate cu principiile buneii gestiuni financiare și pentru a împiedica utilizarea abuzivă a sistemului și a încuraja declarații corecte în viitor, soldul ar trebui să fie rambursat în cazul în care beneficiarul se confruntă din nou cu o sancțiune administrativă menționată la articolele 19a și 21 din regulamentul respectiv pentru această schemă de ajutor sau măsură de sprijin legată de suprafață în anul de cerere următor. Prin urmare, este oportun să se definească o rată de control specifică pentru monitorizarea acestei dispoziții.
- (2) Este necesar să se clarifice faptul că, în scopul controalelor la fața locului menționate la articolul 50 alineatul (1) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 809/2014 al Comisiei ⁽³⁾, sumele plăților anticipate sau intermediare ar trebui luate în considerare pentru calculul ratei minime de control de 5 % pentru controalele la fața locului. Prin urmare, este necesar să se modifice articolul 50 alineatul (1) al doilea paragraf din respectivul regulament.
- (3) Prin urmare, Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 809/2014 ar trebui modificat în consecință.
- (4) Comitetul pentru plăți directe și Comitetul pentru dezvoltare rurală nu au emis niciun aviz în termenul stabilit de președinte,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

*Articolul 1***Modificarea Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 809/2014**

Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 809/2014 se modifică după cum urmează:

- (1) Se introduce următorul articol 33a:

*„Articolul 33a***Rata de control suplimentar pentru controalele la fața locului în scopul monitorizării beneficiarilor menționați la articolul 19a alineatul (2) din Regulamentul delegat (UE) nr. 640/2014**

1. Beneficiarii care au făcut obiectul unei sancțiuni administrative reduse în conformitate cu articolul 19a alineatul (2) din Regulamentul delegat (UE) nr. 640/2014 pentru o schemă de ajutor sau măsură de sprijin legată de suprafață în urma unei supradecarări identificate în cursul unui control la fața locului fac obiectul unei monitorizări la fața locului pentru respectiva schemă de ajutor sau măsură de sprijin în cursul anului de cerere următor.

⁽¹⁾ JO L 347, 20.12.2013, p. 549.

⁽²⁾ Regulamentul delegat (UE) nr. 640/2014 al Comisiei din 11 martie 2014 de completare a Regulamentului (UE) nr. 1306/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește Sistemul Integrat de Administrare și Control și condițiile pentru refuzarea sau retragerea plăților și pentru sancțiunile administrative aplicabile în cazul plăților directe, al sprijinului pentru dezvoltare rurală și al ecocondiționalității (JO L 181, 20.6.2014, p. 48).

⁽³⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 809/2014 al Comisiei din 17 iulie 2014 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (UE) nr. 1306/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește sistemul integrat de administrare și control, măsurile de dezvoltare rurală și ecocondiționalitatea (JO L 227, 31.7.2014, p. 69).

2. Monitorizarea la fața locului prevăzută la alineatul (1) nu este necesară în cazul în care supradecларarea identificată a dus la o actualizare a parcelelor de referință în cauză în sistemul de identificare a parcelelor agricole menționat la articolul 5 din Regulamentul delegat (UE) nr. 640/2014 în anul în care a avut loc constatarea.”

(2) La articolul 50 alineatul (1), al doilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„În cazul în care o operațiune care face obiectul unui control la fața locului a beneficiat de plăți anticipate sau intermediare, respectivele plăți sunt luate în considerare în cheltuielile aferente controalelor la fața locului menționate la primul paragraf.”

Articolul 2

Intrare în vigoare și aplicare

Prezentul regulament intră în vigoare în a treia zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament se aplică cererilor de ajutor, cererilor de sprijin și cererilor de plată referitoare la anii de cerere sau la perioadele de primă care încep din 1 ianuarie 2016.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 16 august 2016.

Pentru Comisie
Președintele
Jean-Claude JUNCKER

REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) 2016/1395 AL COMISIEI**din 18 august 2016**

de reinstituire a unei taxe antidumping definitive și de percepere definitivă a taxei provizorii instituite la importurile de anumite tipuri de încălțăminte cu fețe din piele originare din Republica Populară Chineză și produse de Buckingham Shoe Mfg Co., Ltd., Buildyet Shoes Mfg., DongGuan Elegant Top Shoes Co. Ltd, Dongguan Stella Footwear Co Ltd, Dongguan Taiway Sports Goods Limited, Foshan City Nanhai Qun Rui Footwear Co., Jianle Footwear Industrial, Sihui Kingo Rubber Shoes Factory, Synfort Shoes Co. Ltd., Taicang Kotoni Shoes Co. Ltd., Wei Hao Shoe Co. Ltd., Wei Hua Shoe Co. Ltd., Win Profile Industries Ltd, și de punere în aplicare a hotărârii Curții de Justiție în cauzele conexe C-659/13 și C-34/14

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (denumit în continuare „TFUE”), în special articolul 266,

având în vedere Regulamentul (UE) 2016/1036 al Parlamentului European și al Consiliului din 8 iunie 2016 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Uniunii Europene ⁽¹⁾ (denumit în continuare „regulamentul de bază”), în special articolul 9 și articolul 14,

întrucât:

A. PROCEDURA

- (1) La 23 martie 2006, Comisia a adoptat Regulamentul (CE) nr. 553/2006 de instituire a unor măsuri antidumping provizorii la importurile de anumite tipuri de încălțăminte cu fețe din piele (denumite în continuare „încălțăminte”) originare din Republica Populară Chineză (denumită în continuare „RPC”) și Vietnam (denumit în continuare „regulamentul provizoriu”) ⁽²⁾.
- (2) Prin Regulamentul (CE) nr. 1472/2006 ⁽³⁾, Consiliul a instituit taxe antidumping definitive cuprinse între 9,7 % și 16,5 % la importurile de anumite tipuri de încălțăminte cu fețe din piele originare din Vietnam și din RPC timp de doi ani [denumit în continuare „Regulamentul (CE) nr. 1472/2006 al Consiliului” sau „regulamentul în litigiu”].
- (3) Prin Regulamentul (CE) nr. 388/2008 ⁽⁴⁾, Consiliul a extins măsurile antidumping definitive asupra importurilor de anumite tipuri de încălțăminte cu fețe din piele originare din RPC la importurile expediate din Regiunea Administrativă Specială („RAS”) Macao, indiferent dacă au fost declarate sau nu ca originare din RAS Macao.
- (4) Ca urmare a unei reexaminări în perspectiva expirării măsurilor deschisă la 3 octombrie 2008 ⁽⁵⁾, Consiliul a prelungit măsurile antidumping pentru o perioadă de 15 luni prin Regulamentul (UE) nr. 1294/2009 ⁽⁶⁾ și anume, până la 31 martie 2011, dată la care măsurile au expirat [„Regulamentul (UE) nr. 1294/2009”].
- (5) Brosmann Footwear (HK) Ltd, Seasonable Footwear (Zhongshan) Ltd, Lung Pao Footwear (Guangzhou) Ltd și Risen Footwear (HK) Co Ltd, precum și Zhejiang Aokang Shoes Co. Ltd (denumiți în continuare „solicitanții”) au contestat regulamentul în litigiu la Tribunalul de Primă Instanță (în prezent: Tribunalul). Prin hotărârile din 4 martie 2010 în cauza T-401/06 Brosmann Footwear (HK) și alții/Consiliu, Rep., 2010, p. II-671 și din 4 martie 2010 în cauzele conexe T-407/06 și T-408/06 Zhejiang Aokang Shoes și Wenzhou Taima Shoes/Consiliu, Rep., 2010, p. II-747, Tribunalul a respins contestațiile respective.
- (6) Solicitanții au introdus recurs împotriva hotărârilor respective. Prin hotărârile sale din 2 februarie 2012 în cauza C-249/10 P Brosmann et al. și din 15 noiembrie 2012 în cauza C-247/10P Zhejiang Aokang Shoes Co. Ltd (denumite în continuare „hotărârile Brosmann și Aokang”), Curtea de Justiție a casat hotărârile respective. Aceasta a considerat că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept în măsura în care acesta a considerat că Comisia nu era obligată să examineze cererile de acordare a tratamentului de societate care funcționează în condițiile unei economii de piață (denumit în continuare „TEP”), depuse în temeiul articolului 2 alineatul (7) literele (b) și (c) din regulamentul de bază de comercianți neincluși în eșantion (punctul 36 din hotărârea pronunțată în cauza C-249/10 P și punctele 29 și 32 din hotărârea pronunțată în cauza C-247/10 P).
- (7) În continuare, Curtea de Justiție s-a pronunțat ea însăși asupra litigiului. Aceasta a statuat: „[...] Comisia ar fi trebuit să examineze cererile documentate pe care recurențele i le prezentaseră în temeiul articolului 2 alineatul (7) literele (b) și (c) din regulamentul de bază pentru a beneficia de SEP în cadrul procedurii antidumping prevăzute de regulamentul în litigiu. Ulterior, trebuie să se constate că nu se exclude că o astfel de examinare ar fi condus la impunerea, în privința

acestora, a unei taxe antidumping definitive diferite de taxa de 16,5 % care le este aplicabilă în temeiul articolului 1 alineatul (3) din regulamentul în litigiu. Astfel, din aceeași dispoziție reiese că în privința singurului operator chinez inclus în eșantion care a obținut SEP a fost impusă o taxă antidumping definitivă de 9,7 %. Or, astfel cum reiese din cuprinsul punctului 38 din prezenta hotărâre, dacă Comisia ar fi constatat că condițiile unei economii de piață prevalau de asemenea în privința recurențelor, acestea din urmă, atunci când calcularea unei marje de dumping individuale nu era posibilă, ar fi trebuit de asemenea să beneficieze de acest din urmă procent” (punctul 42 din hotărârea în cauza C-249/10 P și punctul 36 din hotărârea în cauza C-247/10 P).

- (8) În consecință, Curtea a anulat regulamentul în litigiu în ceea ce privește solicitantii în cauză.
- (9) În octombrie 2013, Comisia, prin intermediul unui aviz publicat în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* (⁷), a anunțat că a decis să reia procedura antidumping din punctul în care a apărut ilegalitatea și să examineze dacă în perioada cuprinsă între 1 aprilie 2004 și 31 martie 2005 au prevalat condițiile economiei de piață pentru solicitanți și a invitat părțile interesate să se facă cunoscute.
- (10) În martie 2014, Consiliul a respins, prin Decizia de punere în aplicare nr. 2014/149/UE a Consiliului (⁸), o propunere a Comisiei de a adopta un regulament de punere în aplicare al Consiliului de reinstituire a unei taxe antidumping definitive și de percepere definitivă a taxei provizorii instituite cu privire la anumite tipuri de încălțăminte cu fețe din piele originare din Republica Populară Chineză și produse de Brosmann Footwear (HK) Ltd, Seasonable Footwear (Zhongshan) Ltd, Lung Pao Footwear (Guangzhou) Ltd, Risen Footwear (HK) Co. Ltd și Zhejiang Aokang Shoes Co. Ltd și a încheiat procedurile cu privire la acești producători. Consiliul a fost de părere că importatorii care au cumpărat încălțăminte de la producătorii-exportatori respectivi, cărora le fuseseră rambursate taxele vamale corespunzătoare de către autoritățile naționale competente în baza articolului 236 din Regulamentul (CEE) nr. 2913/1992 din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului vamal comunitar (⁹) (denumit în continuare „Codul vamal comunitar”), au dobândit încredere legitimă în temeiul articolului 1 alineatul (4) din regulamentul în litigiu, care instituise aplicabilitatea în cazul colectării taxelor a dispozițiilor din Codul vamal comunitar, în special articolul 221 din acesta.
- (11) Trei importatori ai produsului în cauză, C & J Clark International Ltd. („Clark”), Puma SE („Puma”) și Timberland Europe B.V. („Timberland”) (denumiți în continuare „importatorii în cauză”) au contestat măsurile antidumping instituite la importurile de anumite tipuri de încălțăminte din China și din Vietnam, invocând jurisprudența menționată la considerentele 5-7 în fața instanțelor lor naționale, care au transmis cauzele Curții de Justiție pentru pronunțarea unei hotărâri preliminare.
- (12) În cauzele conexe C-659/13 C & J Clark International Limited și C-34/14 Puma SE, Curtea de Justiție a declarat nule Regulamentele (CE) nr. 1472/2006 și (UE) nr. 1294/2009 ale Consiliului, întrucât Comisia Europeană nu a examinat cererile de acordare a TEP și a tratamentului individual („TI”) depuse de către producătorii-exportatori din RPC și din Vietnam care nu au fost incluși în eșantion (denumite în continuare „hotărârile”), contrar cerințelor prevăzute la articolul 2 alineatul (7) litera (b) și la articolul 9 alineatul (5) din Regulamentul (CE) nr. 384/96 al Consiliului din 22 decembrie 1995 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene (¹⁰).
- (13) În ceea ce privește a treia cauză C-571/14, Timberland Europe B.V. împotriva Inspecteur van de Belastingdienst, kantoor Rotterdam Rijnmond, Curtea de Justiție a decis, la 11 aprilie 2016, radierea cauzei din registrul la cererea instanței naționale de trimitere.
- (14) Articolul 266 din TFUE prevede că instituțiile Uniunii trebuie să ia măsurile impuse de executarea hotărârilor Curții. În caz de anulare a unui act adoptat de instituții în cadrul unei proceduri administrative, cum ar fi procedura antidumping, executarea hotărârii Curții constă în înlocuirea actului anulat cu un nou act, în care este eliminată ilegalitatea identificată de către Curte (¹¹).
- (15) În conformitate cu jurisprudența Curții, procedura de înlocuire a actului anulat poate fi reluată chiar din punctul în care a intervenit ilegalitatea (¹²). Aceasta implică, în special, faptul că, într-o situație în care este anulat un act care încheie o procedură administrativă, anularea respectivă nu afectează în mod necesar actele pregătitoare, cum ar fi inițierea procedurii antidumping. Într-o situație în care este anulat un regulament de instituire de măsuri antidumping definitive, aceasta înseamnă că, în urma anulării, procedura antidumping este încă deschisă, întrucât actul de deschidere a procedurii antidumping a dispărut din ordinea juridică a Uniunii (¹³), cu excepția cazului în care ilegalitatea a avut loc în etapa de deschidere.

- (16) În afară de faptul că instituțiile Uniunii nu au examinat cererile de acordare a TEP și TI depuse de producătorii-exportatori din RPC și din Vietnam care nu au fost incluși în eșantion, toate celelalte constatări menționate în Regulamentele (CE) nr. 1472/2006 și (UE) nr. 1294/2009 rămân valabile.
- (17) În cazul de față, ilegalitatea a avut loc după deschidere. Prin urmare, Comisia a decis să reia prezenta procedură antidumping, care rămânea deschisă ca urmare a hotărârilor chiar la punctul în care a intervenit ilegalitatea, și să examineze dacă, pentru producătorii-exportatori în cauză, au prevalat condițiile economiei de piață pentru perioada cuprinsă între 1 aprilie 2004 și 31 martie 2005 care constituia perioada de anchetă în ancheta care a dus la instituirea unor taxe definitive menționate la considerentele 1 și 2 (denumită în continuare „ancheta inițială”). Comisia a examinat, de asemenea, după caz, dacă producătorii-exportatori în cauză îndeplinesc condițiile de acordare a tratamentului individual în conformitate cu articolul 9 alineatul (5) din regulamentul de bază, în forma sa anterioară intrării în vigoare a Regulamentului (UE) nr. 765/2012 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁴⁾ (denumit în continuare „regulamentul de bază anterior modificării sale”) ⁽¹⁵⁾.
- (18) Într-o primă etapă, pentru importurile societăților Clark și Puma din RPC, Comisia a analizat toate cererile de TEP și TI relevante formulate de producătorii-exportatori în cauză neincluși în eșantion care au depus astfel de cereri în cadrul anchetei inițiale.
- (19) În ceea ce privește importurile Timberland din RPC, au fost identificați doi furnizori din RPC în cauza C-571/14. Unul dintre acești furnizori, Zhongshan Pou Yuen, a fost inclus în eșantion în ancheta inițială și, prin urmare, nu s-a constatat nicio ilegalitate în ancheta inițială în ceea ce privește acest furnizor. Cel de al doilea furnizor, General Shoes Limited, a fost identificat în mod incorect ca furnizor chinez întrucât societatea era stabilită în Vietnam. Astfel cum se menționează la considerentul 150 de mai jos, acest lucru a fost ulterior contestat de Federația industriilor europene de articole sportive („FESI”) care a afirmat că General Shoes Ltd era, de fapt, un furnizor chinez.
- (20) Pentru importurile Puma, Clark și Timberland din Vietnam, Comisia este în curs de a efectua o evaluare a cererilor de acordare a TEP și TI formulate de producătorii-exportatori în cauză neincluși în eșantion care au depus astfel de cereri în cadrul anchetei inițiale. Această anchetă este în curs de desfășurare.

B. PUNEREA ÎN APLICARE A HOTĂRÂRILOR CURȚII DE JUSTIȚIE ÎN CAUZELE CONEXATE C-659/13 ȘI C-34/14 PENTRU IMPORTURILE DIN RPC

- (21) Comisia are posibilitatea de a remedia aspectele regulamentului în litigiu care au dus la anularea acestuia, lăsând în același timp neschimbate părțile evaluării care nu sunt afectate de hotărâre ⁽¹⁶⁾.
- (22) Prezentul regulament are obiectivul de a corecta acele aspecte ale regulamentului în litigiu care s-au dovedit a fi incompatibile cu regulamentul de bază și care, prin urmare, au dus la declararea anulării în ceea ce privește anumiți producători-exportatori din RPC.
- (23) Toate celelalte constatări formulate în regulamentul în litigiu care nu au fost declarate nule de către Curtea de Justiție rămân valabile și sunt încorporate în prezentul regulament.
- (24) Prin urmare, considerentele de mai jos se limitează la noua evaluare necesară pentru executarea hotărârilor.
- (25) Comisia a analizat dacă TEP și TI au prevalat pentru producătorii-exportatori chinezi Clark și Puma care au prezentat cereri de acordare a TEP și/sau TI în ancheta respectivă, în cursul perioadei cuprinse între 1 aprilie 2004 și 31 martie 2005. Scopul acestei analize este de a determina măsura în care cei doi importatori în cauză au dreptul de a li se rambursa taxa antidumping plătită în legătură cu taxele antidumping plătite la exporturile furnizorilor lor chinezi care au solicitat TEP și/sau TI.
- (26) În cazul în care în urma analizei reiese faptul că TEP ar trebui să fie acordat producătorului-exportator chinez ale cărui exporturi au făcut obiectul taxei antidumping plătite de oricare dintre cei doi importatori în cauză, rambursarea taxei s-ar limita la suma corespunzătoare diferenței dintre taxa plătită, mai precis 16,5 % și taxa instituită pentru singura societate exportatoare din eșantion care a obținut TEP, mai precis *Golden Step*, și anume 9,7 %.

- (27) În cazul în care analiza indică faptul că TI urma să fie acordat producătorului-exportator chinez pentru care TEP a fost respins, dar ale cărui exporturi au fost supuse taxei antidumping plătite de către oricare dintre cei doi importatori în cauză, o taxă vamală individuală ar trebui atribuită producătorului-exportator în cauză și rambursarea taxei ar fi limitată la o sumă corespunzătoare diferenței dintre taxa plătită și taxa individuală calculată pentru producătorul-exportator în cauză, dacă este cazul.
- (28) Pe de altă parte, dacă în urma analizei acestor cereri de acordare a TEP și IT rezultă că cererea ar trebui să fie respinsă, nu se poate acorda rambursarea taxelor antidumping.
- (29) Astfel cum se explică la considerentul 12, Curtea de Justiție a anulat regulamentul în litigiu și Regulamentul (UE) nr. 1294/2009, printre altele cu privire la exporturile de anumite tipuri de încălțăminte efectuate de 13 producători-exportatori chinezi, și anume Buckingham Shoe Mfg Co. Ltd., Buildyet Shoes Mfg., DongGuan Elegant Top Shoes Co. Ltd, Dongguan Stella Footwear Co Ltd, Dongguan Taiway Sports Goods Limited, Foshan City Nanhai Qun Rui Footwear Co., Jianle Footwear Industrial, Sihui Kingo Rubber Shoes Factory, Synfort Shoes Co. Ltd., Taicang Kotoni Shoes Co. Ltd., Wei Hao Shoe Co. Ltd., Wei Hua Shoe Co. Ltd., Win Profile Industries Ltd, (denumiți în continuare „producătorii-exportatori în cauză”) și importate în Uniune de Clark și Puma, în măsura în care Comisia nu a examinat cererile de acordare a TEP și TI prezentate de producătorii-exportatori din RPC, printre alții.
- (30) Prin urmare, Comisia a examinat într-o primă etapă cererile de acordare a TEP și TI ale acestor 13 producători-exportatori pentru a stabili nivelul taxei vamale aplicabile exporturilor lor. Evaluarea a arătat că informațiile furnizate nu erau suficiente pentru a demonstra că producătorii-exportatori în cauză funcționează în condițiile economiei de piață sau că aceștia se califică pentru acordarea tratamentului individual (pentru o explicație detaliată, a se vedea mai jos considerentul 32 și următoarele).

1. Evaluarea cererilor de acordare a TEP

- (31) Trebuie subliniat că sarcina probei incumbă producătorului care dorește să beneficieze de TEP în temeiul articolului 2 alineatul (7) litera (b) din regulamentul de bază. În acest scop, articolul 2 alineatul (7) litera (c) primul paragraf prevede că cererea depusă de un astfel de producător trebuie să conțină probe suficiente, astfel cum sunt specificate în această dispoziție, că producătorul își desfășoară activitatea în condițiile unei economii de piață. Prin urmare, nu revine instituțiilor Uniunii sarcina de a dovedi că producătorul nu îndeplinește condițiile prevăzute pentru a beneficia de statutul menționat. Dimpotrivă, rolul instituțiilor Uniunii este de a aprecia dacă dovezile furnizate de producătorul în cauză sunt suficiente pentru a demonstra îndeplinirea criteriilor menționate la articolul 2 alineatul (7) litera (c) primul paragraf din regulamentul de bază pentru a i se acorda TEP, iar instanța Uniunii are obligația de a verifica dacă aprecierea nu este viciată de o eroare vădită (punctul 32 din hotărârea pronunțată în cauza C-249/10 P și punctul 24 din hotărârea pronunțată în cauza C-247/10 P).
- (32) În conformitate cu articolul 2 alineatul (7) litera (c) din regulamentul de bază, ar trebui ca toate cele cinci criterii enumerate la articolul respectiv să fie îndeplinite pentru ca TEP să poată fi acordat unui producător-exportator. Prin urmare, Comisia a considerat că neîndeplinirea cel puțin a unui criteriu este suficientă pentru a respinge cererea de acordare a TEP.
- (33) Niciunul dintre producătorii-exportatori în cauză nu a fost în măsură să demonstreze că îndeplinește criteriul 1 (Decizii comerciale) și criteriul 3 (Active și „Raportare”). Mai precis, în ceea ce privește criteriul 1, producătorii-exportatori în cauză nu au furnizat informații esențiale și complete (de exemplu, dovezi referitoare la structura și la capitalul societății, dovezi privind vânzările pe piața internă, dovezi cu privire la remunerarea angajaților etc) care să demonstreze că deciziile lor comerciale au fost luate în conformitate cu semnalele pieței, fără intervenția semnificativă a statului. În ceea ce privește criteriul 3, producătorii-exportatori în cauză nu au reușit nici să furnizeze informații esențiale și complete (de exemplu, dovezi privind activele deținute de societate și dreptul de folosire a terenului) care să demonstreze că nu au fost preluate distorsiuni de la sistemul de economie planificată.
- (34) În plus, în ceea ce privește criteriul 2 (Contabilitate), patru societăți (societățile A, I, K, M) nu îndeplineau acest criteriu, întrucât nu au prezentat un set clar de evidențe contabile de bază.
- (35) Pentru restul de nouă societăți (societățile B, C, D, E, F, G, H, J, L), criteriul 2 (Contabilitate) nu a fost evaluat din motivul expus la considerentul 32.

- (36) Din același motiv ca cel menționat la considerentul 22, în cazul niciunuia dintre producătorii-exportatori în cauză nu au fost evaluate criteriul 4 (Legislația privind falimentul și proprietatea) și criteriul 5 (Rata de schimb valutar).
- (37) Pe baza celor de mai sus, Comisia a concluzionat că niciunuia dintre cei 13 producători-exportatori chinezi în cauză nu ar trebui să i se acorde TEP și a informat în acest sens producătorii-exportatori în cauză, care au fost invitați să prezinte observații. Nu au fost primite observații de la niciunul dintre cei 13 producători-exportatori chinezi în cauză.
- (38) Prin urmare, niciunul dintre cei 13 producători-exportatori în cauză nu a îndeplinit toate condițiile prevăzute la articolul 2 alineatul (7) litera (c) din regulamentul de bază și, prin urmare, se refuză acordarea TEP pentru toți producătorii-exportatori respectivi.
- (39) Se reamintește concluzia Curții de Justiție conform căreia, dacă instituțiile Uniunii ar fi constatat că, pentru producătorii-exportatori în cauză, au prevalat condițiile economiei de piață, aceștia ar fi trebuit să beneficieze de același nivel al taxei precum întreprinderea inclusă în eșantion care a beneficiat de TEP ⁽¹⁷⁾.
- (40) Cu toate acestea, întrucât, ca urmare a constatărilor anchetei reluate, s-a refuzat TEP tuturor producătorilor-exportatori în cauză, niciunul dintre producătorii-exportatori în cauză nu ar trebui să beneficieze de nivelul individual al taxei percepute întreprinderii incluse în eșantion care a beneficiat de TEP.

2. Evaluarea cererilor de acordare a TI

- (41) În conformitate cu articolul 9 alineatul (5) din regulamentul de bază înainte de modificarea acestuia, în cazul în care se aplică articolul 2 alineatul (7) litera (a) din același regulament, se poate stabili cu toate acestea o taxă individuală pentru exportatorii care pot demonstra că îndeplinesc toate criteriile prevăzute la articolul 9 alineatul (5) din regulamentul de bază, înainte de modificarea acestuia.
- (42) Astfel cum s-a menționat la considerentul 31, trebuie subliniat că sarcina probei incumbă producătorului care dorește să beneficieze de TI în temeiul articolului 9 alineatul (5) din regulamentul de bază înainte de modificarea acestuia. În acest scop, articolul 9 alineatul (5) primul paragraf prevede că cererea depusă trebuie să fie motivată în mod corespunzător. Prin urmare, nu revine instituțiilor Uniunii sarcina de a dovedi că exportatorul nu îndeplinește condițiile prevăzute pentru a beneficia de statutul menționat. Dimpotrivă, rolul instituțiilor Uniunii este de a aprecia dacă probele furnizate de exportatorul în cauză sunt suficiente pentru a demonstra că sunt îndeplinite criteriile stabilite la articolul 9 alineatul (5) din regulamentul de bază înainte de modificarea acestuia în scopul de a îi acorda TI.
- (43) În conformitate cu articolul 9 alineatul (5) din regulamentul de bază, înainte de modificarea acestuia, exportatorii trebuie să demonstreze cu o cerere motivată corespunzător că toate cele cinci criterii enumerate la acest articol sunt îndeplinite, astfel încât să li se poată acorda TI.
- (44) Prin urmare, Comisia a considerat că neîndeplinirea cel puțin a unui criteriu este suficientă pentru a respinge cererea de acordare a TI.
- (45) Cele cinci criterii sunt următoarele:
- (a) în cazul unor societăți comerciale controlate total sau parțial de străini sau în cazul unor întreprinderi comune, exportatorii pot să repatrieze capitalurile și profiturile;
 - (b) prețurile de export, cantitățile exportate și modalitățile de vânzare se stabilesc în mod liber;
 - (c) majoritatea acțiunilor aparțin unor persoane private; funcționarii publici care fac parte din consiliul de administrație sau care dețin funcții cheie de conducere sunt în minoritate sau trebuie demonstrat că întreprinderea este cu toate acestea suficient de independentă de intervenția statului;
 - (d) operațiunile de schimb valutar sunt efectuate la cursul de schimb al pieței; și
 - (e) intervenția statului nu este de natură să permită eludarea măsurilor, în cazul în care exportatorii individuali beneficiază de niveluri individuale de taxe.
- (46) Toți cei 13 producători-exportatori chinezi incluși în eșantion care au prezentat cereri pentru acordarea TEP au solicitat, de asemenea, TI pentru eventualitatea în care nu li s-ar acorda TEP.

- (47) Majoritatea producătorilor-exportatori în cauză (societățile A, B, C, D, E, G, H, I, J, K, L, M) nu au putut demonstra că îndeplinesc criteriul 2 (vânzările la export și prețurile stabilite în mod liber). Mai precis, în cazul anumitor producători-exportatori în cauză (societățile E, G, H, J, K, L), actul constitutiv prevede o limitare a producției și, prin urmare, aceștia nu au putut demonstra că deciziile economice, cum ar fi cantitățile exportate, se adoptă ținându-se seama de semnalele pieței care reflectă cererea și oferta. Alți producători-exportatori (societățile A, B, M) nu au vândut pe piața internă și nu au furnizat explicații suplimentare, astfel încât ei nu au demonstrat că acest lucru nu s-a datorat intervenției statului. Restul producătorilor-exportatori (societățile C, D, I), nu au furnizat o documentație esențială și completă și, prin urmare, nu au demonstrat că a fost îndeplinit criteriul 2.
- (48) În ceea ce privește criteriul 3 (societatea – funcții de conducere cheie și acțiuni – este suficient de independentă de intervenții din partea statului), 10 producători-exportatori chinezi (societățile B, E, F, G, H, I, J, K, L, M) nu au furnizat o documentație esențială și completă (privind în special modul în care societatea a achiziționat activele, cine deține activele și drepturile de folosință a terenurilor etc.) și, prin urmare, nu au demonstrat că nu a existat nicio intervenție din partea statului și, prin urmare, acestea nu au reușit să demonstreze că îndeplinesc acest criteriu.
- (49) În plus, un producător-exportator (societatea C) nu a îndeplinit criteriul 1 (repatrierea capitalului), deoarece ancheta a arătat limite pentru repatrierea capitalului din cauza intervenției statului. În plus, același producător-exportator (societatea C) nu a reușit să demonstreze că îndeplinește criteriul 5 (intervenția statului nu este de natură să permită eludarea măsurilor), deoarece nu au fost furnizate informații privind cele două societăți afiliate situate în China și, prin urmare, lipseau documente esențiale care să demonstreze că acest criteriu este îndeplinit.
- (50) Prin urmare, niciunul dintre cei 13 producători-exportatori în cauză nu a îndeplinit condițiile prevăzute la articolul 9 alineatul (5) din regulamentul de bază înainte de modificarea acestuia și, prin urmare, s-a refuzat acordarea TI pentru toți producătorii-exportatori respectivi.
- (51) Prin urmare, taxa antidumping reziduală aplicabilă pentru RPC ar trebui să fie impusă acestor producători-exportatori, pentru perioada de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1472/2006 al Consiliului. Inițial, perioada de aplicare a regulamentului respectiv a fost cuprinsă între 7 octombrie 2006 și 7 octombrie 2008. În urma deschiderii unei reexaminări în perspectiva expirării măsurilor, la 30 decembrie 2009, perioada a fost prelungită până la 31 martie 2011. Ilegalitatea identificată de hotărâri constă în faptul că instituțiile Uniunii nu au stabilit dacă produsele fabricate de către producătorii-exportatori în cauză ar trebui să facă obiectul taxei reziduale sau al unei taxe individuale sau al taxei aplicate întreprinderii incluse în eșantion care a beneficiat de TEP.
- (52) Pe baza ilegalității identificate de Curte, nu există temei legal pentru scutirea integrală a produselor fabricate de către producătorii-exportatori în cauză de la plata oricărei taxe antidumping. Prin urmare, un act nou care să remedieze ilegalitatea identificată de Curte trebuie să reevalueze nivelul taxei antidumping aplicabile, și nu măsurile ca atare.
- (53) Întrucât s-a ajuns la concluzia că taxa reziduală ar trebui să fie reinstuită în ceea ce privește producătorii-exportatori în cauză la același nivel ca cel instituit inițial prin regulamentul în litigiu și prin Regulamentul (UE) nr. 1294/2009, nu este necesară modificarea Regulamentului (CE) nr. 388/2008 al Consiliului. Regulamentul respectiv rămâne valabil.

C. OBSERVAȚIILE PĂRȚILOR INTERESATE ÎN URMA COMUNICĂRII CONCLUZIILOR

- (54) Constatările și concluziile de mai sus au fost aduse la cunoștința părților interesate, cărora li s-a acordat un termen pentru a-și prezenta observațiile. FESI, care reprezintă importatorii inclusiv Puma și Timberland, Clark, un alt importator și un producător-exportator, a cărui cerere privind TEP/TI nu a făcut obiectul actualei puneri în aplicare, și-a manifestat interesul și a prezentat observații.

Presupuse neregularități în cadrul procedurii

- (55) FESI și un importator au afirmat că există o serie de erori procedurale în procesul actual de punere în aplicare. Aceștia au indicat faptul că cererile de acordare a TEP prezentate de producătorii-exportatori chinezi în cauză au fost deja examinate și dezvăluite înainte de hotărârea Curții de Justiție în cauzele conexe C-659/13 C & J Clark International Limited și C-34/14 Puma SE, și anume la 3 decembrie 2015, în egală măsură cu intenția Comisiei de a reinstitui o taxă antidumping definitivă de 16,5 % la importurile de încălțăminte. Prin urmare, aceste evaluări ar fi fost realizate fără temei juridic și ar anticipa viitoarea hotărâre a Curții de Justiție.

- (56) Comisia nu este de acord cu afirmația de mai sus, deoarece ea a pregătit doar punerea în aplicare a unei posibile viitoare hotărâri. O astfel de pregătire era destinată să asigure buna gestionare, din următoarele motive: în primul rând, este necontestat faptul că Comisia ar fi trebuit să examineze cererile de acordare a TEP/TI. Singura chestiune care trebuia să fie decisă în cadrul procedurilor pendinte în fața Curții la momentul respectiv era dacă un importator neafiliat precum Clark, Puma și Timberland ar putea invoca această ilegalitate. Având în vedere această chestiune cu două opțiuni de răspuns: da/nu, Comisia putea în mod excepțional să se pregătească tot atât de bine pentru eventualitatea unei hotărâri negative cu privire la această chestiune. În al doilea rând, punerea în aplicare rapidă era necesară pentru a permite autorităților vamale naționale să trateze rapid cererile de rambursare pendinte și pentru a asigura securitatea juridică pentru toți operatorii. Orice influență asupra hotărârii Curții a fost exclusă, deoarece această hotărâre se referea la un subiect diferit (și anume dacă importatorii pot invoca dreptul la evaluarea cererilor de acordare a TEP/TI dobândit de producătorii-exportatori).
- (57) Aceste părți au afirmat, de asemenea, că avizul privind punerea în aplicare a hotărârii pronunțate în cauzele conexe C-659/13 și C-34/14 C & J Clark International Limited și Puma SE publicat ulterior la 17 martie 2016 ⁽¹⁸⁾ nu putea remedia erorile procedurale de mai sus, deoarece nu oferea posibilitatea ca părțile interesate să își exercite dreptul la apărare.
- (58) În plus, mai multe părți au susținut că ar fi trebuit să li se acorde accesul la dosarul complet al anchetei inițiale și că numele producătorilor-exportatori în cauză nu ar fi trebuit să fie anonimizate în documentele de informare.
- (59) În concluziile formulate, aceste părți au susținut că, pe baza erorilor procedurale menționate mai sus, Comisia ar fi încălcat cadrul juridic de bază al UE și, prin urmare, ar fi abuzat de competențele sale.
- (60) O altă parte a pus sub semnul întrebării relația dintre informarea menționată la considerentul 55 și cea mai recentă informare, transmisă la 20 mai 2016, și a solicitat clarificări cu privire la această chestiune.
- (61) Avizul privind punerea în aplicare a hotărârii pronunțate a fost publicat în scopul de a spori transparența, în conformitate cu politica Comisiei privind transparența anchetelor de protecție comercială și la cererea consilierului-auditor, în urma unei audieri cu una dintre părțile care au ridicat problema. Comisia consideră în continuare că această publicare nu a fost, strict vorbind, obligatorie din punct de vedere legal. În orice caz, chiar dacă a fost necesară, *quod non*, pentru a asigura un proces echitabil și dreptul de a fi audiate, aceste cerințe au fost îndeplinite prin publicarea avizului și prin faptul că a acordat tuturor părților posibilitatea de a prezenta observații.
- (62) S-a acordat accesul la dosarul complet al anchetei inițiale deși Comisia nu înțelege cum ar putea fi relevante pentru prezenta procedură orice alte informații decât cererile privind TEP/TI depuse de producătorii-exportatori în cauză. Anonimizarea numelor producătorilor-exportatori a fost necesară pentru a se asigura că datele comerciale confidențiale sunt protejate; cu toate acestea, la cererea lor, părțile interesate importatoare au fost informate cu privire la identitatea importatorilor lor.
- (63) Cea de-a doua informare devenise necesară deoarece regulamentul se aplică acum și cererilor de acordare a TI care nu au fost evaluate inițial.
- (64) Din aceste motive, orice contestații referitoare la nereguli procedurale trebuie să fie respinse.

Temeiul juridic pentru reluarea procedurii antidumping

- (65) Mai multe părți interesate au susținut că nu există niciun temei juridic pentru programul actual de punere în aplicare. În special, acestea au susținut că articolul 266 din TFUE nu este aplicabil pentru motivul că măsurile definitive asupra încălțămintei au expirat la 31 martie 2011 și că nu există așadar efecte persistente care decurg din ilegalitatea acestor măsuri. Părțile au susținut că articolul 266 din TFUE nu este menit să corecteze retroactiv ilegalități față de măsuri expirate. Acest punct de vedere ar fi sprijinit prin articolele 263 și 265 din TFUE care stabilesc termenele de introducere a unei acțiuni împotriva actelor ilicite și lipsa de acțiune din partea instituțiilor UE. Abordarea actuală nu are niciun precedent și Comisia nici nu a oferit vreo motivare sau jurisprudență anterioară care să susțină interpretarea sa în ceea ce privește articolul 266 din TFUE.

- (66) Părțile au susținut, de asemenea, că în acest caz ancheta nu poate fi reluată chiar din punctul în care a intervenit ilegalitatea în temeiul articolului 266 din TFUE, deoarece Curtea de Justiție nu s-a limitat la a stabili o lipsă de motivare, ci ilegalitatea în cauză se referea la o dispoziție legală esențială din regulamentul de bază care afectează întreaga apreciere a dumpingului cu privire la producătorii-exportatori chinezi în cauză.
- (67) Părțile au susținut, de asemenea, că corectarea retroactivă a măsurilor expirate încalcă principiul protecției încrederii legitime. Acestea au afirmat că, în primul rând, părțile ar fi primit asigurări că măsurile au expirat la 31 martie 2011 și că, având în vedere timpul scurs de la ancheta inițială, părțile au fost îndreptățite să nutrească așteptări că ancheta inițială nu va fi reluată sau redeschisă. În al doilea rând, simplul fapt că în cursul anchetei inițiale, cererile de acordare a TEP nu au fost examinate în termenul de 3 luni a conferit securitate juridică producătorilor-exportatori chinezi că cererile lor de TEP într-adevăr nu vor fi reexamineate. În concluzie, părțile au susținut că, având în vedere perioadele lungi de timp, reluarea anchetei ar încălca principiul universal de prescripție sau de decădere care se aplică în toate contextele juridice.
- (68) Mai multe părți interesate au susținut că nici articolul 266 din TFUE, nici regulamentul de bază nu permit reinstaurarea retroactivă a taxei definitive de 16,5 % asupra importurilor producătorilor-exportatori chinezi în cauză.
- (69) În ceea ce privește argumentul potrivit căruia măsurile în cauză au expirat la 31 martie 2011, Comisia nu înțelege de ce expirarea măsurii ar avea vreo relevanță în ceea ce privește posibilitatea adoptării de către Comisie a unui nou act care să înlocuiască actul anulat. Hotărârea de anulare a actului inițial redeschide, potrivit jurisprudenței, procedura administrativă, care poate fi reluată de la momentul în care a avut loc ilegalitatea.
- (70) Ca urmare a anulării actului de încheiere a procedurii, procedura antidumping este, prin urmare, încă deschisă. Comisia are obligația de a închide procedura deoarece regulamentul de bază prevede că o anchetă trebuie să fie închisă printr-un act al Comisiei.
- (71) În ceea ce privește argumentul privind retroactivitatea întemeiat pe articolul 13 din regulamentul de bază și pe articolul 10 din Acordul antidumping al OMC (denumit în continuare „ADA”), articolul 13 alineatul (1) din regulamentul de bază, care preia textul articolului 10 alineatul (1) din ADA prevede că măsurile provizorii și taxele antidumping definitive se aplică doar produselor puse în liberă circulație după data la care intră în vigoare decizia luată în conformitate cu articolul 7 alineatul (1) sau cu articolul 9 alineatul (4) din regulamentul de bază, după caz. În cazul de față, taxele antidumping în cauză se aplică numai produselor puse în liberă circulație după ce au intrat în vigoare regulamentul provizoriu și regulamentul în litigiu (definitiv), adoptate în conformitate cu articolul 7 alineatul (1) și, respectiv, articolul 9 alineatul (4) din regulamentul de bază. Cu toate acestea, retroactivitatea, în sensul articolului 10 alineatul (1) din regulamentul de bază, se referă doar la situația în care mărfurile au fost puse în liberă circulație înainte de introducerea măsurilor, după cum se poate observa din însuși textul dispoziției menționate, precum și din excepția pe care articolul 10 alineatul (4) din regulamentul de bază o prevede ⁽¹⁹⁾.
- (72) Comisia observă, de asemenea, că în cazul de față nu este vorba despre retroactivitate, nici despre încălcarea securității juridice și a încrederii legitime.
- (73) În ceea ce privește retroactivitatea, jurisprudența Curții face distincție, pentru a evalua dacă o măsură este retroactivă, între punerea în aplicare a unei norme noi pentru o situație care a devenit definitivă (cunoscută și ca o situație juridică existentă sau stabilită în mod definitiv) ⁽²⁰⁾ și o situație care a început înainte de intrarea în vigoare a noii norme, dar care nu este încă definitivă (cunoscută, de asemenea, ca o situație temporară) ⁽²¹⁾.
- (74) În cazul de față, situația importurilor de produse în cauză care au avut loc în timpul perioadei de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1472/2006 al Consiliului nu a devenit încă definitivă, întrucât, ca urmare a anulării regulamentulului în litigiu, taxa antidumping aplicabilă produselor nu a fost stabilită încă definitiv. În același timp, prin publicarea avizului de deschidere și a regulamentulului provizoriu, importatorii de încălțăminte au fost avertizați că ar putea fi instituită o astfel de taxă. Conform jurisprudenței consacrate a instanțelor Uniunii, operatorii nu pot beneficia de așteptări legitime până când instituțiile nu au adoptat un act de închidere a procedurii administrative, care a rămas definitiv ⁽²²⁾.

- (75) Prezentul regulament constituie o aplicare imediată în cazul efectelor viitoare ale unei situații de fapt care este în curs de desfășurare: taxele pe încălțăminte au fost percepute de autoritățile vamale naționale. Ca urmare a cererilor de rambursare, cu privire la care nu s-a luat o hotărâre definitivă, aceste taxe constituie o situație în curs de desfășurare. Prezentul regulament stabilește nivelul taxei vamale aplicabile acestor importuri și, prin urmare, reglementează efectele viitoare ale unei situații aflate în curs de desfășurare.
- (76) În orice caz, chiar dacă ar exista o aplicare retroactivă, în sensul dreptului Uniunii, *quod non*, această retroactivitate ar fi, în orice caz, justificată, din următorul motiv:
- (77) Normele de fond ale dreptului Uniunii se pot aplica pentru situațiile existente înainte de intrarea lor în vigoare, în măsura în care din termenii, din obiectivele sau din schema lor generală rezultă în mod clar că trebuie să li se acorde un astfel de efect ⁽²³⁾. În special, în cauza C-337/88 *Societă agricolă fattoria alimentare (SAFA)*, s-a hotărât că: *[D]acă, drept regulă generală, principiul securității juridice se opune posibilității ca punctul de pornire al aplicării în timp a unui act comunitar să fie stabilit la o dată anterioară publicării acestuia, cu titlu excepțional, situația poate fi diferită dacă obiectivul care trebuie atins impune acest lucru și dacă încrederea legitimă a persoanelor interesate este respectată în mod corespunzător* ⁽²⁴⁾.
- (78) În cazul de față, scopul este de a respecta obligația Comisiei în conformitate cu articolul 266 din TFUE. Întrucât Curtea a constatat doar o ilegalitate în ceea ce privește stabilirea taxei aplicabile și nu cu privire la instituirea măsurilor în sine (și anume, în ceea ce privește constatarea dumpingului, a prejudiciului și a interesului Uniunii), producătorii-exportatori în cauză nu s-ar fi putut aștepta în mod legitim că nu vor fi impuse măsuri antidumping definitive. Prin urmare, impunerea respectivă, chiar dacă ar fi retroactivă, *quod non*, nu poate fi interpretată ca o încălcare a încrederii legitime.
- (79) În plus, în ceea ce privește protecția securității juridice și a încrederii legitime, se observă mai întâi că, în conformitate cu jurisprudența, importatorii nu pot pretinde protejarea securității juridice și a încrederii legitime atunci când au fost anunțați cu privire la o schimbare iminentă în domeniul politicii comerciale a Uniunii ⁽²⁵⁾. În cazul de față, importatorii au fost anunțați prin publicarea în Jurnalul Oficial a avizului de deschidere și a regulamentului provizoriu, ambele făcând parte în continuare din ordinea juridică a Uniunii, cu privire la riscul ca produsele fabricate de către producătorii-exportatori în cauză să facă obiectul unei taxe antidumping. Prin urmare, producătorii-exportatori în cauză nu puteau să se bazeze pe principiile generale ale dreptului Uniunii de protecție a securității juridice și a încrederii legitime.
- (80) Mai degrabă, operatorii economici știau foarte bine, la momentul importării încălțămintei, că aceste importuri făceau obiectul unei taxe. Ei au ținut cont de această taxă atunci când au stabilit prețurile de vânzare și când au evaluat riscurile economice. Prin urmare, ei nu au dobândit certitudinea juridică și încrederea legitimă că importurile ar fi lipsite de taxe și de obicei au transferat taxa clienților lor. Prin urmare, este în interesul Uniunii să stabilească, în prezent, nivelul taxei aplicabile mai degrabă decât să ofere un câștig nesperat importatorilor în cauză, care ar dobândi acest profit fără un motiv întemeiat.
- (81) Prin urmare, nu se încalcă nici principiile de prescripție, securitate juridică și încredere legitimă, nici dispozițiile din regulamentul de bază și din AAD.
- (82) În ceea ce privește argumentul potrivit căruia stabilirea TEP ar fi trebuit să fie finalizată în termen de trei luni de la deschidere, se reamintește că, în conformitate cu jurisprudența, articolul 2 alineatul (7) litera (c) al doilea paragraf din regulamentul de bază nu conține nicio indicație privind consecințele în cazul în care Comisia nu respectă termenul de trei luni. Prin urmare, Tribunalul consideră că o decizie de acordare a TEP într-o etapă ulterioară nu afectează valabilitatea regulamentului de instituire a măsurilor definitive, atât timp cât reclamații nu au demonstrat că, în cazul în care Comisia nu ar fi depășit perioada de trei luni, Consiliul ar fi adoptat un regulament diferit, mai favorabil intereselor lor decât regulamentul în litigiu ⁽²⁶⁾. În plus, Curtea a recunoscut că instituțiile pot modifica evaluarea TEP până la adoptarea măsurilor definitive ⁽²⁷⁾.

- (83) Jurisprudența de mai sus nu a fost invalidată de hotărârile Brosmann și Aokang. În hotărârile Brosmann și Aokang, Curtea se bazează pe obligația Comisiei de a efectua evaluarea în termen de trei luni pentru a demonstra că obligația de a efectua evaluarea respectivă există independent de faptul că Comisia aplică sau nu eșantionarea. Curtea nu se pronunță cu privire la chestiunea privind consecințele juridice care survin în cazul în care Comisia încheie evaluarea pentru acordarea TEP într-o etapă ulterioară a anchetei. Curtea afirmă doar că instituțiile nu puteau ignora complet cererile de TEP, ci trebuiau să le evalueze cel mai târziu la data impunerii de măsuri definitive. Hotărârile confirmă jurisprudența la care se face referire la considerentul anterior.
- (84) În speță, producătorii-exportatori în cauză nu au demonstrat că, în cazul în care Comisia ar fi efectuat evaluarea acordării TEP în termenul de trei luni de la inițierea procedurii antidumping, în 2005, Consiliul ar fi adoptat un regulament diferit, mai favorabil intereselor lor decât regulamentul în litigiu. Argumentul privind prescripția pentru cererea de acordare a TEP este, prin urmare, respins.
- (85) S-a susținut, de asemenea, că, din moment ce ilegalitatea a avut loc în momentul evaluărilor pentru acordarea TEP, Comisia ar fi trebuit să reia procedura de la momentul anterior instituirii măsurilor provizorii.
- (86) În această privință, Comisia observă că măsurile provizorii nu reprezintă o etapă necesară a procedurii, ci un act autonom ale cărui efecte încetează odată cu adoptarea de măsuri definitive⁽²⁸⁾. Singura etapă procedurală esențială înainte de adoptarea unor măsuri definitive este deschiderea procedurii. Prin urmare, acest argument este irelevant.
- (87) Unele părți care fac trimitere la hotărârea Tribunalului în cauza T-2/95, IPS/Consiliul, au subliniat diferența formală dintre o „anchetă” și o „procedură” și au susținut că, odată ce o procedură este încheiată, precum în cazul de față, aceasta nu mai poate fi reluată.
- (88) Comisia nu vede nicio diferență semnificativă între termenii „anchetă” și „procedură”. Acești termeni sunt utilizați în mod interschimbabil în regulamentul de bază și în jurisprudență. În orice caz, hotărârea în cauza T-2/95 trebuie să fie interpretată în lumina hotărârii pronunțate de instanța de apel în cauza respectivă.
- (89) Mai multe părți au susținut, de asemenea, că articolul 266 din TFUE nu permite o punere în aplicare parțială a unei hotărâri a Curții de Justiție, iar în cazul de față inversarea sarcinii probei. Astfel, acestea au susținut că Comisia a evaluat în mod greșit numai cererile de acordare a TEP/TI ale producătorilor-exportatori care au fost furnizorii importatorilor care au depus cererile de rambursare. Părțile respective și-au bazat afirmația pe înțelegerea că hotărârea Curții de Justiție în cauzele conexe C-659/13 C & J Clark International Limited și C-34/14 Puma SE are efecte *erga omnes* și că nu se poate exclude faptul că rezultatele evaluării actuale a cererilor de TEP/TI au, de asemenea, un impact asupra taxei reziduale care se aplică tuturor producătorilor-exportatori chinezi. Aceste părți au susținut, așadar, că Comisia ar fi trebuit să evalueze toate cererile de TEP/TI care au fost formulate în cursul anchetei inițiale.
- (90) În plus, aceste părți nu au fost de acord că sarcina probei incumbă producătorului care dorește să beneficieze de TEP/TI, susținând că producătorii îndeplinesc această sarcină a probei în 2005 prin depunerea de cereri de acordare a TEP/TI în cursul anchetei inițiale. De asemenea, aceste părți nu au fost de acord că Hotărârea Curții de Justiție în cauzele conexe C-659/13 C & J Clark International Limited și C-34/14 Puma SE poate fi pusă în aplicare doar prin evaluarea cererilor de TEP/TI depuse de producătorii-exportatori neincluși în eșantion întrucât Curtea de Justiție nu a subliniat în mod special că anularea constatată este într-adevăr limitată la acest aspect.
- (91) Comisia consideră că punerea în aplicare a hotărârii este necesară doar pentru acei producători-exportatori pentru care nu toate tranzacțiile de import au devenit definitive. Într-adevăr, odată ce termenul de prescripție de trei ani prevăzut în Codul vamal comunitar a expirat, taxa a devenit definitivă, astfel cum a fost confirmată prin hotărârile pronunțate. Orice impact asupra taxei reziduale este exclus, deoarece cererea de acordare a TEP/TI pentru societățile incluse în eșantion a fost evaluată și acordarea TEP/TI unei societăți care nu este inclusă în eșantion nu afectează nivelul taxei reziduale.

- (92) Sarcina probei nu este limitată la depunerea unei cereri. Ea se referă la conținutul cererii, care trebuie să demonstreze că toate condițiile pentru TEP/TI sunt îndeplinite.
- (93) Singura ilegalitate identificată de hotărâri constă în lipsa evaluării cererilor de acordare a TEP/TI.

Temeiul juridic pentru reinstituirea taxelor

- (94) Mai multe părți interesate au susținut că Comisia nu ar fi trebuit să aplice două regimuri juridice diferite, și anume regulamentul de bază anterior modificării sale pentru evaluarea cererilor de TI ale producătorilor-exportatori, pe de o parte, și actualul regulament de bază, pe de altă parte, care a inclus modificările introduse prin Regulamentul (UE) nr. 1168/2012 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽²⁹⁾ introducând proceduri ale comitetelor în domeniul apărării comerciale, printre altele, și, delegând astfel procesul decizional Comisiei.
- (95) De asemenea, aceste părți au reiterat faptul că articolul 266 din TFUE nu permite impunerea de taxe antidumping în mod retroactiv fapt care ar fi, în plus, confirmat de hotărârea Curții de Justiție în cauza C-459/98P, IPS/Consiliul și de Regulamentul (CE) nr. 1515/2001 al Consiliului privind măsurile pe care Comunitatea le poate lua ca urmare a unui raport adoptat de Organul de soluționare a litigiilor al OMC privind măsurile antidumping sau antisubvenții ⁽³⁰⁾. Părțile au susținut că Comisia nu a furnizat nicio justificare valabilă pentru abaterea de la principiul neretroactivității și, prin urmare, a încălcat principiul încrederii legitime.
- (96) O parte interesată a susținut că instituirea de măsuri ar fi, în orice caz, fără obiect, întrucât termenele de prescripție prevăzute la articolul 103 din Codul vamal comunitar au expirat. Prin urmare, perceperea taxelor antidumping ar încălca principiul bunei administrări, precum și articolul 21 din regulamentul de bază și ar constitui un abuz de putere.
- (97) Mai multe părți au susținut, de asemenea, că reinstituirea măsurilor antidumping definitive la importurile producătorilor-exportatori chinezi vizați de punerea în aplicare actuală constituie: (i) o discriminare a importatorilor vizați de punerea în aplicare actuală față de importatorii vizați de punerea în aplicare a hotărârilor Brosmann și Aokang ale căror taxe plătite la importurile de încălțăminte de la cei cinci producători-exportatori vizați de aceste hotărâri au fost rambursate; precum și (ii) o discriminare a producătorilor-exportatori vizați de punerea în aplicare actuală față de cei cinci producători-exportatori vizați de hotărârile Brosmann și Aokang care nu au fost supuși niciunei taxe ca urmare a Deciziei de punere în aplicare a Consiliului din 18 martie 2014 de respingere a propunerii de Regulament de punere în aplicare de reinstituire a unei taxe antidumping definitive și de percepere definitivă a taxei provizorii instituite asupra importurilor de anumite tipuri de încălțăminte cu fețe din piele originare din Republica Populară Chineză și produse de Brosmann Footwear (HK) Ltd, Seasonable Footwear (Zhongshan) Ltd, Lung Pao Footwear (Guangzhou) Ltd, Risen Footwear (HK) Co. Ltd și Zhejiang Aokang Shoes Co. Ltd ⁽³¹⁾.
- (98) S-a afirmat că acest tratament discriminatoriu reflectă lipsa interpretării și aplicării uniforme a dreptului Uniunii, încălcând dreptul fundamental la o protecție judiciară eficace.
- (99) În ceea ce privește presupusa folosire a unor regimuri juridice diferite, Comisia consideră că aceasta rezultă din diferențele dintre normele tranzitorii cuprinse în cele trei regulamente de modificare a regulamentul de bază în cauză.
- (100) În primul rând, Regulamentul (UE) nr. 765/2012 (așa-numita „modificare privind elementele de fixare” care tratează TI) prevede la articolul 2 că „se aplică tuturor anchetelor deschise în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 după data intrării în vigoare a prezentului regulament”. Deoarece prezenta anchetă a fost deschisă înainte de această dată, modificările din regulamentul menționat aduse regulamentul de bază nu se aplică în cazul de față.
- (101) În al doilea rând, Regulamentul (UE) nr. 1168/2012 (așa-numita „modificare Brosmann” care tratează TEP) prevede la articolul 2 că „prezentul regulament se aplică tuturor anchetele noi și în curs, începând cu 15 decembrie 2012”. Prin urmare, în cazul în care Comisia ar fi adoptat o abordare strictă, nici măcar nu ar mai fi fost necesar să se evalueze cererile de TEP ale societăților neincluse în eșantion, deoarece acestea pierduseră dreptul la o evaluare TEP la 15 decembrie 2012. Cu toate acestea, Comisia consideră că un astfel de tratament ar fi dificil de conciliat

cu obligația sa de executare a hotărârilor judecătorești. Nici Regulamentul (UE) nr. 1168/2012 nu pare să introducă o interdicție totală cu privire la analiza cererilor de acordare a TEP din afara eșantionului, întrucât autorizează o astfel de examinare în cazul tratamentului individual. Prin analogie, s-ar putea spune că această derogare ar fi putut să aplice în speță. În subsidiar, Comisia consideră că rezultatul aplicării Regulamentului (UE) nr. 1168/2012 la prezenta cauză ar conduce la același rezultat, întrucât toate cererile de TEP ar fi respinse în mod automat, fără a trece prin evaluare.

- (102) În al treilea rând, în ceea ce privește procedura comitetului, articolul 3 din Regulamentul nr. 37/2014 prevede că Consiliul își păstrează competența referitor la acte dacă Comisia a adoptat un act, a fost inițiată o consultare sau dacă Comisia a adoptat o propunere în acest sens. În speță, nicio astfel de măsură nu a fost luată în ceea ce privește punerea în aplicare a hotărârii înainte de intrarea în vigoare a regulamentul menționat.
- (103) În ceea ce privește impunerea retroactivă a taxelor antidumping definitive, se face trimitere la considerațiile expuse anterior în cadrul considerentelor 73-81, unde aceste afirmații au fost deja abordate pe larg.
- (104) În ceea ce privește discriminarea, Comisia observă că producătorii-exportatori și anumiți importatori vizați de prezentul regulament beneficiază de protecție judiciară în instanțele Uniunii împotriva prezentului regulament. Alți importatori se bucură de o astfel de protecție prin intermediul instanțelor și tribunalelor naționale, care se pronunță cu privire la dreptul obișnuit al Uniunii.
- (105) Afirmația privind discriminarea este, de asemenea, neîntemeiată. Importatorii care au importat de la Brosman și de la ceilalți patru producători-exportatori se găsesc într-o situație de fapt și de drept diferită, pentru că producătorii lor exportatori au decis să conteste regulamentul în litigiu și deoarece le-au fost rambursate taxele, astfel încât sunt protejați de articolul 221 alineatul (3) din Codul vamal comunitar. Pentru ceilalți nu s-a produs o astfel de situație și nu s-a efectuat o astfel de rambursare. Comisia începe să pregătească punerea în aplicare pentru producătorii-exportatori chinezi ai Clark, Puma și Timberland; toți ceilalți producători-exportatori neinclusi în eșantion din RPC și din Vietnam, precum și importatorii acestora, vor fi tratați în același mod, într-o etapă ulterioară, în conformitate cu procedura prevăzută în prezentul regulament.
- (106) Aceleași părți interesate au susținut, de asemenea, că articolul 14 din regulamentul de bază nu poate servi drept temelie juridică pentru a interveni în aplicarea articolului 236 din Codul vamal comunitar, iar aplicarea articolului 236 din Codul vamal comunitar este independentă de orice decizie luată în temeiul regulamentul de bază sau al obligațiilor care revin Comisiei în temeiul articolului 266 din TFUE.
- (107) În acest context, s-a afirmat că aplicarea articolului 236 din Codul vamal comunitar este de competența exclusivă a autorităților vamale naționale în temeiul căruia acestea din urmă sunt obligate să ramburseze taxele care nu erau datorate legal în momentul în care au fost plătite. Părțile interesate au afirmat, de asemenea, că articolul 236 din Codul vamal comunitar nu poate fi condiționat de articolul 14 din regulamentul de bază și nici nu poate fi subsidiar acestuia, deoarece ambele sunt articole de legislație secundară și, prin urmare, niciunul dintre ele nu are întâietate în fața celuilalt. În plus, domeniul de aplicare al articolului 14 din regulamentul de bază se referă la dispoziții speciale care reglementează anchetele și procedurile în temeiul regulamentul de bază și nu se aplică niciunui alt instrument juridic, precum Codul vamal comunitar.
- (108) Comisia observă faptul că Codul vamal comunitar nu se aplică în mod automat impunerii taxelor antidumping, ci numai datorită unei trimiteri la regulamentul care impune taxe antidumping. În conformitate cu articolul 14 din regulamentul de bază, Comisia poate decide să nu aplice anumite dispoziții din codul menționat, ci, în schimb, să creeze norme speciale. Întrucât Codul vamal comunitar se aplică numai pe baza unei trimiteri la regulamentele de punere în aplicare ale Consiliului și Comisiei, acesta nu are, în raport cu articolul 14 din regulamentul de bază, același rang în ierarhia normelor, ci este subordonat și poate fi făcut inaplicabil sau aplicabil în alt mod.

Motivare corespunzătoare

- (109) Părțile interesate menționate mai sus au susținut că, încălcând articolul 296 din TFUE, Comisia nu a motivat în mod corespunzător și nu a furnizat indicații asupra temeiului juridic în baza căruia taxele au fost reinstituite cu efect retroactiv și, prin urmare, rambursarea taxelor a fost refuzată importatorilor vizați de punerea în aplicare actuală.

- (110) Lipsa unei motivări corespunzătoare se referea în special la: (i) lipsa temeiului juridic pentru redeschiderea anchetei și omisiunea de a publica un aviz relevant care să anunțe o astfel de redeschidere; (ii) punerea în aplicare doar parțială a hotărârii Tribunalului prin simpla evaluare a cererilor de acordare a TEP/TI ale acelor producători-exportatori în cazul cărora cererile de rambursare au fost depuse de importatori; (iii) derogarea de la principiul neretroactivității taxelor antidumping; (iv) aplicarea regulamentului de bază anterior modificării sale la 6 septembrie 2012 pentru evaluarea cererilor de acordare a TI ale producătorilor-exportatori, pe de o parte și actualul regulament de bază astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (UE) nr. 1168/2012 cu privire la procedurile decizionale aplicabile; și (v) lipsa unui răspuns la argumentele juridice furnizate de aceste părți în urma comunicării de către Comisie din 15 decembrie 2015 referitoare la evaluarea cererilor de acordare a TEP ale producătorilor-exportatori chinezi în cauză.
- (111) În ceea ce privește lipsa oricărui temei juridic de a redeschide ancheta, Comisia amintește jurisprudența citată mai sus la considerentul 15, în temeiul căreia aceasta își poate relua ancheta de la punctul în care a survenit ilegalitatea. Aceasta a survenit după deschidere. Nu există nicio obligație juridică pentru Comisie de a publica un aviz de redeschidere, de reluare sau de redeschidere a procedurii sau a anchetei. Dimpotrivă, acesta este un efect automat al hotărârii pe care instituțiile trebuie să o pună în aplicare.
- (112) Potrivit jurisprudenței, legalitatea unui regulament antidumping trebuie să fie evaluată ținând seama de normele obiective ale dreptului Uniunii, și nu de o practică decizională, chiar și în cazul în care astfel de practici există (ceea ce nu este cazul aici) ⁽³²⁾. Prin urmare, faptul că, în anumite cazuri din trecut, Comisia este posibil să fi urmat o altă practică, nu poate crea încredere legitimă. Acest lucru este cu atât mai adevărat cu cât practica anterioară menționată nu corespunde situației de fapt și de drept din prezentul caz, iar diferențele pot fi explicate prin diferențe de fapt și de drept față de prezentul caz.
- (113) Diferențele respective sunt următoarele: ilegalitatea identificată de Curte nu se referă la constatările privind dumpingul, prejudiciul și interesul Uniunii și, prin urmare, la principiul instituirii taxei, ci doar la nivelul precis al taxei. Anulările anterioare invocate de către părțile interesate se refereau, dimpotrivă, la constatările privind dumpingul, prejudiciul și interesul Uniunii. Prin urmare, instituțiile au considerat că este mai adecvat să adopte noi măsuri pentru viitor.
- (114) În special, în cazul de față, nu era necesar să se solicite informații suplimentare de la părțile interesate. Dimpotrivă, Comisia a trebuit să evalueze informații care i-au fost adresate, dar care nu au fost evaluate înainte de adoptarea Regulamentului (CE) nr. 1472/2006. În orice caz, practica anterioară în alte cazuri nu constituie o garanție precisă și necondiționată în cazul de față.
- (115) În cele din urmă, toate părțile care fac obiectul procedurii, adică producătorii-exportatori în cauză, precum și părțile în cauze pendinte ale Curții și asociația care reprezintă una dintre aceste părți au fost informate prin comunicarea faptelor relevante pe baza cărora Comisia intenționează să adopte prezenta evaluare a TEP. Prin urmare, drepturile lor la apărare sunt protejate. În această privință, trebuie observat în special faptul că importatorii neafiliați nu beneficiază, în cadrul unei proceduri antidumping, de drepturi la apărare, având în vedere că aceste proceduri nu sunt îndreptate împotriva lor ⁽³³⁾.
- (116) În ceea ce privește punerea parțială în aplicare a hotărârilor, dacă și în ce măsură instituțiile trebuie să pună în aplicare o hotărâre depinde de conținutul concret al hotărârii. În special, posibilitatea de a confirma sau nu instituirea de taxe la importurile care au avut loc înainte de pronunțarea hotărârii depinde de faptul dacă ilegalitatea identificată în hotărâre afectează constatarea unui dumping prejudiciabil, ca atare, sau numai calculul precis al nivelului taxei. În situația din urmă, care este relevantă în cazul de față, nu există nicio justificare pentru a rambursa toate taxele. În schimb, este suficient să se determine nivelul corect al taxei și să se ramburseze orice eventuală diferență (nu ar fi posibil să se crească nivelul taxei, întrucât partea majorată ar constitui o instituire retroactivă a taxelor).
- (117) Anulările anterioare la care se referă părțile interesate au vizat constatarea privind dumpingul, prejudiciul și interesul Uniunii (fie cu privire la stabilirea faptelor, în ceea ce privește aprecierea situației de fapt, fie cu privire la dreptul la apărare).
- (118) Aceste anulări au fost fie parțiale, fie complete.

- (119) Instanțele Uniunii utilizează tehnica de anulare parțială în cazul în care acestea pot conchide pe baza datelor din dosar că instituțiile ar fi trebuit să acorde o anumită ajustare sau ar fi trebuit să utilizeze o metodă diferită pentru un anumit calcul, ceea ce ar fi condus la instituirea unei taxe mai mici (dar nu au pus sub semnul întrebării constatările privind dumpingul, prejudiciul și interesul Uniunii). Taxa (mai scăzută) rămâne în vigoare atât pentru perioada dinainte de anulare, cât și pentru perioada de după anulare ⁽³⁴⁾. Pentru a se conforma acestei hotărâri, instituțiile recalculează taxa și modifică regulamentul care instituie taxa în consecință atât pentru trecut, cât și pentru viitor. De asemenea, acestea transmit instrucțiuni autorităților vamale naționale să ramburseze diferența, în cazul în care au fost depuse în timp util cereri în acest sens ⁽³⁵⁾.
- (120) Instanțele Uniunii efectuează o anulare completă atunci când nu pot stabili pe baza datelor din dosar dacă instituțiile aveau dreptate să presupună existența dumpingului, a prejudiciului și a interesului Uniunii, deoarece instituțiile erau nevoite să efectueze din nou o parte din ancheta lor. Întrucât instanțele Uniunii nu sunt competente pentru a desfășura ancheta în locul Comisiei, ele au anulat în totalitate regulamentele de instituire a unor taxe definitive. În consecință, instituțiile au stabilit în mod valabil existența celor trei condiții necesare pentru instituirea de măsuri numai după ce hotărârea de anulare a taxelor a fost pronunțată. Pentru importurile care au avut loc înainte de stabilirea valabilă a dumpingului, a prejudiciului și a interesului Uniunii, instituirea de taxe definitive este interzisă atât de regulamentul de bază, cât și de Acordul antidumping al OMC. Prin urmare, actele adoptate de instituții pentru a încheia aceste anchete au instituit taxe definitive numai pentru viitor ⁽³⁶⁾.
- (121) Prezentul caz se deosebește de anularile (parțiale sau complete) din trecut, întrucât nu se referă la simpla prezență a dumpingului, a prejudiciului și a interesului Uniunii, ci doar la alegerea nivelului corespunzător al taxei (și anume, alegerea între nivelul taxei aplicabile pentru singura societate din eșantion care a beneficiat de TEP și nivelul taxei reziduale). Obiectul litigiului nu este, prin urmare, principiul instituirii taxei, ci doar suma exactă (cu alte cuvinte: o modalitate) a taxei. Ajustarea, dacă este cazul, nu poate fi decât în sensul scăderii.
- (122) Spre deosebire de cazurile de anulare parțială din trecut discutate mai sus la considerentul 119, Curtea nu a fost în măsură să decidă cu privire la necesitatea de atribuire a unui nou nivel (reduc) al taxei, deoarece decizia respectivă necesită, mai întâi, o evaluare a cererii de acordare a TEP. Această misiune de evaluare a TEP intră în prerogativele Comisiei. Prin urmare, Curtea nu poate efectua această parte a anchetei în locul Comisiei fără a-și depăși competențele.
- (123) Spre deosebire de cazurile de anulare completă din trecut, constatările privind dumpingul, prejudiciul, cauzalitatea și interesul Uniunii nu au fost anulate. Prin urmare, dumpingul, prejudiciul, legătura de cauzalitate și interesul Uniunii au fost stabilite în mod valabil la momentul adoptării Regulamentului (CE) nr. 1472/2006 al Consiliului. Prin urmare, nu există niciun motiv pentru a limita reinstituirea de taxe antidumping definitive pentru viitor.
- (124) Prezentul regulament, așadar, nu se îndepărtează în niciun caz de la practica decizională a instituțiilor, chiar dacă aceasta era relevantă.
- (125) Părțile interesate au afirmat, de asemenea, că anularea taxelor antidumping nu ar implica niciun profit necuvenit pentru importatori, astfel cum a susținut Comisia, întrucât este posibil ca acești importatori să fi înregistrat o scădere a vânzărilor din cauza taxelor care au fost incluse în prețul de vânzare.
- (126) În jurisprudența Curții de Justiție, este recunoscut faptul că rambursarea de taxe care au fost percepute în mod nejustificat poate fi refuzată în cazul în care acest lucru ar conduce la o îmbogățire fără justă cauză a beneficiarilor ⁽³⁷⁾. Comisia observă că părțile interesate respective nu contestă faptul că taxa a fost transferată și nu oferă nicio dovadă privind scăderea vânzărilor și că, în orice caz, jurisprudența referitoare la un profit nejustificat se referă numai la transfer, dar nu și la posibilele efecte secundare ale transferului.
- (127) În ceea ce privește presupusa derogare de la principiul neretroactivității, se face trimitere la considerentele 76-81 în care această chestiune a fost abordată pe larg.
- (128) În ceea ce privește presupusa aplicare a două cadre juridice diferite în actuala punere în aplicare, se face trimitere la considerentele 99-102 în care această chestiune a fost abordată pe larg.

- (129) În cele din urmă, în ceea ce privește observațiile furnizate de părțile respective în urma comunicării referitoare la evaluarea cererilor de acordare a TEP ale producătorilor-exportatori chinezi în cauză, se consideră că acestea au fost abordate în mod exhaustiv în regulamentul actual.

Alte aspecte procedurale

- (130) Părțile interesate menționate mai sus au afirmat că producătorilor-exportatori vizați de actuala punere în aplicare ar trebui să li se acorde aceleași drepturi procedurale precum cele acordate producătorilor-exportatori incluși în eșantion în cursul anchetei inițiale. Ei au afirmat că, în special, producătorilor-exportatori chinezi nu li s-a furnizat nicio ocazie pentru a-și completa formularele de cerere de acordare a TEP/TI prin intermediul unor cereri de clarificări ci au fost efectuate numai analize documentare în loc de vizite de verificare la fața locului. În plus, Comisia nu a asigurat transmiterea la timp a comunicării evaluării cererilor de acordare a TEP/TI către producătorii-exportatori în cauză, întrucât aceasta a fost trimisă numai reprezentanților legali ai acestor societăți la momentul anchetei inițiale.
- (131) Mai mult, s-a afirmat că producătorilor-exportatori vizați de această punere în aplicare nu le-au fost oferite aceleași garanții procedurale precum cele aplicate în cazul anchetelor antidumping standard, fiind în schimb aplicate standarde mai stricte. Comisia nu a luat în considerare intervalul de timp între depunerea cererii de acordare a TEP/TI în ancheta inițială și evaluarea acestor cereri. Pe de altă parte, în cursul anchetei inițiale, producătorii-exportatori au avut la dispoziție numai 15 zile pentru completarea cererilor de TEP/TI, în locul termenului obișnuit de 21 de zile.
- (132) În plus, unul dintre importatori a afirmat că drepturile procedurale ale producătorilor-exportatori au fost încălcate, deoarece aceștia nu ar mai fi fost în măsură să furnizeze observații pertinente sau să furnizeze informații suplimentare în sprijinul cererilor care au fost făcute cu 11 ani în urmă, întrucât s-ar putea ca societățile să nu mai existe sau ca documentele să nu mai fie disponibile.
- (133) Aceeași parte a susținut că, spre deosebire de ancheta inițială, actuala reinstituire a măsurilor ar afecta doar importatorii din Uniune fără a li se acorda totuși vreo opțiune de a furniza informații relevante.
- (134) De asemenea, s-a afirmat că Comisia a aplicat datele disponibile, *de facto*, în sensul articolului 18 alineatul (1) din regulamentul de bază, în timp ce Comisia nu a respectat normele de procedură prevăzute la articolul 18 alineatul (4) din regulamentul de bază.
- (135) Comisia subliniază că nicio dispoziție din regulamentul de bază nu obligă Comisia să acorde societăților exportatoare care solicită acordarea TEP/TI posibilitatea de a completa informațiile factice lipsă. Comisia reamintește faptul că, în conformitate cu jurisprudența, sarcina probei incumbă producătorului care dorește să beneficieze de TEP/TI în temeiul articolului 2 alineatul (7) litera (b) din regulamentul de bază. În acest scop, articolul 2 alineatul (7) litera (c) primul paragraf prevede că cererea depusă de un astfel de producător trebuie să conțină probe suficiente, astfel cum sunt specificate în această dispoziție, că producătorul își desfășoară activitatea în condițiile unei economii de piață. Prin urmare, astfel cum a stabilit Curtea în hotărârile din cauzele Brosmann și Aokang, instituțiile nu au nicio obligație de a dovedi că producătorul nu îndeplinește condițiile prevăzute pentru recunoașterea unui astfel de statut. Dimpotrivă, rolul Comisiei este de a aprecia dacă probele furnizate de producătorul în cauză sunt suficiente pentru a demonstra că sunt îndeplinite criteriile stabilite la articolul 2 alineatul (7) litera (c) primul paragraf din regulamentul de bază în scopul de a-i acorda TEP/TI (a se vedea considerentul 31 de mai sus). Dreptul de a fi audiat privește evaluarea acestor fapte, dar nu include dreptul de a rectifica informațiile deficitare. În caz contrar, producătorul-exportator ar putea prelungi evaluarea pe termen nedeterminat, transmitând informații în mod fragmentat.
- (136) În această privință, se reamintește faptul că nu există nicio obligație, pentru Comisie, să solicite producătorului-exportator să completeze cererea de TEP/TI. Astfel cum s-a menționat la considerentul anterior, Comisia își poate baza evaluarea pe informațiile prezentate de către producătorul-exportator. În orice caz, producătorii-exportatori în cauză nu au contestat evaluarea cererilor de acordare a TEP/TI de către Comisie și nu au identificat documentele sau persoanele pe care nu au mai fost în măsură să se bazeze. Prin urmare, afirmația este atât de abstractă încât instituțiile nu pot lua în considerare astfel de dificultăți atunci când efectuează evaluarea cererilor de TEP/TI. Întrucât argumentul se bazează pe speculații și nu este susținut de indicații precise cu privire la

documentele și persoanele care nu mai sunt disponibile și cu privire la relevanța documentelor și persoanelor respective pentru evaluarea TEP/TI, argumentul trebuie să fie respins.

- (137) În ceea ce privește aplicarea *de facto* a articolului 18 alineatul (1) din regulamentul de bază, acest lucru nu impune în mod automat și aplicarea articolului 18 alineatul (4) din regulamentul de bază. Acest lucru este obligatoriu numai în cazul în care Comisia ar respinge informațiile care i-au fost furnizate de partea interesată. În cazul de față, Comisia a acceptat informațiile furnizate de către producătorii-exportatori în cauză și și-a bazat evaluarea pe aceste informații. Aceasta nu constituie o utilizare a datelor disponibile. Ci mai degrabă, Comisia nu a respins nicio informație.

Interesul Uniunii

- (138) Un importator a afirmat că Comisia nu a examinat dacă instituirea taxelor antidumping ar fi sau nu în interesul Uniunii și a susținut că măsurile ar fi contrare interesului Uniunii deoarece: (i) măsurile au avut deja efectul preconizat atunci când au fost instituite pentru prima dată; (ii) măsurile nu ar cauza un beneficiu suplimentar pentru industria din Uniune; (iii) măsurile nu ar afecta producătorii-exportatori; și (iv) măsurile ar impune un cost important pentru importatorii în Uniune.
- (139) Prezentul caz privește doar cererile de TEP/TI, deoarece acesta este singurul aspect în care instanțele Uniunii au identificat o eroare de drept. Pentru interesul Uniunii, evaluarea din regulamentul inițial rămâne pe deplin în vigoare. În plus, prezenta măsură este justificată pentru a proteja interesele financiare ale Uniunii.

Erori vădite în ceea ce privește evaluarea cererilor de TEP/TI

(i) Evaluarea TEP

- (140) FESI și Puma au contestat evaluarea Comisiei cu privire la cererile de TEP ale furnizorilor chinezi ai acestora și au pretins că acestea au fost respinse în principal pe baza lipsei de informații complete. În ceea ce privește criteriul 1, aceste părți au susținut că, pe lângă faptul că nu a făcut niciun efort pentru a obține informațiile lipsă, Comisia nu a precizat nici ce fel de informații ar fi fost necesare pentru a demonstra că nu a existat o intervenție semnificativă a statului în deciziile comerciale ale producătorilor-exportatori în cauză. În ceea ce privește criteriul 3, făcând referire la hotărârea Curții de Justiție în cauza T-586/14 Xinyi OV/Comisia, părțile respective au susținut că stimulentele fiscale sau regimurile fiscale preferențiale nu indicau niciun fel de denaturare sau comportament de economie planificată.
- (141) Pe această bază, părțile au afirmat că Comisia a săvârșit o eroare vădită de apreciere în aplicarea articolului 2 alineatul (7) litera (c) din regulamentul de bază și nu a furnizat o motivare suficientă pentru respingerea cererilor de TEP ale producătorilor-exportatori.
- (142) În ceea ce privește informațiile care lipsesc în legătură cu criteriul 1, se face trimitere la considerentul 135 care subliniază că nu există nici o dispoziție din regulamentul de bază care obligă Comisia să acorde societăților exportatoare care solicită acordarea TEP posibilitatea de a completa informațiile factice lipsă și că sarcina probei revine în fapt producătorului-exportator care dorește să beneficieze de TEP.
- (143) În ceea ce privește criteriul 3, se precizează că stimulentele fiscale sau regimurile fiscale preferențiale (dacă există) nu au fost luate în considerare ca motiv de respingere a TEP.

(ii) Evaluarea TI

- (144) Făcând trimitere la criteriul 2, aceleași părți menționate mai sus au susținut că Comisia nu a demonstrat că vânzările la export nu au fost stabilite în mod liber și că este de competența Comisiei să stabilească dacă și modul în care prețurile de export au fost afectate din cauza intervenției statului.

- (145) În plus, s-a afirmat că constatarea conform căreia vânzările la export nu au fost stabilite în mod liber contrazice constatările anchetei inițiale legate de vânzările OEM efectuate atunci când s-a stabilit că importatori precum Puma au realizat propriile activități de cercetare și dezvoltare și aprovizionare cu materii prime, atunci când au cumpărat de la furnizorii chinezi ⁽³⁸⁾. Pe această bază, s-a susținut că Puma și Timberland au exercitat un control semnificativ asupra procesului de producție și caietului de sarcini și că nu exista, prin urmare, nicio posibilitate de intervenție din partea statului.
- (146) Astfel cum s-a menționat deja la considerentul 42 de mai sus, sarcina probei incumbă producătorului care dorește să beneficieze de TI. După cum s-a explicat mai sus la considerentul 47, producătorii-exportatori nu au reușit să demonstreze că deciziile comerciale au fost adoptate fără intervenția statului. Se observă, de asemenea, faptul că criteriul 2 nu se referă numai la prețurile de export, ci, în general, la vânzările la export, inclusiv prețurile de export, cantitățile exportate, precum și alte condiții și modalități de vânzare care ar trebui să fie determinate în mod liber fără nicio intervenție din partea statului.
- (147) Pentru a-și susține teza potrivit căreia prețurile de export au fost stabilite în mod liber părțile, interesate în cauză au făcut trimitere la considerentul 269 din Regulamentul (CE) nr. 553/2006 al Comisiei („regulamentul provizoriu”). Cu toate acestea, acest considerent se adresa prețurilor de revânzare ale importatorilor în Uniune și, prin urmare, nu poate fi considerat o bază corespunzătoare pentru a stabili credibilitatea prețurilor de export de către producătorii-exportatori. De asemenea, trimiterea la considerentul 132 din regulamentul provizoriu și la considerentul 135 din Regulamentul (CE) nr. 1472/2006 ⁽³⁹⁾ (regulamentul în litigiu) se referă la ajustările efectuate în ceea ce privește valoarea normală la compararea acesteia cu prețul de export și nu permite nicio concluzie care să determine în mod clar dacă vânzările la export ale societăților chineze erau stabilite în mod liber.
- (148) În plus, aceste părți au afirmat că Comisia nu a explicat nici modul în care a ajuns la concluzia că ar exista un risc de eludare a măsurilor antidumping în cazul în care producătorilor-exportatori în cauză le-ar fi acordat un nivel individual al taxei, care ar putea, totuși, să fie obiectivul care stă la baza criteriilor de acordare a TI.
- (149) În ceea ce privește riscul de eludare, acesta este doar un criteriu dintre cele cinci tipuri menționate la articolul 9 alineatul (5) din regulamentul de bază anterior modificării sale. În conformitate cu prezentul articol, producătorul-exportator ar trebui să demonstreze că toate cele 5 criterii sunt îndeplinite. Prin urmare, nerespectarea unuia sau a mai multor criterii este suficientă pentru a respinge cererea de TI, fără a verifica dacă celelalte criterii au fost îndeplinite.

Furnizorul societății Timberland

- (150) FESI a contestat afirmația menționată la considerentul 19 de mai sus, potrivit căreia unul dintre furnizorii Timberland, General Shoes Limited, a fost identificat în mod incorect ca furnizor chinez în cererea introdusă în fața instanței naționale, întrucât societatea era stabilită în Vietnam. FESI a susținut că Comisia ar fi trebuit să solicite clarificări suplimentare și a pretins că întreprinderea era ușor de identificat ca fiind o societate chineză. FESI a susținut că, deși era adevărat că societatea apărea cu o denumire diferită în formularul de eșantionare și în cererea de acordare a TEP furnizată în cadrul anchetei inițiale (și anume ca General Footwear Ltd) denumirea diferită a societății în cererea introdusă de Timberland în fața instanței naționale (respectiv General Shoes Ltd) ar fi, cel mai probabil, cauzată doar de o greșeală de traducere. Prin urmare, cererea de acordare a TEP/TI a societății chineze General Footwear Ltd ar fi trebuit să fie de asemenea evaluată.
- (151) General Footwear Ltd face parte dintr-un grup de societăți având societăți afiliate din China și din Vietnam. Atât un producător din Vietnam, cât și un alt producător din China au formulat cereri de TEP/TI în ancheta inițială. În ceea ce privește cererea de TEP/TI a societății chineze, denumirea sa este menționată în mod consecvent ca „General Footwear Ltd” cu o adresă în China. Producătorul din Vietnam este menționat ca „General Shoes Ltd”. Cu toate acestea, din formularul de cerere TEP/TI relevant nu este posibil să se înțeleagă dacă societatea comercială în cauză este, în realitate, chineză sau vietnameză. Prin urmare, nu era nerezonabil să se prezume că societatea menționată în dosarul prezentat instanței naționale era în realitate vietnameză.
- (152) În orice caz, Comisia intenționează să evalueze totuși cererea de TEP/TI a „General Footwear Ltd” (China). În spiritul buneii administrări și pentru a nu întârzia în mod inutil acțiunea de punere în aplicare, aflată în curs, această evaluare va face totuși obiectul unui act juridic separat.

Argument legat de cererile de rambursare

- (153) Un importator a recunoscut că niciunul dintre producătorii-exportatori vizați de punerea în aplicare actuală nu a fost furnizorul său și, prin urmare, consideră că respectivele concluzii nu erau relevante pentru situația sa. Această parte a susținut că concluziile cu privire la aplicarea actuală nu pot, așadar, să constituie baza unui refuz al cererilor sale de rambursare depuse la autoritățile vamale naționale. Importatorul a solicitat ca cererile privind TEP/TI depuse de furnizorii săi ar trebui anchetate pe baza documentelor furnizate Comisiei de autoritățile vamale belgiene competente.
- (154) În ceea ce privește afirmația de mai sus, Comisia face trimitere la Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2016/223 al Comisiei de stabilire a unei proceduri pentru evaluarea anumitor cereri de acordare a tratamentului de societate care funcționează în condițiile unei economii de piață și a tratamentului individual depuse de către producători-exportatori din China și din Vietnam și de punere în aplicare a hotărârii Curții de Justiție în cauzele conexe C-659/13 și C-34/14 ⁽⁴⁰⁾, care stabilește procedura care trebuie urmată în acest caz. În special, în conformitate cu articolele 1 și 2 din respectivul regulament, Comisia va examina cererile de TEP/TI relevante de îndată ce primește documentele relevante de la autoritățile vamale.

D. CONCLUZIE

- (155) Ținând cont de observațiile prezentate și de analiza acestora, s-a ajuns la concluzia că trebuie să se reinstitue taxa antidumping reziduală aplicabilă Republicii Populare Chineze în ceea ce privește cei 13 producători-exportatori în cauză, pentru perioada de aplicare a regulamentului în litigiu.

E. COMUNICAREA CONCLUZIILOR

- (156) Producătorii-exportatori în cauză, precum și toate părțile care și-au manifestat interesul, au fost informați cu privire la faptele și considerentele esențiale pe baza cărora s-a intenționat să se recomande reinstituirea taxei antidumping definitive asupra importurilor celor 13 producători-exportatori în cauză. Acestora le-a fost acordat un termen pentru a le permite să își prezinte observațiile referitoare la informațiile comunicate.
- (157) Comitetul instituit în temeiul articolului 15 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2016/1036 nu a emis un aviz,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

(1) Se instituie o taxă antidumping definitivă asupra importurilor de încălțăminte cu fețe din piele naturală sau reconstituită, cu excepția încălțăminte sport, a încălțăminte cu tehnologie specială, a papucilor de casă și a altor tipuri de încălțăminte de interior, precum și a încălțăminte cu bombeu de protecție, origine din Republica Populară Chineză, produse de producătorii-exportatori enumerați în anexa II la prezentul regulament, care se încadrează la codurile NC: 6403 20 00, ex 6403 30 00 ⁽⁴¹⁾, ex 6403 51 11, ex 6403 51 15, ex 6403 51 19, ex 6403 51 91, ex 6403 51 95, ex 6403 51 99, ex 6403 59 11, ex 6403 59 31, ex 6403 59 35, ex 6403 59 39, ex 6403 59 91, ex 6403 59 95, ex 6403 59 99, ex 6403 91 11, ex 6403 91 13, ex 6403 91 16, ex 6403 91 18, ex 6403 91 91, ex 6403 91 93, ex 6403 91 96, ex 6403 91 98, ex 6403 99 11, ex 6403 99 31, ex 6403 99 33, ex 6403 99 36, ex 6403 99 38, ex 6403 99 91, ex 6403 99 93, ex 6403 99 96, ex 6403 99 98 și ex 6405 10 00 ⁽⁴²⁾ care au fost efectuate în perioada de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1472/2006 al Consiliului și a Regulamentului (UE) nr. 1294/2009 al Consiliului. Codurile TARIC sunt enumerate în anexa I la prezentul regulament.

(2) În sensul prezentului regulament, se aplică următoarele definiții:

- „încălțăminte sport” înseamnă încălțăminte în sensul notei de subpoziție 1 din capitolul 64 al anexei I la Regulamentul (CE) nr. 1719/2005 al Comisiei ⁽⁴³⁾;
- „încălțăminte de tehnologie specială” înseamnă încălțăminte cu un preț CIF per pereche egal sau mai mare de 7,5 EUR, pentru activități sportive, prevăzută cu talpă turnată în unul sau mai multe straturi, fabricată cu materiale sintetice special concepute pentru a amortiza șocurile cauzate de mișcări verticale sau laterale și care au caracteristici tehnice, cum ar fi pernțe ermetice care conțin gaze sau lichide, componente mecanice care absorb sau neutralizează șocurile sau materiale cum sunt polimerii cu densitate scăzută, încadrată la codurile NC ex 6403 91 11, ex 6403 91 13, ex 6403 91 16, ex 6403 91 18, ex 6403 91 91, ex 6403 91 93, ex 6403 91 96, ex 6403 91 98, ex 6403 99 91, ex 6403 99 93, ex 6403 99 96, ex 6403 99 98;

- „încălțăminte cu bombeu de protecție” înseamnă încălțăminte prevăzută cu un bombeu de protecție cu o rezistență la impact de cel puțin 100 jouli ⁽⁴⁴⁾ și încadrată la codurile NC: ex 6403 30 00 ⁽⁴⁵⁾, ex 6403 51 11, ex 6403 51 15, ex 6403 51 19, ex 6403 51 91, ex 6403 51 95, ex 6403 51 99, ex 6403 59 11, ex 6403 59 31, ex 6403 59 35, ex 6403 59 39, ex 6403 59 91, ex 6403 59 95, ex 6403 59 99, ex 6403 91 11, ex 6403 91 13, ex 6403 91 16, ex 6403 91 18, ex 6403 91 91, ex 6403 91 93, ex 6403 91 96, ex 6403 91 98, ex 6403 99 11, ex 6403 99 31, ex 6403 99 33, ex 6403 99 36, ex 6403 99 38, ex 6403 99 91, ex 6403 99 93, ex 6403 99 96, ex 6403 99 98 și ex 6405 10 00;
- „papuci de casă și altă încălțăminte de interior” înseamnă încălțăminte încadrată la codul NC ex 6405 10 00.

(3) Nivelul taxei antidumping definitive aplicabile, înainte de vămuire, prețului net franco frontiera Uniunii la produsele descrise la alineatul (1) și fabricate de producătorii-exportatori enumerați în anexa II la prezentul regulament este de 16,5 %.

Articolul 2

Sumele depuse cu titlu de taxă antidumping provizorie în temeiul Regulamentului (CE) nr. 553/2006 al Comisiei din 27 martie 2006 se percep definitiv prin prezentul regulament. Sumele constituite în plus față de nivelul taxei antidumping definitive se restituie.

Articolul 3

Prezentul regulament intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 18 august 2016.

Pentru Comisie

Președintele

Jean-Claude JUNCKER

⁽¹⁾ JO L 176, 30.6.2016, p. 21.

⁽²⁾ JO L 98, 6.4.2006, p. 3.

⁽³⁾ Regulamentul (CE) nr. 1472/2006 al Consiliului din 5 octombrie 2006 de instituire a unei taxe antidumping definitive și de percepere definitivă a taxei provizorii instituite asupra importurilor de anumite tipuri de încălțăminte cu fețe din piele originare din Republica Populară Chineză și din Vietnam (JO L 275, 6.10.2006, p. 1).

⁽⁴⁾ Regulamentul (CE) nr. 388/2008 al Consiliului din 29 aprilie 2008 de extindere a măsurilor antidumping definitive impuse prin Regulamentul (CE) nr. 1472/2006 privind importurile anumitor tipuri de încălțăminte cu fețe din piele originare din Republica Populară Chineză la importurile aceluiși tip de produs expedit din RAS Macao, indiferent dacă a fost sau nu declarat ca originar din RAS Macao (JO L 117, 1.5.2008, p. 1).

⁽⁵⁾ JO C 251, 3.10.2008, p. 21.

⁽⁶⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1294/2009 al Consiliului din 22 decembrie 2009 de instituire a unei taxe antidumping definitive la importurile de anumite tipuri de încălțăminte cu fețe din piele originare din Vietnam și din Republica Populară Chineză, astfel cum a fost extinsă la importurile de anumite tipuri de încălțăminte cu fețe din piele expediate din RAS Macao, indiferent dacă sunt declarate ca originare din RAS Macao sau nu, în urma unei reexaminări în perspectiva expirării măsurilor, în temeiul articolului 11 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 384/96 al Consiliului (JO L 352, 30.12.2009, p. 1).

⁽⁷⁾ JO C 295, 11.10.2013, p. 6.

⁽⁸⁾ Decizia de punere în aplicare nr. 2014/149/UE a Consiliului din 18 martie 2014 de respingere a propunerii de Regulament de punere în aplicare de reinstituire a unei taxe antidumping definitive și de percepere definitivă a taxei provizorii instituite cu privire la anumite tipuri de încălțăminte cu fețe din piele originare din Republica Populară Chineză și produse de Brosmann Footwear (HK) Ltd, Seasonable Footwear (Zhongshan) Ltd, Lung Pao Footwear (Guangzhou) Ltd, Risen Footwear (HK) Co. Ltd și Zhejiang Aokang Shoes Co. Ltd (JO L 82, 20.3.2014, p. 27).

⁽⁹⁾ JO L 302, 19.10.1992, p. 1.

- ⁽¹⁰⁾ Regulamentul (CE) nr. 384/96 al Consiliului din 22 decembrie 1995 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene (JO L 56, 6.3.1996, p. 1).
- ⁽¹¹⁾ Cauzele conexe 97, 193, 99 și 215/86 Asteris AE și alții și Republica Elenă/Comisia, Rec., 1988, p. 2181, punctele 27 și 28.
- ⁽¹²⁾ Cauza C-415/96 Spania/Comisia, Rec., 1998, p. I-6993, punctul 31; Cauza C-458/98 P Industrie des Poudres Sphériques/Consiliu, Rec., 2000, p. I-8147, punctele 80-85; Cauza T-301/01 Alitalia/Comisia, Rep., 2008, p. II-1753, punctele 99 și 142; Cauzele conexe T-267/08 și T-279/08 Région Nord-Pas de Calais/Comisia, Rep., 2011, p. II-0000, punctul 83.
- ⁽¹³⁾ Cauza C-415/96 Spania/Comisia, Rec., 1998, p. I-6993, punctul 31; Cauza C-458/98 P Industrie des Poudres Sphériques/Consiliu, Rec., 2000, p. I-8147, punctele 80-85.
- ⁽¹⁴⁾ Regulamentul (UE) nr. 765/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 iunie 2012 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1225/2009 al Consiliului privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene (JO L 237, 3.9.2012, p. 1).
- ⁽¹⁵⁾ În conformitate cu articolul 2 din Regulamentul (UE) nr. 765/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 iunie 2012, modificările introduse de regulamentul de modificare respectiv se aplică numai anchetelor deschise după intrarea în vigoare a regulamentul respectiv. Cu toate acestea, ancheta actuală a fost deschisă la 7 iulie 2005 (JO C 166, 7.7.2005, p. 14).
- ⁽¹⁶⁾ Cauza C-458/98 P Industrie des Poudres Sphériques/Consiliu, Rec., 2000, p. I-8147.
- ⁽¹⁷⁾ Punctul 42 din hotărârea pronunțată în cauza C-249/10 P și punctul 36 din hotărârea pronunțată în cauza C-247/10 P.
- ⁽¹⁸⁾ Aviz privind punerea în aplicare a hotărârii pronunțate în cauzele conexe C-659/13 și C-34/14 C & J Clark International Limited și Puma SE privind Regulamentul (CE) nr. 1472/2006 al Consiliului de instituire a unui drept antidumping definitiv și de percepere definitivă a dreptului provizoriu instituit asupra importurilor de anumite tipuri de încălțăminte cu fețe din piele originare din Republica Populară Chineză și din Vietnam (JO C 101, 17.3.2016, p. 13).
- ⁽¹⁹⁾ A se compara, de asemenea, celelalte cazuri în care aplicarea retroactivă este permisă la articolul 8 (încălcarea angajamentului) și la articolul 14 alineatul (5) (eludarea) din regulamentul de bază, care se referă, de asemenea, la situații în care mărfurile au fost puse în liberă circulație înainte ca taxele să fie instituite.
- ⁽²⁰⁾ Cauza 270/84 Licata/ESC, Rec., 1986, p. 2305, punctul 31; Cauza C-60/98 Butterfly Music/CEDEM Rec., 1999, p. I-3939, punctul 24; Cauza 68/69 Bundesknappschaft/Brock, Rec., 1970, p. 171, punctul 6; Cauza 1/73 Westzucker GmbH/Einfuhr und Vorratsstelle für Zucker [1973] 723, punctul 5; Cauza 143/73 SOPAD/FORMA a.o., Rec., 1973, p. 1433, punctul 8; Cauza 96/77 Bauche, Rec., 1978, p. 383, punctul 48; Cauza 125/77 Koninklijke-Scholten-Honig NV/Floofdproduktschaap voor Akkerbouwprodukten, Rec., 1978, p. 1991, punctul 37; Cauza 40/79 P/Comisia, Rec., 1981, p. 361, punctul 12; Cauza T-404/05 Grecia/Comisia, Rep., 2008, p. II-272, punctul 77; C-334/07 P Comisia/Freistaat Sachsen, Rep., 2008, p. I-9465, punctul 53;
- ⁽²¹⁾ Cauza T-176/01 Ferrière Nord/Comisia, Rec., 2004, p. 11-3931, punctul 139; C-334/07 P Comisia/Freistaat Sachsen, Rep., 2008, p. I-9465, punctul 53.
- ⁽²²⁾ Cauza C-169/95 Spania/Comisia, Rec., 1997, p. I-135, punctele 51-54; Cauzele conexe T-116/01 și T-118/01, P&O European Ferries (Vizcaya) SA/Comisia, Rec., 2003, p. II-2957, punctul 205.
- ⁽²³⁾ Cauza C-34/92 GruSa Fleisch/Hauptzollamt Hamburg-Jonas, Rec., 1993, p. I-4147, punctul 22. Aceeași formulare sau o formulare similară se poate găsi, de exemplu, în cauzele conexe 212-217/80 Meridionale Industria Salumi a. d., Rec., 1981, p. 2735, punctele 9 și 10; Cauza 21/81 Bout, Rec., 1982, p. 381, punctul 13; Cauza T-42/96 Eyckeler & Malt/Comisia, Rec., 1998, p. 11-401, punctele 53 și 55-56; Cauza T-180/01 Euroagri /Comisia, Rec., 2004, p. II-369, punctul 36.
- ⁽²⁴⁾ C-337/88 Società agricola fattoria alimentare (SAFA), Rec., 1990, p. I-1, punctul 13.
- ⁽²⁵⁾ Cauza 245/81 Edeka/Germania, Rec., 1982, p. 2746, punctul 27.
- ⁽²⁶⁾ Cauza T-299/05 Shanghai Excell M&E Enterprise și Shanghai Adeptech Precision/Consiliul, Rep., 2009, p. II-565, punctele 116-146.
- ⁽²⁷⁾ Cauza C-141/08 P, Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware Co. Ltd/Consiliul, 2009, p. I-9147, punctul 94 și următoarele.
- ⁽²⁸⁾ Cauza T-320/13 Delsolar/Comisia, 2014, p. II-0000, punctele 40-67.
- ⁽²⁹⁾ Regulamentul (UE) nr. 1168/2012 al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1225/2009 al Consiliului privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene (JO L 344, 14.12.2012, p. 1).

⁽³⁰⁾ JO L 201, 26.7.2001, p. 10, considerentul 6.

⁽³¹⁾ JO L 82, 20.3.2014, p. 27.

⁽³²⁾ Cauza C-138/09 Todaro, Rec., 2010, p. I-4561.

⁽³³⁾ Cauza T-167/94 Nölle/Consiliul și Comisia, 1995, p. II-2589, punctele 62 și 63.

⁽³⁴⁾ A se vedea, de exemplu, cauza T-221/05 Huvis/Consiliul, Rec., 2008, p. II-124 și cauza T-249/06 Interpipe Nikopolsky/Consiliul, Rec., 2009, p. II-303. Din motive de exhaustivitate, se impun următoarele explicații: în cauza T-107/08 ENRC/Consiliul, Tribunalul a concluzionat că nu au existat practici de dumping sau că, cel puțin, marja de dumping stabilită ar fi fost inferioară celei calculate în regulamentul în litigiu și, prin urmare, a anulat regulamentul în litigiu al Consiliului, în toate elementele sale (cauza T-107/08 ENRC/Consiliul, Rec., 2011, p. II-8051, punctele 67-70). Atunci când Comisia a aplicat metoda prevăzută de către Tribunal, s-a dovedit că nu exista dumping și nici prejudiciu. Prin urmare, Comisia nu a procedat la reluarea anchetei în mod oficial. În hotărârea Curții de Justiție în cauza C-351/04 Ikea (cauza C-351/04 Ikea, Rec., 2007, p. I-7723), Curtea de Justiție a declarat parțial nul regulamentul Consiliului, și anume în măsura în care taxa a fost calculată prin recurgerea la așa-numita tehnică de „reducere la zero”. Instituțiile au recalculat taxa fără să utilizeze reducerea la zero deja într-o etapă anterioară, în urma unei hotărâri pronunțate de Organul de apel al OMC, și au constatat că nu a avut loc niciun dumping și, prin urmare, au închis ancheta fără instituirea de măsuri (și anume stabilind efectiv la zero noua taxă) [Regulamentul (CE) nr. 160/2002 al Consiliului din 28 ianuarie 2002 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 2398/97 al Consiliului de instituire a unei taxe antidumping definitive la importurile de lenjerie de pat din bumbac originare din Egipt, India și Pakistan, și de încheiere a procedurii referitoare la importurile originare din Pakistan (JO L 26, 30.1.2002, p. 2)]. În cauza T-498/04 Zheijiang Xinan Chemical Group/Consiliul (cauza T-498/04 Zheijiang Xinan Chemical Group/Consiliul, Rec., 2009, p. I-1969), Consiliul a introdus un recurs. Prin urmare, anularea a intrat în vigoare doar la data la care Curtea de Justiție a pronunțat hotărârea privind recursul (cauza C-337/09 P Consiliul/Zheijiang Xinan Chemical Group, Rec., 2012, p. I-0000), și anume, la 19 iulie 2012. În această hotărâre, Tribunalul, susținut de Curtea de Justiție, a constatat că Comisia și Consiliul au fost obligate să acorde solicitantului tratamentul de societate care funcționează în condițiile unei economii de piață, solicitantul fiind singura societate chineză care a exportat produsul în cauză în cursul perioadei de anchetă. În cazul respectiv, spre deosebire de prezentul caz, Comisia și Consiliul au efectuat efectiv analiza cererii de acordare a tratamentului de societate care funcționează în condițiile unei economii de piață și au respins această cerere, calificând-o drept neîntemeiată. Instanțele Uniunii au susținut că, spre deosebire de opinia exprimată de Comisie și de Consiliu, cererea a fost, de fapt, întemeiată și, prin urmare, valoarea normală a trebuit să fie calculată pe baza datelor furnizate de *Zheijiang Xinan Chemical Group*. Comisia, în mod normal, ar fi reluat procedura, pentru a propune Consiliului să instituie o taxă pentru viitor. Cu toate acestea, în cazul de față, Comisia [Decizia 2009/383/CE a Comisiei din 14 mai 2009 de suspendare a taxei antidumping definitive instituite prin Regulamentul (CE) nr. 1683/2004 al Consiliului asupra importurilor de glifosat originare din Republica Populară Chineză, JO L 120, 15.5.2009, p. 20], și Consiliul [Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 126/2010 al Consiliului din 11 februarie 2010 de prelungire a suspendării taxei antidumping definitive instituite prin Regulamentul (CE) nr. 1683/2004 asupra importurilor de glifosat originare din Republica Populară Chineză, JO L 40, 13.2.2010, p. 1], au decis în 2009 și 2010 să suspende taxa antidumping pentru perioada de până la încetarea aplicabilității sale, la 30 septembrie 2010, având în vedere faptul că era puțin probabil ca prejudiciul să reapară ca urmare a nivelurilor ridicate de profit ale industriei din Uniune. Prin urmare, nu a fost nevoie să se reia procedura în vederea instituirii unei taxe pentru viitor. De asemenea, nu a fost cazul să se reia procedura în vederea unei reinstituiri retroactive: spre deosebire de cazul de față, nu s-a efectuat o eșantionare. Într-adevăr, *Zheijiang Xinan Chemical Group* era singurul producător-exportator care a efectuat vânzări către piața Uniunii în cursul perioadei de anchetă. Întrucât Comisia și Consiliul ar fi fost obligate să acorde societății *Zheijiang Xinan Chemical Group* tratamentul de societate care funcționează în condițiile unei economii de piață, instanțele Uniunii au anulat constatarea dumpingului. Cauza T-348/05 JSC Kirovo-Chepetsky/Consiliul (Cauza T-348/05 JSC Kirovo-Chepetsky/Consiliul, Rec., 2008, p. II-159) este un caz foarte special. Comisia deschisese o reexaminare intermediară parțială la cererea industriei din Uniune și extinsese cu această ocazie gama produselor în cauză, incluzând un produs diferit. Tribunalul a considerat că nu era posibil să se procedeze în acest mod, dar că era necesar să se lanseze o anchetă separată privind produsul care a fost adăugat. Pe baza principiului general de *res iudicata* prevăzut în dreptul Uniunii, nu a fost posibil ca instituțiile să reia procedura de reexaminare intermediară parțială în urma anulării.

⁽³⁵⁾ A se vedea, de exemplu, Regulamentul (CE) nr. 412/2009 al Consiliului din 18 mai 2009 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 428/2005 de instituire a unei taxe antidumping definitive la importurile de fibre discontinue de poliester originare din Republica Populară Chineză și din Arabia Saudită, de modificare a Regulamentului (CE) nr. 2852/2000 de instituire a unei taxe antidumping definitive la importurile de fibre discontinue de poliester originare din Republica Coreea și de încheiere a procedurii antidumping privind astfel de importuri originare din Taiwan (JO L 125, 25.1.2009, p. 1) (conformitatea cu *Huvis*); Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 540/2012 al Consiliului din 21 iunie 2012 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 954/2006 de instituire a unei taxe antidumping definitive la importurile anumitor tuburi și țevi obținute fără sudură, din fier sau din oțel, originare din Croația, România, Rusia și Ucraina (JO L 165, 26.6.2012, p. 1) (conformitatea cu *Interpipe Nikopolsky*).

- ⁽³⁶⁾ A se vedea, de exemplu, cauza C-338/10 Gruenwald Logistik Services, Rec., 2012, p. I-0000 și reinstituirea taxelor prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 158/2013 al Consiliului de reinstituire a unei taxe antidumping definitive la importurile de anumite citrice preparate sau conservate (mandarine etc.) originare din Republica Populară Chineză (JO L 49, 22.2.2013, p. 29). A se vedea, de asemenea, exemplele următoare: în cauza T-158/10 Dow/Consiliul, Tribunalul a constatat că nu există nicio probabilitate de continuare a dumpingului (cauza T-158/10 Dow/Consiliul, Rec., 2012, p. II-0000, punctele 47 și 59). În cauza T-107/04 Aluminium Silicon Mill Products/Consiliul, Tribunalul a constatat că nu există nicio legătură de cauzalitate între dumping și prejudiciu (cauza T-107/04 Aluminium Silicon Mill Products/Consiliul, Rec., 2007, p. II-672, punctul 116). Pe baza principiului general de res iudicata prevăzut în dreptul Uniunii, Comisia și Consiliul au obligația de a respecta constatările instanțelor Uniunii, în cazul în care acestea pot, pe baza faptelor prezentate, să ajungă la o concluzie definitivă cu privire la dumping, prejudiciu, legătura de cauzalitate și interesul Uniunii. Comisia și Consiliul nu pot, prin urmare, să se abată de la constatările instanței Uniunii. Într-o astfel de situație, ancheta este încheiată în temeiul hotărârii pronunțate de instanțele Uniunii, care au ajuns la concluzia definitivă că plângerea depusă de industria din Uniune nu este fondată în drept. În urma acestor două hotărâri, nu exista, așadar, niciun motiv pentru ca Comisia și Consiliul să reia o anchetă, acesta fiind motivul pentru care nu au fost luate măsuri suplimentare în urma pronunțării acestor hotărâri.
- ⁽³⁷⁾ Cauza 199/82 San Giorgio, Rec., 1983, p. 3595, punctul 13.
- ⁽³⁸⁾ Regulamentul (CE) nr. 553/2006 al Comisiei de instituire a unei taxe antidumping provizorii pentru importurile de anumite tipuri de încălțăminte cu fețe din piele originare din Republica Populară Chineză și din Vietnam (JO L 98, 6.4.2006, p. 3).
- ⁽³⁹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1472/2006 al Consiliului din 5 octombrie 2006 de instituire a unei taxe antidumping definitive și de percepere definitivă a taxei provizorii instituite asupra importurilor de anumite tipuri de încălțăminte cu fețe din piele originare din Republica Populară Chineză și din Vietnam (JO L 275, 6.10.2006, p. 1).
- ⁽⁴⁰⁾ JO L 41, 18.2.2016, p. 3.
- ⁽⁴¹⁾ În temeiul Regulamentului (CE) nr. 1549/2006 al Comisiei din 17 octombrie 2006 de modificare a anexei I la Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 al Consiliului privind Nomenclatura tarifară și statistică și Tariful vamal comun (JO L 301, 31.10.2006, p. 1), codul NC este înlocuit de la 1 ianuarie 2007 de codurile NC ex 6403 51 05, ex 6403 59 05, ex 6403 91 05 și ex 6403 99 05.
- ⁽⁴²⁾ Astfel cum sunt definite în Regulamentul (CE) nr. 1719/2005 al Comisiei din 27 octombrie 2005 de modificare a anexei I la Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 al Consiliului privind Nomenclatura tarifară și statistică și Tariful vamal comun (JO L 286, 28.10.2005, p. 1). Sfera produsului se determină prin combinarea denumirii produsului prevăzută la articolul 1 alineatul (1) cu denumirea produselor de la codurile NC respective, luate împreună.
- ⁽⁴³⁾ JO L 286, 28.10.2005, p. 1.
- ⁽⁴⁴⁾ Rezistența la impact se măsoară în conformitate cu standardele europene EN345 sau EN346.
- ⁽⁴⁵⁾ În temeiul Regulamentului (CE) nr. 1549/2006 al Comisiei din 17 octombrie 2006 de modificare a anexei I la Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 al Consiliului privind Nomenclatura tarifară și statistică și Tariful Vamal Comun (JO L 301, 31.10.2006, p. 1), codul NC este înlocuit de la 1 ianuarie 2007 de codurile NC ex 6403 51 05, ex 6403 59 05, ex 6403 91 05 și ex 6403 99 05.
-

ANEXA I

Codurile TARIC pentru încălțăminte cu fețe din piele naturală sau piele reconstituită, astfel cum este definită la articolul 1

(a) De la 7 octombrie 2006:

6403 30 00 39, 6403 30 00 89, 6403 51 11 90, 6403 51 15 90, 6403 51 19 90, 6403 51 91 90,
6403 51 95 90, 6403 51 99 90, 6403 59 11 90, 6403 59 31 90, 6403 59 35 90, 6403 59 39 90,
6403 59 91 90, 6403 59 95 90, 6403 59 99 90, 6403 91 11 99, 6403 91 13 99, 6403 91 16 99,
6403 91 18 99, 6403 91 91 99, 6403 91 93 99, 6403 91 96 99, 6403 91 98 99, 6403 99 11 90,
6403 99 31 90, 6403 99 33 90, 6403 99 36 90, 6403 99 38 90, 6403 99 91 99, 6403 99 93 29,
6403 99 93 99, 6403 99 96 29, 6403 99 96 99, 6403 99 98 29, 6403 99 98 99 și 6405 10 00 80

(b) De la 1 ianuarie 2007:

6403 51 05 19, 6403 51 05 99, 6403 51 11 90, 6403 51 15 90, 6403 51 19 90, 6403 51 91 90,
6403 51 95 90, 6403 51 99 90, 6403 59 05 19, 6403 59 05 99, 6403 59 11 90, 6403 59 31 90,
6403 59 35 90, 6403 59 39 90, 6403 59 91 90, 6403 59 95 90, 6403 59 99 90, 6403 91 05 19,
6403 91 05 99, 6403 91 11 99, 6403 91 13 99, 6403 91 16 99, 6403 91 18 99, 6403 91 91 99,
6403 91 93 99, 6403 91 96 99, 6403 91 98 99, 6403 99 05 19, 6403 99 05 99, 6403 99 11 90,
6403 99 31 90, 6403 99 33 90, 6403 99 36 90, 6403 99 38 90, 6403 99 91 99, 6403 99 93 29,
6403 99 93 99, 6403 99 96 29, 6403 99 96 99, 6403 99 98 29, 6403 99 98 99 și 6405 10 00 80

(c) De la 7 septembrie 2007:

6403 51 05 15, 6403 51 05 18, 6403 51 05 95, 6403 51 05 98, 6403 51 11 91, 6403 51 11 99,
6403 51 15 91, 6403 51 15 99, 6403 51 19 91, 6403 51 19 99, 6403 51 91 91, 6403 51 91 99,
6403 51 95 91, 6403 51 95 99, 6403 51 99 91, 6403 51 99 99, 6403 59 05 15, 6403 59 05 18,
6403 59 05 95, 6403 59 05 98, 6403 59 11 91, 6403 59 11 99, 6403 59 31 91, 6403 59 31 99,
6403 59 35 91, 6403 59 35 99, 6403 59 39 91, 6403 59 39 99, 6403 59 91 91, 6403 59 91 99,
6403 59 95 91, 6403 59 95 99, 6403 59 99 91, 6403 59 99 99, 6403 91 05 15, 6403 91 05 18,
6403 91 05 95, 6403 91 05 98, 6403 91 11 95, 6403 91 11 98, 6403 91 13 95, 6403 91 13 98,
6403 91 16 95, 6403 91 16 98, 6403 91 18 95, 6403 91 18 98, 6403 91 91 95, 6403 91 91 98,
6403 91 93 95, 6403 91 93 98, 6403 91 96 95, 6403 91 96 98, 6403 91 98 95, 6403 91 98 98,
6403 99 05 15, 6403 99 05 18, 6403 99 05 95, 6403 99 05 98, 6403 99 11 91, 6403 99 11 99,
6403 99 31 91, 6403 99 31 99, 6403 99 33 91, 6403 99 33 99, 6403 99 36 91, 6403 99 36 99,
6403 99 38 91, 6403 99 38 99, 6403 99 91 95, 6403 99 91 98, 6403 99 93 25, 6403 99 93 28,
6403 99 93 95, 6403 99 93 98, 6403 99 96 25, 6403 99 96 28, 6403 99 96 95, 6403 99 96 98,
6403 99 98 25, 6403 99 98 28, 6403 99 98 95, 6403 99 98 98, 6405 10 00 81 și 6405 10 00 89

ANEXA II

Lista producătorilor-exportatori

Numele producătorului-exportator	Codul adițional TARIC
Buckingham Shoe Mfg Co., Ltd.	A999
Buildyet Shoes Mfg.	A999
DongGuan Elegant Top Shoes Co. Ltd	A999
Dongguan Stella Footwear Co Ltd	A999
Dongguan Taiway Sports Goods Limited	A999
Foshan City Nanhai Qun Rui Footwear Co.	A999
Jianle Footwear Industrial	A999
Sihui Kingo Rubber Shoes Factory	A999
Synfort Shoes Co. Ltd.	A999
Taicang Kotoni Shoes Co. Ltd.	A999
Wei Hao Shoe Co. Ltd.	A999
Wei Hua Shoe Co. Ltd.	A999
Win Profile Industries Ltd	A999

REGULAMENTUL (UE) 2016/1396 AL COMISIEI**din 18 august 2016****de modificare a anumitor anexe la Regulamentul (CE) nr. 999/2001 al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a unor reglementări pentru prevenirea, controlul și eradicarea anumitor forme transmisibile de encefalopatie spongiformă****(Text cu relevanță pentru SEE)**

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 999/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 mai 2001 de stabilire a unor reglementări pentru prevenirea, controlul și eradicarea anumitor forme transmisibile de encefalopatie spongiformă ⁽¹⁾, în special articolul 23 primul paragraf,

întrucât:

- (1) Regulamentul (CE) nr. 999/2001 stabilește norme pentru prevenirea, controlul și eradicarea encefalopatiilor spongiforme transmisibile (EST) la bovine, ovine și caprine. Acesta se aplică producției și introducerii pe piață a animalelor vii și a produselor de origine animală și, în anumite cazuri specifice, exportului acestora.
- (2) Anexa II la Regulamentul (CE) nr. 999/2001 stabilește criteriile pe baza cărora se stabilește statutul privind ESB al țărilor sau al regiunilor în conformitate cu articolul 5 alineatul (2) din regulamentul respectiv. Criteriile respective se bazează pe condițiile prevăzute în capitolul privind encefalopatia spongiformă bovină (ESB) din Codul sanitar pentru animale terestre al Organizației Mondiale pentru Sănătatea Animalelor (OIE).
- (3) În mai 2015, Adunarea mondială a delegaților OIE a modificat capitolul privind ESB din Codul sanitar pentru animale terestre al OIE prin adăugarea la articolul 11.4.1 a următorului text: „În scopul recunoașterii oficiale a statutului privind riscul de ESB, ESB exclude” ESB atipică „ca formă a bolii care se consideră că apare spontan la nivelul tuturor populațiilor de bovine cu o frecvență foarte scăzută” ⁽²⁾. Prin urmare, ESB atipică ar trebui să fie exclusă din definiția referitoare la „ESB” în sensul anexei II la Regulamentul (CE) nr. 999/2001.
- (4) Anexele III, V și VII la Regulamentul (CE) nr. 999/2001 conțin mai multe trimiteri la Directiva 64/433/CEE a Consiliului ⁽³⁾, la Regulamentul (CE) nr. 1774/2002 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁴⁾ și la Regulamentul (CE) nr. 1974/2006 al Comisiei ⁽⁵⁾. Întrucât aceste trei acte au fost abrogate, trimiterile din anexele la Regulamentul (CE) nr. 999/2001 ar trebui să fie actualizate.
- (5) Cerințele specifice stabilite în anexa V la Regulamentul (CE) nr. 999/2001, cu privire la eliminarea materialelor cu riscuri specificate provenind de la bovine originare din state membre cu un risc de ESB neglijabil, au fost modificate prin Regulamentul (UE) 2015/1162 al Comisiei ⁽⁶⁾. Ca urmare a acestei modificări, anumite dispoziții referitoare la eliminarea materialelor cu riscuri specificate stabilite în anexa V și în anexa IX la Regulamentul (CE) nr. 999/2001 ar trebui, de asemenea, modificate, astfel cum se specifică mai jos.
- (6) În primul rând, în conformitate cu modificările aduse prin Regulamentul (UE) 2015/1162 cerințelor specifice referitoare la statele membre cu un risc de ESB neglijabil prevăzute în anexa V la Regulamentul (CE) nr. 999/2001, tonsilele nu mai sunt definite ca materiale cu riscuri specificate în cazul bovinelor originare din statele membre cu un risc neglijabil de ESB. Prin urmare, secțiunea transversală către procesul lingual al osului

⁽¹⁾ JO L 147, 31.5.2001, p. 1.

⁽²⁾ http://www.oie.int/index.php?id=169&L=0&htmfile=chapitre_bse.htm

⁽³⁾ Directiva 64/433/CEE a Consiliului din 26 iunie 1964 privind condițiile de sănătate pentru producerea și comercializarea cărnii proaspete (JO L 121, 29.7.1964, p. 2012).

⁽⁴⁾ Regulamentul (CE) nr. 1774/2002 al Parlamentului European și al Consiliului din 3 octombrie 2002 de stabilire a normelor sanitare privind subprodusele de origine animală care nu sunt destinate consumului uman (JO L 273, 10.10.2002, p. 1).

⁽⁵⁾ Regulamentul (CE) nr. 1974/2006 al Comisiei din 15 decembrie 2006 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1698/2005 al Consiliului privind sprijinul pentru dezvoltarea rurală acordat din Fondul European Agricol pentru Dezvoltare Rurală (FEADR) (JO L 368, 23.12.2006, p. 15).

⁽⁶⁾ Regulamentul (UE) 2015/1162 al Comisiei din 15 iulie 2015 de modificare a anexei V la Regulamentul (CE) nr. 999/2001 al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a unor reglementări pentru prevenirea, controlul și eradicarea anumitor forme transmisibile de encefalopatie spongiformă (JO L 188, 16.7.2015, p. 3).

bazihoid a limbii bovinelor, cerută în conformitate cu punctul 7 din anexa V la Regulamentul (CE) nr. 999/2001, ar trebui să se aplice numai la bovinele originare din statele membre cu un risc controlat sau nedeterminat de ESB. Prin urmare, punctul 7 din anexa V ar trebui modificat în consecință.

- (7) În al doilea rând, în conformitate cu modificările aduse anexei V la Regulamentul (CE) nr. 999/2001 prin Regulamentul (UE) 2015/1162, coloana vertebrală este definită ca material cu riscuri specificate numai în cazul unui număr mic de bovine din Uniune. Ținând cont de evoluția situației epidemiologice din Uniune și de necesitatea de a reduce sarcina administrativă asupra operatorilor, cerința stabilită la punctul 11.3 litera (a) din anexa V la Regulamentul (CE) nr. 999/2001, cu privire la furnizarea pe eticheta carcaselor a informațiilor referitoare la îndepărtarea coloanei vertebrale, ar trebui modificată după cum urmează: deși până în prezent trebuie să se indice o dungă albastră pe eticheta carcaselor sau a bucăților de carcace pentru vânzare angro ale bovinelor care conțin coloana vertebrală în cazul în care îndepărtarea coloanei vertebrale nu este necesară, după o perioadă de tranziție ar trebui să se indice o dungă roșie pe eticheta carcaselor sau a bucăților de carcace pentru vânzare angro ale bovinelor care conțin coloana vertebrală în cazul în care îndepărtarea coloanei vertebrale este necesară.
- (8) Aceeași modificare, și anume trecerea de la cerința de a indica o dungă albastră în cazul în care îndepărtarea coloanei vertebrale nu este necesară la cerința de a indica o dungă roșie în cazul în care îndepărtarea coloanei vertebrale este necesară, ar trebui să se aplice în cazul produselor provenite de la bovine importate în Uniune. Prin urmare, punctul 3 din secțiunea C și punctul 3 din secțiunea D din capitolul C al anexei IX la Regulamentul (CE) nr. 999/2001 ar trebui modificate în consecință.
- (9) În scopul de a oferi operatorilor economici și autorităților competente atât din interiorul, cât și din afara Uniunii timpul necesar pentru a se adapta la noul regim care necesită aplicarea unei dungii roșii în cazul în care îndepărtarea coloanei vertebrale este necesară, această dispoziție ar trebui să intre în vigoare după o perioadă de tranziție care se va încheia la 30 iunie 2017.
- (10) Articolul 8 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 999/2001 interzice, în statele membre sau în regiunile statelor membre care prezintă un risc controlat sau nedeterminat de ESB, lacerarea țesuturilor nervoase centrale, după asomare, cu ajutorul unui instrument alungit în formă de tijă introdus în cavitatea craniană sau prin injectarea de gaz în cavitatea craniană, aplicată bovinelor, ovinelor sau caprinelor a căror carne este destinată consumului uman sau animal. Punctul 6 din anexa V la Regulamentul (CE) nr. 999/2001 extinde această interdicție la statele membre cu un risc de ESB neglijabil, până când toate statele membre sunt clasificate drept țări cu risc neglijabil de ESB. Întrucât ESB atipică este considerată o boală care apare spontan cu o prevalență redusă și în țările cu un risc de ESB neglijabil, această interdicție ar trebui să rămână în vigoare și după ce toate statele membre au fost clasificate drept țări cu un risc de ESB neglijabil. Punctul 6 din anexa V la Regulamentul (CE) nr. 999/2001 ar trebui modificat pentru a elimina această limită de timp.
- (11) Punctul 2 din secțiunea A a capitolului A din anexa VIII la Regulamentul (CE) nr. 999/2001 stabilește normele care reglementează aprobarea statutului de risc neglijabil de scrapie clasică pentru statele membre sau zonele unui stat membru. La 25 iunie 2014 și 24 august 2014, Finlanda și, respectiv, Suedia au transmis Comisiei o cerere de recunoaștere a statutului de risc neglijabil de scrapie clasică.
- (12) La 13 ianuarie 2015, Comisia a solicitat asistență științifică și tehnică din partea Autorității Europene pentru Siguranța Alimentară (EFSA) pentru a evalua dacă Finlanda și Suedia, în cererile lor respective, demonstrează conformitatea cu punctul 2.1 litera (c) și cu punctul 2.2 din secțiunea A a capitolului A din anexa VIII la Regulamentul (CE) nr. 999/2001.
- (13) La 19 noiembrie 2015, EFSA a publicat două rapoarte științifice ca răspuns la cererea Comisiei ⁽¹⁾ (denumite în continuare „rapoartele EFSA”). Rapoartele EFSA concluzionează că, pe baza sensibilității testelor din evaluările anterioare ale testelor de diagnostic prin screening realizate de către EFSA și Institutul pentru Materiale de Referință și Măsurători (IRMM) al Centrului Comun de Cercetare, Suedia a demonstrat conformitatea cu punctul 2.1 litera (c) din secțiunea A a capitolului A din anexa VIII la Regulamentul (CE) nr. 999/2001 pentru fiecare dintre ultimii șapte ani, iar Finlanda a demonstrat conformitatea cu cerințele respective pentru fiecare dintre ultimii șapte ani, cu excepția anului 2010, an în care nivelul de încredere al depistării scrapiei clasice la o rată a prevalenței de peste 0,1 % a fost de 94,73 %. Deoarece diferența dintre un nivel de încredere de 94,73 % și un nivel de încredere de 95 % este neglijabilă în ceea ce privește riscul de nedepistare a unui caz de scrapie

⁽¹⁾ *Evaluation of the application of Sweden to be recognised as having a negligible risk of classical scrapie* (Evaluarea cererii Suediei de recunoaștere a statutului de risc neglijabil de scrapie clasică) [EFSA Journal 2015;13(11):4292] și *Evaluation of the application of Finland to be recognised as having a negligible risk of classical scrapie* (Evaluarea cererii Finlandei de recunoaștere a statutului de risc neglijabil de scrapie clasică) [EFSA Journal 2015;13(11):4293].

clasică și deoarece criteriul de la punctul 2.1 litera (c) din secțiunea A a capitolului A din anexa VIII la Regulamentul (CE) nr. 999/2001 a fost îndeplinit în toți ceilalți 6 ani, acest criteriu poate fi considerat ca fiind îndeplinit în ultimii 7 ani.

- (14) De asemenea, rapoartele EFSA concluzionează că, pe baza sensibilității testelor din evaluările anterioare ale testelor de diagnostic prin screening realizate de către EFSA și IRMM, intențiile Suediei și Finlandei privind supravegherea scrapiei clasice în viitor ar respecta punctul 2.2 din secțiunea A a capitolului A din anexa VIII la Regulamentul (CE) nr. 999/2001.
- (15) Ținând cont de rapoartele EFSA și de rezultatul favorabil al evaluării de către Comisie a cererilor cu privire la celelalte criterii prevăzute la punctul 2.1 din secțiunea A a capitolului A din anexa VIII la Regulamentul (CE) nr. 999/2001, Finlanda și Suedia ar trebui să fie enumerate ca state membre cu un risc neglijabil de scrapie clasică.
- (16) Punctul 3.2 din secțiunea A a capitolului A din anexa VIII la Regulamentul (CE) nr. 999/2001 enumeră statele membre ale căror programe naționale de control al scrapiei clasice au fost aprobate. Întrucât Finlanda și Suedia ar trebui să fie enumerate la punctul 2.3 din secțiunea menționată ca state membre cu un risc neglijabil de scrapie clasică, ele ar trebui eliminate din lista statelor membre ale căror programe naționale de control al scrapiei clasice au fost aprobate de la punctul 3.2 din secțiunea respectivă, întrucât acest statut oferă garanții superioare celor oferite de un program național de control aprobat.
- (17) Punctele 1.2 și 1.3 din secțiunea A a capitolului A din anexa VIII la Regulamentul (CE) nr. 999/2001 stabilesc condițiile care trebuie îndeplinite pentru ca o exploatație să fie recunoscută ca prezentând un risc neglijabil sau un risc controlat de scrapie clasică. Punctul 4 din secțiunea respectivă stabilește condițiile referitoare la scrapie ce trebuie îndeplinite pentru schimburile comerciale din interiorul Uniunii cu ovine și caprine și cu material seminal și embrioni ai acestora.
- (18) În plus, articolul 3 alineatul (1) litera (i) din Regulamentul (CE) nr. 999/2001 definește exploatația ca orice loc în care animalele prevăzute în regulamentul menționat sunt ținute, păstrate, crescute, manipulate sau arătate publicului. Prin urmare, centrele de colectare a materialului seminal, precum și grădinile zoologice trebuie să fie considerate exploatații și să facă obiectul condițiilor prevăzute în secțiunea A a capitolului A din anexa VIII la Regulamentul (CE) nr. 999/2001.
- (19) Având în vedere că riscul transmiterii scrapiei de către masculii de ovine și caprine ținuți în centre de colectare a materialului seminal aprobate și supravegheate în conformitate cu condițiile prevăzute în anexa D la Directiva 92/65/CEE a Consiliului ⁽¹⁾ este limitat, este necesar să se stabilească condiții specifice pentru centrele de colectare a materialului seminal în secțiunea A a capitolului A din anexa VIII la Regulamentul (CE) nr. 999/2001.
- (20) Aceste condiții specifice ar trebui să prevadă că o exploatație cu un risc neglijabil, respectiv controlat, de scrapie clasică poate introduce ovine și caprine dintr-un centru de colectare a materialului seminal, dacă: (i) centrul de colectare a materialului seminal este aprobat și supravegheat în conformitate cu anexa D la Directiva 92/65/CEE; (ii) centrul de colectare a materialului seminal nu a avut niciun caz de scrapie clasică în ultimii șapte ani, respectiv trei ani; (iii) doar următoarele ovine și caprine au fost introduse în centrul de colectare a materialului seminal în ultimii șapte, respectiv trei ani: ovine și caprine din exploatații în care ovinele și caprinele sunt marcate în mod permanent și se păstrează evidențe, în care se păstrează evidențe ale circulației ovinelor și caprinelor către și dinspre exploatație, în care nu s-a depistat niciun caz de scrapie clasică în ultimii șapte, respectiv trei ani și care au fost supuse unor controale periodice de către un medic veterinar oficial sau un medic veterinar autorizat de autoritatea competentă; (iv) centrul de colectare a materialului seminal dispune de măsuri de biosecuritate în vigoare pentru a se asigura că ovinele și caprinele care provin din exploatații cu statut diferit privind scrapia nu ajung în contact în centrul de colectare a materialului seminal. Prin urmare, punctul 1.2 litera (c) și punctul 1.3 litera (c) din secțiunea A a capitolului A din anexa VIII la Regulamentul (CE) nr. 999/2001 ar trebui modificate în consecință.
- (21) În plus, condițiile referitoare la scrapie aplicabile schimburilor comerciale cu material seminal și embrioni în interiorul Uniunii, prevăzute la punctul 4.2 din secțiunea A a capitolului A din anexa VIII la Regulamentul (CE) nr. 999/2001, ar trebui să fie modificate pentru a ține seama de condițiile specifice aplicabile centrelor de colectare a materialului seminal menționate în considerentul de mai sus. În plus, trimerterile la aceste condiții specifice ar trebui, de asemenea, să fie introduse în condițiile privind importul de material seminal și embrioni de ovine și caprine prevăzute în capitolul H din anexa IX la Regulamentul (CE) nr. 999/2001.

⁽¹⁾ Directiva 92/65/CEE a Consiliului din 13 iulie 1992 de definire a cerințelor de sănătate animală care reglementează schimburile și importurile în Comunitate de animale, material seminal, ovule și embrioni care nu se supun, în ceea ce privește cerințele de sănătate animală, reglementărilor comunitare speciale prevăzute la punctul I din anexa A la Directiva 90/425/CEE (JO L 268, 14.9.1992, p. 54).

- (22) Condițiile aplicabile schimburilor comerciale cu ovine și caprine în interiorul Uniunii, prevăzute la punctul 4.1 din secțiunea A a capitolului A din anexa VIII la Regulamentul (CE) nr. 999/2001, vizează prevenirea răspândirii scrapiei clasice la animalele de fermă ținute în exploatații. Întrucât circulația ovinelor și a caprinelor exclusiv între grădini zoologice nu are niciun impact asupra statutului privind scrapia la ovinele și la caprinele de fermă din Uniune, aceste condiții specifice nu ar trebui să se aplice ovinelor și caprinelor care sunt exclusiv ținute în și mutate între grădini zoologice care fac obiectul definiției privind organismele, institutelor sau centrele aprobate, prevăzută la articolul 2 alineatul (1) litera (c) din Directiva 92/65/CEE. Prin urmare, aceste animale ar trebui să fie exceptate de la condițiile prevăzute la punctul 4.1 din secțiunea A a capitolului A din anexa VIII la Regulamentul (CE) nr. 999/2001.
- (23) Cerințele referitoare la scrapie aplicabile schimburilor comerciale cu ovine și caprine vii în interiorul Uniunii, prevăzute la punctul 4.1 din secțiunea A a capitolului A din anexa VIII la Regulamentul (CE) nr. 999/2001, sunt dificil de respectat în cazul schimburilor comerciale cu anumite rase rare în interiorul Uniunii. Pentru evitarea consangvinizării și pentru conservarea diversității genetice a populațiilor de rase rare, este necesar un schimb regulat de astfel de animale între statele membre. Prin urmare, ar trebui să fie stabilite condiții specifice pentru schimburile comerciale din interiorul Uniunii cu ovine și caprine din rase rare. Respectivetele condiții ar trebui să permită schimburile comerciale în interiorul Uniunii cu ovine sau caprine din rase rare care nu respectă cerințele de la punctul 4.1 din secțiunea A a capitolului A din anexa VIII la Regulamentul (CE) nr. 999/2001.
- (24) Termenul „rasă rară” nu este definit în mod specific în legislația Uniunii. Cu toate acestea, la articolul 7 alineatele (2) și (3) din Regulamentul delegat (UE) nr. 807/2014 al Comisiei ⁽¹⁾ sunt stabilite condițiile în care pot fi asumate angajamente în temeiul măsurii de agromediu și climă pentru creșterea raselor locale de animale aflate în pericol de abandon. Aceste condiții prevăd, în special, că un organism tehnic competent și recunoscut în mod corespunzător înregistrează și actualizează registrul genealogic sau registrul zootehnic al rasei. În conformitate cu Directiva 89/361/CEE a Consiliului ⁽²⁾, un astfel de organism tehnic este o organizație sau o asociație a crescătorilor aprobată oficial de statul membru în care este stabilită respectiva organizație sau asociație a crescătorilor, sau o agenție oficială a statului membru în cauză.
- (25) Prin urmare, în sensul Regulamentului (CE) nr. 999/2001, rasele locale de animale aflate în pericol de abandon ar trebui să fie definite ca acele rase de ovine și caprine care îndeplinesc condițiile prevăzute la articolul 7 alineatele (2) și (3) din Regulamentul delegat (UE) nr. 807/2014 și care fac obiectul unui program de conservare a rasei pus în aplicare de o organizație sau o asociație a crescătorilor autorizată sau recunoscută în conformitate cu Directiva 89/361/CEE sau de o agenție oficială a statului membru în cauză.
- (26) Secțiunea B din capitolul C al anexei IX la Regulamentul (CE) nr. 999/2001 ar trebui modificată pentru a permite importul în Uniune de produse provenite de la bovine, ovine sau caprine originare din țări terțe cu un risc de ESB neglijabil, chiar și atunci când aceste produse sunt derivate din materii prime care provin, parțial sau în totalitate, din țări cu risc de ESB controlat sau nedeterminat, dacă materialele cu riscuri specificate au fost îndepărtate din aceste materii prime care provin din țări cu risc de ESB controlat sau nedeterminat.
- (27) Prin urmare, anexele II, III, V, VII, VIII și IX la Regulamentul (CE) nr. 999/2001 ar trebui modificate în consecință.
- (28) Măsurile prevăzute în prezentul regulament sunt conforme cu avizul Comitetului permanent pentru plante, animale, produse alimentare și hrană pentru animale,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Anexele II, III, V, VII, VIII și IX la Regulamentul (CE) nr. 999/2001 se modifică în conformitate cu anexa la prezentul regulament.

⁽¹⁾ Regulamentul delegat (UE) nr. 807/2014 al Comisiei din 11 martie 2014 de completare a Regulamentului (UE) nr. 1305/2013 al Parlamentului European și al Consiliului privind sprijinul pentru dezvoltare rurală acordat din Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR) și de introducere a unor dispoziții tranzitorii (JO L 227, 31.7.2014, p. 1).

⁽²⁾ Directiva 89/361/CEE a Consiliului din 30 mai 1989 privind animalele din speciile ovină și caprină reproducătoare de rasă pură (JO L 153, 6.6.1989, p. 30).

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Modificările aduse anexei IX la Regulamentul (CE) nr. 999/2001 de punctul 6 din anexa la prezentul regulament se aplică de la 1 iulie 2017.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 18 august 2016.

Pentru Comisie
Președintele
Jean-Claude JUNCKER

ANEXĂ

Anexele II, III, V, VII, VIII și IX la Regulamentul (CE) nr. 999/2001 se modifică după cum urmează:

1. În anexa II, primul paragraf din capitolul A se înlocuiește cu următorul text:

„Statutul privind ESB al statelor membre sau al țărilor terțe sau al regiunilor acestora (denumite în continuare «țări sau regiuni») este determinat pe baza criteriilor stabilite la literele (a)-(e). În scopul prezentei anexe, «ESB» exclude «ESB atipică» ca formă a bolii care se consideră că apare spontan la nivelul tuturor populațiilor de bovine cu o frecvență foarte scăzută.”

2. În anexa III, capitolul A se modifică după cum urmează:

(a) în partea I, punctul 6 se înlocuiește cu următorul text:

„6. **Măsuri care urmează testării**

6.1. Atunci când un animal sacrificat pentru consumul uman este selecționat pentru a fi supus unui test de depistare a ESB, marca de sănătate prevăzută la capitolul III din secțiunea I a anexei I la Regulamentul (CE) nr. 854/2004 nu se aplică pe carcasa animalului respectiv înainte de obținerea unui rezultat negativ la testul rapid.

6.2. Statele membre pot acorda o derogare de la punctul 6.1 atunci când în abator se aplică un sistem oficial care garantează că nicio parte a animalului examinat care poartă marca de sănătate nu poate părăsi abatorul până când nu se obține un rezultat negativ la testul rapid.

6.3. Toate părțile corpului unui animal supus unui test de depistare a ESB, inclusiv pielea, trebuie să rămână sub control oficial până în momentul obținerii unui rezultat negativ la testul rapid, cu excepția cazului în care părțile sunt eliminate în conformitate cu articolul 12 litera (a) sau (b) din Regulamentul (CE) nr. 1069/2009 sau cu excepția cazului în care grăsimile obținute sunt prelucrate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 142/2011 și utilizate în conformitate cu articolul 12 litera (e) din Regulamentul (CE) nr. 1069/2009 sau utilizate la fabricarea produselor derivate menționate la articolul 36 din regulamentul respectiv.

6.4. Toate părțile corpului unui animal, pentru care rezultatul testului rapid a fost pozitiv sau neconcludent, inclusiv pielea, trebuie eliminate în conformitate cu articolul 12 litera (a) sau (b) din Regulamentul (CE) nr. 1069/2009, cu excepția materialului care trebuie reținut pentru înregistrările prevăzute în capitolul B partea III din prezenta anexă și cu excepția grăsimilor obținute de la un astfel de corp, cu condiția ca aceste grăsimi să fie prelucrate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 142/2011 și utilizate în conformitate cu articolul 12 litera (e) din Regulamentul (CE) nr. 1069/2009 sau utilizate la fabricarea produselor derivate menționate la articolul 36 din regulamentul respectiv.

6.5. În cazul în care rezultatul testului rapid pentru un animal sacrificat pentru consumul uman este pozitiv sau neconcludent, trebuie distruse cel puțin carcasa precedentă și cele două carcasse imediat următoare carcasei pentru care rezultatul testului este pozitiv sau neconcludent pe respectiva linie de sacrificare în conformitate cu punctul 6.4

Prin derogare de la primul paragraf al prezentului punct, statele membre pot decide să distrugă carcasele mai sus menționate numai dacă rezultatul testului rapid este confirmat pozitiv sau neconcludent prin examinările de confirmare menționate în anexa X capitolul C punctul 3.1 litera (b).

6.6. Statele membre pot acorda derogări de la dispozițiile punctului 6.5 atunci când abatorul este prevăzut cu un sistem care previne contaminarea carcaselor între ele.”;

(b) în partea II, punctele 7.3 și 7.4 se înlocuiesc cu următorul text:

„7.3. Toate părțile corpului unui animal supus unui test, inclusiv pielea, trebuie să rămână sub control oficial până în momentul obținerii unui rezultat negativ la testul rapid, cu excepția cazului în care părțile sunt eliminate în conformitate cu articolul 12 litera (a) sau (b) din Regulamentul (CE) nr. 1069/2009 sau cu excepția cazului în care grăsimile obținute sunt prelucrate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 142/2011 și utilizate în conformitate cu articolul 12 litera (e) din Regulamentul (CE) nr. 1069/2009 sau utilizate la fabricarea produselor derivate menționate la articolul 36 din regulamentul respectiv.

- 7.4. Toate părțile corpului unui animal, pentru care rezultatul testului rapid a fost pozitiv, inclusiv pielea, trebuie eliminate direct în conformitate cu articolul 12 litera (a) sau (b) din Regulamentul (CE) nr. 1069/2009, cu excepția materialului care trebuie reținut pentru înregistrările prevăzute în capitolul B partea III din prezenta anexă și cu excepția grăsimilor topite obținute de la un astfel de corp, cu condiția ca aceste grăsimi topite să fie prelucrate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 142/2011 și utilizate în conformitate cu articolul 12 litera (e) din Regulamentul (CE) nr. 1069/2009 sau utilizate la fabricarea produselor derivate menționate la articolul 36 din regulamentul respectiv.”

3. Anexa V se modifică după cum urmează:

(a) punctele 3 și 4 se înlocuiesc cu următorul text:

„3. **Marcare și eliminare**

Materialele cu riscuri specificate se vopsesc sau, după caz, se marchează într-un alt mod imediat după îndepărtare și se elimină în conformitate cu normele prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 1069/2009, în special articolul 12.

4. **Îndepărtarea materialelor cu riscuri specificate**

4.1. Materialele cu riscuri specificate se îndepărtează:

- (a) în abatoare sau, după caz, în alte locuri de sacrificare;
- (b) în unități de tranșare, în cazul coloanei vertebrale a bovinelor;
- (c) după caz, în unitățile sau instalațiile aprobate menționate la articolul 24 alineatul (1) litera (h) din Regulamentul (CE) nr. 1069/2009.

4.2. Prin derogare de la punctul 4.1, utilizarea unui test alternativ pentru eliminarea materialelor cu riscuri specificate, menționate la articolul 8 alineatul (2), poate fi autorizată în conformitate cu procedura menționată la articolul 24 alineatul (3) din prezentul regulament, cu condiția ca acest test alternativ să fie menționat în anexa X, în conformitate cu următoarele condiții:

- (a) testele alternative trebuie să fie efectuate în abatoare asupra tuturor animalelor eligibile pentru eliminarea materialului cu riscuri specificate;
- (b) niciun produs provenit de la bovine, ovine sau caprine destinat consumului uman sau alimentației animalelor nu poate părăsi abatorul înainte ca autoritatea competentă să primească și să accepte rezultatele testelor alternative pentru toate animalele sacrificate potențial contaminate, dacă ESB a fost confirmată la unul din aceste animale;
- (c) atunci când se obține un rezultat pozitiv la un test alternativ, întregul material provenit de la bovine, ovine și caprine potențial contaminat în abator trebuie distrus în conformitate cu punctul 3, cu excepția cazului în care toate părțile corpului, inclusiv pielea animalului afectat, pot fi identificate și păstrate separat.

4.3. Prin derogare de la punctul 4.1, statele membre pot hotărî să permită:

- (a) îndepărtarea măduvei spinării de la ovine și caprine în secțiile de tranșare autorizate în mod specific în acest scop;
- (b) îndepărtarea coloanei vertebrale a bovinelor din carcase sau părți de carcase în măcelăriile autorizate, controlate și înregistrate în mod specific în acest scop;
- (c) recoltarea cărnii de pe capul bovinelor în secțiile de tranșare autorizate în mod specific în acest scop, în conformitate cu punctul 9.

4.4. Normele cu privire la îndepărtarea materialelor cu riscuri specificate prevăzute în prezentul capitol nu se aplică materialelor de categoria 1 utilizate în conformitate cu articolul 18 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 1069/2009 pentru hrănirea animalelor din grădinile zoologice și nici materialelor de categoria 1 utilizate în conformitate cu articolul 18 alineatul (2) litera (b) din respectivul regulament pentru hrănirea speciilor pe cale de dispariție sau a speciilor protejate de păsări necrofage și a altor specii care trăiesc în habitatul lor natural, în scopul promovării biodiversității.”;

(b) punctele 6 și 7 se înlocuiesc cu următorul text:

„6. Măsuri privind lacerarea țesuturilor

În plus față de interdicția prevăzută la articolul 8 alineatul (3) privind utilizarea, în statele membre sau în regiunile statelor membre care prezintă un risc controlat sau nedeterminat de ESB, a lacerării țesuturilor nervoase centrale, după asomare, cu ajutorul unui instrument alungit în formă de tijă introdus în cavitatea craniană sau prin injectarea de gaz în cavitatea craniană, aplicată bovinelor, ovinelor sau caprinelor a căror carne este destinată consumului uman sau animal, interdicția respectivă se aplică și statelor membre cu un risc neglijabil de ESB.

7. Recoltarea limbii de la bovine

Limba bovinelor de toate vârstele destinată consumului uman sau animal se recoltează în abatoare printr-o secțiune transversală către procesul lingual al osului bazihoid, cu excepția limbii bovinelor care provin din state membre cu un risc neglijabil de ESB.”;

(c) punctul 11 se înlocuiește cu următorul text:

„11. Controale

11.1. Statele membre efectuează frecvent controale oficiale, în scopul verificării aplicării corecte a prezentei anexe, și asigură adoptarea de măsuri destinate evitării contaminării, în special în abatoare, secțiile de tranșare sau în alte locuri unde sunt îndepărtate materialele cu riscuri specificate, precum măcelăriile sau unitățile menționate la punctul 4.1 litera (c).

11.2. Statele membre instituie, în special, un sistem care asigură și controlează faptul că materialele cu riscuri specificate sunt manipulate și eliminate în conformitate cu prezentul regulament și cu Regulamentul (CE) nr. 1069/2009.

11.3. Se instituie un sistem de control pentru îndepărtarea coloanei vertebrale, în conformitate cu punctul 1 litera (a). Sistemul de control respectiv include cel puțin următoarele măsuri:

(a) până la 30 iunie 2017, dacă îndepărtarea coloanei vertebrale nu este necesară, carcasa de bovine sau bucățile de carcasa de bovine pentru vânzare angro care conțin coloana vertebrală se identifică printr-o dungă albastră vizibilă în mod clar, aplicată pe eticheta menționată la articolul 13 din Regulamentul (CE) nr. 1760/2000;

de la 1 iulie 2017, dacă îndepărtarea coloanei vertebrale este necesară, carcasa de bovine sau bucățile de carcasa de bovine pentru vânzare angro care conțin coloana vertebrală se identifică printr-o dungă roșie vizibilă în mod clar, aplicată pe eticheta menționată la articolul 13 din Regulamentul (CE) nr. 1760/2000;

(b) după caz, informațiile specifice cu privire la numărul carcaselor de bovine sau al bucăților de carcasa de bovine pentru vânzare angro, pentru care este necesară îndepărtarea coloanei vertebrale, se adaugă în documentul comercial referitor la transporturile de carne. După caz, aceste informații specifice se adaugă la documentul sanitar-veterinar comun de intrare (DSVCI) prevăzut la articolul 2 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 136/2004 al Comisiei (*) în cazul importurilor;

(c) măcelăriile păstrează timp de cel puțin un an documentele comerciale menționate la litera (b).

(*) Regulamentul (CE) nr. 136/2004 al Comisiei din 22 ianuarie 2004 de stabilire a procedurilor controalelor sanitar-veterinare la punctele de control la frontieră ale Comunității la importul produselor provenind din țări terțe (JO L 21, 28.1.2004, p. 11).”

4. În anexa VII, punctele 4.2, 4.3 și 4.4 din capitolul B se înlocuiesc cu următorul text:

„4.2. Numai următoarele ovine pot fi introduse în exploatație:

(a) ovinele de sex masculin cu genotipul ARR/ARR;

(b) ovinele de sex feminin cu cel puțin o alelă ARR și care nu prezintă alela VRQ.

Cu toate acestea, prin derogare de la literalele (a) și (b), un stat membru poate permite ca ovinele menționate la literalele (c) și (d) să fie introduse în exploatație, dacă se respectă următoarele condiții:

(i) rasa crescută în exploatație este o rasă locală de animale în pericol de abandon în conformitate cu articolul 7 alineatele (2) și (3) din Regulamentul delegat (UE) nr. 807/2014 al Comisiei (*);

- (ii) rasa crescută în exploatație face obiectul unui program de conservare a rasei pus în aplicare de o organizație sau asociație a crescătorilor aprobată oficial în conformitate cu articolul 5 din Directiva 89/361/CEE al Consiliului (**), sau de o agenție oficială; și
 - (iii) frecvența alelei ARR în cadrul rasei crescute în exploatație este scăzută;
- (c) ovinele de sex masculin cu cel puțin o alelă ARR și care nu prezintă alela VRQ;
- (d) ovinele de sex feminin care nu prezintă alela VRQ.
- 4.3. În exploatație se pot utiliza numai berbecii de reproducție și materialul germinativ de ovine care se încadrează în următoarele categorii:
- (a) ovinele de sex masculin cu genotipul ARR/ARR;
 - (b) materialul seminal de la berbeci cu genotipul ARR/ARR;
 - (c) embrionii cu cel puțin o alelă ARR și care nu prezintă alela VRQ.

Cu toate acestea, prin derogare de la literele (a), (b) și (c), un stat membru poate permite ca berbecii de reproducție și materialul germinativ de ovine menționate la literele (d), (e) și (f) să fie utilizate în exploatație, dacă se respectă următoarele condiții:

- (i) rasa crescută în exploatație este o rasă locală de animale în pericol de abandon în conformitate cu articolul 7 alineatele (2) și (3) din Regulamentul delegat (UE) nr. 807/2014;
 - (ii) rasa crescută în exploatație face obiectul unui program de conservare a rasei pus în aplicare de o organizație sau asociație a crescătorilor aprobată oficial în conformitate cu articolul 5 din Directiva 89/361/CEE, sau de o agenție oficială; și
 - (iii) frecvența alelei ARR în cadrul rasei crescute în exploatație este scăzută;
- (d) ovinele de sex masculin cu cel puțin o alelă ARR și care nu prezintă alela VRQ;
- (e) materialul seminal de la ovine de sex masculin cu cel puțin o alelă ARR și care nu prezintă alela VRQ;
- (f) embrionii care nu prezintă alela VRQ.
- 4.4. Circulația animalelor din exploatație este permisă în scopul distrugerii acestora sau pentru a fi transportate direct în scopul sacrificării pentru consum uman sau trebuie să respecte următoarele condiții:
- (a) berbecii și oile cu genotipul ARR/ARR pot fi deplasate din exploatație pentru orice scopuri, inclusiv pentru reproducție, cu condiția să fie deplasate în alte exploatații care fac obiectul aplicării măsurilor în conformitate cu punctul 2.2.2 litera (c) sau 2.2.2 litera (d);
 - (b) dacă statul membru decide astfel, mieii și iezii pot fi deplasați într-o altă exploatație de pe teritoriul său numai în scopul îngrășării înainte de sacrificare, dacă se respectă următoarele condiții:
 - (i) exploatația de destinație nu conține alte ovine sau caprine decât cele care sunt îngrășate înainte de sacrificare;
 - (ii) la sfârșitul perioadei de îngrășare, mieii și iezii proveniți din exploatațiile care fac obiectul măsurilor de eradicare prevăzute la punctul 2.2.2 litera (c) subpunctul (iii) sau la punctul 2.2.2 litera (d) sunt transportați direct la un abator situat pe teritoriul aceluiași stat membru pentru a fi sacrificați înainte de a împlini vârsta de 12 luni.

(*) Regulamentul delegat (UE) nr. 807/2014 al Comisiei din 11 martie 2014 de completare a Regulamentului (UE) nr. 1305/2013 al Parlamentului European și al Consiliului privind sprijinul pentru dezvoltare rurală acordat din Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR) și de introducere a unor dispoziții tranzitorii (JO L 227, 31.7.2014, p. 1).

(**) Directiva 89/361/CEE a Consiliului din 30 mai 1989 privind animalele din speciile ovină și caprină reproducătoare de rasă pură (JO L 153, 6.6.1989, p. 30)."

5. În anexa VIII, secțiunea A din capitolul A se modifică după cum urmează:

(a) punctul 1 se înlocuiește cu următorul text:

„1. Exploatațiile care prezintă un risc neglijabil de scrapie clasică și un risc controlat de scrapie clasică:

- 1.1. În scopul comerțului în interiorul Uniunii, statele membre instituie și supraveghează, după caz, un sistem oficial pentru recunoașterea exploatațiilor cu un risc neglijabil de scrapie clasică și a celor cu un risc controlat de scrapie clasică. Pe baza acestui sistem oficial, după caz, statele membre instituie și mențin liste cu exploatații de ovine și caprine cu un risc neglijabil de scrapie clasică și cu exploatații cu un risc controlat de scrapie clasică.
- 1.2. O exploatație cu efective de ovine de nivel I al situației rezistenței la EST, astfel cum se prevede în anexa VII capitolul C partea a 4-a punctul 1 litera (a), și în care nu a fost confirmat niciun caz de scrapie clasică pentru o perioadă care acoperă cel puțin ultimii șapte ani poate fi recunoscută ca prezentând un risc neglijabil de scrapie clasică.

O exploatație cu efective de ovine, de caprine sau de ovine și caprine poate fi, de asemenea, recunoscută ca prezentând un risc neglijabil de scrapie clasică, dacă a respectat următoarele condiții pentru o perioadă care acoperă cel puțin ultimii șapte ani:

- (a) ovinele și caprinele sunt identificate în mod permanent și se păstrează evidențe pentru a permite trasabilitatea acestora până la exploatația în care s-au născut;
- (b) se păstrează evidențe ale circulației ovinelor și caprinelor către și dinspre exploatație;
- (c) în exploatație se introduc numai următoarele ovine și caprine:
 - (i) ovinele și caprinele din exploatații care prezintă un risc neglijabil de scrapie clasică;
 - (ii) ovinele și caprinele din exploatații care au îndeplinit condițiile prevăzute la literele (a)-(i) pentru o perioadă care acoperă cel puțin ultimii șapte ani sau pentru cel puțin aceeași perioadă ca și perioada în care exploatația unde acestea urmează să fie introduse a îndeplinit condițiile prevăzute la literele menționate;
 - (iii) ovinele cu genotipul proteinei prionice ARR/ARR;
 - (iv) ovinele și caprinele care îndeplinesc condițiile prevăzute la subpunctele (i) sau (ii), cu excepția perioadei în care au fost ținute într-un centru de colectare a materialului seminal, cu condiția ca centrul de colectare a materialului seminal să îndeplinească următoarele condiții:
 - centrul de colectare a materialului seminal este aprobat în conformitate cu capitolul I secțiunea I din anexa D la Directiva 92/65/CEE a Consiliului (*) și este supravegheat în conformitate cu capitolul I secțiunea II din anexa respectivă;
 - pentru o perioadă care acoperă ultimii șapte ani, în centrul de colectare a materialului seminal au fost introduse numai ovine sau caprine din exploatații care au îndeplinit în această perioadă condițiile prevăzute la literele (a), (b) și (e) și care au făcut obiectul unor controale periodice de către un medic veterinar oficial sau un medic veterinar autorizat de autoritatea competentă;
 - nu s-a confirmat niciun caz de scrapie clasică în centrul de colectare a materialului seminal în perioada care acoperă ultimii șapte ani;
 - în centrul de colectare a materialului seminal există măsuri de biosecuritate care asigură faptul că ovinele și caprinele ținute în centrul respectiv și care provin din exploatații care prezintă un risc neglijabil sau controlat de scrapie clasică nu intră în contact direct sau indirect cu ovine și caprine care provin din exploatații cu un statut inferior privind scrapia clasică;
- (d) exploatația este supusă unor controale periodice pentru verificarea conformității cu condițiile prevăzute la literele (a) – (i) de către un medic veterinar oficial sau un medic veterinar autorizat în acest scop de către autoritatea competentă, care urmează să fie efectuate cel puțin anual, începând cu 1 ianuarie 2014;

- (e) nu a fost confirmat niciun caz de scrapie clasică;
- (f) până la 31 decembrie 2013, toate ovinele și caprinele menționate în anexa III capitolul A partea a II-a punctul 3, cu vârsta de peste 18 luni, care au murit sau au fost ucise pentru alte motive decât în scopul sacrificării pentru consum uman, se testează într-un laborator pentru depistarea scrapiei clasice în conformitate cu metodele și protocoalele de laborator stabilite în anexa X capitolul C punctul 3.2.

De la 1 ianuarie 2014, toate ovinele și caprinele cu vârsta de peste 18 luni care au murit sau au fost ucise pentru alte motive decât în scopul sacrificării pentru consum uman se testează într-un laborator pentru depistarea scrapiei clasice în conformitate cu metodele și protocoalele de laborator stabilite în anexa X capitolul C punctul 3.2.

Prin derogare de la condițiile stabilite la litera (f) primul și al doilea paragraf, statele membre pot decide ca toate ovinele și caprinele cu vârsta de peste 18 luni fără valoare comercială, reformate la sfârșitul vieții lor productive în loc să fie sacrificate pentru consumul uman, să fie inspectate de un medic veterinar oficial, iar toate animalele care prezintă semne de cașexie sau semne neurologice se testează într-un laborator pentru depistarea scrapiei clasice în conformitate cu metodele și protocoalele de laborator stabilite în anexa X capitolul C punctul 3.2.

Pe lângă condițiile prevăzute la literele (a)-(f), de la 1 ianuarie 2014 trebuie respectate următoarele condiții:

- (g) numai următoarele ovule și embrioni de ovine și caprine se introduc în exploatație:
- (i) ovule și embrioni de la animale donatoare care au fost ținute de la naștere într-un stat membru cu un risc neglijabil de scrapie clasică sau într-o exploatație cu un risc neglijabil sau controlat de scrapie clasică, sau care îndeplinesc următoarele cerințe:
- sunt identificate în mod permanent pentru a permite trasabilitatea acestora până la exploatația în care s-au născut;
 - au fost ținute de la naștere în exploatații în care, pe durata prezenței lor, nu a fost confirmat niciun caz de scrapie clasică;
 - nu au prezentat niciun semn clinic de scrapie clasică în momentul colectării ovulelor sau a embrionilor;
- (ii) ovule și embrioni de ovine cu cel puțin o alelă ARR;
- (h) numai materialul seminal de ovine și caprine următor se introduce în exploatație:
- (i) material seminal de la animale donatoare care au fost ținute de la naștere într-un stat membru cu un risc neglijabil de scrapie clasică sau într-o exploatație cu un risc neglijabil sau controlat de scrapie clasică, sau care îndeplinesc următoarele cerințe:
- sunt identificate în mod permanent pentru a permite trasabilitatea acestora până la exploatația în care s-au născut;
 - nu au prezentat niciun semn clinic de scrapie clasică în momentul colectării materialului seminal;
- (ii) materialul seminal de la berbeci cu genotipul proteinei prionice ARR/ARR;
- (i) ovinele și caprinele din exploatație nu intră în contact direct sau indirect și nici nu utilizează pășuni în comun cu ovine și caprine provenind din exploatații cu statut inferior privind scrapia clasică.

- 1.3. O exploatație cu efective de ovine, de caprine sau de ovine și caprine poate fi recunoscută ca prezentând un risc controlat de scrapie clasică dacă a respectat următoarele condiții pentru o perioadă care acoperă cel puțin ultimii trei ani:
- (a) ovinele și caprinele sunt identificate în mod permanent și se păstrează evidențe pentru a permite trasabilitatea acestora până la exploatația în care s-au născut;
 - (b) se păstrează evidențe ale circulației ovinelor și caprinelor către și dinspre exploatație;
 - (c) în exploatație se introduc numai următoarele ovine și caprine:
 - (i) ovinele și caprinele din exploatații care prezintă un risc neglijabil sau controlat de scrapie clasică;
 - (ii) ovinele și caprinele din exploatații care au îndeplinit condițiile prevăzute la literele (a)-(i) pentru o perioadă care acoperă cel puțin ultimii trei ani sau pentru cel puțin aceeași perioadă ca și perioada în care exploatația unde acestea urmează să fie introduse a îndeplinit condițiile prevăzute la literele menționate;
 - (iii) ovinele cu genotipul proteinei prionice ARR/ARR;
 - (iv) ovinele și caprinele care îndeplinesc condițiile prevăzute la subpunctele (i) sau (ii), cu excepția perioadei în care au fost ținute într-un centru de colectare a materialului seminal, cu condiția ca centrul de colectare a materialului seminal să îndeplinească următoarele condiții:
 - centrul de colectare a materialului seminal este aprobat în conformitate cu capitolul I secțiunea I din anexa D la Directiva 92/65/CEE și este supravegheat în conformitate cu capitolul I secțiunea II din anexa respectivă;
 - pentru o perioadă care acoperă ultimii trei ani, în centrul de colectare a materialului seminal au fost introduse numai ovine sau caprine din exploatații care au îndeplinit în această perioadă condițiile prevăzute la literele (a), (b) și (e) și care au făcut obiectul unor controale periodice de către un medic veterinar oficial sau un medic veterinar autorizat de autoritatea competentă;
 - nu s-a confirmat niciun caz de scrapie clasică în centrul de colectare a materialului seminal în perioada care acoperă ultimii trei ani;
 - în centrul de colectare a materialului seminal există măsuri de biosecuritate care asigură faptul că ovinele și caprinele ținute în centrul respectiv și care provin din exploatații care prezintă un risc neglijabil sau controlat de scrapie clasică nu intră în contact direct sau indirect cu ovine și caprine care provin din exploatații cu un statut inferior privind scrapia clasică;
 - (d) exploatația este supusă unor controale periodice pentru verificarea conformității cu condițiile prevăzute la literele (a)-(i) de către un medic veterinar oficial sau un medic veterinar autorizat în acest scop de către autoritatea competentă, care urmează să fie efectuate cel puțin anual, începând cu 1 ianuarie 2014;
 - (e) nu a fost confirmat niciun caz de scrapie clasică;
 - (f) până la 31 decembrie 2013, toate ovinele și caprinele menționate în anexa III capitolul A partea a II-a punctul 3, cu vârsta de peste 18 luni, care au murit sau au fost ucise pentru alte motive decât în scopul sacrificării pentru consum uman, se testează într-un laborator pentru depistarea scrapiei clasice în conformitate cu metodele și protocoalele de laborator stabilite în anexa X capitolul C punctul 3.2.

De la 1 ianuarie 2014, toate ovinele și caprinele cu vârsta de peste 18 luni, care au murit sau au fost ucise pentru alte motive decât în scopul sacrificării pentru consum uman, se testează într-un laborator pentru depistarea scrapiei clasice în conformitate cu metodele și protocoalele de laborator stabilite în anexa X capitolul C punctul 3.2.

Prin derogare de la condițiile stabilite la litera (f) primul și al doilea paragraf, statele membre pot decide ca toate ovinele și caprinele cu vârsta de peste 18 luni, fără valoare comercială, reformate la sfârșitul vieții lor productive în loc să fie sacrificate pentru consumul uman, să fie inspectate de un medic veterinar oficial, iar toate animalele care prezintă semne de cașexie sau semne neurologice se testează într-un laborator pentru depistarea scrapiei clasice în conformitate cu metodele și protocoalele de laborator stabilite în anexa X capitolul C punctul 3.2.

Pe lângă condițiile prevăzute la literele (a)-(f), de la 1 ianuarie 2014 trebuie respectate următoarele condiții:

- (g) numai următoarele ovule și embrioni de ovine și caprine se introduc în exploatație:
 - (i) ovule și embrioni de la animale donatoare care au fost ținute de la naștere într-un stat membru cu un risc neglijabil de scrapie clasică sau într-o exploatație cu un risc neglijabil sau controlat de scrapie clasică, sau care îndeplinesc următoarele cerințe:
 - sunt identificate în mod permanent pentru a permite trasabilitatea acestora până la exploatația în care s-au născut;
 - au fost ținute de la naștere în exploatații în care, pe durata prezenței lor, nu a fost confirmat niciun caz de scrapie clasică;
 - nu au prezentat niciun semn clinic de scrapie clasică în momentul colectării ovulelor sau a embrionilor;
 - (ii) ovule și embrioni de ovine cu cel puțin o alelă ARR;
- (h) numai materialul seminal de ovine și caprine următor se introduce în exploatație:
 - (i) material seminal de la animale donatoare care au fost ținute de la naștere într-un stat membru cu un risc neglijabil de scrapie clasică sau într-o exploatație cu un risc neglijabil sau controlat de scrapie clasică, sau care îndeplinesc următoarele cerințe:
 - sunt identificate în mod permanent pentru a permite trasabilitatea acestora până la exploatația în care s-au născut;
 - nu au prezentat niciun semn clinic de scrapie clasică în momentul colectării materialului seminal;
 - (ii) materialul seminal de la berbeci cu genotipul proteinei prionice ARR/ARR;
- (i) ovinele și caprinele din exploatație nu intră în contact direct sau indirect și nici nu utilizează pășuni în comun cu ovine și caprine provenind din exploatații cu statut inferior privind scrapia clasică.

1.4. Dacă un caz de scrapie clasică este confirmat într-o exploatație care prezintă un risc neglijabil sau controlat de scrapie clasică sau într-o exploatație la care s-a constatat existența unei legături epidemiologice cu o exploatație care prezintă un risc neglijabil sau controlat de scrapie clasică în urma unei anchete, astfel cum se menționează în partea 1 din capitolul B al anexei VII, exploatația cu un risc neglijabil sau controlat de scrapie clasică este imediat eliminată din lista menționată la punctul 1.1 din prezenta secțiune.

Statul membru informează imediat celelalte state membre care au introdus ovine și caprine care provin din exploatația infectată sau material seminal sau embrioni colectați de la ovine și caprine ținute în exploatația infectată pentru o perioadă care acoperă ultimii șapte ani, în cazul unei exploatații cu risc neglijabil de scrapie clasică, sau pentru o perioadă care acoperă ultimii trei ani, în cazul unei exploatații cu risc controlat de scrapie clasică.

(*) Directiva 92/65/CEE a Consiliului din 13 iulie 1992 de definire a cerințelor de sănătate animală care reglementează schimburile și importurile în Comunitate de animale, material seminal, ovule și embrioni care nu se supun, în ceea ce privește cerințele de sănătate animală, reglementărilor comunitare speciale prevăzute la punctul I din anexa A la Directiva 90/425/CEE (JO L 268, 14.9.1992, p. 54).;

(b) punctul 2.1 litera (b) și punctul 2.1 litera (c) se înlocuiesc cu următorul text:

„(b) pentru o perioadă care acoperă cel puțin ultimii șapte ani, au fost testate ovinele și caprinele care prezintă semne clinice compatibile cu scrapia clasică;

- (c) pentru o perioadă care acoperă cel puțin ultimii șapte ani, au fost testate anual un număr suficient de ovine și caprine cu vârsta de peste 18 luni, care sunt reprezentative pentru ovinele și caprinele sacrificate, găsite moarte sau ucise din alte motive decât sacrificarea pentru consum uman, astfel încât să se asigure un nivel de încredere de 95 % pentru depistarea scrapiei clasice, dacă aceasta este prezentă în cadrul populației respective cu o rată a prevalenței de peste 0,1 %, iar în perioada respectivă nu a fost raportat niciun caz de scrapie clasică;”;

- (c) punctul 2.3 se înlocuiește cu următorul text:

„2.3. Statele membre sau zonele statelor membre cu un risc neglijabil de scrapie clasică sunt următoarele:

- Austria
- Finlanda
- Suedia.”;

- (d) punctul 3.2 se înlocuiește cu următorul text:

„3.2. Se aprobă programele naționale de control al scrapiei din următoarele state membre:

- Danemarca.”;

- (e) punctul 4 se înlocuiește cu următorul text:

„4. Comerțul în interiorul Uniunii cu ovine și caprine și cu material seminal și embrioni ai acestora

Se aplică următoarele condiții:

4.1. Ovinele și caprinele:

- (a) ovinele și caprinele pentru reproducție destinate statelor membre altele decât cele cu un risc neglijabil de scrapie clasică sau cu un program național autorizat de control al scrapiei:
- (i) trebuie să provină dintr-o exploatație sau din exploatații cu un risc neglijabil sau un risc controlat de scrapie clasică; sau
 - (ii) trebuie să provină dintr-un stat membru sau dintr-o zonă a unui stat membru cu un risc neglijabil de scrapie clasică; sau
 - (iii) în cazul ovinelor, trebuie să aibă genotipul proteinei prionice ARR/ARR, cu condiția ca ovinele să nu provină dintr-o exploatație supusă restricțiilor prevăzute în anexa VII capitolul B punctele 3 și 4;
- (b) ovinele și caprinele pentru toate utilizările preconizate, cu excepția sacrificării imediate, destinate statelor membre cu un risc neglijabil de scrapie clasică sau cu un program național autorizat de control al scrapiei:
- (i) trebuie să provină dintr-o exploatație sau din exploatații cu un risc neglijabil de scrapie clasică; sau
 - (ii) trebuie să provină dintr-un stat membru sau dintr-o zonă a unui stat membru cu un risc neglijabil de scrapie clasică; sau
 - (iii) în cazul ovinelor, trebuie să aibă genotipul proteinei prionice ARR/ARR, cu condiția ca ovinele să nu provină dintr-o exploatație supusă restricțiilor prevăzute în anexa VII capitolul B punctele 3 și 4;
- (c) prin derogare de la literele (a) și (b), cerințele stabilite la literele respective nu se aplică ovinelor și caprinelor care sunt ținute și deplasate exclusiv între organismele, institutele sau centrele autorizate definite la articolul 2 alineatul (1) litera (c) din Directiva 92/65/CEE;

- (d) prin derogare de la literele (a) și (b), autoritatea competentă a unui stat membru poate autoriza comerțul în interiorul Uniunii cu animale care nu respectă cerințele prevăzute la literele respective, cu condiția ca aceasta să fi obținut consimțământul prealabil din partea autorității competente din statele membre de destinație a animalelor respective și cu condiția ca animalele să îndeplinească următoarele condiții:
- (i) animalele aparțin unei rase locale de animale în pericol de abandon în conformitate cu articolul 7 alineatele (2) și (3) din Regulamentul delegat (UE) nr. 807/2014;
 - (ii) animalele sunt înscrise într-un registru genealogic instituit și menținut de o organizație sau o asociație a crescătorilor autorizată în mod oficial în conformitate cu articolul 5 din Directiva 89/361/CEE în statul membru de expediție sau de către o agenție oficială a statului membru respectiv, iar animalele trebuie să fie înscrise în registrul genealogic al rasei în cauză, instituit și menținut de către o organizație sau asociație a crescătorilor autorizată în mod oficial în conformitate cu articolul 5 din Directiva 89/361/CEE în statul membru de destinație sau de către o agenție oficială a statului membru respectiv;
 - (iii) în statul membru de expediție și în statul membru de destinație, organizațiile sau asociațiile crescătorilor sau agenția oficială menționată la subpunctul (ii) trebuie să pună în aplicare un program de conservare pentru rasa menționată;
 - (iv) animalele nu provin dintr-o exploatare supusă restricțiilor prevăzute în anexa VII capitolul B punctele 3 și 4;
 - (v) în urma intrării animalelor care nu îndeplinesc cerințele prevăzute la literele (a) sau (b) în exploatarea de destinație din statul membru de destinație, se restricționează circulația tuturor ovinelor și caprinelor din exploatarea respectivă în conformitate cu punctul 3.4 din capitolul B din anexa VII pentru o perioadă de trei ani sau, respectiv, pentru o perioadă de șapte ani, dacă statul membru de destinație este un stat membru cu un risc neglijabil de scrapie clasică sau, respectiv, cu un program național autorizat de control al scrapiei.

Prin derogare de la primul paragraf al prezentului subpunct, o astfel de restricție de circulație nu se aplică comerțului în interiorul Uniunii cu animale efectuat în conformitate cu condițiile stabilite la punctul 4.1 litera (d) din prezenta secțiune, nici circulației interne a animalelor destinate unei exploatare în care este crescută o rasă locală de animale în pericol de abandon, astfel cum se menționează la articolul 7 alineatele (2) și (3) din Regulamentul delegat (UE) nr. 807/2014, cu condiția ca rasa respectivă să facă obiectul unui program de conservare a rasei pus în aplicare de către o organizație sau asociație a crescătorilor aprobată sau recunoscută în mod oficial în conformitate cu articolul 5 din Directiva 89/361/CEE sau de către o agenție oficială.

În urma comerțului în interiorul Uniunii sau a circulației interne menționate la al doilea paragraf de la subpunctul (v), circulația tuturor ovinelor și caprinelor la exploatarea sau exploatarea care primesc animale deplasate prin această derogare este restricționată în conformitate cu primul și al doilea paragraf de la subpunctul (v).

4.2. Materialul seminal și embrionii proveniți de la ovine și caprine:

- (a) trebuie să fie colectați de la animale care au fost ținute în permanență, de la naștere, într-o exploatare sau în exploatarea cu un risc neglijabil sau un risc controlat de scrapie clasică, cu excepția cazului în care exploatarea este un centru de colectare a materialului seminal, cu condiția ca centrul de colectare a materialului seminal să îndeplinească condițiile prevăzute la punctul 1.3 litera (c) subpunctul (iv); sau
- (b) trebuie să fie colectați de la animale care au fost ținute în permanență, în cursul ultimilor trei ani înainte de colectare, într-o exploatare sau în exploatarea care au îndeplinit toate condițiile stabilite la punctul 1.3 literele (a) – (f) timp de trei ani, cu excepția cazului în care exploatarea este un centru de colectare a materialului seminal, cu condiția ca centrul de colectare a materialului seminal să îndeplinească condițiile prevăzute la punctul 1.3 litera (c) subpunctul (iv); sau
- (c) trebuie să fie colectați de la animale care au fost ținute în permanență, de la naștere, într-o țară sau o zonă cu un risc neglijabil de scrapie clasică; sau
- (d) în cazul materialului seminal de la ovine, trebuie să fie colectat de la masculi cu genotipul proteinei prionice ARR/ARR; sau
- (e) în cazul embrionilor de la ovine, trebuie să prezinte cel puțin o alelă ARR.”

6. Anexa IX se înlocuiește cu următorul text:

„ANEXA IX

IMPORTURILE ÎN UNIUNE DE ANIMALE VII, EMBRIONI, OVULE ȘI PRODUSE DE ORIGINE ANIMALĂ

CAPITOLUL B

Importurile de bovine

SECȚIUNEA A

Importurile dintr-o țară sau o regiune cu un risc neglijabil de ESB

Importurile de bovine dintr-o țară sau o regiune cu un risc neglijabil de ESB fac obiectul prezentării unui certificat de sănătate animală care atestă următoarele:

- (a) animalele au fost născute și crescute în permanență într-o țară sau o regiune sau în țări sau regiuni clasificate în conformitate cu Decizia 2007/453/CE a Comisiei (*) ca țări sau regiuni cu un risc de ESB neglijabil;
- (b) animalele sunt identificate printr-un sistem permanent de identificare care permite identificarea originii acestora până la mamă sau la efectivul de proveniență și nu au fost expuse la următoarele bovine:
 - (i) toate cazurile de ESB;
 - (ii) toate bovinele care, în timpul primului an de viață, au fost crescute împreună cu cazuri de ESB în timpul primului an de viață și care, potrivit rezultatelor anchetei, au consumat aceeași hrană potențial contaminată pe parcursul perioadei respective; sau
 - (iii) dacă rezultatele anchetei la care se face referire la subpunctul (ii) sunt neconcludente, toate bovinele născute în același efectiv ca și cazurile de ESB și cu 12 luni înainte și după nașterea cazurilor de ESB;și
- (c) dacă au existat cazuri indigene de ESB în țara respectivă, animalele s-au născut:
 - (i) după data aplicării efective a interdicției de hrănire a rumeștoarelor cu făină de carne și oase și cu jumări provenite de la rumeștoare, astfel cum sunt definite în Codul sanitar pentru animale terestre al OIE; sau
 - (ii) după data nașterii ultimului caz indigen de ESB, dacă animalul s-a născut după data interdicției menționate la punctul (i).

SECȚIUNEA B

Importurile dintr-o țară sau o regiune cu un risc controlat de ESB

Importurile de bovine dintr-o țară sau o regiune cu un risc controlat de ESB fac obiectul prezentării unui certificat de sănătate animală care atestă următoarele:

- (a) țara sau regiunea este clasificată în conformitate cu Decizia 2007/453/CE ca țară sau regiune cu un risc controlat de ESB;
- (b) animalele sunt identificate printr-un sistem permanent de identificare care permite identificarea originii acestora până la mamă sau la efectivul de proveniență și nu au fost expuse la următoarele bovine:
 - (i) toate cazurile de ESB;
 - (ii) toate bovinele care, în timpul primului an de viață, au fost crescute împreună cu cazuri de ESB în timpul primului an de viață și care, potrivit rezultatelor anchetei, au consumat aceeași hrană potențial contaminată pe parcursul perioadei respective; sau

- (iii) dacă rezultatele anchetei la care se face referire la subpunctul (ii) sunt neconcludente, toate bovinele născute în același efectiv ca și cazurile de ESB și cu 12 luni înainte și după nașterea cazurilor de ESB;
- (c) animalele s-au născut:
 - (i) după data aplicării efective a interdicției de hrănire a rumegătoarelor cu făină de carne și oase și cu jumări provenite de la rumegătoare, astfel cum sunt definite în Codul sanitar pentru animale terestre al OIE; sau
 - (ii) după data nașterii ultimului caz indigen de ESB, dacă animalul s-a născut după data interdicției menționate la punctul (i).

SECȚIUNEA C

Importurile dintr-o țară sau o regiune cu un risc nedeterminat de ESB

Importurile de bovine dintr-o țară sau o regiune cu un risc nedeterminat de ESB fac obiectul prezentării unui certificat de sănătate animală care atestă următoarele:

- (a) țara sau regiunea a fost clasificată în conformitate cu Decizia 2007/453/CE drept țară sau regiune cu un risc nedeterminat de ESB;
- (b) hrănirea rumegătoarelor cu făină de carne și oase și cu jumări provenite de la rumegătoare, astfel cum sunt definite în Codul sanitar pentru animale terestre al OIE, a fost interzisă și interdicția a fost aplicată efectiv în țara sau în regiunea respectivă;
- (c) animalele sunt identificate printr-un sistem permanent de identificare care permite identificarea originii acestora până la mamă sau la efectivul de proveniență și nu au fost expuse la următoarele bovine:
 - (i) toate cazurile de ESB;
 - (ii) toate bovinele care, în timpul primului an de viață, au fost crescute împreună cu cazuri de ESB în timpul primului an de viață și care, potrivit rezultatelor anchetei, au consumat aceeași hrană potențial contaminată pe parcursul perioadei respective; sau
 - (iii) dacă rezultatele anchetei la care se face referire la subpunctul (ii) sunt neconcludente, toate bovinele născute în același efectiv ca și cazurile de ESB și cu 12 luni înainte și după nașterea cazurilor de ESB;
- (d) animalele s-au născut:
 - (i) la cel puțin doi ani după data aplicării efective a interdicției de hrănire a rumegătoarelor cu făină de carne și oase și cu jumări provenite de la rumegătoare, astfel cum sunt definite în Codul sanitar pentru animale terestre al OIE; sau
 - (ii) după data nașterii ultimului caz indigen de ESB, dacă animalul s-a născut după data interdicției menționate la punctul (i).

CAPITOLUL C

Importurile de produse de origine animală provenite de la bovine, ovine sau caprine

SECȚIUNEA A

Produse

Următoarele produse provenite de la bovine, ovine și caprine, astfel cum sunt definite la următoarele puncte din anexa I la Regulamentul (CE) nr. 853/2004, fac obiectul condițiilor stabilite în secțiunile B, C sau D din prezentul capitol, în funcție de categoria de risc de ESB a țării de origine:

- carne proaspătă, astfel cum este definită la punctul 1.10;
- carne tocată, astfel cum este definită la punctul 1.13;
- carne separată mecanic, astfel cum este definită la punctul 1.14;

- preparate din carne, astfel cum sunt definite la punctul 1.15;
- produse din carne, astfel cum sunt definite la punctul 7.1;
- grăsimi topite de origine animală, astfel cum sunt definite la punctul 7.5;
- jumări, astfel cum sunt definite la punctul 7.6;
- gelatină, astfel cum este definită la punctul 7.7, alta decât cea derivată din piei;
- colagen, astfel cum este definit la punctul 7.8, altul decât cel derivat din piei;
- stomacuri, vezici și intestine tratate, astfel cum sunt definite la punctul 7.9.

SECȚIUNEA B

Importurile dintr-o țară sau o regiune cu un risc neglijabil de ESB

Importurile de produse de origine animală provenite de la bovine, ovine și caprine menționate în secțiunea A dintr-o țară sau o regiune cu un risc neglijabil de ESB fac obiectul prezentării unui certificat de sănătate animală care atestă următoarele:

- (a) țara sau regiunea este clasificată în conformitate cu Decizia 2007/453/CE ca țară sau regiune cu un risc neglijabil de ESB;
- (b) animalele de la care au fost derivate produsele de origine animală provenite de la bovine, ovine și caprine au fost supuse inspecțiilor *ante mortem* și *post mortem*, obținând rezultate favorabile;
- (c) produsele de origine animală provenite de la bovine, ovine și caprine nu conțin și nu sunt derivate din materiale cu riscuri specificate, astfel cum sunt definite la punctul 1 din anexa V la prezentul regulament;
- (d) dacă animalele, din care sunt derivate produsele de origine animală provenite de la bovine provin dintr-o țară sau regiune clasificată în conformitate cu Decizia 2007/453/CE ca țară sau regiune cu un risc de ESB controlat sau nedeterminat, prin derogare de la litera (c) din prezenta secțiune, pot fi importate carcacele, semicarcacele sau semicarcacele tranșate în cel mult trei bucăți pentru vânzare angro și sferturile care nu conțin alte materiale cu riscuri specificate în afară de coloana vertebrală, inclusiv ganglionii rădăcinii dorsale. În cazul acestor importuri, carcacele de bovine sau bucățile de carcace de bovine pentru vânzare angro care conțin coloană vertebrală, care este definită ca material cu riscuri specificate în conformitate cu punctul 1 din anexa V la prezentul regulament, se identifică printr-o dungă roșie vizibilă în mod clar, aplicată pe eticheta menționată la articolul 13 sau 15 din Regulamentul (CE) nr. 1760/2000. În plus, informațiile specifice cu privire la numărul carcaselor de bovine sau al bucăților de carcace de bovine pentru vânzare angro, pentru care este necesară îndepărtarea coloanei vertebrale, se adaugă în documentul sanitar-veterinar comun de intrare (DSVCI) prevăzut la articolul 2 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 136/2004;
- (e) produsele de origine animală provenite de la bovine, ovine și caprine nu conțin și nu sunt derivate din carne separată mecanic obținută de pe oasele de bovine, ovine sau caprine, cu excepția cazului în care animalele din care sunt derivate produsele de origine animală provenite de la bovine, ovine și caprine au fost născute, crescute în permanență și sacrificate într-o țară sau o regiune clasificată în conformitate cu Decizia 2007/453/CE ca țară sau regiune cu un risc neglijabil de ESB, în care nu au existat cazuri indigene de ESB;
- (f) animalele de la care au fost derivate produsele de origine animală provenite de la bovine, ovine și caprine nu au fost sacrificate după asomare prin injectarea de gaz în cavitatea craniană sau ucise prin aceeași metodă sau sacrificate după asomare prin lacerarea țesutului nervos central cu ajutorul unui instrument alungit în formă de tijă introdus în cavitatea craniană, cu excepția cazului în care animalele de la care au fost derivate produsele de origine animală provenite de la bovine, ovine și caprine au fost născute, crescute în permanență și sacrificate într-o țară sau o regiune clasificată în conformitate cu Decizia 2007/453/CE ca țară sau regiune cu un risc neglijabil de ESB;

- (g) în cazul în care animalele de la care au fost derivate produsele de origine animală provenite de la bovine, ovine și caprine provin dintr-o țară sau regiune clasificată în conformitate cu Decizia 2007/453/CE ca țară sau regiune cu un risc nedeterminat de ESB, animalele nu au fost hrănite cu făină de carne și oase sau cu jumări, astfel cum sunt definite în Codul sanitar pentru animale terestre al OIE;
- (h) în cazul în care animalele de la care au fost derivate produsele de origine animală provenite de la bovine, ovine și caprine provin dintr-o țară sau regiune clasificată în conformitate cu Decizia 2007/453/CE ca țară sau regiune cu un risc nedeterminat de ESB, produsele au fost produse și manipulate într-un mod care să asigure faptul că acestea nu conțin și nu au fost contaminate cu țesuturi nervoase și limfatice expuse în timpul procesului de dezosare.

SECȚIUNEA C

Importurile dintr-o țară sau o regiune cu un risc controlat de ESB

1. Importurile de produse de origine animală provenite de la bovine, ovine și caprine menționate în secțiunea A dintr-o țară sau o regiune cu un risc controlat de ESB fac obiectul prezentării unui certificat de sănătate animală care atestă următoarele:
 - (a) țara sau regiunea este clasificată în conformitate cu Decizia 2007/453/CE ca țară sau regiune cu un risc controlat de ESB;
 - (b) animalele de la care au fost derivate produsele de origine animală provenite de la bovine, ovine și caprine au fost supuse inspecțiilor *ante mortem* și *post mortem*, obținând rezultate favorabile;
 - (c) animalele de la care au fost derivate produsele de origine animală provenite de la bovine, ovine și caprine destinate exportului nu au fost sacrificate prin lacerarea țesuturilor nervoase centrale, după asomare, cu ajutorul unui instrument alungit în formă de tijă introdus în cavitatea craniană sau prin injectarea de gaz în cavitatea craniană;
 - (d) produsele de origine animală provenite de la bovine, ovine și caprine nu conțin și nu sunt derivate din materiale cu riscuri specificate, astfel cum sunt definite la punctul 1 din anexa V la prezentul regulament, sau din carne separată mecanic obținută din oase de bovine, ovine sau caprine.
2. Pentru produsele de origine animală provenite de la bovine, prin derogare de la punctul 1 litera (d), pot fi importate carcasele, semicarcasele sau semicarcasele tranșate în cel mult trei bucăți pentru vânzare angro și sferturile care nu conțin alte materiale cu riscuri specificate în afară de coloana vertebrală, inclusiv ganglionii rădăcinii dorsale.
3. Dacă îndepărtarea coloanei vertebrale este necesară, carcasele de bovine sau bucățile de carcase de bovine pentru vânzare angro care conțin coloană vertebrală se identifică printr-o dungă roșie vizibilă în mod clar, aplicată pe eticheta menționată la articolul 13 sau 15 din Regulamentul (CE) nr. 1760/2000.
4. Numărul carcaselor de bovine sau al bucăților de carcase de bovine pentru vânzare angro, pentru care este necesară îndepărtarea coloanei vertebrale, se adaugă în documentul sanitar-veterinar comun de intrare (DSVCI) prevăzut la articolul 2 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 136/2004 în cazul importurilor.
5. În cazul intestinelor care proveneau inițial dintr-o țară sau dintr-o regiune cu un risc neglijabil de ESB, importurile de intestine tratate fac obiectul prezentării unui certificat de sănătate animală care atestă următoarele:
 - (a) țara sau regiunea este clasificată în conformitate cu Decizia 2007/453/CE ca țară sau regiune cu un risc controlat de ESB;
 - (b) animalele de la care au fost derivate produsele de origine animală provenite de la bovine, ovine și caprine s-au născut, au fost crescute în permanență și au fost sacrificate într-o țară sau o regiune cu un risc neglijabil de ESB și au fost supuse inspecțiilor *ante mortem* și *post mortem*, obținând rezultate favorabile;

- (c) dacă intestinalele sunt originare dintr-o țară sau dintr-o regiune în care au existat cazuri indigene de ESB:
 - (i) animalele s-au născut după data aplicării interdicției de hrănire a rumegătoarelor cu făină de carne și oase și cu jumări provenite de la rumegătoare; sau
 - (ii) produsele de origine animală provenite de la bovine, ovine și caprine nu conțin și nu sunt derivate din materiale cu riscuri specificate, astfel cum sunt definite la punctul 1 din anexa V la prezentul regulament.

SECȚIUNEA D

Importurile dintr-o țară sau o regiune cu un risc nedeterminat de ESB

1. Importurile de produse de origine animală provenite de la bovine, ovine și caprine menționate în secțiunea A dintr-o țară sau o regiune cu un risc nedeterminat de ESB fac obiectul prezentării unui certificat de sănătate animală care atestă următoarele:
 - (a) animalele de la care au fost derivate produsele de origine animală provenite de la bovine, ovine și caprine nu au fost hrănite cu făină de carne și oase sau cu jumări provenite de la rumegătoare, astfel cum sunt definite în Codul sanitar pentru animale terestre al OIE, și au fost supuse inspecțiilor *ante mortem* și *post mortem*, obținând rezultate favorabile;
 - (b) animalele de la care au fost derivate produsele de origine animală provenite de la bovine, ovine și caprine nu au fost sacrificate prin lacerarea țesuturilor nervoase centrale, după asomare, cu ajutorul unui instrument alungit în formă de tijă introdus în cavitatea craniană sau prin injectarea de gaz în cavitatea craniană;
 - (c) produsele de origine animală provenite de la bovine, ovine și caprine nu conțin și nu sunt derivate din:
 - (i) materiale cu riscuri specificate, astfel cum sunt definite la punctul 1 din anexa V la prezentul regulament;
 - (ii) țesuturi nervoase și limfatice expuse în timpul procesului de dezosare;
 - (iii) carne separată mecanic obținută de pe oasele de bovine, ovine sau caprine.
2. Pentru produsele de origine animală provenite de la bovine, prin derogare de la punctul 1 litera (c), pot fi importate carcassele, semicarcassele sau semicarcassele tranșate în cel mult trei bucăți pentru vânzare angro și sferturile care nu conțin alte materiale cu riscuri specificate în afară de coloana vertebrală, inclusiv ganglionii rădăcinii dorsale.
3. Dacă îndepărtarea coloanei vertebrale este necesară, carcassele de bovine sau bucățile de carcace de bovine pentru vânzare angro care conțin coloană vertebrală se identifică printr-o dungă roșie vizibilă în mod clar, aplicată pe eticheta menționată la articolul 13 sau 15 din Regulamentul (CE) nr. 1760/2000.
4. Informații specifice privind numărul carcaselor de bovine sau al bucăților de carcace de bovine pentru vânzare angro, pentru care este necesară îndepărtarea coloanei vertebrale, se adaugă în documentul sanitar-veterinar comun de intrare (DSVCI) prevăzut la articolul 2 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 136/2004 în cazul importurilor.
5. În cazul intestinelor care proveneau inițial dintr-o țară sau dintr-o regiune cu un risc neglijabil de ESB, importurile de intestine tratate fac obiectul prezentării unui certificat de sănătate animală care atestă următoarele:
 - (a) țara sau regiunea este clasificată în conformitate cu Decizia 2007/453/CE ca țară sau regiune cu un risc nedeterminat de ESB;
 - (b) animalele de la care au fost derivate produsele de origine animală provenite de la bovine, ovine și caprine s-au născut, au fost crescute în permanență și au fost sacrificate într-o țară sau o regiune cu un risc neglijabil de ESB și au fost supuse inspecțiilor *ante mortem* și *post mortem*, obținând rezultate favorabile;
 - (c) dacă intestinalele sunt originare dintr-o țară sau dintr-o regiune în care au existat cazuri indigene de ESB:
 - (i) animalele s-au născut după data aplicării interdicției de hrănire a rumegătoarelor cu făină de carne și oase și cu jumări provenite de la rumegătoare; sau
 - (ii) produsele de origine animală provenite de la bovine, ovine și caprine nu conțin și nu sunt derivate din materiale cu riscuri specificate, astfel cum sunt definite la punctul 1 din anexa V la prezentul regulament.

CAPITOLUL D

Importurile de subproduse de origine animală și de produse derivate provenite de la bovine, ovine și caprine

SECȚIUNEA A

Subproduse de origine animală

Prezentul capitol se aplică următoarelor subproduse de origine animală, astfel cum sunt definite la articolul 3 punctul 1 din Regulamentul (CE) nr. 1069/2009, și următoarelor produse derivate, astfel cum sunt definite la punctul 2 de la articolul menționat, cu condiția ca aceste subproduse de origine animală și produse derivate să provină de la bovine, ovine și caprine:

- (a) grăsimi topite obținute din materiale de categoria 2 și destinate utilizării ca îngrășăminte organice sau amelioratori de sol, conform definiției de la articolul 3 punctul 22 din Regulamentul (CE) nr. 1069/2009;
- (b) oase sau produse din oase obținute din materiale de categoria 2;
- (c) grăsimi topite obținute din materiale de categoria 3 și destinate utilizării ca îngrășăminte organice sau amelioratori de sol sau ca hrană pentru animale, conform definiției de la articolul 3 punctul 22 și, respectiv, punctul 25 din Regulamentul (CE) nr. 1069/2009, sau materia primă din care sunt obținute acestea;
- (d) hrană pentru animale de companie, inclusiv produse de ros pentru câini;
- (e) produse din sânge;
- (f) proteine animale prelucrate;
- (g) oase și produse din oase obținute din materiale de categoria 3;
- (h) gelatină și colagen, altele decât cele derivate din piei;
- (i) materiale de categoria 3 și produse derivate, altele decât cele menționate la literele (c)-(h), cu excepția următoarelor:
 - (i) piei proaspete, piei tratate;
 - (ii) gelatină și colagen derivate din piei;
 - (iii) derivați de grăsimi.

SECȚIUNEA B

Cerințe pentru certificatele de sănătate

Importurile de subproduse de origine animală și produse derivate provenite de la bovine, ovine și caprine, menționate în secțiunea A, fac obiectul prezentării unui certificat de sănătate care include următoarea atestare:

- (a) subprodusul de origine animală sau produsul derivat:
 - (i) nu conține și nu este derivat din materiale cu riscuri specificate, astfel cum sunt definite la punctul 1 din anexa V la prezentul regulament; și
 - (ii) nu conține și nu este derivat din carne separată mecanic obținută de pe oasele de bovine, ovine sau caprine, cu excepția cazului în care animalele de la care provine subprodusul de origine animală sau produsul derivat au fost născute, crescute în permanență și sacrificate într-o țară sau o regiune clasificată în conformitate cu Decizia 2007/453/CE ca țară sau regiune cu un risc neglijabil de ESB, în care nu au existat cazuri indigene de ESB; și
 - (iii) este derivat din animale care nu au fost sacrificate după asomare prin lacerarea țesutului nervos central cu ajutorul unui instrument alungit în formă de tijă introdus în cavitatea craniană sau prin injectarea de gaz în cavitatea craniană, cu excepția cazului în care animalele au fost născute, crescute în permanență și sacrificate într-o țară sau o regiune clasificată ca prezentând un risc neglijabil de ESB în conformitate cu Decizia 2007/453/CE; sau

- (b) subprodusul de origine animală sau produsul derivat nu conține și nu este derivat din materiale provenind de la bovine, ovine și caprine, altele decât cele provenite de la animale născute, crescute în permanență și sacrificate într-o țară sau o regiune clasificată ca prezentând un risc neglijabil de ESB în conformitate cu Decizia 2007/453/CE.

În plus față de cerințele de la literele (a) și (b) din prezenta secțiune, importurile de subproduse de origine animală și de produse derivate menționate în secțiunea A, care conțin lapte sau produse din lapte de ovine sau caprine și sunt destinate alimentației animalelor, fac obiectul prezentării unui certificat de sănătate care include următoarea atestare:

- (c) ovinele și caprinele de la care provin aceste subproduse de origine animală sau produse derivate au fost ținute în permanență, de la naștere, într-o țară în care sunt îndeplinite următoarele condiții:
- (i) notificarea scrapiei clasice este obligatorie;
 - (ii) există un sistem de informare, supraveghere și monitorizare;
 - (iii) se aplică restricții oficiale exploatațiilor de ovine sau caprine în cazul unei suspiciuni de EST sau al confirmării prezenței scrapiei clasice;
 - (iv) ovinele și caprinele afectate de scrapie clasică sunt ucise și distruse complet;
 - (v) hrănirea ovinelor și caprinelor cu faină de carne și oase sau cu jumări provenite de la rumeștoare, astfel cum sunt definite în Codul sanitar pentru animale terestre al OIE, a fost interzisă și interdicția a fost pusă efectiv în aplicare pe întreg teritoriul țării pentru o perioadă care acoperă cel puțin ultimii șapte ani;
- (d) laptele și produsele lactate de ovine sau caprine provin din exploatații în care nu este impusă nicio restricție oficială ca urmare a unei suspiciuni de EST;
- (e) laptele și produsele lactate de ovine sau caprine provin din exploatații în care nu a fost depistat niciun caz de scrapie clasică în ultimii șapte ani sau, în urma confirmării unui caz de scrapie clasică:
- (i) toate ovinele și caprinele din exploatație au fost ucise și distruse sau sacrificate, cu excepția berbecilor de reproducție cu genotipul ARR/ARR, a oilor de reproducție cu cel puțin o alelă ARR și care nu prezintă alele VRQ și a altor ovine cu cel puțin o alelă ARR; sau
 - (ii) toate animalele la care s-a confirmat scrapia clasică au fost ucise și distruse, iar exploatația a fost supusă timp de cel puțin doi ani de la confirmarea ultimului caz de scrapie clasică unei monitorizări intensificate a EST, inclusiv testării cu rezultate negative pentru depistarea prezenței EST, în conformitate cu metodele de laborator descrise în anexa X capitolul C punctul 3.2, a tuturor animalelor următoare cu vârsta de peste 18 luni, cu excepția ovinelor cu genotipul ARR/ARR:
 - animalele care au fost sacrificate pentru consum uman; și
 - animalele care au murit sau au fost ucise în exploatație, dar care nu au fost ucise în cadrul unei campanii de eradicare a unei boli.

CAPITOLUL E

Importurile de ovine și de caprine

Ovinele și caprinele importate în Uniune fac obiectul prezentării unui certificat de sănătate animală care atestă că acestea au fost ținute în permanență, de la naștere, într-o țară în care sunt îndeplinite următoarele condiții:

1. notificarea scrapiei clasice este obligatorie;
2. există un sistem de informare, supraveghere și monitorizare;
3. ovinele și caprinele afectate de scrapie clasică sunt ucise și distruse complet;
4. hrănirea ovinelor și caprinelor cu faină de carne și oase sau cu jumări provenite de la rumeștoare, astfel cum sunt definite în Codul sanitar pentru animale terestre al OIE, a fost interzisă și interdicția a fost pusă efectiv în aplicare pe întreg teritoriul țării pentru o perioadă care acoperă cel puțin ultimii șapte ani;

În plus față de condițiile prevăzute la punctele 1-4, certificatul de sănătate animală atestă următoarele:

5. ovinele și caprinele de reproducție importate în Uniune și destinate statelor membre, altele decât cele cu un risc neglijabil de scrapie clasică sau cele cu un program național autorizat de control al scrapiei, astfel cum sunt enumerate la punctul 3.2 din secțiunea A a capitolului A din anexa VIII, îndeplinesc următoarele condiții:
 - (a) ovinele și caprinele importate provin dintr-o exploatație sau din exploatații care au respectat condițiile de la punctul 1.3 din secțiunea A a capitolului A din anexa VIII; sau
 - (b) sunt ovine cu genotipul proteinei prionice ARR/ARR și provin dintr-o exploatație în care nu a fost impusă nicio restricție oficială de circulație ca urmare a prezenței ESB sau a scrapiei clasice în cursul ultimilor doi ani;
6. ovinele și caprinele pentru toate utilizările, cu excepția sacrificării imediate, care sunt importate în Uniune și destinate statelor membre cu un risc neglijabil de scrapie clasică sau cu un program național autorizat de control al scrapiei, enumerate la punctul 3.2 din secțiunea A a capitolului A din anexa VIII, îndeplinesc următoarele condiții:
 - (a) provin dintr-o exploatație sau din exploatații care au respectat condițiile de la punctul 1.2 din secțiunea A a capitolului A din anexa VIII; sau
 - (b) sunt ovine cu genotipul proteinei prionice ARR/ARR și provin dintr-o exploatație în care nu a fost impusă nicio restricție oficială de circulație ca urmare a prezenței ESB sau a scrapiei clasice în cursul ultimilor doi ani.

CAPITOLUL F

Importurile de produse de origine animală provenite de la cervide de crescătorie și sălbatice

1. În cazul în care carnea proaspătă, carnea tocată, preparatele din carne și produsele din carne, astfel cum sunt definite la punctele 1.10, 1.13, 1.15 și, respectiv, 7.1 din anexa I la Regulamentul (CE) nr. 853/2004, provenite de la cervide de crescătorie, sunt importate în Uniune din Canada sau din Statele Unite ale Americii, certificatele de sănătate sunt însoțite de o declarație semnată de autoritatea competentă a țării producătoare, formulată după cum urmează:

«Acest produs conține sau este derivat exclusiv din carne, cu excepția organelor comestibile și a măduvei spinării, provenită de la cervide de crescătorie care au fost examinate în scopul depistării bolii cașectizante cronice prin examen histopatologic, prin imunohistochimie sau alte metode de diagnostic recunoscute de către autoritatea competentă, cu rezultate negative, iar produsul nu provine de la animale din efective în care a fost confirmată boala cașectizantă cronică sau în care prezența sa este oficial suspectată.»

2. În cazul în care carnea proaspătă, carnea tocată, preparatele din carne și produsele din carne, astfel cum sunt definite la punctele 1.10, 1.13, 1.15 și, respectiv, 7.1 din anexa I la Regulamentul (CE) nr. 853/2004, provenite de la cervide sălbatice, sunt importate în Uniune din Canada sau din Statele Unite ale Americii, certificatele de sănătate sunt însoțite de o declarație semnată de autoritatea competentă a țării producătoare, formulată după cum urmează:

«Acest produs conține sau este derivat exclusiv din carne, cu excepția organelor comestibile și a măduvei spinării, provenită de la cervide sălbatice care au fost examinate în scopul depistării bolii cașectizante cronice prin examen histopatologic, prin imunohistochimie sau alte metode de diagnostic recunoscute de către autoritatea competentă, cu rezultate negative, iar produsul nu este derivat de la animale care provin din regiuni în care a fost confirmată boala cașectizantă cronică în ultimii trei ani sau în care prezența sa este oficial suspectată.»

CAPITOLUL H

Importul de material seminal și de embrioni de la ovine și caprine

Materialul seminal și embrionii de la ovine și caprine importați în Uniune fac obiectul prezentării unui certificat de sănătate animală care atestă următoarele:

1. animalele donatoare au fost ținute în permanență, de la naștere, într-o țară în care sunt îndeplinite următoarele condiții:
 - (a) notificarea scrapiei clasice este obligatorie;
 - (b) există un sistem de informare, supraveghere și monitorizare;

- (c) ovinele și caprinele afectate de scrapie clasică sunt ucise și distruse complet;
 - (d) hrănirea ovinelor și caprinelor cu făină de carne și oase sau cu jumări provenite de la rumegătoare, astfel cum sunt definite în Codul sanitar pentru animale terestre al OIE, a fost interzisă și interdicția a fost pusă efectiv în aplicare pe întreg teritoriul țării pentru o perioadă care acoperă cel puțin ultimii șapte ani; și
2. animalele donatoare au fost ținute în permanență, pe parcursul unei perioade de trei ani care precedă data colectării materialului seminal sau a embrionilor exportați, într-o exploatație sau în exploatații care au îndeplinit, în această perioadă, toate cerințele prevăzute la punctul 1.3 literele (a) – (f) din secțiunea A a capitolului A din anexa VIII, cu excepția cazului în care exploatația este un centru de colectare a materialului seminal, cu condiția ca centrul de colectare a materialului seminal să îndeplinească condițiile prevăzute la punctul 1.3 litera (c) subpunctul (iv) din secțiunea menționată; sau
- (a) în cazul materialului seminal de la ovine, materialul seminal a fost colectat de la masculi cu genotipul proteinei prionice ARR/ARR; sau
 - (b) în cazul embrionilor de la ovine, embrionii trebuie să prezinte cel puțin o alelă ARR.
- (*) Decizia 2007/453/CE a Comisiei din 29 iunie 2007 de stabilire a statutului privind ESB al unui stat membru, al țărilor terțe sau al uneia dintre regiunile acestora în funcție de riscul de contaminare cu ESB (JO L 172, 30.6.2007, p. 84).”
-

REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) 2016/1397 AL COMISIEI**din 18 august 2016****de stabilire a valorilor forfetare de import pentru fixarea prețului de intrare pentru anumite fructe și legume**

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 de instituire a unei organizări comune a piețelor produselor agricole și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 922/72, (CEE) nr. 234/79, (CE) nr. 1037/2001 și (CE) nr. 1234/2007 ale Consiliului ⁽¹⁾,având în vedere Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 543/2011 al Comisiei din 7 iunie 2011 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului în ceea ce privește sectorul fructelor și legumelor și sectorul fructelor și legumelor prelucrate ⁽²⁾, în special articolul 136 alineatul (1),

întrucât:

- (1) Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 543/2011 prevede, ca urmare a rezultatelor negocierilor comerciale multilaterale din cadrul Rundei Uruguay, criteriile pentru stabilirea de către Comisie a valorilor forfetare de import din țări terțe pentru produsele și perioadele menționate în partea A din anexa XVI la regulamentul respectiv.
- (2) Valoarea forfetară de import se calculează în fiecare zi lucrătoare, în conformitate cu articolul 136 alineatul (1) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 543/2011, ținând seama de datele zilnice variabile. Prin urmare, prezentul regulament trebuie să intre în vigoare la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Valorile forfetare de import prevăzute la articolul 136 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 543/2011 sunt stabilite în anexa la prezentul regulament.

*Articolul 2*Prezentul regulament intră în vigoare la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 18 august 2016.

Pentru Comisie,
pentru președinte
Jerzy PLEWA

Director general pentru agricultură și dezvoltare rurală

⁽¹⁾ JO L 347, 20.12.2013, p. 671.

⁽²⁾ JO L 157, 15.6.2011, p. 1.

ANEXĂ

Valorile forfetare de import pentru fixarea prețului de intrare pentru anumite fructe și legume

(EUR/100 kg)

Codul NC	Codul țării terțe ⁽¹⁾	Valoarea forfetară de import	
0702 00 00	MA	148,1	
	ZZ	148,1	
0707 00 05	TR	158,2	
	ZZ	158,2	
0709 93 10	TR	135,1	
	ZZ	135,1	
0805 50 10	AR	181,3	
	CL	137,8	
	MA	99,8	
	TR	154,0	
	UY	201,1	
	ZA	162,7	
	ZZ	156,1	
	0806 10 10	EG	219,6
		TR	148,9
ZZ		184,3	
0808 10 80	AR	121,0	
	BR	102,1	
	CL	104,6	
	CN	125,7	
	NZ	130,5	
	US	141,5	
	UY	93,8	
	ZA	91,0	
	ZZ	113,8	
	0808 30 90	AR	93,2
CL		121,2	
TR		141,3	
ZA		110,9	
ZZ		116,7	
0809 30 10, 0809 30 90	TR	130,5	
	ZZ	130,5	

⁽¹⁾ Nomenclatura țărilor stabilită prin Regulamentul (UE) nr. 1106/2012 al Comisiei din 27 noiembrie 2012 de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 471/2009 al Parlamentului European și al Consiliului privind statisticile comunitare privind comerțul exterior cu țările terțe, în ceea ce privește actualizarea nomenclatorului țărilor și teritoriilor (JO L 328, 28.11.2012, p. 7). Codul „ZZ” desemnează „alte origini”.

ISSN 1977-0782 (ediție electronică)
ISSN 1830-3625 (ediție tipărită)

Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

RO